16233
Σπ. Γλ.
ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ
026000213121
ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Γ 3 / 1,51

[illegible], ἡσιόδου
[illegible] [illegible]

215 / 2412

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

[illegible] ὀρθῆς, [illegible]
[illegible], ἀλλὰ τῶν [illegible] ὀρθῶν, [illegible]
[illegible]. ὅσον [illegible], ἀλλ' [illegible],
ὅσον [illegible], ἀλλ' [illegible]. [illegible]
[illegible] φρονεῖν. [illegible], ἀλλ' [illegible],
[illegible] ὑπερβάλλον, [illegible] ὑπερβολικῶς [illegible].

ΘΕΟΔΩΡΟΥ
ΤΟΥ ΓΑΖΗ
ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗΣ
ΕΙΣΑΓΩΓΗΣ
ΒΙΒΛΙΑ ΤΕΣΣΑΡΑ,

Ἅπασαν μὲν Γραμματικὴν Θεωρίαν λίαν εὐμεθόδως τε, καὶ πολυμαθῶς περιλαμβάνοντα,

Νεωστὶ δὲ μετατυπωθέντα, καὶ μετ' ἐπιμελείας ὅσης πλείστης διορθωθέντα,

Παρὰ Κηρύκου Χαρίτου τοῦ Κρητός.

αψϞβ'. ΕΝΕΤΙΗΣΙΝ. 1792.

Παρὰ Δημητρίῳ Θεοδοσίου τῷ ἐξ Ἰωαννίνων.

CON LICENZA DE' SUPERIORI.

Ἀρ. Βιβλ. Εἰσαγ. 15709

Σπ. Γλ.

ΤΟΙ͂Σ ΕΝΤΕΥΞΟΜΕΝΟΙΣ ΦΙΛΟΜΑΘΕΣΙ ΧΑΙΡΕΙΝ.

ΤΗ͂Σ ἄγαν ἐπωφελοῦς ταυτησὶ Γραμματικῆς Πραγματείας Θεοδώρου τοῦ Γαζῆ τῶν κατὰ διαφόρους καιροὺς διαφόρων τύποις Ἐκδόσεων μονονουχὶ εἰς τέλος ἐκλελοιπυιῶν, καὶ ἱδρῶτας οὐκ ὀλίγους ἐπὶ τὸ ταύτην ἀντιγράφειν ἀποκενούντων τῶν ὅσοι παρά τε ἄλλοις τυχὸν τῶν κατὰ τὴν Ἑλλάδα Φροντιστηρίων τὰ Γραμματικὰ τυγχάνουσι μυούμενοι ὄργια, ἐξαιρέτως δὲ ἐν τῷ κατὰ τὸ Ἁγιώνυμον Ὄρος νεοδμήτῳ Μουσοτροφείῳ· Ὑφορώμενος δὲ Ἐγὼ, μή ποτε τῷ χρόνῳ οἱονεὶ ἀποναρκήσαντες περὶ τῷ τοιῷδε τῶν πόνων εἴδει

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

οἱ μαθητευόμενοι, καὶ ῥᾳθυμότεροι γεγονότες, ὀλιγωρήσαιεν μὲν ταύτης, δι' ἧς εὐχερῶς τε καὶ λίαν εὐμεθόδως ἐπὶ τὸ τέλος ἄγοιντ' ἂν τὸ σκοπούμενον, ἀνθέξοιντο δ' ὡς εὐπορίστων, ὧν ἡ χαραγωγία δυσχερής τίς ἐστι, καὶ ἀμέθοδος, νέοις προήχθην τύποις ταύτην ἐκδοῦναι ἰδίοις ἐμαυτοῦ ἀναλώμασιν. Ἵνα τοὺς περὶ τὸ ἀντιγράφειν πονοῦντας τῶν τοιούτων ἀπαλλαξάμενος πόνων, ἄπονον τοῦ λοιποῦ τὴν τῆς Βίβλου κτῆσιν παρέξωμαι, καὶ προθυμοτέρους εἰς τὴν διὰ ταύτης αὔξησιν ἀπεργάσωμαι. Οἷς δ' ὅλως ἡ χρῆσις διὰ τὸ δυσπόριστον παρημέληται, πρὸς τὸν αὐτὸν καὶ αὐτοὺς τῷ αὐτῷ δὴ τρόπῳ ὑπεκκαύσαιμι ζῆλον, καί πως ὠφέλιμος ὁπωσοῦν διὰ τούτου τῷ λαμπρῷ ἡμῶν Γένει γενοίμην. Περιχαρῶς οὖν τὸ ἔργον ἀποδεξάμενοι, κἀμὲ τῆς πρὸς ὑμᾶς εὐνοϊκῆς διαθέσεως προσαποδέξασθαι μὴ ἀπαξιώσητε, τά τε ἄλλα, καὶ πρὸς Κύριον μνείαν ἀδιαλείπτως τῆς ἐμῆς εὐτελείας ποιούμενοι. Ἔῤῥωσθε.

ΘΕΟ-

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

ΘΕΟΔΩΡΟΥ

ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗΣ ΕΙΣΑΓΩΓΗΣ.

ΒΙΒΛΙΟΝ ΠΡΩΤΟΝ.

ΤΩΝ τεσσάρων καὶ εἴκοσι γραμμάτων, φωνήεντα μὲν ἑπτά, α, ε, η, ι, ο, υ, ω. Σύμφωνα δὲ τὰ λοιπὰ ἑπτακαίδεκα. Τῶν δὲ φωνηέντων, Μακρὰ μὲν, η, ω. Βραχέα δὲ, ε, ο. Δίχρονα δὲ, α, ι, υ. Ἐξ ὧν δίφθογγοι κυρίως μὲν, αι, αυ, ει, ευ, οι, ου, καταχρηστικῶς δὲ, ᾳ, ῃ, ῳ, υι. Τῶν δὲ συμφώνων, τὰ μὲν Ἡμίφωνα, οἷον, ζ, ξ, ψ, λ, μ, ν, ρ, σ. ὧν Διπλᾶ μὲν, ζ, ξ, ψ. Ἀμετάβολα δὲ, καὶ ὑγρά, λ, μ, ν, ρ. Τὰ δὲ Ἄφωνα, οἷον, β, γ, δ, κ, π, τ, θ, φ, χ. ὧν Ψιλὰ μὲν, κ, π, τ. Δασέα δὲ, θ,

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

φ, χ. Μέσα δὲ, β, γ, δ. Ἐκ δὲ τῶν εἰρημένων τῶν δε γραμμάτων αἱ συλλαβαὶ, ὅθεν αἱ λέξεις, ἐξ ὧν ὁ λόγος. Τοῦ δὲ λόγου μέρη μὲν, Ὄνομα, Ῥῆμα, Μετοχὴ, Ἄρθρον, Ἀντωνυμία, Πρόθεσις, Ἐπίρρημα, Σύνδεσμος.

Περὶ Προσῳδιῶν.

Προσῳδίαι δὲ ὀξεῖα ´, βαρεῖα `, περισπωμένη ῀, δασεῖα ʽ, ψιλὴ ʼ, ἀπόστροφος ʼ, ὑφὲν ‿, διαστολὴ ,.

ΠΕΡΙ' Α'ΡΘΡΟΥ.

Ἄρθρον δὲ τὸ μὲν τοι προτακτικὸν, οἷον, ὁ, τὸ δὲ ὑποτακτικὸν, οἷον, ὅς. καὶ τὸ μὲν ἀρσενικὸν, οἷον, ὁ, τὸ δὲ θηλυκὸν, οἷον, ἡ, τὸ δὲ οὐδέτερον, οἷον, τό. ἔχει δὲ καὶ ἀριθμὸν, καὶ πτῶσιν ἑπόμενα. ἀριθμὸν μὲν, ἑνικὸν, δυϊκὸν, πληθυντικόν. πτῶσιν δὲ εὐθεῖαν, γενικὴν, δοτικὴν, αἰτιατικήν. Κλίσις δὲ τοῦ μὲν προτακτικοῦ τοιαύτη.

Ἀρσενικά. Ἑνικά. Ἡ εὐθεῖα ὁ, ἡ γενικὴ τοῦ, ἡ δοτικὴ τῷ, ἡ αἰτιατικὴ τόν. Δυϊκ. Ἡ εὐθεῖα καὶ αἰτιατικὴ τὼ, ἡ γενικὴ καὶ δοτικὴ τοῖν. Πληθ. Ἡ εὐθεῖα οἱ, ἡ γενικὴ τῶν, ἡ δοτικὴ, τοῖς, ἡ αἰτιατικὴ τούς.

Θηλυκά. Ἑνικά. Ἡ εὐθεῖα ἡ, ἡ γενικὴ τῆς, ἡ δοτικὴ τῇ, ἡ αἰτιατικὴ τήν. Δυϊκ. Ἡ

εὐθεῖα

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

ἀ'θεῖα καὶ αἰτιατικὴ τὰ, ἡ γενικὴ καὶ δοτικὴ ταῖν. Πλ. Ἡ' ἀ'θεῖα αἱ, ἡ γενικὴ τῶν, ἡ δοτικὴ ταῖς, ἡ αἰτιατικὴ τάς.

Οὐδέτερα. Ε'νικά. Ἡ' ἀ'θεῖα τὸ, ἡ γενικὴ τοῦ, ἡ δοτικὴ τῷ, ἡ αἰτιατικὴ τό. Δυϊκ. Ἡ' ἀ'θεῖα καὶ αἰτιατικὴ τὼ, ἡ γενικὴ καὶ δοτικὴ τοῖν. Πληθ. Ἡ' ἀ'θεῖα τὰ, ἡ γενικὴ τῶν, ἡ δοτικὴ τοῖς, ἡ αἰτιατικὴ τά.

Κλητικὴν δὲ οὐδεν οὐδεμίαν ἔχει. τὸ γὰρ ὦ, οὐκ ἄρθρον, ἀλλ' ἐπίρρημα κλητικόν. Τοῦ δὲ ὑποτακτικοῦ κλίσις τοιαύτη.

Α'ρσενικά. Ε'νικά. Ὅς, οὗ, ᾧ, ὅν, Δυϊκ. ὥ, οἷν. Πλ. οἵ, ὧν, οἷς, οὕς. Θηλυκά. Ε'ν. ἥ, ἧς, ᾗ, ἥν. Δυϊκ. ἅ, αἷν. Πλ. αἵ, ὧν, αἷς, ἅς. Οὐδέτερα. Ε'ν. ὅ, οὗ, ᾧ, ὅ. Δυϊκ. ὥ, οἷν. Πλ. ἅ, ὧν, οἷς, ἅ.

ΠΕΡΙ' Ο'ΝΟ'ΜΑΤΟΣ.

Ὄνομα δὲ τὸ μὲν, Κύριον. οἷον, Σωκράτης. τὸ δὲ, Προσηγορικόν. οἷον, Ἄνθρωπος. τὸ δὲ, Ε'πίθετον, οἷον, ἀγαθός. τὸ δὲ, Ἀναφορικὸν, οἷον, οἷος. τὸ δὲ, ἐρωτηματικὸν, οἷον, ποῖος. τὸ δὲ, Ἀριθμητικόν. οἷον, εἷς, δύο, τρεῖς. Παρεπόμενα δὲ ἔχει. γένος, εἶδος, σχῆμα, ἀριθμὸν, πτῶσιν, πρόσωπον. Γένος μὲν, Ἀρσενικὸν, οἷον, λόγος. Θηλυκὸν, οἷον, ἐπιστήμη. Οὐδέτερον, οἷον, ἀγαθόν. Εἶδος δὲ,

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Πρωτότυπον, οἷον, πᾶς. Παράγωγον, οἷον. Θέων.
Σχῆμα δὲ, Ἁπλοῦν, οἷον, ἵππος, Σύνθετον,
οἷον, Φίλιππος. Ἀριθμὸν δὲ, Ἑνικὸν, οἷον,
Θεός. Δυϊκὸν, οἷον, Θεώ. Πληθυντικὸν, οἷον,
Θεοί. Πτῶσιν δὲ, Εὐθεῖαν, Γενικὴν, Δοτικὴν.
Αἰτιατικὴν, καὶ Κλητικήν. Πρόσωπα δὲ, τρίτον.
οἷον, Σωκράτης. δεύτερον, οἷον, ὦ Σώκρατες.

Περὶ Κλίσεως.

Κλίνεται δὲ, ἤτοι ἰσοσυλλάβως, Αἰνείας,
Αἰνείου. ἢ περιττοσυλλάβως, Αἴας, Αἴαντος.
Καὶ ἰσοσυλλάβως μὲν, τετραχῶς. περιττοσυλλάβως δὲ, μοναχῶς. διὸ καὶ κλίσις τοῦ ὀνόματος
ἡ μὲν, Πρώτη καλείσθω. ἡ δὲ, Δευτέρα. ἡ δὲ,
Τρίτη. ἡ δὲ, Τετάρτη. ἡ δὲ, Πέμπτη, περιττοσυλλάβως.

Πρώτη μὲν οὖν, ἡ τῶν εἰς ας, ἢ εἰς ης, ληγόντων Ἀρσενικῶν. ὧν ἡ γενικὴ εἰς ου. ἡ δοτικὴ εἰς ᾳ, ἢ εἰς ῃ. ἡ αἰτιατικὴ εἰς ν, μετὰ τοῦ
φωνήεντος τῆς εὐθείας λήγει.

Ἑνικά. Ἡ εὐθεῖα ὁ αἰνείας, ἡ γενικὴ τοῦ
αἰνείου. ἡ δοτικὴ τῷ αἰνείᾳ, ἡ αἰτιατικὴ τὸν αἰνείαν, ἡ κλητικὴ ὦ αἰνεία, καὶ ὦ αἰνείας. Δυϊκ.
Ἡ εὐθεῖα καὶ αἰτιατικὴ τὼ αἰνεία, ἡ γενικὴ
καὶ δοτικὴ τοῖν αἰνείαιν, ἡ κλητικὴ ὦ αἰνεία.
Πλ. Ἡ εὐθεῖα οἱ αἰνεῖαι, ἡ γενικὴ τῶν αἰνειῶν,

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

νειῶν, ἡ δοτικὴ τοῖς αἰνείαις, ἡ αἰτιατικὴ τὰς αἰνείας, ἡ κλητικὴ ὦ αἰνεῖαι.

Ἑνικά. Ο' χρύσης, τοῦ χρύσου, τῷ χρύσῃ, τὸν χρύσην, ὦ χρύση, καὶ ὦ χρύσης. Δυϊκ. Τὼ χρύσα, τοῖν χρύσαιν, ὦ χρύσα. Πλ. Οἱ χρύσαι, τῶν χρυσῶν, τοῖς χρύσαις, τὰς χρύσας, ὦ χρύσαι.

Δευτέρα.

Δευτέρα δὲ ἡ τῶν εἰς α, ἢ εἰς η, ληγόντων Θηλυκῶν, ὧν ἡ γενικὴ εἰς ας, ἢ εἰς ης, ἡ δοτικὴ εἰς ᾳ, ἢ εἰς ῃ, ἡ αἰτιατικὴ εἰς ν μετὰ τοῦ φωνήεντος τῆς εὐθείας λήγει.

Ἑνικά. Η' μαῖα, τῆς μαίας, τῇ μαίᾳ, τὴν μαῖαν, ὦ μαῖα. Δυ. τὰ μαία, ταῖν μαίαιν, ὦ μαία. Πλ. Αἱ μαῖαι, τῶν μαιῶν, ταῖς μαίαις, τὰς μαίας, ὦ μαῖαι.

Ἑνικ. Η' μοῦσα, τῆς μούσης, τῇ μούσῃ, τὴν μοῦσαν, ὦ μοῦσα. Δυ. Τὰ μούσα, ταῖν μούσαιν, ὦ μοῦσα. Πλ. Αἱ μοῦσαι, τῶν μουσῶν, ταῖς μούσαις, τὰς μούσας, ὦ μοῦσαι.

Ἑν. Η' τιμή, τῆς τιμῆς, τῇ τιμῇ, τὴν τιμὴν, ὦ τιμή. Δυ. Τὰ τιμὰ, ταῖν τιμαῖν, ὦ τιμά. Πλ. Αἱ τιμαὶ, τῶν τιμῶν, ταῖς τιμαῖς, τὰς τιμὰς, ὦ τιμαί.

Ἰστέον, ὅτι μόνα τὰ εἰς α καθαρὸν, ἢ εἰς ρα, ἢ εἰς δα, ἢ θα, λήγοντα, τὸ ληκτικὸν αὐτὸ α φυλάττοντα κλίνεται. μαῖα, μαίας.

ἡμέ-

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

ἡμέρα, ἡμέρας. λήδα, λήδας. κιοσαίθα, κιοσαίθας.

Τρίτη.

Τρίτη δὲ, ἡ τῶν εἰς ος ληγόντων Ἀρσενικῶν τε καὶ Θηλυκῶν, καὶ εἰς ον Οὐδετέρων, πλὴν τῶν συγκειτικῶν, ὧν ἡ γενικὴ εἰς ου, ἡ δοτικὴ εἰς ῳ, ἡ αἰτιατικὴ εἰς ν, μετὰ τοῦ φωνήεντος τῆς εὐθείας λήγει.

Ὁ Θεὸς, τοῦ Θεοῦ, τῷ Θεῷ, τὸν Θεὸν, ὦ Θεὸς, καὶ ὦ Θεέ. Τὼ Θεὼ, τοῖν Θεοῖν, ὦ Θεώ. Οἱ Θεοὶ, τῶν Θεῶν, τοῖς Θεοῖς, τοὺς Θεοὺς, ὦ Θεοί.

Ἡ ὁδὸς, τῆς ὁδοῦ, τῇ ὁδῷ, τὴν ὁδὸν, ὦ ὁδὸς, καὶ ὦ ὁδέ. Τὰ ὁδὼ, ταῖν ὁδοῖν, ὦ ὁδώ. Αἱ ὁδοὶ, τῶν ὁδῶν, ταῖς ὁδοῖς, τὰς ὁδοὺς, ὦ ὁδοί.

Τὸ καλὸν, τοῦ καλοῦ, τῷ καλῷ, τὸ καλὸν, ὦ καλόν. Τὼ καλὼ, τοῖν καλοῖν, ὦ καλώ. Τὰ καλὰ, τῶν καλῶν, τοῖς καλοῖς, τὰ καλὰ, ὦ καλά.

Τετάρτη.

Τετάρτη κλίσις ἡ τῶν εἰς ως ληγόντων, Ἀρσενικῶν τε καὶ Θηλυκῶν, καὶ εἰς ων, Οὐδετέρων. ὧν ἡ γενικὴ εἰς ω, ἡ δοτικὴ εἰς ῳ, ἡ αἰτιατικὴ εἰς ν, μετὰ τοῦ φωνήεντος τῆς εὐθείας λήγει.

Ὁ

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Ὁ Μενέλεως, τοῦ Μενέλεω, τῷ Μενέλεῳ, τὸν Μενέλεων, ὦ Μενέλεως. Τὼ Μενέλεω, τοῖν Μενέλεῳν, ὦ Μενέλεω. Οἱ Μενέλεῳ, τῶν Μενέλεων, τοῖς Μενέλεῳς, τοὺς Μενέλεως, ὦ Μενέλεῳ.

Ἡ ἅλως, τῆς ἅλω, τῇ ἅλῳ, τὴν ἅλων, ὦ ἅλως. Τὰ ἅλω, ταῖν ἅλῳν, ὦ ἅλω. Αἱ ἅλῳ, τῶν ἅλων, ταῖς ἅλῳς, τὰς ἅλως, ὦ ἅλῳ.

Τὸ εὔγεων, τοῦ εὔγεω, τῷ εὔγεῳ, τὸ εὔγεων, ὦ εὔγεων. Τὼ εὔγεω, τοῖν εὔγεῳν, ὦ εὔγεω. Τὰ εὔγεω, τῶν εὔγεων, τοῖς εὔγεῳς τὰ εὔγεω, ὦ εὔγεω.

Πέμπτη.

Πέμπτη Κλίσις ἡ τῶν Ἀρσενικῶν τε, καὶ Θηλυκῶν, καὶ Οὐδετέρων, ὧν ἡ γενικὴ εἰς ος, ἡ δοτικὴ εἰς ι. ἡ αἰτιατικὴ εἰς α, πλὴν τῶν Οὐδετέρων.

Ὁ αἴας, τοῦ αἴαντος, τῷ αἴαντι, τὸν αἴαντα, ὦ αἴας, καὶ ὦ αἶαν. Τὼ αἴαντε, τοῖν αἰάντοιν, ὦ αἴαντε. Οἱ αἴαντες, τῶν αἰάντων, τοῖς αἴασι, τοὺς αἴαντας, ὦ αἴαντες.

Ἡ τρυγὼν, τῆς τρυγόνος, τῇ τρυγόνι, τὴν τρυγόνα, ὦ τρυγών. Τὰ τρυγόνε, ταῖν τρυγόνοιν, ὦ τρυγόνε. Αἱ τρυγόνες, τῶν τρυγόνων, ταῖς τρυγόσι, τὰς τρυγόνας. ὦ τρυγόνες.

Τὸ βῆμα, τοῦ βήματος, τῷ βήματι, τὸ βῆμα, ὦ βῆμα. Τὼ βήματε, τοῖν βημάτοιν, ὦ

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

βήματι. Τὰ βήματα, τῶν βημάτων, τοῖς βήμασι, τὰ βήματα, ὦ βήματα.

Τῆς δὲ Πέμπτης ταυτησὶ κλίσεως, ἔστιν ἃ καὶ συναίρεσιν πάσχει, τὰ μὲν μᾶλλον, τὰ δὲ ἧττον. διὸ καὶ τὰ μὲν, Πολυπαθῆ, τὰ δὲ, Ὀλιγοπαθῆ καλείσθω. Ἔστω δὲ καὶ τῶν μὲν Πολυπαθῶν, τὰ μὲν η, ε, ο, καλούμενα, οἷον, τὰ τοιαῦτα. Δημοσθένης, ἀληθὲς, τεῖχος. Τὰ δὲ, ι, ὄφις, σίνηπι. Τὰ δὲ, α, κρέας. Τῶν δὲ Ὀλιγοπαθῶν, τὰ μὲν ευ, βασιλεύς. τὰ δὲ, ου, βοῦς. τὰ δὲ ω, λητὼ, αἰδώς. τὰ δὲ πρῶτον υ, (πρῶτον λέγει τὰ εἰς υ λήγοντα ὀνόματα καὶ τρέποντα αὐτὸ εἰς ε, ἐπὶ τῶν πλαγίων,) ἡδὺς, ἡδέως. ἄστυ, ἄστεως. τὰ δὲ, δεύτερον υ, (δεύτερον δὲ, τὰ φυλάττοντα αὐτὸ ἄτρεπτον.) βότρυς, βότρυος. Πῶς δὲ, καὶ πῆ τούτων ἕκαστα μεταβάλλει, θεωρείσθω ἐν τούτοις, λαβοῦσι πρῶτον πάντων τῶν οὐδετέρων, καὶ πάντων τῶν δυϊκῶν τὴν αὐτὴν εἶναι εὐθεῖαν, καὶ αἰτιατικὴν, καὶ κλητικὴν, καὶ πάντων τῶν πληθυντικῶν τὴν αὐτὴν εἶναι εὐθεῖαν, καὶ κλητικήν.

Πάθη τῶν η, ε, ο.

Εο, ου. ει, ει. εα, η, ει. εε, η, ει. εοι, οι. εω, ω. τοῦ Δημοσθένεος, ους. τῷ Δημοσθένεϊ, ει. τὸν Δημοσθένεα, η. τὼ Δημοσθένεε, η. τοῖν Δημοσθενέοιν, οῖν. Οἱ Δημοσθένεες, εις. τῶν Δημοσθενέων, ῶν. τοὺς Δημοσθένεας εις. τὰ τείχεα, η.

Πά-

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Πάθη τῶν ι.

Ιι, ι. ιε, ι. ια, ι. τῷ ὄφιι, ι. οἱ ὄφιες, ις. τοὺς ὄφιας, ις. τὰ σινήπια, ι. τούτων δὲ καὶ τὸ ο τῆς γενικῆς εἰς ω μεταβάλλει, καὶ τὸ ι εἰς ε, ὄφιος, εως, ὀφίοιν, εων. καὶ ὅλως παραλῆγον ι εἰς ε μεταβάλλει. ὥστε καὶ πάλιν συναιρέσεις γίνεσθαι τοῖς τῶν η, ε, ο, ὁμοίας. ὄφεϊ, ει. ὄφεες, εις. ὄφεας, εις. σινήπεα, η.

Πάθη τῶν α.

Αο, ω. αϊ, ᾳ, αε, α. αοιν, ῳν, αα, α. αω, ω. τοῦ κρέαος, ως. τῷ κρέαϊ, ᾳ. τὼ κρέαε, α. τοῖν κρεάοιν, ῷν. τὰ κρέαα, α. τῶν κρεάων, ῶν.

Πάθη τῶν ευ.

Εϊ, ει. εε, ει. εα, ει. τῷ βασιλέϊ, εῖ. οἱ βασιλέες, εῖς. τοὺς βασιλέας, εῖς. Τούτων δὲ καὶ τὸ ο τῆς γενικῆς εἰς ω μεταβάλλει ἀττικῶς, βασιλέος, ως. καὶ πάλιν τὸ ε, εἰς η, τρέπεται ἐφ' ἑκάστης τῶν πτώσεων, Ἰωνικῶς. βασιλέος, ῆος. βασιλέϊ, ῆϊ.

Πάθη τῶν ου.

Οε, ου. οα, ου. οἱ βόες, οῦς. τοὺς βόας. οῦς.

Πάθη τῶν ω.

Οο, ου. οι, οι. οα, ω. τῆς Λητόος, οῦς. τῇ

Λη-

λητοῖ, οῖ. τὼ λητόα, ώ. τούτων τὰ δυϊκὰ καὶ τὰ πληθυντικὰ, τῆς τρίτης γίνεται κλίσεως. τὼ Λητὼ, ταῖν λητοῖν. αἱ λητοὶ, τῶν λητῶν, ταῖς λητοῖς, τὰς λητούς.

Πάθη τῶν προπερισπωμένων υ.

Εἰ, ει. εε, ει. εα, ει. τῷ ἡδεῖ, εῖ. οἱ ἡδέες, εῖς. τοὺς ἡδέας, εῖς.

Πάθη τῶν ἑτέρων υ.

Υε, υ. υα. υ. οἱ βότρυες, υς. τοὺς βότρυας, υς. Γινέσθω δὲ καὶ ἡ τῶν ἑνικῶν αἰτιατικὴ, τῶν τε ου, καὶ ἀμφοτέρων τῶν υ, ἀπὸ τῆς εὐθείας, τροπῇ τοῦ σ εἰς ν. βοῦς, βοῦν. βότρυς, βότρυν. ἡδύς, ἡδύν. Καὶ ἡ τῶν ι, ὡσαύτως. πλὴν δηλονότι τῶν οὐδετέρων. ὄφις, ὄφιν. Ὀνοματικῶς μὲν δὴ κλινέσθω ὡς εἴρηται, πενταχῶς. Γενικῶς δὲ ὡς ἀπὸ γένους εἰς γένος μετασχηματισμός. ὁ δίκαιος, ἡ δικαία, τὸ δίκαιον. ὁ ἡδὺς ἡ ἡδεῖα, τὸ ἡδύ.

Τῶν δ' Ἀριθμητικῶν ὀνομάτων, τὰ μὲν ἓν σημαίνοντα, ἑνικῶς ἀεὶ κλίνεται. τὰ δὲ δύο, δυϊκῶς. τὰ δὲ πλείω, πληθυντικῶς, ὧδε. Εἷς, ἑνός, ἑνὶ, ἕνα. Μία, μιᾶς, μιᾷ, μίαν. Ἓν, ἑνός, ἑνὶ, ἕν. Δύο, δυοῖν. Τρεῖς, τριῶν, τρισὶ, τρεῖς. Τρία, τριῶν, τρισὶ, τρία. Τέσσαρες, τεσσάρων, τέσσαρσι,

τεσ-

τέσσαρας. Τέσσαρα, τεσσάρων, τέσσαρσι, τέσσαρα. Ἀπὸ δὲ τῶν τεσσάρων μέχρι τῶν ἑκατὸν, ἀριθμὸς οὐδεὶς κλίνεται.

Τῶν δὲ παρεπομένων τῷ ὀνόματι Παραγώγων, τὸ μὲν, Πατρωνυμικόν· τὸ δὲ, Συγκριτικόν· τὸ δὲ, Ὑπερθετικόν. τὸ δὲ, Ὑποκοριστικόν. τὸ δὲ, Κτητικόν. τὸ δὲ, Παρώνυμον· τὸ δὲ Ῥηματικόν. Ἔστι δὲ τὸ μὲν Ἀρσενικὸν Πατρωνυμικὸν, ἤτοι εἰς Δης. οἷον, Πρίαμος, Πριαμίδης. ἥλιος, ἡλιάδης. Πέλοψ, πέλοπος, Πελοπίδης. Ἀτρεύς, Ἀτρέως, Ἀτρείδης· ἢ εἰς Ων, Ἀτρεύς, Ἀτρέως, Ἀτρειών. Τὸ δὲ Θηλυκὸν, ἤτοι εἰς ις· οἷον Πριαμίδης, Πριαμίς. ἢ εἰς Ας· οἷον ἡλιάδης, ἡλιάς.

Συγκριτικὸν δὲ, τὸ μὲν, εἰς τερος, οἷον, πλούσιος, πλουσιώτερος, πλουσιωτέρα, πλουσιώτερον· τὸ δὲ, εἰς ων· οἷον, καλὸς, καλλίων, κάλλιον.

Ὑπερθετικὸν δὲ, τὸ μὲν, εἰς τατος. πλουσιώτατος, πλουσιωτάτη, πλουσιώτατον. τὸ δὲ, εἰς στος· οἷον, κάλλιστος, καλλίστη, κάλλιστον.

Ὑποκοριστικὸν δὲ, τὸ μὲν, εἰς κος. οἷον, ἀνθρωπίσκος, νεανίσκος. τὸ δὲ εἰς ιον. οἷον, ἀνθρώπιον. τὸ δὲ, εἰς αδιον. οἷον, κρεάδιον. τὸ δὲ, εἰς ύδριον, οἷον, λογύδριον· τὸ δὲ, εἰς υλλιον, οἷον, μειρακύλλιον· τὸ δὲ εἰς υφιον, οἷον, ζωΰφιον. τὸ δὲ εἰς αριον, οἷον, πιθάριον. τὸ

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

τὸ δὲ εἰς αξ, οἷον, λίθαξ. τὸ δὲ εἰς ις, ἐπὶ θηλυκȣ̃, οἷον, νησίς.

Κτητικὸν δὲ τὸ μὲν, εἰς κος, ἀττικός, δαρεικὸς, δαρεικὴ, δαρεικόν. τὸ δὲ εἰς ειος. οἷον αἰάντειος, αἰαντεία, αἰάντειον.

Παρώνυμον δὲ, Θέων ἀπὸ τȣ̃ Θεός. Ῥηματικὸν δὲ, φιλήμων ἀπὸ τȣ̃ πεφίλημαι.

ΠΕΡΙ' Ῥ'Η'ΜΑΤΟΣ.

Ῥῆμα δὲ τὸ μὲν Ἐνεργητικόν. οἷον, τύπτω. τὸ δὲ Παθητικόν. οἷον, τύπτομαι. τὸ δὲ Μέσον, εἴτȣν Κοινόν. οἷον, βιάζομαι. τὸ δὲ Οὐδέτερον. οἷον, ὑγιαίνω. τὸ δὲ Αὐτοενεργητικόν. οἷον, μάχομαι. τὸ δὲ Αὐτοπαθητικόν. οἷον, πάσχω. Ἔτι τὸ μὲν εἰς ω Βαρύτονον. οἷον, τέρπω. τὸ δὲ εἰς ω Περισπώμενον ἐκ συναιρέσεως. οἷον, ποιῶ. τὸ δὲ, εἰς μι. οἷον, τίθημι.

Παρεπόμενα δὲ ἔχει, Εἶδος, Σχῆμα, Ἀριθμὸν, Πρόσωπον, Χρόνον, Ἔγκλισιν. Εἶδος μὲν, Πρωτότυπον, οἷον, ἄρδω. Παράγωγον, οἷον, ἀρδεύω. Σχῆμα δὲ, Ἁπλȣ̃ν, οἷον, φρονῶ. Σύνθετον, οἷον, καταφρονῶ. Ἀριθμὸν δὲ, Ἑνικὸν, οἷον, λέγω. Δυϊκὸν, οἷον, λέγετον. Πληθυντικὸν, οἷον, λέγȣσιν. Πρόσωπον δὲ, Πρῶτον, οἷον, γράφω. Δεύτερον, οἷον, γράφεις.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Τρίτον, οἷον, γράφει. Χρόνου δὲ, εἰσὶν πτῶσιν, Ἐνεστῶτα, Παρατατικὸν, Μέλλοντα, Ἀόριστον, Παρακείμενον, Ὑπερσυντελικόν. Ἔγκλισιν δὲ, Ὁριστικὴν, Προστακτικὴν, Εὐκτικὴν, Ὑποτακτικὴν, Ἀπαρέμφατον. Κλίσεις δὲ ῥήματος. εἰσὶν συζυγίαι ἔστωσαν πέντε, τέσσαρες μὲν, τῶν εἰς ω ληγόντων, μία δὲ, τῶν εἰς μι.

Κλίσις Χονική, Πρώτη.

Πρώτη μὲν οὖν, ἡ τῶν διὰ τοῦ β, ἢ π, ἢ φ, ἢ πτ. οἷον, λείβω, τέρπω, γράφω, τύπτω. ὧν ὁ μὲν μέλλων, διὰ τοῦ ψ, ὁ δὲ παρακείμενος, διὰ τοῦ φ.

Ἐνεργητικά.

Ὁ Ἐνεστὼς, τύπτω, ὁ Παρατατικὸς, ἔτυπτον, ὁ Μέλλων α. τύψω. ὁ Ἀόριστος α. ἔτυψα. ὁ Παρακείμενος, τέτυφα. ὁ Ὑπερσυντελικός. ἐτετύφειν. ὁ Ἀόριστος β'. ἔτυπον. ὁ Μέλλων β'. τυπῶ.

Μέσα.

Ὁ Ἐνεστὼς, τύπτομαι. ὁ Παρατατικὸς, ἐτυπτόμην. ὁ α. Μέλλων, τύψομαι. ὁ Ἀόριστος α. ἐτυψάμην. Παρακείμενος, τέτυπα. ὁ Ὑπερσυντελικός, ἐτετύπειν. ὁ Ἀόριστος β'. ἐτυπόμην. ὁ Μέλλων β'. τυποῦμαι.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Παθητικά.

Ὁ Ἐνεςὼς, τύπτομαι. ὁ Παρατατικὸς, ἐτυπτόμην. ὁ Παρακείμενος, τέτυμμαι. ὁ Ὑπερσυντελικὸς, ἐτετύμμην. ὁ Ἀόριςος α. ἐτύφθην. ὁ Μέλλων α. τυφθήσομαι. ὁ β. Ἀόριςος, ἐτύπην. ὁ β. Μέλλων, τυπήσομαι. ὁ Μετ' ὀλίγον Μέλλων, τετύψομαι.

Δευτέρα.

Δευτέρα δὲ, ἡ τῶν διὰ τοῦ γ, ἢ κ, ἢ χ, ἢ κτ, ἢ σσ, ἢ ττ, ἢ ζ. οἷον, λέγω, πλέκω, ἔχω, τίκτω, ὀρύσσω, ὀρύττω, παίζω. ὧν ὁ μὲν Μέλλων, διὰ τοῦ ξ. ὁ δὲ Παρακείμενος, διὰ τοῦ χ.

Ἐνεργητικά.

Ὁ Ἐνεςὼς, πλέκω. ὁ Παρατατ. ἔπλεκον. ὁ Μέλλων α. πλέξω. ὁ Ἀόριςος α. ἔπλεξα. ὁ Παρακείμενος, πέπλεχα. ὁ Ὑπερσυντελικὸς, ἐπεπλέχειν. ὁ β. Ἀόριςος, ἔπλακον. ὁ β. Μέλλων, πλακῶ.

Μέσα.

Ὁ Ἐνεςὼς, πλέκομαι. ὁ Παρατατικὸς, ἐπλεκόμην. ὁ Μέλλων α. πλέξομαι. ὁ Ἀόριςος

α.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

α΄. ἐπλεξάμην. ὁ Παρακείμενος, πέπλοχα. ὁ Ὑπερσυντελικός, ἐπεπλόχειν. ὁ β΄. Ἀόριστος, ἐπλακόμην. ὁ β΄. Μέλλων, πλακοῦμαι.

Παθητικά.

Ὁ Ἐνεστώς, πλέκομαι. ὁ Παρατατικός, ἐπλεκόμην. ὁ Παρακείμενος, πέπλεγμαι. ὁ Ὑπερσυντελικός, ἐπεπλέγμην. ὁ Ἀόριστος α΄. ἐπλέχθην. ὁ α΄. Μέλλων, πλεχθήσομαι. ὁ β΄. Ἀόριστος, ἐπλάκην. ὁ β΄. Μέλλων, πλακήσομαι. ὁ Μετ' ὀλίγον Μέλλων, πεπλέξομαι.

Τρίτη.

Τρίτη δέ, ἡ τῶν διὰ τοῦ δ, ἢ θ, ἢ τ, ἢ ζ, ἢ ττ, ἢ ω καθαρόν. οἷον, ᾄδω, πλήθω, ἀνύτω, φράζω, πλάττω, ἀκούω. ὧν ὁ μὲν Μέλλων, διὰ τοῦ σ. ὁ δὲ Παρακείμενος, διὰ τοῦ κ.

Ἐνεργητικά.

Ὁ Ἐνεστώς, ἀκούω. ὁ Παρατατικός, ἤκουον. ὁ Μέλλων α΄. ἀκούσω. ὁ Ἀόριστος α΄. ἤκουσα. ὁ Παρακείμενος, ἤκουκα. ὁ Ὑπερσυντελικός, ἠκούκειν. ὁ β΄. Ἀόριστος, ἤκουον. ὁ β΄. Μέλλων, ἀκοῶ.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Μέσα,

Ο' Ε'νεςὼς, ἀκέμαι. ὁ Παρατατικὸς, ἠκεόμην. ὁ Μέλλων α. ἀκέσομαι. ὁ Α'όρισος α. ἠκεσάμην. ὁ Παρακείμενος, ἤκεα. ὁ Υ'περσυντέλικος, ἠκέειν, ὁ β'. Α'όρισος, ἠκοόμην. ὁ β'. Μέλλων, ἀκοῦμαι.

Παθητικά.

Ο' Ε'νεςὼν, ἀκέομαι. ὁ Παρατατικὸς, ἠκεόμην. ὁ Παρακείμενος, ἤκεσμαι. ὁ Υ'περσυντελικὸς, ἠκέσμην. ὁ α. Α'όρισος, ἠκέσθην. ὁ α. Μέλλων, ἀκεσθήσομαι. ὁ β'. Α'όρισος, ἠκόην ὁ β'. Μέλλων, ἀκοήσομαι. ὁ Μετ' ὀλίγος Μέλλων, ἀκέσομαι.

Τετάρτη.

Τετάρτη δὲ, ἡ διὰ τῶν τεσσάρων ἀμεταβόλου, λ, μ, ν, ρ. οἷον, ψάλλω, νέμω, κρίνω, σπείρω. ὧν ὁ Μέλλων διὰ τοῦ αὐτοῦ ἀμεταβόλου περισπώμενος, μετὰ συςολῆς τῆς παραληγούσης. ὁ δὲ Παρακείμενος, διὰ τοῦ α.

Ε'νεργητικά.

Ο' Ε'νεςὼς, σπείρω. ὁ Παρατατικὸς, ἔσπειρον. ὁ Μέλλων α. σπερῶ. ὁ Α'όρισος α. ἔσπειρα. ὁ Παρακείμενος, ἔσπαρκα. ὁ Υ'περσυντελικὸς,

λικὸς, ἐσπάρκειν. ὁ β'. Α'όρισος ἔσπαρον. ὁ β'. Μέλλων, σπαρῶ.

Μέσα.

Ο' Ε'νεςὼς, σπείρομαι. ὁ Παρατατικὸς, ἐσπειρόμην. ὁ Μέλλων α'. σπερῦμαι. ὁ Α'όρισος α'. ἐσπειράμην. ὁ Παρακείμενος, ἔσπορα. ὁ Υ'περσυντελικὸς, ἐσπόρειν. ὁ β'. Α'όρισος, ἐσπαρόμην. ὁ β'. Μέλλων, σπαρῦμαι.

Παθητικά.

Ο' Ε'νεςὼς, σπείρομαι. ὁ Παρατατικὸς, ἐσπειρόμην. ὁ Παρακείμενος, ἔσπαρμαι. ὁ Υ'περσυντελικὸς, ἐσπάρμην. ὁ Α'όρισος α'. ἐσπάρθην. ὁ Μέλλων α'. σπαρθήσομαι. ὁ β'. Α'όρισος, ἐσπάρην. ὁ β'. Μέλλων, σπαρήσομαι. ὁ μετ' ὀλίγον Μέλλων, ἐσπάρσομαι.

Πέμπτη.

Πέμπτη δὲ, ἡ τῶν εἰς μι. ληγόντων ἁπάντων. οἷον, ἵςημι, τίθημι, δίδωμι, ζεύγνυμι. Ω῏ν δὴ ἀπὸ τῶν εἰς ω καθαρὸν ληγόντων παραγομένων, τὸ μὲν ἀπὸ τῶν διὰ τῦ αω γίνεται. οἷον, ἱςάω, ἵςημι. τὸ δὲ ἀπὸ τῶν διὰ τῦ εω. οἷον, τιθέω, τίθημι. τὸ δὲ ἀπὸ

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

τῆς διὰ τῦ ωω, οἷον, διδίω, δίδωμι. τὸ δὲ ἀπὸ τῆς διὰ τῦ υω. ζεύγνύω, ζεύγνυμι.

Καὶ ἐπὶ τῦ Παθητικῦ, καὶ Μέσυ, καὶ Δυϊκῦ. καὶ Πληθυντικῦ, τὴν παραλήγυσαν ἕκαστον ἔχει συςελλομένην εἰς τὸ τῆς ἀρχῆς παραληκτικὸν, ὅθεν παράγεται. ἵςημι, ἵςαμαι. τίθημι, τίθεμαι. δίδωμι, δίδομαι. ζεύγνυμι, ζεύγνυμαι.

✠ Ἐπείσακτον. Πλὴν τῶν δυϊκῶν καὶ πληθυντικῶν, τῶν β'. Ἀορίςων, ἀπὸ τῶν διὰ τῦ αω.

Καὶ ὅλως, αἱ αὐξήσεις τε, καὶ μειώσεις ἑκάςοις ἀπό τε τῦ οἰκείυ αὐτῶν ἀρχικῦ φωνήεντος, καὶ εἰς αὐτὸ γίνονται ἀναλόγως. ἵςην, ἵςας, ἵςαντος, ἱςάνην. Μέλλων δὲ τύτων ἴδιος ὐδὲ εἷς ὅτε μὴν Παρακείμενός ἐςιν. ὁ Παρατατικὸς δὲ, καὶ Ἀόριςος β'. εἰς ν, μετὰ τῦ παραλήγοντος ἐν τῷ Ἐνεςῶτι φωνήεντος.

Ἐνεργητικά.

Ὁ Ἐνεςὼς, τίθημι. ὁ Παρατατικὸς, ἐτίθην. ὁ β'. Ἀόριςος, ἔθην.

Μέσα.

Ὁ Ἐνεςὼς, τίθεμαι, ὁ Παρατατικὸς, ἐτιθέμην. ὁ β'. Ἀόριςος, ἐθέμην.

Πω-

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Παθητικά.

Ο΄ Ἐνεστὼς, τίθεμαι. ὁ Παρατατικὸς, ἐτιθέμην. ὁ Παρακ. τέθειμαι. ὁ Ὑπερσ. ἐτεθείμην. ὁ Ἀόριστος, ἐτέθην. ὁ Μέλλων, τεθήσομαι.

Ἐνεργητικά.

Ο΄ Ἐνεστὼς, ἵστημι. ὁ Παρατατικὸς, ἵστην. ὁ β΄. Ἀόριστος, ἔστην.

Μέσα.

Ο΄ Ἐνεστὼς, ἵσταμαι. ὁ Παρατατικὸς, ἱστάμην. ὁ β΄. Ἀόριστος, ἐστάμην.

Παθητικά.

Ο΄ Ἐνεστὼς, ἵσταμαι. ὁ Παρατατικὸς, ἱστάμην. ὁ Παρακείμενος, ἕσταμαι. ὁ Ὑπερσυντελικὸς, ἑστάμην. ὁ Ἀόριστος, ἐστάθην. ὁ Μέλλων, σταθήσομαι.

Ἐνεργητικά.

Ο΄ Ἐνεστὼς, δίδωμι. ὁ Παρατατικὸς, ἐδίδων. ὁ β΄. Ἀόριστος, ἔδων.

Μέσα.

Ο΄ Ἐνεστὼς, δίδομαι. ὁ Παρατατικὸς, ἐδιδόμην. ὁ β΄. Ἀόριστος, ἐδόμην.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Παθητικά.

Ὁ Ἐνεςώς, δίδομαι. ὁ Παρατατικός, ἐδιδόμην. ὁ Παρακείμ. δέδομαι. ὁ Ὑπερσυντελ. ἐδεδόμην. ὁ Ἀόριστος, ἐδόθην. ὁ Μέλλων, δοθήσομαι.

Ἐνεργητικά.

Ὁ Ἐνεςώς, ζεύγνυμι. ὁ Παρατατικός, ἐζεύγνυν.

Μέσα, καὶ Παθητικά.

Ὁ Ἐνεςὼς, ζεύγνυμαι. ὁ Παρατατικός, ἐζευγνύμην.

Σύμφωνα τοῦ Μέλλοντος ψ, ξ, σ, Ἀμετάβολα.

Ἰςέον ὅτι τὰ α, ε, ο, ἀρκτικὰ ῥήματος ὄντα, εἴτε καθ' αὑτὰ, εἴτε ἐν διφθόγγῳ, χρονικῶς ἐφ' ἑκάςου τῶν Παρῳχημένων αὔξεται ὧδε, α, η. αι, ῃ. αυ, ηυ. ε, η, ει. ευ, ηυ. ο, ω. οι, ῳ.

Κλίσις μὲν δὴ χρονικὴ αὕτη ῥημάτων. Ἔςω δὲ καὶ διαθετικὴ κλίσις, σχηματιζομένη διαθετικῶς ὧδε. Τύπτω, τύπτομαι. ἔτυπτον, ἐτυπτόμην. Τύψω, τύψομαι. ἔτυψα, ἐτυψάμην. Καὶ τὰ ἄλλα ὁμοίως. Ἀπ' ἀρχῆς δηλονότι τῶν ἐνεργητικῶν ἕκαςα ἐφ' ἑκάςων τῶν ὁμωνύμων. πλὴν τοῦ Ὑπερσυντελικοῦ, καὶ τοῦ

Ἀόρι-

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Α'ορίςυ, καὶ τῶν Μελλόντων τοῦ παθητικοῦ· Τὸ γεμῖον σύνολον, ῥηματικὴ προσαγορευέσθω. Ε῎ςω δὲ καὶ κλίσις ἐγκλιτικὴ, καὶ ἑτέρα τις προσωπικὴ, ὧδε.

Ε'νεργητικά. Ε'νεςώς.

Τὸ Ο'ρισικὸν, τύπτω τύπτεις, τύπτει· τύπτετον, τύπτετον. τύπτομεν, τύπτετε, τύπτουσι.

Παρατατικὸς, ἔτυπτον, ἔτυπτες, ἔτυπτε· ἐτύπτετον, ἐτυπτέτην. ἐτύπτομεν, ἐτύπτετε, ἔτυπτον. Τὸ Προςακτικὸν, τύπτε, τυπτέτω. τύπτετον, τυπτέτων. τύπτετε, τυπτέτωσαν. Τὸ Εὐκτικὸν, τύπτοιμι, τύπτοις, τύπτοι. τύπτοιτον, τυπτοίτην. τύπτοιμεν, τύπτοιτε, τύπτοιεν. Τὸ Υ'ποτακτικὸν, ἐὰν τύπτω, τύπτῃς, τύπτῃ. τύπτητον, τύπτητον. τύπτωμεν, τύπτητε, τύπτωσιν. Τὸ Α'παρέμφατον, τύπτειν.

Μέλλων. Τὸ Ο'ρισικ. τύψω, τύψεις, τύψει. τύψετον, τύψετον. τύψομεν, τύψετε, τύψουσι. Τὸ Εὐκτικὸν, τύψοιμι, τύψοις, τύψοι. τύψοιτον, τυψοίτην. τύψοιμεν. τύψοιτε, τύψοιεν. Τὸ Α'παρέμφατον, τύψειν.

Α'όρισ© ά. Τὸ Ο'ρισικ. ἔτυψα, ἔτυψας, ἔτυψε. ἐτύψατον, ἐτυψάτην. ἐτύψαμεν, ἐτύψατε, ἔτυψαν. Τὸ Προςακτικὸν, τύψον,

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

τυψάτω. τύψατον, τυψάτων. τύψατε, τυψάτωσαν. Τὸ Εὐκτικόν. τύψαιμι, τύψαις, τύψαι. τύψαιτον, τυψαίτην. τύψαιμεν, τύψαιτε, τύψαιεν. Τὸ Ὑποτακτικ. ἐὰν τύψω, τύψῃς, τύψῃ. τύψητον, τύψητον. τύψωμεν, τύψητε, τύψωσιν. Τὸ Ἀπαρέμ. τύψαι.

Παρακείμενος. Τὸ Ὁριστικ. τέτυφα, φας, φε. τετύφατον, φατον. τετύφαμεν, φατε, φασιν. Τὸ Προστακ. τέτυφε, φέτω. φετον, φέτων. τετύφετε, έτωσαν. Τὸ Εὐκτικόν, τετύφοιμι, τετύφοις, φοι. τετύφοιτον, φοίτην. τετύφοιμεν, φοιτε, φοιεν. Τὸ Ὑποτακτικ. ἐὰν τετύφω, φῃς, φῃ. τετύφητον, τετύφητον. τετύφωμεν, τετύφητε, τετύφωσιν. Τὸ Ἀπαρέμφατον, τετυφέναι.

Ὑπερσυντέλικος. Τὸ Ὁριστικόν, ἐτετύφειν, ἐτετύφεις, ἐτετύφει. ἐτετύφειτον, ἐτετυφείτην. ἐτετύφειμεν, ἐτετύφειτε, ἐτετύφεισαν.

Ἀόριστος β'. Τὸ Ὁριστικ. ἔτυπον, ἔτυπες, ἔτυπε. ἐτύπετον, ἐτυπέτην. ἐτύπομεν, ἐτύπετε, ἔτυπον. Τὸ Προστακτικόν, τύπε, τυπέτω. τύπετον, τυπέτων. τύπετε, τυπέτωσαν. Τὸ Εὐκτικόν, τύποιμι, τύποις, τύποι. τύποιτον, τυποίτην. τύποιμεν, τύποιτε, τύποιεν. Τὸ Ὑποτακτικόν, ἐὰν τύπω, τύπῃς, τύπῃ. τύπητον, τύπητον. τύπωμεν, τύπητε, τύπωσι. Τὸ Ἀπαρέμφατον, τυπεῖν.

Μέλ-

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Μέλλων β'. Τὸ Ὁριστικὸν, τυπῶ, τυπεῖς, τυπεῖ. τυπεῖτον, τυπεῖτον. τυποῦμεν, τυπεῖτε, τυποῦσι. Τὸ Εὐκτικὸν, τυποῖμι, ποῖς, ποῖ. τυποῖτον, τυποίτην. τυποῖμεν, οῖτε, οῖεν. Τὸ Ἀπαρέμφατον, τυπεῖν.

Μέσα. Ἐνεστώς.

Τὸ Ὁριστικὸν, τύπτομαι, τύπτῃ, τύπτεται. τυπτόμεθον, τύπτεσθον, τύπτεσθον. τυπτόμεθα, τύπτεσθε, τύπτονται.

Παρατατικὸς, ἐτυπτόμην, ἐτύπτου, ἐτύπτετο. ἐτυπτόμεθον, ἐτύπτεσθον, ἐτυπτέσθην. ἐτυπτόμεθα, ἐτύπτεσθε, ἐτύπτοντο. Τὸ Προστακτικὸν, τύπτου, τυπτέσθω. τύπτεσθον, τυπτέσθων. τύπτεσθε, τυπτέσθωσαν. Τὸ Εὐκτικὸν, τυπτοίμην, τύπτοιο, τύπτοιτο. τυπτοίμεθον, τύπτοισθον, τυπτοίσθην. τυπτοίμεθα, τύπτοισθε, τύπτοιντο. Τὸ Ὑποτακτικὸν, ἐὰν τύπτωμαι, τύπτῃ, τύπτηται. τυπτώμεθον, τύπτησθον, τύπτησθον. τυπτώμεθα, τύπτησθε, τύπτωνται. Τὸ Ἀπαρέμφατον, τύπτεσθαι.

Μέλλων α'. Τὸ Ὁριστικ. τύψομαι, τύψῃ, τύψεται. τυψόμεθον, τύψεσθον, ψεσθον. τυψόμεθα, τύψεσθε, τύψονται. Τὸ Εὐκτικὸν, τυψοίμην, τύψοιο, τύψοιτο. τυψοίμεθον, τύψοισθον, τυψοίσθην. τυψοίμεθα, τύψοισθε, τύψοιντο. Τὸ Ἀπαρέμ. τύψεσθαι.

Ἀορι-

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Ἀόριστος α΄. Τὸ Ὁριστικὸν, ἐτυψάμην, ἐτύψω, ἐτύψατο. ἐτυψάμεθον. ἐτύψασθον, ἐτυψάσθην. ἐτυψάμεθα, ἐτύψασθε, ἐτύψαντο. Τὸ Προστακτικὸν, τύψαι, τυψάσθω. τύψασθον, τυψάσθων. τύψασθε, τυψάσθωσαν. Τὸ Εὐκτικὸν, τυψαίμην, τύψαιο, τύψαιτο. τυψαίμεθον, τύψαισθον, τυψαίσθην. τυψαίμεθα, τύψαισθε, τύψαιντο. Τὸ Ὑποτακτικὸν, ἐὰν τύψωμαι, τύψῃ, τύψηται. τυψώμεθον, τύψησθον, τύψησθον. τυψώμεθα, τύψησθε, τύψωνται. Τὸ Ἀπαρέμφατον, τύψασθαι.

Παρακείμενος. Τὸ Ὁριστικὸν, τέτυπα, τέτυπας, τέτυπε. τετύπατον, τετύπατον. τετύπαμεν, τετύπατε, τετύπασιν. Τὸ Προστακτικὸν, τέτυπε, τετυπέτω. τετύπετον, τετυπέτων. τετύπετε, τετυπέτωσαν. Τὸ Εὐκτικὸν. τετύποιμι, τετύποις, τετύποι. τετύποιτον, τετυποίτην. τετύποιμεν, τετύποιτε, τετύποιεν. Τὸ Ὑποτακτικὸν, ἐὰν τετύπω, τετύπῃς, τετύπῃ. τετύπητον, τετύπητον. τετύπωμεν, τετύπητε, τετύπωσιν. Τὸ Ἀπαρέμφ. τετυπέναι.

Ὑπερσυντελικόν. Τὸ Ὁριστικὸν, ἐτετύπειν, ἐτετύπεις, ἐτετύπει. ἐτετύπειτον, ἐτετυπείτην. ἐτετύπειμεν, ἐτετύπειτε, ἐτετύπεισαν.

Ἀόριστος β΄. Τὸ Ὁριστικὸν, ἐτυπόμην, ἐτύπου, ἐτύπετο. ἐτυπόμεθον, ἐτύπεσθον, ἐτυπέσθην. ἐτυπόμεθα, πεσθε, τοντο. Τὸ Προστα-

κτι.

κτικὸν, τυπȣ̃, πέσθω. τύπεσθον, τυπέσθων. εσθε, έσθωσαν. Τὸ Εὐκτικὸν, τυποίμην, τύποιο, τύποιτο. τυποίμεθον, τύποισθον, τυποίσθην. τυποίμεθα, τύποισθε, τύποιντο. Τὸ Υ'ποτακτικὸν, ἐὰν τύπωμαι, τύπῃ, τύπηται. ἐὰν τυπώμεθον, τύπησθον, ησθον. ἐὰν τυπώμεθα, τύπησθε, τύπωνται. Τὸ Α'παρέμφατον, τυπέσθαι.

Μέλλων β'. Τὸ Ο'ρισικὸν, τυπȣ̃μαι, τυπῇ, τυπεῖται. τυπȣ́μεθον, τυπεῖσθον, τυπεῖσθον. τυπȣ́μεθα, τυπεῖσθε, τυπȣ̃νται. Τὸ Εὐκτικόν. τυποίμην, τυποῖο, τυποῖτο. τυποίμεθον, τυποῖσθον, τυποίσθην, μεθα. ποῖσθε, οῖντο. Τὸ Α'παρέμφατον, τυπεῖσθαι.

Παθητικά. Ε'νεςώς.

Τὸ Ο'ρισικὸν, Ε'νικὰ, τύπτομαι, τύπτῃ, τύπτεται. Δυϊκ. τυπτόμεθον, τύπτεσθον, τύπτεσθον. Πλ. τυπτόμεθα, πτεσθε, πτονται.

Παρατατικὸς, ἐτυπτόμην, ἐτύπτȣ, ἐτύπτετο. ἐτυπτόμεθον, ἐτύπτεσθον. ἐτυπτέσθην. ἐτυπτόμεθα, ἐτύπτεσθε, ἐτύπτοντο. Τὸ Προςακτικόν, τύπτȣ, τυπτέσθω. τύπτεσθον, τυπτέσθων. τύπτεσθε. τυπτέσθωσαν. Τὸ Εὐκτικόν, τυπτοίμην, τύπτοιο, τύπτοιτο. τυπτοίμεθον, τύπτοισθον, τυπτοίσθην. τυπτοίμεθα. τύπτοισθε, τύπτοιντο. Τὸ Υ'ποτακτικόν, ἐὰν

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

τύπτωμαι, τύπτῃ, τύπτηται. ἐὰν τυπτώμεθον, τύπτησθον, τύπτησθον. ἐὰν τυπτώμεθα, τύπτησθε, τύπτωνται. Τὸ Ἀπαρέμφ. τύπτεσθαι.

Παρακείμενος. Τὸ Ὁριστικὸν, τέτυμμαι, τέτυψαι, τέτυπται. τετύμμεθον, τέτυφθον, τέτυφθον. τετύμμεθα, τέτυφθε, τετύφαται.

Ὑπερσυντελικός. Τὸ Ὁριστικὸν, ἐτετύμμην, ἐτέτυψο, ἐτέτυπτο. ἐτετύμμεθον, ἐτέτυφθον, ἐτετύφθην, ἐτετύμμεθα, ἐτέτυφθε, ἐτετύφατο. Τὸ Προστακτικ. τέτυψο, τετύφθω. τέτυφθον, τετύφθων. τέτυφθε, τετύφθωσαν. Τὸ Ἀπαρέμφατον, τετύφθαι.

Ἀόριστος α΄. Τὸ Ὁριστικόν. Ἑνικά. Ἐτύφθην, ἐτύφθης, ἐτύφθη. Δυϊκ. ἐτύφθητον. ἐτυφθήτην. Πληθ. ἐτύφθημεν, ἐτύφθητε, ἐτύφθησαν. Τὸ Προστακτικόν. Ἑνικά. τύφθητι. τυφθήτω. Δυϊκ. τύφθητον, τυφθήτων. Πλ. τύφθητε, τυφθήτωσαν. Τὸ Εὐκτικόν. Ἑνικ. τυφθείην, τυφθείης, τυφθείη. Δυϊκ. τυφθείητον, τυφθειήτην. Πληθυντ. τυφθείημεν, τυφθείητε, τυφθείησαν, καὶ τυφθεῖεν. Τὸ Ὑποτακτικόν. Ἑν. ἐὰν τυφθῶ, τυφθῇς, τυφθῇ. Δυϊκ. ἐὰν τυφθῆτον, τυφθῆτον. Πληθ. ἐὰν τυφθῶμεν, τυφθῆτε, τυφθῶσι. Τὸ Ἀπαρέμφατον. τυφθῆναι.

Μέλλων α΄. Τὸ Ὁριστικόν. Ἑνικά, τυφθήσομαι, τυφθήσῃ, τυφθήσεται. Δυϊκ. τυφθή-

σόμεθον, τυφθήσεσθον, τυφθήσεσθον. Πληθ. τυφθησόμεθα, τυφθήσεσθε, τυφθήσονται. Τὸ Εὐκτικόν: Ἑνικά, τυφθησοίμην, τυφθήσοιο, τυφθήσοιτο: Δυϊκ. τυφθησοίμεθον, τυφθήσοισθον, τυφθησοίσθην: Πλ. τυφθησοίμεθα, τυφθήσοισθε, τυφθήσοιντο. Τὸ Ἀπαρέμφατον. τυφθήσεσθαι.

Ἀόριστος β΄. Τὸ Ὁριστικόν. Ἑνικά, ἐτύπην, ἐτύπης, ἐτύπη: Δυϊκά. ἐτύπητον, ἐτυπήτην. Πληθ. ἐτύπημεν, ἐτύπητε, ἐτύπησαν. Τὸ Προστακ. Ἑνικά, τύπηθι, τυπήτω: Δυϊκ. τύπητον, τυπήτων: Πλ. τύπητε, τυπήτωσαν. Τὸ Εὐκτικόν: Ἑνικά, τυπείην, τυπείης, τυπείη. Δυϊκ. τυπείητον, τυπειήτην: Πληθυντ. τυπείημεν, τυπείητε, τυπείησαν, καὶ τυπεῖεν. Τὸ Ὑποτακτικόν: Ἑν. ἐὰν τυπῶ, τυπῇς, τυπῇ: Δυϊκ. ἐὰν τυπῆτον. τυπῆτον. Πληθ. ἐὰν τυπῶμεν, τυπῆτε, τυπῶσιν. Τὸ Ἀπαρέμφατον, τυπῆναι.

Μέλλων β΄. Τὸ Ὁριστικόν. Ἑνικά, τυπήσομαι, τυπήσῃ, τυπήσεται. Δυϊκ. τυπησόμεθον, σεσθον, σεσθον. Πληθ. τυπησόμεθα, ήσεσθε, ήσονται. Τὸ Εὐκτικόν. Ἑνικ. τυπησοίμην, τυπήσοιο, τυπήσοιτο. Δυϊκ. τυπησοίμεθον, σοισθον, σοίσθην. Πληθυντικά, τυπησοίμεθα, σοισθε, τυπήσοιντο. Τὸ Ἀπαρέμφατον. τυπήσεσθαι.

Μέλ

Μετ' ὀλίγον Μέλλων. Τὸ Ὁριστικόν. Ἑνικ. πτύψομαι, πτύψῃ. πτύψεται· Δυϊκ. πτυψόμεθον, πτύψεσθον, ψεσθον. Πληθ. πτυψόμεθα, πτύψεσθε. πτύψονται. Τὸ Εὐκτικόν. Ἑνικά. πτυψοίμην, πτύψοιο, ψοιτο. Δυϊκ. πτυψοίμεθον, πτύψοισθον, πτυψοίσθην. Πληθ. πτυψοίμεθα, πτύψοισθε. πτύψοιντο. Τὸ Ἀπαρέμφατον, πτύψεσθαι.

Ἐνεργητικά. Ἐνεστώς.

Τὸ Ὁριστικὸν, τίθημι, τίθης, τίθησι. τίθετον, τίθετον. τίθεμεν, τίθετε, τιθέασιν.

Παρατατικός. ἐτίθην, ἐτίθης, ἐτίθη. ἐτίθετον, ἐτιθέτην. ἐτίθεμεν, ἐτίθετε, ἐτίθεσαν. Τὸ Προστακτικὸν, τίθετι, τιθέτω. τίθετον, τιθέτων. τίθετε, τιθέτωσαν. Τὸ Εὐκτικὸν, τιθείην, τιθείης, τιθείη. τιθείητον, τιθειήτην. τιθείημεν, τιθείητε, τιθείησαν. Τὸ Ὑποτακ. ἐὰν τιθῶ, ἐὰν τιθῇς, ἐὰν τιθῇ. ἐὰν τιθῆτον, ἐὰν τιθῆτον. ἐὰν τιθῶμεν, ἐὰν τιθῆτε, ἐὰν τιθῶσιν. Τὸ Ἀπαρέμφατον, τιθέναι.

Ἀόρισ. β'. Τὸ Ὁρισ. ἔθην, ἔθης, ἔθη. ἔθετον, ἐθέτην. ἔθεμεν, ἔθετε, ἔθεσαν. Τὸ Προστακ. θέτι, καὶ θὲς, θέτω. θέτον, θέτων. θέτε, θέτωσαν. Τὸ Εὐκτικὸν, θείην, θείης, θείη. θείητον, θειήτην, θείημεν.

θείη-

θείητε, θείησαν, καὶ θεῖεν. Τὸ Υ'ποτακτικὸν, ἐὰν θῶ, θῇς, θῇ. ἐὰν θῆτον, ἐὰν θῆτον. ἐὰν θῶμεν, ἐὰν θῆτε, ἐὰν θῶσι. Τὸ Α'παρέμφατον, θεῖναι.

Μέσα. Ε'νεστώς.

Τὸ Ο'ριστικὸν, τίθεμαι, τίθεσαι, τίθεται. τιθέμεθον, τίθεσθον, τίθεσθον. τιθέμεθα, τίθεσθε, τίθενται.

Παρατατικός. ἐτιθέμην, ἐτίθεσο, καὶ ἐτίθου, ἐτίθετο. ἐτιθέμεθον, ἐτίθεσθον, ἐτιθέσθην. ἐτιθέμεθα, ἐτίθεσθε, ἐτίθεντο. Τὸ Προστακτικὸν, τίθετο, καὶ τίθου, τιθέσθω. τίθεσθον, τιθέσθων. τίθεσθε, τιθέσθωσαν. Τὸ Εὐκτικὸν, τιθείμην, τίθειο, τίθειτο. τιθείμεθον, τίθεισθον, τιθείσθην, τιθείμεθα, τίθεισθε, τίθειντο. Τὸ Υ'ποτακτικ. ἐὰν τιθῶμαι, ἐὰν τιθῇ, ἐὰν τιθῆται. ἐὰν τιθώμεθον, ἐὰν τιθῆσθον, ἐὰν τιθῆσθον. ἐὰν τιθώμεθα, ἐὰν τιθῆσθε, ἐὰν τιθῶνται. Τὸ Α'παρέμφατον, τίθεσθαι.

Α'όριστος β'. Τὸ Ο'ριστικὸν, ἐθέμην, ἔθεσο, καὶ ἔθου, ἔθετο. καὶ τὰ λοιπὰ τοῖς τοῦ ἐτιθέμην ὁμοίως.

Παθητικά. Ε'νεστώς.

Τὸ Ο'ριστικὸν, τίθεμαι, τίθεσαι, τίθεται.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

τιθέμεθον, τίθεσθον, τίθεσθον. τιθέμεθα, τίθεσθε, τίθενται.

Παρατατ. ἐτιθέμην, ἐτίθεσο, καὶ ἐτίθου, ἐτίθετο. ἐτιθέμεθον, ἐτίθεσθον, ἐτιθέσθην. ἐτιθέμεθα, ἐτίθεσθε, ἐτίθεντο. Τὸ Προσ. τίθεσο, καὶ τίθου, τιθέσθω. τίθεσθον, τιθέσθων. τίθεσθε, τιθέσθωσαν. Τὸ Εὐκτ. τιθείμην, τίθειο, τίθειτο. τιθείμεθον, τίθεισθον, τιθείσθην. τιθείμεθα, τίθεισθε, τίθειντο. Τὸ Ὑποτακτ. ἐὰν τιθῶμαι, ἐὰν τιθῇ, ἐὰν τιθῆται. ἐὰν τιθώμεθον, ἐὰν τιθῆσθον, ἐὰν τιθῆσθον. ἐὰν τιθώμεθα, ἐὰν τιθῆσθε, ἐὰν τιθῶνται. Τὸ Ἀπαρέμφ. τίθεσθαι.

Παρακείμ. Τὸ Ὁριστ. τέθειμαι, σαι, ται. τεθείμεθον, τέθεισθος, τέθεισθον. τεθείμεθα, τέθεισθι, τέθεινται. Τὸ Προστακτικ. τέθεισο, τεθείσθω. τέθεισθων, σθων. τέθεισθε, σθωσαν. Τὸ Εὐκτικὸν, τεθείμην, εῖο, εῖτο. τεθείμεθον, εῖσθον, είσθην. τεθείμεθα, εῖσθε, εῖντο. Τὸ Ὑποτακτικὸν, ἐὰν τεθῶμαι, ἐὰν τεθῇ, ἐὰν τεθῆται. ἐὰν τεθώμεθον, ἐὰν τεθῆσθον, ἐὰν τεθῆσθον. ἐὰν τεθώμεθα, ἐὰν τεθῆσθε, ἐὰν τεθῶνται. Τὸ Ἀπαρέμφατον, τεθεῖσθαι.

Ὑπερσυντελ. Τὸ Ὁριστ. ἐτεθείμην, ἐτέθεισο, ἐτέθειτο. ἐτεθείμεθον, ἐτέθεισθον, ἐτεθείσθην. ἐτεθείμεθα, ἐτέθεισθε, ἐτέθειντο.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Ἀόριστ. α΄. Τὸ Ὁριστικὸν, ἐτέθην, θης, θη: ἐτέθητον, την. ἐτέθημεν, θητε, θησαν: Τὸ Προστακτ. τέθητι, τεθήτω. τέθητον, ήτων. τέθητε, τεθήτωσαν. Τὸ Εὐκτικὸν, τεθείην, είης, τεθείη: τεθείητον, ειήτην: τεθείημεν, είητε, είησαν. Τὸ Ὑποτακτ. ἐὰν τεθῶ, ἐὰν τεθῇς, ἐὰν τεθῇ: ἐὰν τεθῆτον, ἐὰν τεθῆτον. ἐὰν τεθῶμεν, ἐὰν τεθῆτε, ἐὰν τεθῶσιν. Τὸ Ἀπαρέμφατον, τεθῆναι:

Μέλλων α΄. Τὸ Ὁρισ: τεθήσομαι, τεθήσῃ, τεθήσεται: τεθησόμεθον, τεθήσεσθον, τεθήσεσθον: τεθησόμεθα, τεθήσεσθε, τεθήσονται: Τὸ Εὐκτικὸν, τεθησοίμην, τεθήσοιο, τεθήσοιτο: τεθησοίμεθον, τεθήσοισθον, τεθησοίσθην. τεθησοίμεθα, τεθήσοισθε, τεθήσοιντο: Τὸ Ἀπαρέμφατον, τεθήσεσθαι.

Παράδειγμα Ῥήματος τοῦ αω:
Ἐνεργητικά: Ἐνεστώς.

Τὸ Ὁριστικὸν, ἵστημι. Παρατατικὸς, ἵστην: Τὸ Προστακτ. ἵσταθι. Τὸ Εὐκτικὸν, ἱσταίην: Τὸ Ὑποτακτικὸν, ἐὰν ἱστῶ: Τὸ Ἀπαρέμφατον, ἱστάναι:

Ἀόριστ. β΄. Τὸ Ὁρισ. ἔστην: Τὸ Προστακ. στῆθι. Τὸ Εὐκτικ. σταίην. Τὸ Ὑποτακτ: ἐὰν στῶ: Τὸ Ἀπαρέμφ: στῆναι.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

τιθέμεθον, τίθεσθον, τίθεσθον. τιθέμεθα, τίθεσθε, τίθενται.

Παρατατ. ἐτιθέμην, ἐτίθεσο, καὶ ἐτίθου, ἐτίθετο. ἐτιθέμεθον, ἐτίθεσθον, ἐτιθέσθην. ἐτιθέμεθα, ἐτίθεσθε, ἐτίθεντο. Τὸ Προς. τίθεσο, καὶ τίθου, τιθέσθω. τίθεσθον, τιθέσθων. τίθεσθε, τιθέσθωσαν. Τὸ Εὐκτ. τιθείμην, τίθειο, τίθειτο. τιθείμεθον, τίθεισθον, τιθείσθην. τιθείμεθα, τίθεισθε, τίθειντο. Τὸ Ὑποτακ. ἐὰν τιθῶμαι, ἐὰν τιθῇ, ἐὰν τιθῆται. ἐὰν τιθώμεθον, ἐὰν τιθῆσθον, ἐὰν τιθῆσθον. ἐὰν τιθώμεθα, ἐὰν τιθῆσθε, ἐὰν τιθῶνται. Τὸ Ἀπαρέμφ. τίθεσθαι.

Παρακείμ. Τὸ Ὁρισ. τέθειμαι, σαι, ται. τεθείμεθον, τέθεισθος, τέθεισθον. τεθείμεθα, τέθεισθι, τέθεινται. Τὸ Προστακτικ. τέθεισο, τεθείσθω. τέθεισθων, σθων. τέθεισθε, σθωσαν. Τὸ Εὐκτικὸν, τεθείμην, εῖο, εῖτο. τεθείμεθον, εῖσθον, είσθην. τεθείμεθα, εῖσθε, εῖντο. Τὸ Ὑποτακτικὸν, ἐὰν τεθῶμαι, ἐὰν τεθῇ, ἐὰν τεθῆται. ἐὰν τεθώμεθον, ἐὰν τεθῆσθον, ἐὰν τεθῆσθον. ἐὰν τεθώμεθα, ἐὰν τεθῆσθε, ἐὰν τεθῶνται. Τὸ Ἀπαρέμφατον, τεθεῖσθαι.

Ὑπερσυντελ. Τὸ Ὁρισ. ἐτεθείμην, ἐτέθεισο, ἐτέθειτο. ἐτεθείμεθον, ἐτέθεισθον, ἐτεθείσθην. ἐτεθείμεθα, ἐτέθεισθε, ἐτέθειντο.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Ἀόριστος α. Τὸ Ὁριστικὸν, ἐτέθην, θης, θη: ἐτέθητον, την. ἐτέθημεν, θητε, θησαν: Τὸ Προστακτ. τέθητι, τεθήτω. τέθητον, ήτων. τέθητε, τεθήτωσαν. Τὸ Εὐκτικὸν, τεθείην, είης, τεθείη: τεθείητον, ειήτην: τεθείημεν, είητε, είησαν. Τὸ Ὑποτακτ. ἐὰν τεθῶ, ἐὰν τεθῇς, ἐὰν τεθῇ: ἐὰν τεθῆτον, ἐὰν τεθῆτον. ἐὰν τεθῶμεν, ἐὰν τεθῆτε, ἐὰν τεθῶσιν: Τὸ Ἀπαρέμφατον, τεθῆναι:

Μέλλων α. Τὸ Ὁρισ: τεθήσομαι, τεθήσῃ, τεθήσεται. τεθησόμεθον, τεθήσεσθον, τεθήσεσθον: τεθησόμεθα, τεθήσεσθε, τεθήσονται: Τὸ Εὐκτικὸν, τεθησοίμην, τεθήσοιο, τεθήσοιτο: τεθησοίμεθον, τεθήσοισθον, τεθησοίσθην. τεθησοίμεθα, τεθήσοισθε, τεθήσοιντο: Τὸ Ἀπαρέμφατον, τεθήσεσθαι.

Παράδειγμα Ῥήματος τοῦ ἄω:
Ἐνεργητικά: Ἐνεστώς.

Τὸ Ὁριστικὸν, ἵστημι: Παρατατικὸς, ἵστην: Τὸ Προστακτ. ἵσταθι. Τὸ Εὐκτικὸν, ἱσταίην: Το Ὑποτακτικὸν, ἐὰν ἱστῶ: Τὸ Ἀπαρέμφατον, ἱστάναι:

Ἀόριστος β΄. Τὸ Ὁρισ. ἔστην: Τὸ Προσακ. στῆθι. Τὸ Εὐκτικ. σταίην. Τὸ Ὑποτακτ: ἐὰν στῶ: Τὸ Ἀπαρέμφ: στῆναι.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Μέσα, ϰ̀ Παθητικά. Ἐνεςώς.

Τὸ Ὁρισικὸν, ἵςαμαι. Παρατατικὸς, ἱςάμην. Τὸ Προςακτικ. ἵςασο. Τὸ Εὐκτικὸν, ἱςαίμην. Τὸ Ὑποτακτικὸν, ἐαὶ ἱςῶμαι. Τὸ Ἀπαρέμφατον, ἵςασθαι.

Παρακείμ. Τὸ Ὁρισ. ἕςαμαι. Ὑπερσυντ. ἑςάμην. Τὸ Προςακτ. ἕςασο. Τὸ Εὐκτικ. ἑςαίμην. Τὸ Ὑποτακτικὸν, ἐαὶ ἑςῶμαι. Τὸ Ἀπαρέμφατον, ἑςᾶσθαι.

Ἀόρισ. ά. Τὸ Ὁρισ. ἐςάθην. Τὸ Προςακτ. ςάθητι. Τὸ Εὐκτ. ςαθείην. Τὸ Ὑποτακτ. ἐαὶ ςαθῶ. Τὸ Ἀπαρέμφ. ςαθῆναι.

Μέλλων ά. Τὸ Ὁρισικὸν, ςαθήσομαι. Τὸ Εὐκτικὸν, ςαθησοίμην. Τὸ Ἀπαρέμφατον, ςαθήσεσθαι.

Παράδειγμα Ῥήματος τοῦ ω,
Ἐνεργητικά. Ἐνεςώς.

Τὸ Ὁρισικὸν, δίδωμι. Παρατατικὸς, ἐδίδων. Τὸ Προςακτικ. δίδοθι. Τὸ Εὐτκ. διδοίην. Τὸ Ὑποτατικ. ἐαὶ διδῶ. Τὸ Ἀπαρέμφατον, διδόναι.

Ἀόρισ. β'. Τὸ Ὁρισ. ἔδων. Τὸ Προςακτ. δός. Τὸ Εὐκτικὸν, δοίην. Τὸ Ὑποτακτικὸν, ἐαὶ δῶ. Τὸ Ἀπαρέμφ. δοῦναι.

Μέσ

Μέσα, καὶ Παθητικά. Ἐνεςώς.

Τὸ Ὁρις. δίδομαι: Παρατατικ. ἐδιδόμην· Προςακτ. δίδοσο, καὶ δίδου. Τὸ Εὐκτικὸν, διδοίμην. Τὸ Ὑποτακτικὸν, ἐὰν διδῶμαι. Τὸ Ἀπαρέμφατον, δίδοσθαι.

Παρακείμενος: Τὸ Ὁρις. δέδομαι. Ὑπερσυντελικός. Τὸ Ὁριςικ. ἐδεδόμην. Τὸ Προςακτικὸν, δέδοσο. Τὸ Εὐκτικὸν, δεδοίμην. Τὸ Ὑποτακτικὸν, ἐὰν δεδῶμαι. Τὸ Ἀπαρέμφατον, δεδόσθαι.

Ἀόρις. α. Τὸ Ὁρις. ἐδόθην. Τὸ Προςακτ. δόθητι. Τὸ Εὐτικ. δοθείην. Τὸ Ὑποτακτ. ἐὰν δοθῶ. Τὸ Ἀπαρέμφ. δοθῆναι.

Μέλλων. Τὸ Ὁρις. δοθήσομαι. Τὸ Εὐτικ. δοθησοίμην. Τὸ Ἀπαρέμφ. δοθήσεσθαι.

Μέσος Ἀόριςος β'. Τὸ Ὁριςικ. ἐδόμην. Τὸ Προςακτικὸν, δόσο, καὶ δοῦ. Τὸ Εὐκτικ. δοίμην: Τὸ Ὑποτακτικὸν, ἐὰν δῶμαι. Τὸ Ἀπαρέμφατον, δόσθαι,

Παράδειγμα τοῦ υω. Ἐνεργητικά. Ἐνεςώς.

Τὸ Ὁρις. ζεύγνυμι. Παρατατ. ἐζεύγνυον. Τὸ Προςακτικ. ζεύγνυθι. Τὸ Ἀπαρέμφατον, ζευγνύναι.

Μέσα, καὶ Παθητικά.

Ἐνεστώς. Τὸ Ὁρισ. ζεύγνυμαι. Παρατατ. ἐζευγνύμην. Τὸ Προστακτικὸν, ζεύγνυσο. Τὸ Ἀπαρέμφ. ζεύγνυσθαι. οὐκοῦν ἐγκλιτικῶς, καὶ χωρὶς ὧδε.

Τὸ Ἐν. Τὸ Ὁρισ. τύπτω. Πάρατατ. ἔτυπτον. Τὸ Προστακτ. Τύπτε. Τὸ Εὐκτικ. τύπτοιμι. Τὸ Ὑποτακτ. ἐὰν τύπτω. Τὸ Ἀπαρέμφ. τύπτειν. καὶ τὰ ἄλλα ὁμοίως.

Ἰστέον δὲ, ὅτι τῶν εἰς μι τὰ τῷ ω παραλήγοντα, διὰ τοῦ αὐτοῦ ω ἔχει τὰ τοῦ Ἐνεστῶτος, καὶ Ἀορίστου Ὑποτακτικὰ, ἐὰν διδῶ, διδῷς, διδῷ. ἐὰν δῶ, δῷς, δῷ. Ἔτι τῶν εἰς μι τὰ τῷ υ παραληγόμενα, ἔγκλισιν οὔτε εὐκτικὴν, οὔτε ὑποτακτικὴν, οἰκείαν ἑαυτοῖς ἔχει.

Περὶ τῶν Περισπωμένων.

Ἔτι τὰ τῆς τρίτης κλίσεως εἰς ω λήγοντα καθαρὸν, καὶ τὸ α, ἢ τὸ ε, ἢ τὸ ο, παραλήγουσαν ἔχοντα, οἷον, βοάω, ποιέω, χρυσόω, αὐξανομένης χρονικῶς τῆς παραληγούσης, τὸν μέλλοντα ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ποιεῖ ὧδε. ποιήσω, βοήσω, χρυσώσω. Πάσχει δὲ καὶ συναιρέσεις, ἐπί τε ἐνεστῶτος, καὶ παρατατικοῦ, τοιάσδε τε, καὶ τοσάς δε.

Τρεῖς

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Τρεῖς Περισπωμένων Ἰδέαι.

Καλείσθω δὲ καὶ τὸ μὲν α, τὸ δὲ ε, τὸ δὲ ο,

Πάθη τῶν α.

Αω, ῶ. αει, ᾷ. αε, α. αο, ῶ. αου, ῶ. αη, α. αῃ, ᾳ. αοι, ῷ. Βοάω, ῶ. βοάεις. ᾷς. βοάετον, ᾶτον. βοάομεν, ῶμεν. βοάουσι. ῶσι. βοάῃτον, ᾶτον. βοάῃ, ᾷ. βοάοιμι, ῷμι.

Πάθη τῶν ε.

Εω, ῶ. εει, ει. εε, ει, εο, οῦ. εου, οῦ. εη, ῆ. εοι, οῖ. Ποιέω, ῶ. ποιέεις, εῖς. ποιέετον, εῖτον. ποιέομεν, οῦμεν. ποιέουσι, οῦσι. ποιέῃ, ῇ. ποιέοιμι, οῖμι.

Πάθη τῶν ο.

Οω, ῶ. οει, οῖ. οε, οῦ. οο, οῦ. οου, οῦ. οοι, οῖ. οῃ, οῖ. οη, ῶ, ἢ οῦ. οει, οῦ. Χρυσόω, ῶ. χρυσόεις, οῖς. χρυσόετον, οῦτον. χρυσόομεν, οῦμεν. χρυσόουσι, οῦσι. χρυσόοιμι, οῖμι. χρυσόῃ, οῖ. χρυσόητε, ῶτε, ἢ οῦτε. χρυσόειν, οῦν.

Τούτων δὲ πάντων καὶ οἱ ἐκ συναιρέσεως εὐκτικοὶ ἐνεργητικοὶ Ἐνεστῶτες, τοῦ ληκτικοῦ μι εἰς ην τρεπομένου, προφέρονται. ποιοῖμι, ποιοίην. Ὅθεν δὴ καὶ τὰ τῶν πληθυντικῶν τρίτα πρόσωπα οὐ μόνον εἰς εν λήγοντα ἔχουσιν, ἀλλὰ καὶ

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

εἰς σαν. ποιοίησαν. Ἴδία δὲ τὰ ε, συναιρέσιν τῶν πρώτων προσώπων ἐδενὸς πάσχει, δισύλλαβα ὄντα. Κλίνεται δὲ καὶ εἰς τὸν μέλλοντα, τὸ υ προσλαμβάνοντα ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον. πλέω, πλεύσω.

Ἔτι ἐπὶ τῶν παθητικῶν παρακειμένων ἐκ ἔστιν ἀκολέθως ποιεῖν τὸ τρίτον πρόσωπον τῶν πληθυντικῶν, ἔχοντος τε τρίτε τῶν ἑνικῶν τὴν λήγεσαν διὰ συμφώνων δυοῖν, οἷον, τέτυπται, πέπλεκται. Διὸ καὶ ἤτοι τῷ Ἰωνικῷ χρώμεθα, τετύφαται, λέγοντες, καὶ πεπλέχαται, ἢ εἰς μετοχὴν, καὶ ῥῆμα ὑπαρκτικὸν ἀναλύομεν, τετυμμένοι εἰσὶ, λέγοντες, καὶ πεπλεγμένοι εἰσί.

Κλίσις Ὑπαρκτικᾶ Ῥήματος.

Τὸ δὲ Ὑπαρκτικὸν, ὧδε τυγχάνει κλινόμενον, καὶ γραφόμενον.

Ἐνεργητικά. Ἐνεστώς.

Τὸ Ὁριστικὸν, εἰμὶ, εἶ, ἐστίν. ἐστὸν, ἐστὸν. ἐσμὲν, ἐστὲ, εἰσί. Παρατατ. ἦν, ἦς, ἦ. ἦτον, ἤτην. ἦμεν. ἦτε, ἦσαν. Τὸ Προστακτ. ἴσθι, καὶ ἔσο, ἔστω. ἔστον, ἔστων. ἔστε, ἔστωσαν. Τὸ Εὐκτικ. εἴην, εἴης, εἴη. εἴητον, εἰήτην. εἴημεν, εἴητε, εἴησαν, καὶ εἶεν. Τὸ Ὑποτακτ. ἐὰν ὦ, ἐὰν ἦς, ἐὰν ἦ. ἐὰν ἦτον, ἐὰν ἦτον. ἐὰν ὦμεν, ἐὰν ἦτε, ἐὰν ὦσιν. Τὸ Ἀπαρέμφ. εἶναι.

Μέλ-

Μέλλων. Τὸ Ὁριστικὸν, ἔσομαι, ἔσῃ, ἔσεται, καὶ ἔσαι. ἐσόμεθον, ἔσεσθον, ἔσεσθον. ἐσόμεθα, ἔσεσθε, ἔσονται. Τὸ Εὐκτικὸν, ἐσοίμην, ἔσοιο, ἔσοιτο. ἐσοίμεθον, ἔσοισθον, ἐσοίσθην. ἐσοίμεθα, ἔσοισθε; ἔσοιντο. Τὸ Ἀπαρέμφατον, ἔσεσθαι.

ΠΕΡΙ' ΜΕΤΟΧΗ'Σ.

Μετοχὴν δὲ διαιρετέον μὲν, ὡς τὸ ῥῆμα: κλιτέον δὲ, ὡς τὸ ὄνομα. Καὶ ὅλως τῇ μὲν τοῦ ὀνόματος, τῇ δὲ τοῦ ῥήματος μετέχειν θετέον. ταὐτὰ γὰρ παρεπόμενα ἔχει τῷ τε ὀνόματι, τῷ τε ῥήματι: θεωρείσθω δ' ἐν τούτοις.

Ἐνεργητικά. Ἐνεστώς.

Τύπτω. Ὁ Παρατατ. ἔτυπτον. Τὸ Ἀρσενικὸν, ὁ τύπτων. Τὸ Θηλυκὸν, ἡ τύπτουσα. Τὸ Οὐδέτερον, τὸ τύπτον. Μέλλων ά. τύψω. ὁ τύψων, ἡ τύψουσα, τὸ τύψον. Ἀόρισ. ά. ἔτυψα. ὁ τύψας, ἡ τύψασα,, τὸ τύψαν. Παρακείμ. τέτυφα. Ὑπερσ. ἐτετύφειν. ὁ τετυφὼς, ἡ τετυφυῖα, τὸ τετυφός. Ἀόρισ. β'. ἔτυπον. ὁ τυπὼν, ἡ τυποῦσα, τὸ τυπόν. Μέλλων β'. τυπῶ. ὁ τυπῶν, ἡ τυποῦσα, τὸ τυποῦν.

Μέ-

Μέσα. Ε'νεςώς.

Τύπτομαι. ὁ τυπτόμενος, ἡ τυπτομένη, τὸ τυπτόμενον. Μέλλων α'. τύψομαι. ὁ τυψόμενος, ἡ τυψομένη, τὸ τυψόμενον. Α'όριστος α'. ἐτυψάμην. ὁ τυψάμενος, ἡ τυψαμένη, τὸ τυψάμενον. Παρακείμενος, τέτυπα. ὁ τετυπώς, ἡ τετυπυῖα, τὸ τετυπός. Α'όριστος β'. ἐτυπόμην. ὁ τυπόμενος, ἡ τυπομένη, τὸ τυπόμενον. Μέλλων β'. τυποῦμαι. ὁ τυπούμενος, ἡ τυπουμένη, τὸ τυπούμενον.

Παθητικά. Ε'νεςώς.

Τύπτομαι, ὁ τυπτόμενος, ἡ τυπτομένη, τὸ τυπτόμενον. Παρακείμενος, τέτυμμαι, ὁ τετυμμένος, ἡ τετυμμένη, τὸ τετυμμένον. Α'όρ. α'. ἐτύφθην, ὁ τυφθεὶς, ἡ τυφθεῖσα, τὸ τυφθέν. Μέλλων α'. τυφθήσομαι, ὁ τυφθησόμενος, ἡ τυφθησομένη, τὸ τυφθησόμενον. Α'όριστος β'. ἐτύπην, ὁ τυπεὶς, ἡ τυπεῖσα, τὸ τυπέν. Μέλλων β'. τυπήσομαι, ὁ τυπησόμενος, ἡ τυπησομένη, τὸ τυπησόμενον. Μετ' ὀλίγον Μέλ. τετύψομαι. ὁ τετυψόμενος, ἡ τετυψομένη, τὸ τετυψόμενον.

Με-

Μετοχαὶ Ῥημάτων τῶν εἰς μι, Ἐνεργητικά. Ἐνεστώς.

Τίθημι. ἐτίθην. ὁ τιθεὶς, ἡ τιθεῖσα, τὸ τιθέν. Ἀόρις. β΄. ἔθην. ὁ θεὶς, ἡ θεῖσα, τὸ θέν. Ἐνεστὼς, ἵστημι. ἵστην, ὁ ἱστὰς, ἡ ἱστᾶσα, τὸ ἱστάν. Ἀόριστος β΄. ἔστην. ὁ στὰς, ἡ στᾶσα, τὸ στάν. Ἐνεστὼς, δίδωμι, ἐδίδων, ὁ διδοὺς, ἡ διδοῦσα, τὸ διδόν. Ἀόριστος β΄. ἔδων, ὁ δοὺς, ἡ δοῦσα, τὸ δόν· Ἐνεστὼς, ζεύγνυμι. ἐζεύγνυν, ὁ ζευγνὺς, ἡ ζευγνῦσα, τὸ ζευγνύν. Ἐνεστὼς, εἰμί. ἦν. ὁ ὢν, ἡ οὖσα, τὸ ὄν. Μέλλων, ἔσομαι, ὁ ἐσόμενος, ἡ ἐσομένη, τὸ ἐσόμενον.

Περὶ γενῶν, καὶ κλίσεως Μετοχῶν.

Κλίνεται δὲ τὰ μὲν θηλυκὰ πάντα κατὰ τὴν δευτέραν τοῦ ὀνόματος κλίσιν. Τῶν δὲ Ἀρσενικῶν τε, καὶ οὐδετέρων τὰ μὲν ἐνεργητικὰ, ὡς ἡ πέμπτη, τὰ δὲ παθητικὰ, ὡς ἡ τρίτη. πλὴν τῶν ἀορίστων, τῆς πέμπτης δὲ καὶ αὐτῶν ὄντων. Τὰ δὲ μέσα, εἰς τὴν τρίτην καὶ αὐτὰ ἀνάγεται, πλὴν τῶν τοῦ παρακειμένου, τῆς πέμπτης δὴ καὶ αὐτῶν ὄντων.

ΠΕ-

ΠΕΡΙ' Α'ΝΤΩΝΥΜΙ'ΑΣ.

Ἀντωνυμία δὲ, ἡ μὲν Πρωτότυπος, ἡ δὲ Κτητικὴ, ἡ δὲ Δεικτικὴ, ἡ δὲ Ἀναφορικὴ, ἡ δὲ Σύνθετος. Ἔχει δὲ καὶ Γένη, καὶ Ἀριθμοὺς, καὶ Πτώσεις, καὶ Πρόσωπα παρεπόμενα.

Πρωτότυποι.

Πρωτότυποι μὲν οὖν τρεῖς. Ἐγώ. Σύ. ὅς. Κλίσεις δὲ τούτων θετικῶς αὗται. Ἑνικά. Ἡ εὐθεῖα, ἐγώ. ἡ γενικὴ, ἐμοῦ. ἡ δοτικὴ, ἐμοί. ἡ αἰτιατικὴ, ἐμέ. Δυϊκ. Ἡ εὐθεῖα. καὶ αἰτιατικὴ, νώ. ἡ γενικὴ, καὶ δοτικὴ, νῷν. Πληθυντικά. Ἡ εὐθεῖα, ἡμεῖς. ἡ γενικὴ, ἡμῶν, ἡ δοτικὴ, ἡμῖν. ἡ αἰτιατικὴ, ἡμᾶς. Ἑν. Σύ, σοῦ, σοί, σέ. Δυϊκ. σφώ, σφῶν. Πληθ. ὑμεῖς, ὑμῶν, ὑμῖν, ὑμᾶς. Ἑν. Ὅς, οὗ, οἷ, ἕ. Δυϊκ. σφὲ, σφίν. Πληθ. σφεῖς, σφῶν, σφίσι, σφᾶς.

Κτητικαί.

Κτητικαὶ δὲ ἀπὸ τῶν Πρωτοτύπων παραγόμεναι ὀκτώ. ἐμὸς, σὸς, ἑὸς, νωΐτερος, σφωΐτερος, ἡμέτερος, ὑμέτερος, σφέτερος. ὧν δὴ ἑκάστη τριγενῶς λέγεται. ἐμὸς, ἐμὴ, ἐμόν. νωΐτερος, νωϊτέρα, νωΐτερον. ἣ δὲ κλιθήσεται, δῆλον.

Δει-

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Δεικτικαί.

Δεικτικαὶ δὲ δύο, τριγενῶς καὶ αὗται λεγόμεναι. οὗτος, αὕτη, τοῦτο. ἐκεῖνος, ἐκείνη, ἐκεῖνο. καὶ κλινόμεναι ὧδε. Ἑνικά. Οὗτος, τούτου, τούτῳ, τοῦτον, ὦ οὗτος. Δυϊκ. Τούτω, τούτοιν, ὦ τούτω. Πληθ. Οὗτοι, τούτων, τούτοις, τούτους, ὦ οὗτοι. Ἑνικά. Αὕτη, ταύτης, ταύτῃ, ταύτην, ὦ αὕτη. Δυϊκ. Ταῦτα, ταύταιν, ὦ ταῦτα. Πληθ. Αὗται, τούτων, ταύταις, ταύτας, ὦ αὗται. Ἑν. τοῦτο, τούτου, τούτῳ, τοῦτο, ὦ τοῦτο. Δυϊκ. τούτω, τούτοιν, ὦ τούτω. Πληθ. ταῦτα, τούτων, τούτοις, ταῦτα, ὦ ταῦτα. Ἐκεῖνος, ἐκείνου. ἐκείνη, ἐκείνης. ἐκεῖνο, ἐκείνου, ὡς αἱ τῶν ὀνομάτων κλίσεις.

Ἀναφορικαί.

Ἀναφορικὴ δέ τοι μία, τριγενῶς καὶ αὕτη λεγομένη. αὐτός, αὐτή, αὐτό. Ἴδιον δὲ ταύτης ἡ τριπρόσωπος σημασία, Αὐτὸς γὰρ ἀντὶ τοῦ ἐγώ, ἢ σύ, ἢ ἐκεῖνος.

Σύνθετοι.

Σύνθετοι δὲ τρεῖς, εὐθείας οὐκ ἔχουσαι. ἐμαυτοῦ, σαυτοῦ, καὶ ἑαυτοῦ. λεγόμεναι τριγενῶς. Καὶ αἱ μὲν τοῦ πρώτου, καὶ δευτέρου προσώπου, ἐπὶ τοσοῦτον κλινόμεναι. ἐμαυτοῦ, ἐμαυτῷ, ἐμαυτόν. σαυτοῦ, σαυτῷ, σαυτόν. αἱ δὲ τοῦ τρίτου, ἐφ᾽ ὅλον,

Αἱ

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Αἱ δὴ καὶ οὐ μόνον συνθέτως, ἀλλὰ καὶ διῃρημένως κλίνονται ἐπὶ τῶν πληθυντικῶν. οἷον, ἑαυτῶν, καὶ σφῶν αὐτῶν. ἑαυτοῖς, καὶ σφίσιν αὐτοῖς. ἑαυτοὺς, καὶ σφᾶς αὐτούς.

ΠΕΡΙ' ΠΡΟΘΕ'ΣΕΩΣ.

Πρόθεσις δὲ, ἡ μὲν μονοσύλλαβος, ἡ δὲ δισύλλαβος. Παρεπόμενα δὲ ἔχει. τὸ ὀξύνεσθαι, εἰ ἐπιδέχεται τόνον. τὸ ψιλοῦσθαι, πλὴν τῶν ἀπὸ τοῦ υ ἀρχομένων. τὸ βραχυκαταληκτεῖν, πλὴν δυοῖν. Θεωρείσθω δ' ἐν τούτοις. ἐν, εἰς, ἐξ, σὺν, πρὸς, πρὸ, ἀνὰ, κατὰ, διὰ, μετὰ, παρὰ, ἀντὶ, ἐπὶ, περὶ, ἀμφὶ, ἀπὸ, ὑπὸ, ὑπέρ.

ΠΕΡΙ' ΕΠΙΡ'Ρ'Η'ΜΑΤΟΣ.

Ἐπίρρημα δὲ, τὸ μὲν, χρονικόν. οἷον, νῦν, τότε, ποτὲ, ἤδη, ἄρτι, αὖθις, τέως, ἕως, ἡνίκα, ἔπειτα, μετέπειτα, σήμερον, αὔριον, χθὲς, πάλαι, ἀεί. Τὸ δὲ, τόπου. οἷον, ἄνω, κάτω, ἔξω, ἔσω, πόῤῥω, ἐγγὺς, ἐναντίως, χαμαὶ, ἔνθα, ὅθεν, ἐπέκεινα, μακράν. Τὸ δὲ, ποιότητος. οἷον, εὖ, καλῶς, ἡδέως, σοφῶς, ἃ δὴ καὶ μεσότητος εἶναι λέγεται, κυνηδὸν, βοτρυδὸν, ἀγεληδόν. Τὸ δὲ, ποσότητος.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

οἷον, ἅπαξ, δὶς, τρὶς, πολλάκις, ὀλιγάκις· Τὸ δὲ ἀθροίσεως. οἷον, ἅμα, ὁμοῦ, συλλήβδην, ἀθρόως. Τὸ δὲ, διαιρέσεως· οἷον, ἄνευ, χωρὶς, διχῆ. Τὸ δὲ, ἐξαιρέσεως· οἷον, πλὴν. Τὸ δὲ, τάξεως, οἷον, ἑξῆς, ἐφεξῆς, εὐθὺς, εὐθέως, ἐξαίφνης, αὐτίκα, παραχρῆμα· Τὸ δὲ, ὁμοιώσεως· οἷον, ὡς, ὥσπερ, καθὰ, καθάπερ. Τὸ δὲ, ἀποστάσεως· οἷον, ὥστε. Τὸ δὲ, συγκρίσεως· οἷον, μᾶλλον, ἧττον· Τὸ δὲ, ἐπιτάσεως· οἷον, λίαν, ἄγαν, μάλιστα, πάνυ, σφόδρα. Τὸ δὲ, ἀνέσεως. οἷον, ἠρέμα, ἡσυχῆ, μόγις. Τὸ δὲ, βεβαιώσεως. οἷον, δηλαδὴ, δήπουθεν, πάντως, ὄντως, ἦ· Τὸ δὲ, κατομώσεως· οἷον, νὴ, ναί. Τὸ δὲ, καταφάσεως. οἷον, ναί. Τὸ δὲ, ἀπομώσεως. οἷον, μά. Τὸ δὲ, ἀρνήσεως· οἷον, οὒ, οὐδαμῶς, ἥκιστα· Τὸ δὲ, ἀπαγορεύσεως. οἷον, μηδαμῶς, μή. Τὸ δὲ, εἰκασμοῦ. οἷον, ἴσως· τάχα, τυχόν· Τὸ δὲ, ἐρωτήσεως. οἷον, πόθεν, ποῖ, ποῦ, πηνίκα, πῶς. Τὸ δὲ, δείξεως. οἷον, ἰδοὺ, ἠνὶ, ὧδε, ἐκεῖ, ἐνθάδε. Τὸ δὲ, κλήσεως. οἷον, ὦ. Τὸ δὲ, διασαφήσεως· οἷον, ἤγουν· οἷον, τουτέστιν, εἴτουν. Τὸ δὲ, θέσεως. οἷον, ἀναγνωστέον, γραπτέον. Τὸ δὲ, εὐχῆς. οἷον, εἴθε, ὤφελον. Τὸ δὲ, σχετλιασμοῦ· οἷον, ἆ, ὢ, ἰοὺ, οἴμοι, φεῦ. Τὸ δὲ, θαυμασμοῦ· οἷον, ὢ, φεῦ. Τὸ δὲ, ἐκπλήξεως· οἷον, ἆ, ἡράκλεις. Τὸ δὲ, θειασμοῦ.

οἷον,

οἷον, ἀοῖ, ἀαί. Ἔχει δὲ παρεπόμενα, Εἶδος, καὶ Σχῆμα. Τὸ μὲν, γὰρ, Πρωτότυπον. οἷον, νῦν. Τὸ δὲ, Παράγωγον. οἷον, ὑπέρωθεν, Καὶ τὸ μὲν, Ἁπλοῦν. οἷον, πάλαι. Τὸ δὲ, σύνθετον, οἷον, πρόπαλαι.

ΠΕΡΙ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ.

Σύνδεσμος δὴ, ὁ μὲν, συμπλεκτικός. οἷον, μὲν, δὲ, τὲ, καὶ, ἀλλὰ, ἀτὰρ, αὐτάρ. Ὁ δὲ, διαζευκτικός. οἷον, ἢ, ἤτοι, ἠέ. Ὁ δὲ, συναπτικός. οἷον, εἰ, εἴπερ, εἰδὴ, εἰδήπερ. Ὁ δὲ, παρασυναπτικός. οἷον, ἐπεὶ, ἐπειδή. Ὁ δὲ, αἰτιολογικός. οἷον, ἵνα, ὅπως, γὰρ, ὅτι, διότι. Ὁ δὲ, ἀπορηματικός. οἷον, ἆρα, εἶτα, μῶν, μή. Ὁ δὲ, συλλογιστικός. οἷον, ἀλλὰ, ἀλλαμὴν, οὖν, τοίνυν, τοιγάρτοι, τοιγαροῦν. Ὁ δὲ παραπληρωματικός. οἷον, δὴ, ποῦ, τοὶ, δῆτα, πὲρ, πῶ, μὴν, οὖν, γέ. Ὁ δὲ, δυνητικός. οἷον. αὖ. Ὁ δὲ, διακελευτικὸς, εἴτουν ἐπιλεκτικὸς, οἷον, ἤ. Ὁ δὲ, ἐλαττωτικός. οἷον, πὲρ, γοῦν, γέ. Ὁ δὲ ἐναντιωματικός. οἷον, ὅμως, καίτοι, καίπερ. Ἔχει δὲ παρεπόμενον Σχῆμα. ὁ μὲν γὰρ, Ἁπλοῦς, οἷον, ἐπεί. Ὁ δὲ Σύνθετος, οἷον, ἐπειδή. Περὶ μὲν οὖν τῶν ὀκτὼ τοῦ λόγου Μερῶν, ταύτῃ διωρίσθω τὸ πρῶτον.

Τέλος τοῦ Πρώτου.

ΘΕΟ.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

ΘΕΟΔΩΡΟΥ
ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗΣ ΕΙΣΑΓΩΓΗΣ.

ΒΙΒΛΙΟΝ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

Μετὰ δὲ ταῦτα πάλιν ἀπὸ τῶν πρώτων ἀρξάμενοι, λέγωμεν περὶ τῶν αὐτῶν, ὥσπερ τινὰς τόπους τῶν εἰρημένων τιθέντες, καὶ πλείω ἄττα τῶν καθ᾿ ἕκαστον ἀνάγοντες εἰς αὐτά.

Τῶν τοίνυν Φωνηέντων τὰ μὲν, α, η, ε, ο, ω, Προτακτικά. τὰ δὲ, ι, υ, Ὑποτακτικά. οὕτω γάρ τοι ἐπιπλεκόμενα, συνίστησι τὰς διφθόγγους. Ἐνίοτε δὲ καὶ τὸ υ προτακτικὸν, ὡς ἐν τῷ, υἱός. ἅρπυια. μυῖα. Δίφθογγοι γὰρ καὶ ᾳ, ῃ, ῳ, ηυ, ᾳ, ῃ, καταχρηστικῶς. ἡ δὲ ωυ, Ἰώνων. Ἔτι τῶν φωνηέντων, τὰ μὲν, α, ε, ο, Μεταβολικά. Μεταβάλλει γὰρ ἐπὶ τῶν παρῳχημένων· τὸ μὲν α, καὶ ε, εἰς η. ἀσθενῶ, ἠσθένουν. ἐθέλω, ἤθελον. Τὸ δὲ ο, εἰς ω. ὀφείλω, ὤφειλον. τὰ δὲ η, ι, υ, ω, Ἀμετάβολα, ὡς μὴ μεταβάλλοντα. ἡγεμονεύω γάρ, ἡγεμόνευον. ἰθύνω, ἴθυνον. ὑβρίζω, ὕβριζον. ὠφελῶ, ὠφέλουν. Μεταβάλλει τοιγαροῦν

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

εἰς η, τὸ ε, πανταχοῦ, πλὴν τῶν τεσσάρων δέκα τινῶν, ἐφ' ὧν τὸ ι προσλαμβάνει.

Τῶν δὲ Συμφώνων τὰ μὲν ζ, ξ, ψ, Διπλᾶ, ἐκ συμφώνων δυοῖν σύγκειται. Τὸ μὲν ζ, ἐκ τοῦ σ, καὶ δ. Τὸ δὲ ξ, ἐκ τοῦ κ, καὶ σ. Τὸ δὲ ψ, ἐκ τοῦ π, καὶ σ. Τὰ δὲ λ. μ. ν. ρ. Ἀμετάβολα. ὅτι οὔτε ἐπὶ τῶν ῥηματικῶν σχηματισμῶν μεταβάλλει, οὔτ' αὖ ἐπὶ τῶν ὀνοματικῶν κλίσεων· ψάλλω, ψαλῶ. νέμω, νεμῶ. κρίνω, κρινῶ. σπείρω, σπερῶ. νέστωρ, νέστορος. ἕλλην, ἕλληνος. Τὰ δὲ Ψιλὰ, καὶ Δασέα, καὶ Μέσα, οὕτως ἔχει, ὥστε τὸ μὲν β, μέσον τοῦ π, καὶ φ, εἶναι τὴν φωνήν. Τὸ δὲ γ, μέσον τοῦ κ, καὶ χ. Τὸ δὲ δ, μέσον τοῦ τ, καὶ θ.

Περὶ Συλλαβῆς, καὶ Λέξεως, καὶ Λόγου.

Συλλαβῆς δὲ, τὸ μέντοι Μακρὸν, τὸ δὲ, Βραχὺ, τὸ δὲ, Κοινόν. καὶ τοῦ Μακροῦ, τὸ μὲν, φύσει, ἥρως. τὸ δὲ, θέσει, ἀπλοῦς. Συνίστησι δὲ τὴν μὲν Λέξιν, ἡ συλλαβὴ, ἐπιπλοκή δή τις αὕτη γραμμάτων ὑπάρχουσα· τὸν δὲ Λόγον, ἡ λέξις. Λόγος δὲ, τῇ μὲν ἐντεινόμενος, τῇ δὲ ἀνιέμενος, καὶ ὅλως ῥυθμιζόμενος ταῖς καλουμέναις προσῳδίαις τυγχάνει.

Περὶ Προσῳδίας.

Τῶν δὲ Προσῳδιῶν, ἡ μὲν Ὀξεῖα, καὶ ἡ Βαρεῖα, καὶ ἡ Περισπωμένη, Τόνοι. ἡ δὲ Δασεῖα, καὶ ἡ Ψιλὴ, Πνεύματα. ἡ δὲ Ἀπόστροφος, καὶ ἡ

Ὑφὲν,

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Ὑφὲν, καὶ ἡ Διαστολὴ, Πάθη. Τόποι τῆς μὲν ὀξείας, ἡ λήγουσα, ὅθεν τὸ ὀξύτονον, ἀγαθός. ἡ παραλήγουσα, ὅθεν τὸ παροξύτονον, καὶ βαρύτονον, λόγος. ἡ προπαραλήγουσα, ὅθεν τὸ προπαροξύτονον, δίκαιος. Τῆς δὲ Βαρείας τόπος, πᾶσαι αἱ ὁμαλῶς ἀναγινωσκόμεναι συλλαβαί. διὸ καὶ συλλαβικὸς ὀνομάζεται τόνος. τίθεται δὲ ἐπὶ μόνων τῶν ὀξυτονουμένων, ὅταν κατὰ συνέπειαν ἀναγινώσκωμεν ὁμαλῆ, οἷον, τοὺς περὶ τὸν ἄρχοντα. Τῆς δὲ Περισπωμένης τόπος, ἡ λήγουσα, ὅθεν τὸ περισπώμενον, ποιῶ. καὶ ἡ παραλήγουσα, ὅθεν τὸ προπερισπώμενον, ποιοῦμαι. Τῆς δὲ Δασείας τε καὶ Ψιλῆς, τὰ ἀρκτικὰ φωνήεντα, ἄνθρωπος, ὅμηρος. καὶ τῶν συμφώνων, τὸ ρ, ῥῆμα. Τῆς δὲ Ἀποστρόφου, ἔνθαπερ ἐκθλίβεται. ἄρα οὗτος, ἄρ' οὗτος. Τῆς δὲ Ὑφὲν, ὑπὸ τοῖς ἐκ δυοῖν τινῶν ἢ καὶ πλειόνων συνθέτοις. οἷον, πασιμέλουσα. Τῆς δὲ Διαστολῆς, ὑφ' ἃ τῶν συντιθεμένων διάκρισίν τινα δεῖ ἐμποιεῖν, ὅ, τι.

Περὶ τῶν τοῦ Λόγου Μερῶν. Περὶ Ὀνόματος.

Τῶν δὲ τοῦ Λόγου Μερῶν τοὔνομα δὴ παρὰ τὰ πρότερον εἰρημένα, καὶ Ἐθνικόν τί ἐστιν. οἷον, φρύξ. καὶ Ἀόριστον, ὁποῖός τις. καὶ Περιληπτικὸν, δῆμος. καὶ Ἐπιμεριζόμενον, ἕτερος, ἑκάτερος, ἕκαστος, ἄλλος. καὶ Περιεκτικὸν, ἀμπε-

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

λῶν. καὶ Πεποιημένον, φλοῖσβος. καὶ Τακτικὸν, πρῶτος, δεύτερος. καὶ πρός τι, πατήρ. καὶ ὡς πρός τι, νὺξ, θάνατος. Τὰ μὲν δὲ Κύρια, ἀεὶ μονογενῆ ἐστί· καὶ ἤτοι ἀρσενικὸν μόνον, ἢ θηλυκόν. οἷον, Ὅμηρος, Καλλιόπη. Τῶν δὲ Προσηγορικῶν, ὅσα σημαντικὰ ζώων, κοινὰ τῷ γένει ὡς ἐπιτοπλεῖστον ἐστίν· ἔνια μέντοι καὶ ἐπίκοινα. Τὰ δὲ Κυρίως Ἐπίθετα, τριγενῆ πάντα, σοφὸς, σοφὴ, σοφόν. Τὰ δὲ ἐπαμφοτερίζοντα, καὶ νῦν μὲν ὡς ἐπίθετα λαμβανόμενα, νῦν δὲ ὡς προσηγορικά, οἷον τὸ, εὐεργέτης, καὶ πολίτης, καὶ βασιλεὺς, καὶ τὰ τοιαῦτα, διγενῆ ἐστίν. Τοιοῦτο δὲ καὶ τὸ τρήρων, καὶ πτώξ.

Τὰ μὲν οὖν εἰς ος καθαρὸν, ἁπλᾶ, τριγενῆ, εἰς α τὸ θηλυκὸν παρασχηματίζει, δίκαιος, δικαία. Ὡσαύτως δὲ καὶ ὅσα τῷ ρ συλλαβιζομένην ἔχει τὴν λήγουσαν, αὐθηρὸς, αὐθηρά. τὸ δὲ ὀλβίη. καὶ τὰ τοιαῦτα, Ἰωνικά. Τὰ δὲ εἰς μὴ καθαρὸν λήγοντα, εἰς η τὸ θηλυκὸν ἔχει σχηματιζόμενον, οἷον, ἔρημος, ἐρήμη. φρόνιμος, φρονίμη. Τὰ δὲ ἐρωτηματικά, εἴτουν πευστικὰ τριγενῆ καὶ αὐτά ἐστίν. τίς, τί. ποῖος, ποία ποῖον. Κλητικὴν οὐκ ἔχει. Λαμβάνεται δὲ κατ᾽ οὐσίαν, οἷον τὸ, τίς, ἢ κατὰ ποιὸν, οἷον τὸ ποῖος, ἢ κατὰ ποσὸν, οἷον τὸ, πόσον, καὶ πηλίκον, καὶ πόσον, καὶ πότερον, ἢ κατὰ τόπον, ποδαπός. Ὡσαύτως δὲ καὶ τὰ ἀόριστα, τριγενῆ ἐστί,

ἐςὶ, καὶ ἕκαςα ἀφ' ἑκάςων τῶν πευςικῶν σχηματίζεται, προσθέσει τοῦ ο, ποῖος, ὁποῖος, πότερος, ὁπότερος. Τριγενῆ δὲ καὶ τὰ ἀναφορικὰ, καὶ ἢ κατὰ τὸ ποιὸν, ἢ κατὰ τὸ ποσὸν λαμβανόμενα, τοιοῦτος, οἷος, τηλικοῦτοι, ἡλίκον, τόσον, ὅσον. Τὰ δὲ περιληπτικὰ εἴτουν συστηματικὰ, μονογενῆ, δῆμος, πλῆθος. Τάγε μὴν ἐπιμεριζόμενα, τριγενῆ, ἕτερος, ἑτέρα, ἕτερον. ἄλλος, ἄλλη, ἄλλο. Τετραχῶς δὲ τὰ ἐπιμεριζόμενα. ἢ γὰρ ἓν ἐκ δυοῖν. οἷον, τὸ ἕτερον. ἢ δύο καθ' ἕν. οἷον, τὸ ἑκάτερον. ἢ ἓν ἐκ πολλῶν. οἷον, τὸ ἄλλο. ἢ πολλὰ καθ' ἕν. οἷον, τὸ ἕκαςον. Τριγενῆ δὲ καὶ τὰ τακτικά. Πρῶτος, πρώτη, πρῶτον. καὶ τὰ μετουσιαςικά. λίθινος, λιθίνη, λίθινον. Ταῦτὶ δὲ καὶ ἀπὸ μόνων τῶν ὁμοιομερῶν σχηματίζεται. Ξύλον γὰρ, καὶ ὀςοῦν, καὶ σάρξ, τῶν ὁμοιομερῶν. Ὅθεν τὸ ξύλινον, καὶ ὀςέϊνον, καὶ σάρκινον. Ὡσαύτως δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων. Εἰς δύο δὲ μάλιςα καταλήξεις ἀναμερίζεται: ἤτοι γὰρ εἰς ινον, πήλινον. ἢ εἰς ωδες, πηλῶδες, γεῶδες. Τῶνγε μὴν ἐκ μετάλλων, ἰδία κατάληξις εἰς εον, καὶ ουν, κατὰ συναίρεσιν. χρύσεον, σιδήρεον, χάλκεον, ἀργύρεον, οἷς καὶ τὸ κεραμεοῦν ἠκολούθησε.

Καθόλου δὲ τῷ ὀνόματι ἕπεται τὰ πρότερον εἰρημένα πέντε. ὧν τὸ γένος καταχρηστικῶς καὶ

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

κοινόν τι, καὶ ἐπίκοινον ἔσται. Τὸ μὲν γὰρ Ἀρσενικῷ μόνως ὑποτασσόμενον ἄρθρῳ, Ἀρσενικόν. Τὸ δὲ Θηλυκῷ, Θηλυκόν. Τὸ δὲ Οὐδετέρῳ, Οὐδέτερον. Τὸ δὲ Ἀμφοῖν, Ἀρσενικῷ τε καὶ Θηλυκῷ, Κοινόν. Τὸ δὲ σὺν θατέρῳ, ἄμφω τὰ γένη σημαῖνον, Ἐπίκοινον. οἷον, ἀετός, χελιδών. Εἶδος δὲ, τὸ μὲν Πρωτότυπον. οἷον, πᾶς. τὸ δὲ Παράγωγον. οἷον, λόγιος. Παραγώγου δὲ ἑπτὰ μάλιστα εἴδη, τὰ πρότερον εἰρημένα, ὧν τοῦ συγκριτικοῦ τε, καὶ ὑπερθετικοῦ σχηματισμοὶ ὧδε.

Σχηματισμοὶ Συγκριτικῶν καὶ Ὑπερθετικῶν.

Τὰ εἰς ος λήγοντα τῶν Ἐπιθέτων τριγενῶν ὀνομάτων, μεταβολῇ τοῦ σ εἰς τ, καὶ προσλήψει τοῦ ερος, Συγκριτικὰ γίνεται. οἷον, ἔνδοξος, ἐνδοξότερος. Προσλήψει δὲ τοῦ ατος, Ὑπερθετικά. ἔνδοξος, ἐνδοξότατος. παλαιός, παλαιότατος. Πλὴν τοῦ καλὸς, καὶ κακὸς, καὶ ἑτέρων τινῶν. Καλλίων γὰρ, κάλλιστος. κακίων, κάκιστος. βελτίων, βέλτιστος. ἀμείνων, κρείττων, ἄριστος. χείρων, ἐλάττων, ἥττων, μείων, ἐλάχιστος. μείζων, μέγιστος. ῥᾴων, ῥᾷστος. Εἰ δὲ εἰς ης τὸ θετικὸν, διὰ τὸ εος τυγχάνει κλινόμενον, ἀπὸ τοῦ ες, οὐδετέρου τὸ συγκριτικὸν, καὶ ὑπερθετικὸν γίνεται, μεταβολῇ, καὶ προσλήψει, ὡς εἴρηται, τοῦ πε-

ρος.

ρος καὶ τατος, Εὐγενὴς, εὐγενὲς, εὐγενέστερος, εὐγενέστατος. ἀληθὴς, ἀληθὲς, ἀληθέστερος, ἀληθέστατος. Εἰ δὲ εἰς υς εἴη τριγενὲς, δῆλον ὅτι καὶ τοῦτο ἀπὸ τοῦ οὐδετέρου ὁμοίως. Βραχὺς, βραχὺ, βραχύτερος, βραχύτατος. Πλὴν τοῦ ἡδὺς, πολὺς, ταχύς. ἡδίων γάρ, ἥδιστος, καὶ πλείων, πλεῖστος, καὶ ταχείων, τάχιστος. Ἢ καὶ ταῦτα προσθέσει ἔτι τοῦ τερος καὶ τατος, εἴη ἂν σχηματίσαι πλὴν τοῦ πολύς. ἡδύτερος, ἡδύτατος. ταχύτερος, ταχύτατος. Τῶν εἰς υς ἄρα τὰ μὲν, ἁπλοῦν τὸ συγκριτικὸν, καὶ ὑπερθετικὸν ποιεῖται, τὰ δὲ, διπλοῦν. Ἁπλοῦν μὲν, τὸ εὐρύς. εὐρύτερος γὰρ, εὐρύτατος μόνον. Διπλοῦν δὲ, τὸ ἡδὺς, καὶ γλυκὺς, καὶ ὠκύς. Ταῦτα γὰρ οὐ μόνον εἰς τερος, καὶ τατος, ἀλλὰ καὶ εἰς ων, καὶ στος. γλυκίων, γλύκιστος. ὠκίων, ὤκιστος. Ὁμοίως δὲ τούτοις, καὶ αἰσχρὸς, καὶ ἐχθρός. Εἰ δὲ καὶ τὸ βράσσων, καὶ θάσσων, καὶ πάσσων οὐ παραλιπεῖν δέοι, εἴη ἂν οὕτω καὶ ἄττα τριπλοῦν τὸ σχῆμα παρέχοιτο. Ἀπὸ γὰρ τοῦ βραδὺς, καὶ βραχὺς, τὸ, βράσσων συγκριτικόν. καὶ ἀπὸ τοῦ ταχὺς, τὸ θάσσων. καὶ ἀπὸ τοῦ παχὺς, τὸ, πάσσων. Τὰ δὲ εἰς ἄλλο τι λήγοντα, τῷ εστερος, καὶ εστατος, ὡς ἐπιτοπλεῖστον εἰς συγκριτικὰ μετασχηματίζεται, ὧδε. σώφρων, σώφρονος, σωφρονέστερος, σωφρονέστατος. χαρίεις, χαρίεντος, χαριέστερος,

χαριέστατος. Καὶ χωρὶς δὲ τοῦ ες, εὔνους, ἀνούστερος, ἀνούστατος. Οὐ μόνον δ' ἀπὸ Ὀνομάτων συγκριτικὰ, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ Μετοχῶν, ἐρρωμενέστερος. καὶ ἔτι ἀπὸ Προθέσεων, πρότερος, καὶ ὑπέρτερος. καὶ ἀπὸ Ἐπιρρημάτων, ἐγγύτερος, πορρώτερος, αἰώτερος.

Σχηματισμοὶ Πατρωνυμικῶν.

Πατρωνυμικοῦ δὲ σχηματισμοὶ τοιοῦτοι. Ὅσα μὲν τῶν ὀνομάτων εἰς ος καθαρὸν λήγει, εἰς αδης μετασχηματιζόμενα, τὸ Ἀρσενικὸν Πατρωνυμικὸν ποιεῖ, ἥλιος, ἡλιάδης. Ὅσα δὲ μὴ εἰς καθαρὸν, εἰς ιδης, χρόνος, χρονίδης. Τοῖς γενικῶν κλίσεως ἐστι πέμπτης, ἀπὸ τῶν γενικῶν ὁ σχηματισμὸς εἰς ιδης. Ἔνθα δὴ καὶ συναίρεσις γίνεται, ἐφ' ὧν τὸ ε παραλήγει, καὶ σχηματισμὸς ἕτερος εἰς ων Ἰώνων. πέλοψ, πέλοπος, πελοπίδης. πηλεὺς, πηλείδης, καὶ πηλείδης κατὰ συναίρεσιν, καὶ πηλείων. Τῆς δὲ πρώτης εἰς αδης, αἰνείας, αἰνειάδης. ἰφίτας, ἰφιτάδης.

Περὶ Θηλυκῶν Πατρωνυμικῶν Σχηματισμῶν.

Τὰ δὲ Θηλυκὰ Πατρωνυμικὰ ἀπὸ τῶν ἰδίων ἀρσενικῶν, ἐκβολῇ τοῦ δη. ἡλιάδης, ἡλιάς. νεσσοείδης, νεσσοείς. Καὶ ἔστι τὰ μὲν ἀρσενικὰ, κλίσεως πρώτης, τὰ δὲ θηλυκὰ, πέμπτης.

περιαμίδης, πελαμίδου· πελαμὶς, πελαμίδος: Ἔστι δὲ καὶ ἕτερον πατρωνυμικοῦ εἶδος καταχρηστικῶς· ἐπὶ μὲν ἀρσενικοῦ εἰς διος, οἷον, ὑῤῥάδιος· ἐπὶ δὲ θηλυκοῦ εἰς νη, οἷον, ἀδραστίνη, καὶ ἠετιώνη. οὔθ' οὕτω τελικῶς ἂν εἴη, τό, τε ἀρσενικόν, καὶ τὸ θηλυκόν.

Σχηματισμοὶ Ὑποκοριστικῶν.

Τὰ δὲ Ὑποκοριστικὰ ἀπὸ κυρίων τε καὶ προσηγορικῶν σχηματίζεται. οἷον ἀπὸ μὲν τοῦ, ζηνόδωρος, ζηνᾶς, ἀπὸ δὲ τοῦ, ἄνθρωπος, ἀνθρωπίσκος. Εἴδη δὲ τῶν μὲν ἀρσενικῶν, ἕξ. εἰς ων δισυλλάβως, βάκχων, ὁ βακχυλίδης· εἰς ων, παραλῆγον τῷ ι, μωρίων, ὁ μωρός· εἰς αξ, ῥόδαξ, ὁ ῥόδιος· εἰς ας, ζηνᾶς, ὁ ζηνόδωρος. μητρᾶς, ὁ μητρόδωρος. εἰς κος, ἀνθρωπίσκος, ὁ ἄνθρωπος. εἰς λος, ναυτίλος, ὁ ναύτης. Τῶν δὲ θηλυκῶν, τρία. εἰς ων, ὕψων, ἡ ὑψιπύλη. εἰς ις, θεραπαινὶς, ἡ θεράπαινα· εἰς κη, παιδίσκη, ἡ παῖς· Τῶν δὲ οὐδετέρων, ἕν. εἰς ον, μειρακύλλιον.

Σχηματισμοὶ Κτητικῶν.

Καὶ τὰ Κτητικὰ δὲ ἀπὸ κυρίων καὶ προσηγορικῶν παράγεται, καὶ εἰς ειον μὲν, ἀπὸ τῶν εἰς ευς, νηλεὺς, νηλέως, νήλειον· ἀλλ' οὐ μόνον. ἀπὸ τοῦ ἀνθρώπου γὰρ τὸ ἀνθρώπειον. Τὰ

εἰς

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

εἰς κος δὲ, καὶ εἰς ωδες, ἀπὸ τῶν εἰς ος, λόγος, λογικός. ἀλλ' οὐ μόνον· βασιλεὺς γὰρ, βασιλικὸν, καὶ δεκέλεια, δεκελικόν. Γραμματικοῦ δὴ κἀνταῦθα, μηδὲν ὑπὸ τῆς ἀρχῆς του παρακωλυόμενον, θέσθαι ἄμφω τὰ εἴδη ἀφ' ἑκάστου τῶν εἰρημένων παράγεσθαι αὖ ὀνομάτων. Ὡς γὰρ ἀπὸ τοῦ ἄνθρωπος, ἀνθρωπικὸν, καὶ ἀνθρώπειον, οὕτω καὶ ἀπὸ τοῦ ὁμήρου, ὁμηρικὸν, καὶ ὁμήρειον, καὶ ἀπὸ τοῦ αἴαντος, αἰαντικὸν, καὶ αἰάντειον, καὶ ἀπὸ τοῦ πλάτωνος, πλατωνικὸν, καὶ πλατώνειον. Ἔνιοι δὲ καὶ τὰ παρωνύμως ἀπὸ τόπου λεγόμενα Κτητικὰ, Οἰκειωματικὰ ὀνομάζουσιν, οἷον τὸ, οὐράνιος, καὶ θαλάσσιος, καὶ τὰ ὅμοια. Ὥστε καὶ εἴη αὖ οὕτω τὰ Κτητικὰ τριχῶς· ἢ γὰρ Οἰκειωματικῶς, οὐράνιον, ἢ Συνεκφαντικῶς, γραμματικὸν, ἢ Μετουσιαστικῶς, λιθῶδες.

Σχηματισμοὶ Παρωνύμου.

Παρωνύμου δὲ τόσοι σχηματισμοὶ, ὅσα καὶ εἴδη ὀνόματος, καὶ εἴη αὖ ἀφ' ἑκάστου τῶν ὀνομάτων παράγειν. Ἀρσενικὸν μὲν εἰς ων μονογενές. φίλος, φίλων. Θηλυκὸν δὲ εἰς οτης μονογενὲς, φιλότης. Οὐδέτερον δὲ εἰς ιον, καὶ ὅλως εἰς ον τριγενές· φίλιον· Οὐχ ἁπλοῦν μέντοι τριγενὲς, ἀλλ' ὡς τὰ τῶν εἰδῶν ληκτικά τε, καὶ παραληκτικά. Ἀνθρωπικὸν γοῦν, καὶ ἀνθρώπειον, καὶ ἀνθρωπῶδες, καὶ πήλινον, καὶ ἀνθηρόν. (τὸ πήλινον καὶ ἀνθηρὸν ἀνακτέον ἐπὶ τὸ ἀνωτέ-

ρω

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

ρω εἰρημένον· καὶ ὅλως εἰς ον τριγενές·) Καὶ ὅλως κατὰ τὸν ἀποδοθέντα σχηματισμὸν τῶν εἰδῶν τοῦ ὀνόματος. Σκοπεῖν δὲ χρὴ, καὶ εἰ δεκτικὸν τριγενείας τὸ εἶδος. οὐ γὰρ καθόλου τὰ εἰς ον οὐδέτερα, τριγενῆ. Ζωΰφιον γοῦν, καὶ μειρακύλλιον, καὶ λεβήτιον, καὶ ὅλως τὰ Ὑποκοριστικὰ, μονογενῆ. Θεωρητέον δὲ καὶ τοὺς λοιποὺς τῶν παρωνύμων σχηματισμοὺς, κατὰ τὴν διαφορὰν τῶν εἰδῶν, οἷον, ἐπὶ μὲν τοῦ ὑποκοριστικοῦ, λίθαξ, ἀνθρωπίσκος, μητρᾶς· ἐπὶ δὲ τοῦ πατρωνυμικοῦ, εἰς δης, Ἀτρείδης, ἡλιάδης, κρονίδης.

Σχηματισμοὶ Ῥηματικοῦ.

Τὰ δὲ Ῥηματικὰ, ὡς καθόλου εἰπεῖν, ἀπὸ τοῦ παθητικοῦ Παρακειμένου, ἤτοι πρώτου προσώπου, ἢ δευτέρου, ἢ τρίτου. Τὰ μὲν δὴ πολλὰ τῶν ῥηματικῶν, ἀπὸ τοῦ πρώτου. πεποίημαι, ποίημα, λελόγισμαι, λογισμός. Τὰ δὲ εἰς ις θηλυκὰ, ἀπὸ τοῦ δευτέρου. λέλυσαι, λύσις. Τὰ δὲ εἰς τος, τριγενῆ, ἀπὸ τοῦ τρίτου. ἤκουσται, ἀκουστός. Καὶ πρὸς τούτοις, τὰ εἰς ηριον προσηγορικά. πέποται, ποτήριον.

Σχῆμα δ' αὖ παρὰ τὰ πρότερον εἰρημένα, καί τι Παρασύνθετον εἴη, οἷον ἀπὸ τοῦ συνθέτου παραγόμενον. Φίλιππος, Φιλιππίδης.

Ἐφ' ἃς τῶν Κλίσεων ἕκαστον τῶν ὀνομάτων ἀνάγεται.

Εἰς πέντε δὲ τοὔνομα ἐπιμερίζόμενον κλίσεις,

ὡς

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

μέλι, μέλιτος. Πλὴν τῶν ἀπὸ ἀρσενικοῦ παρεσχηματισμένων. ταῦτα γὰρ τὴν τοῦ ἀρσενικοῦ κλίσιν φυλάττει, ὅθεν παρῆκται, τὶ, τινός. ὅτι, τὶς, τινός. εὔχαρι, εὐχάριτος· ὅτι εὔχαρις, εὐχάριτος. Βάρβαρα δὲ, τῷ σ καθαρῷ, σίνηπι, σινήπιος.

Τὰ δὲ εἰς υ, βραχυπαράληκτα, τῷ καθαρῷ. γόνυ, γόνυος. καὶ μακρὰν τὴν παραλήγουσαν ἔχοντα, ἢ τριγενῆ ὄντα, τροπῇ τοῦ υ εἰς ε, πῶυ, πώεος· ἡδὺ, ἡδέος. ὀξὺ, ὀξέος.

Τὰ δὲ εἰς ω, τῷ καθαρῷ, λητὼ, λητοῦς.

Πάλιν δὲ τὰ εἰς σ λήγοντα, τῇ μὲν τῷ καθαρῷ κλίνεται, τῇ δὲ τῷ τ ψιλῷ, ἢ τῷ θ δασεῖ, ἢ τῷ δ μέσῳ. Τὰ μὲν γὰρ εἰς ες, τῷ καθαρῷ, ἀληθὲς, ἀληθέος. Ἔτι τὰ εἰς ευς, ἢ εἰς αυς, ἀποβάλλοντα τὸ ὑποτακτικὸν αὐτῶν φωνῆεν. βασιλεὺς, βασιλέως. ναῦς, νάος. Ἔτι τὰ εἰς ους, ὁμοίως. βοῦς, βοός. Πλὴν τοῦ ποῦς, ποδὸς, καὶ ὀδοὺς, ὀδόντος. Ἐκ συναιρέσεώς γε μὴν ὄντα, ἐπὶ τὴν τρίτην ἀνάγεται, νοῦς, νοῦ, νῷ. ἔστι μέντοι καὶ ὡς ἀπαθῆ κλίνειν τὰ τοιαῦτα. νοῦς, νοός. Συντετάχθω δὲ τοῖς τοιούτοις καὶ τὰ εἰς οις κατὰ συναίρεσιν. οἷς γὰρ, οἶος, καὶ φθοῖς, φθοιός. Ἔτι τὰ εἰς ος οὐδέτερα, σθένος, σθένεος, φάος, φάεος. Καὶ ὅσα ἐκ τούτων σύγκειται εἰς ης. δημοσθένης, δημοσθένεος. (οὕτω καὶ Σωκράτης, εος, ους· καὶ Ἰσοκράτης,

της, εος, ους. καὶ Ἀριστοτέλης, εος, ους· ὡς ἀπὸ τῶν οὐδετέρων κράτος, καὶ τέλος συντίθεται. τὸ δὲ Βλεμμίδης, Ἀριστίδης, Εὐκλείδης, καὶ τὰ ὅμοια πρωτοκλήτως.) καὶ ὅλως τὰ εἰς ης λήγοντα, ὧν οὐδετέρου παρεσχηματισμένου εἰς ες· ἀληθής, ἀληθέος· τούτοις δ' ἠκολούθησε καὶ τὸ ἄρης. Ἔτι τὰ εἰς ως ἀρσενικὰ, μακρᾷ παραλήγοντα· μίνως, μίνωος. ἥρως, ἥρωος, κοινῶς δηλονότι· Ἀττικῶς γὰρ τῆς τετάρτης γίνεται κλίσεως. μίνως, μίνω. Ἔτι τὰ εἰς ως μονοσύλλαβα, ἀπαθῆ, θὼς, θωός. δμὼς, δμωός. Τὰ γὰρ ἐκ συναιρέσεως, τῷ τ κλίνεται. φῶς, φωτός· ἐφ' ἃ δὴ ἀναφέροιτ' ἂν καὶ τὸ οὖς, ὠτός. Καὶ ἄλλως τὰ εἰς ως μονοσύλλαβα, ἔχοντα μὲν τὸ δ, ἢ θ, ἢ τ, τῷ καθαρῷ κλίνεται, δμὼς, θὼς, τρώς. ἄλλο δέ τι ἔχοντα σύμφωνον, τῷ τ. χρὼς, φῶς. Συντετάχθω δὲ τοῖς εἰρημένοις, καὶ τὸ λᾶς μονοσύλλαβον, λαὸς γάρ. Ἔτι τὰ εἰς ως θηλυκὰ, ὀξύτονα ὄντα. αἰδὼς, αἰδόος. ἠὼς, ἠόος. Βαρύτονα δ' ὄντα, ἐπὶ τὴν τετάρτην ἀνάγεται. κίως, κίω. ἴως, ἴω. Ἔτι τὰ εἰς ις προσηγορικὰ, βαρύτονα, μὴ φύσει ὄντα μακροκατάληκτα. ὄφις, ὄφιος. ὕβρις, ὕβριος. πλὴν τοῦ χάρις, παῖς. χάριτος γάρτοι, καὶ παιδός. Ἔτι τὰ εἰς υς βαρύτονα. βότρυς, βότρυος. Πλὴν τοῦ κόρυς, κόρυθος. Τούτων δ' ἔνια καὶ μεταβολῇ τοῦ υ εἰς ε κλίνεται. πῆχυς, πήχεος.

πέ-

μέλι, μέλιτος. Πλὴν τῶν ἀπὸ ἀρσενικοῦ παρεσχηματισμένων. ταῦτα γὰρ τὴν τοῦ ἀρσενικοῦ κλίσιν φυλάττει, ὅθεν παρῆκται, τὶ, τινός. ὅτι, τὶς, τινός. εὔχαρι, εὐχάριτος· ὅτι εὔχαρις, εὐχάριτος. Βάρβαρα δὲ, τῷ σ καθαρῷ, σίνηπι, σινήπιος.

Τὰ δὲ εἰς υ, βραχυπαράληκτα, τῷ καθαρῷ. γόνυ, γόνυος. καὶ μακρὰν τὴν παραλήγουσαν ἔχοντα, ἢ τριγενῆ ὄντα, τροπῇ τοῦ υ εἰς ε, πῶυ, πώεος· ἡδὺ, ἡδέος. ὀξὺ, ὀξέος.

Τὰ δὲ εἰς ω, τῷ καθαρῷ, λητὼ, λητόος.

Πάλιν δὲ τὰ εἰς σ λήγοντα, τῇ μὲν τῷ καθαρῷ κλίνεται, τῇ δὲ τῷ τ ψιλῷ, ἢ τῷ θ δασεῖ, ἢ τῷ δ μέσῳ. Τὰ μὲν γὰρ εἰς ες, τῷ καθαρῷ, ἀληθὲς, ἀληθέος. Ἔτι τὰ εἰς ευς, ἢ εἰς αυς, ἀποβάλλοντα τὸ ὑποτακτικὸν αὐτῶν φωνῆεν. βασιλεὺς, βασιλέως. ναῦς, νάος. Ἔτι τὰ εἰς ους, ὁμοίως. βοῦς, βοός. Πλὴν τοῦ ποῦς, ποδὸς, καὶ ὀδοὺς, ὀδόντος. Ἐκ συναιρέσεώς γε μὴν ὄντα, ἐπὶ τὴν τρίτην ἀνάγεται, νοῦς, νοῦ, νῷ. ἔστι μέντοι καὶ ὡς ἀπαθῆ κλίνειν τὰ τοιαῦτα. νοῦς, νόος. Συντετάχθω δὲ τοῖς τοιούτοις καὶ τὰ εἰς οις κατὰ συναίρεσιν. οἶς γὰρ, ὄϊος, καὶ φθοῖς, φθοΐος. Ἔτι τὰ εἰς ος οὐδέτερα, σθένος, σθένεος, φάος, φάεος. Καὶ ὅσα ἐκ τούτων σύγκειται εἰς ης. δημοσθένης, δημοσθένεος. (οὕτω καὶ Σωκράτης, εος, ους. καὶ Ἰσοκρά-

τῆς, εος, ους. καὶ Ἀριστοτέλης, εος, ους. ὡς ἀπὸ τῶν οὐδετέρων κράτος, καὶ τέλος σύνθετα. τὸ δὲ Βλεμμίδης, Ἀρείδης, Εὐκλείδης, καὶ τὰ ὅμοια παρωτοκλήτως.) καὶ ὅλως τὰ εἰς ης λήγοντα, ὧν οὐδὲ προῦ παρεσχηματισμένον εἰς ες. ἀληθής, ἀληθέος· τούτοις δ᾽ ἠκολούθησε καὶ τὸ ἄρης. Ἔτι τὰ εἰς ως ἀρσενικά, μακρᾷ παραλήγοντα. μίνως, μίνωος. ἥρως, ἥρωος, κοινῶς δηλονότι. Ἀττικῶς γὰρ τῆς τετάρτης γίνεται κλίσεως. μίνως, μίνω. Ἔτι τὰ εἰς ως μονοσύλλαβα, ἀπαθῆ, θὼς, θωός. δμὼς, δμωός. Τὰ γὰρ ἐκ συναιρέσεως, τῷ τ κλίνεται. φῶς, φωτός. ἐφ᾽ ἃ δὴ ἀναφέροιτ᾽ ἂν καὶ τὸ οὖς, ὠτός. Καὶ ἄλλως τὰ εἰς ως μονοσύλλαβα, ἔχοντα μὲν τὸ δ, ἢ θ, ἢ τ, τῷ καθαρῷ κλίνεται, δμώς, θώς, τρώς. ἄλλο δέ τι ἔχοντα σύμφωνον, τῷ τ. χρὼς, φῶς. Συντετάχθω δὲ τοῖς εἰρημένοις, καὶ τὸ λᾶς μονοσύλλαβον, λαὸς γάρ. Ἔτι τὰ εἰς ως θηλυκὰ, ὀξύτονα ὄντα. αἰδὼς, αἰδόος. ἠὼς, ἠόος. Βαρύτονα δ᾽ ὄντα, ἐπὶ τὴν τετάρτην ἀνάγεται. κίως, κίω. ἕως, ἕω. Ἔτι τὰ εἰς ις προσηγορικὰ, βαρύτονα, μὴ φύσει ὄντα μακροκατάληκτα. ὄφις, ὄφιος. ὕβρις, ὕβριος. πλὴν τοῦ χάρις, παῖς. χάριτος γάρ τοι, καὶ παιδός. Ἔτι τὰ εἰς υς βαρύτονα. βότρυς, βότρυος. Πλὴν τοῦ κόρυς, κόρυθος. Τούτων δ᾽ ἔνια καὶ μεταβολῇ τοῦ υ εἰς ε κλίνεται. πῆχυς, πήχεος.

πέ-

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

πέλεκυς, πελέκεος. Ὡσαύτως δὲ ὀξύτονα ὄντα, μονογενῆ, ἣν μακρὸν ἔχῃ τὸ υ, πληθύς, πληθύος, ἀχλύς, ἀχλύος. ὀϊζύς, ὀϊζύος. ὀρειστύς, ὀρειστύος. Τριγενῆ δὲ ὄντα, καὶ τροπῇ τοῦ υ εἰς ε, κλίνεται, ἡδύς, ἡδέος. Τὰ δὲ εἰς ας οὐδέτερα, τῷ τ κλίνεται, κρέας, κρέατος. οὖας, οὔατος. Ἔτι τὰ εἰς ας ἀρσενικά, δισύλλαβα, βαρύτονα, μακροκατάληκτα, ἃ δὴ καὶ τὸ ν πρὸ τοῦ τ προσλαμβάνει, αἴας, αἴαντος, κάλχας, κάλχαντος. Πλὴν τῶν ἐχόντων θηλυκὰ εἰς αινα μετασχηματιζόμενα. μέλας γάρ, μέλανος, ὅτι μέλαινα. καὶ ὑπὲρ δύο δὲ συλλαβὰς ὄντα, εἰ ἀπὸ δισυλλάβου τοιούτου τυγχάνει συγκείμενα, οὕτω κλίνεται, πολυδάμας, πολυδάμαντος. Παραπλησίως δὲ τούτοις, καὶ τὰ εἰς ας ὀξύτονα, καὶ μὴ καθαρὰ ἀρσενικά, οἷον, ἱμάς, ἱμάντος. καὶ τὸ πᾶς δὲ περισπώμενον, ὁμοίως, παντὸς γάρ. καὶ τὸ ἀπ' αὐτοῦ οὐδέτερον, πᾶν. Ἔτι τὰ εἰς εις καθαρόν, ἀποβάλλοντα τὸ ὑποτακτικὸν αὐτῶν φωνῆεν. χαρίεις, χαρίεντος. Συμβαίνει δ' ἄρα, καὶ τοῖς ἀπὸ τούτων παρεσχηματισμένοις εἰς εν, οὐδετέροις, κλίνεσθαι ὁμοίως. τὸ γὰρ ν ἀμετάβολον. χαρίεις, χαρίεν, χαρίεντος. Ἐξαιρείσθω τό, μεὶς, αἰολικόν, μηνὸς γάρ. Καὶ τὰ εἰς ους δὲ συνῃρημένα, τῶν ἁπλῶν ἔχει τὴν κλίσιν. πλακόεις, πλακόεντος, πλακοῦς, πλακοῦντος. Ἔτι τὰ εἰς ης βαρύτονα,

Ἰαμ-

Ἰαμβικά, τουτέστι τὰ βραχεῖα παραλήγοντα. μὴ ἐσχατοσυλλαβοῦντα τῷ τ. λάχης, λάχητος. Ἔτι τὰ εἰς της θηλυκά, ἰαμβοκατάληκτα, φιλότης, φιλότητος. Ἔτι τὰ εἰς ως ὀξύτονα, ὑπὲρ μίαν συλλαβήν, ἱδρώς, ἱδρῶτος. Ἔτι τὰ εἰς ως ἀρσενικά, βαρύτονα, βραχεῖα παραλήγοντα, γέλως, γέλωτος. Ἔτι τὰ εἰς αις ἀπαθῆ, οἷον, δαίς, δαιτός. σταίς, σταιτός. τὸ γὰρ παῖς, παιδός, ἐκ συναιρέσεως. Τὰ δὲ εἰς ας ὀξύτονα τῷ δ κλίνεται, παλλάς, παλλάδος. Τεγεάς, Τεγεάδος. Ἀρκάς, Ἀρκάδος. Πλὴν τοῦ κράς, κρατὸς γάρ. Ἔτι τὰ εἰς εις κύρια, τῷ δ κλίνεται κοινῶς. πάρεις, πάρειδος. Ἔτι τὰ εἰς ις θηλυκά, μακροπαράληκτα. μινῦις, μινύιδος. νεᾶνις, νεάνιδος. Ἔτι τὰ εἰς ις ὀξύτονα, μονοκατάληκτα. Πειαμίς, Πειαμίδος. Ἔτι τὰ εἰς εις μὴ καθαρά. κλείς, κλειδός. αὐτήρεις, αὐτήρειδος. Ἔτι τὰ εἰς υς θυλυκά, ὀξύτονα, βραχυκατάληκτα. χλαμύς, χλαμύδος. καὶ προπαροξύτονα, τὸ ἔπηλυς, ἐπήλυδος γάρ. Τὰ δὲ εἰς ις προσηγορικά, βαρύτονα, μακροκατάληκτα, τῷ θ. ὄρις, ὄρνιθος. Ὁμοίως δὲ καὶ τὰ εἰς νς. ἕλμινς, ἕλμινθος. Τάγε μὴν εἰς λς, ἐκβολῇ τοῦ σ, τῷ ὑπάρχοντι ἀμεταβόλῳ κλίνεται. ἅλς, ἁλός.

Τὰ δὲ εἰς ξ, τῇ μεν, τῷ κ ψιλῷ κλίνεται.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

τῷ δὲ, τῷ χ δασεῖ, ἢ τῷ γ μέσῳ. Βαρύτονα μὲν γὰρ ὄντα, ὡς τύπῳ εἰπεῖν, τῷ κ. θώραξ, θώρακος· Πλὴν τῶν ἐχόντων τὸ ῥῆμα εἰς ζω, ἢ εἰς γω. ταῦτα γὰρ τῷ γ. ἅρπαξ, ἅρπαγος, ὅτι ἁρπάζω· πέτηξ, πέτηγος, ὅτι πετήζω. σάλπιγξ, σάλπιγγος, ὅτι σαλπίζω. λέλεξ, λέλεγος, ὅτι λέγω· Καὶ πλὴν τοῦ ἄναξ, ἄνακτος γὰρ, ἵνα μὴ συνεμπέσῃ τῷ, ἄνακος· Ὀξύτονα δὲ ὄντα, τῷ γ, βουπλήξ, βουπλῆγος. αἴξ, αἰγός. ῥώξ, ῥωγός. Καὶ πλὴν τοῦ βήξ, βηχός· πτύξ, πτυχός· Πλὴν τῶν πρὸ τοῦ ξ, σύμφωνον ἐχόντων ἕτερόν τι τοῦ γ. οἷον, σάρξ, σαρκὸς γάρ· Ἀκριβέστερον δὲ, τὰ εἰς αξ τῷ κ. ἄνθραξ, ἄνθρακος· θράξ, θρακός. Πλὴν τοῦ ἅρπαξ, καὶ ἄναξ. Καὶ τὰ εἰς ηξ, ἁπλᾶ μὲν ὄντα, τῷ κ, μύρμηξ, μύρμηκος. Σύνθετα δὲ, τῷ γ, βουπλήξ, βουπλῆγος. Καὶ τὰ εἰς ιξ δὲ, τῷ κ· Πλὴν τοῦ πέτηξ, πέτηγος, καὶ θρίξ, τριχὸς γάρ. Ἔτι τὰ εἰς υξ φύσει μακρᾷ παραληγόντα, καὶ ὅσα διὰ δυοῖν συμφώνοιν προφέρεται, ὧν θάτερον τῆς πρώτης συζυγίας, τῷ κ. δοίδυκος, βέβρυκος, ἄμπυκος. Τὰ δὲ μὴ οὕτως ἔχοντα, τῷ γ. ἄντυξ, ἄντυγος. Ἔτι τὰ εἰς ωξ ἁπλᾶ, βώξ, βωκός. Πλὴν τοῦ ῥώξ.

Τὰ δὲ εἰς ψ, τῷ π κλίνεται ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, κύκλωψ. κύκλωπος. Ἄραψ μέν-

τοι,

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

τοι, ἄραβος. χάλυψ, χάλυβος. λίψ, λιβός. φλέψ, φλεβός. κίνυψ, κίνυφος.

Τὰ δὲ εἰς ν, ἢ ρ, τῷ αὐτῷ κλίνεται ἀμεταβόλως, ἕλλην, ἕλληνος. νέστωρ, νέστορος. Τρέπεται δὲ καὶ τῶν εἰς ην βαρυτόνων τὸ η, αὐτὸ εἰς ε, παρασχηματισμὸν οὐδετέρου ἐχόντων, τέρην, τέρενος. τέρεν γάρ. Καὶ τῶν ὀξυτονουμένων, οἷς τὸ μ κλιτικόν, ποιμὴν, ποιμένος, πλὴν τοῦ μὴν, μηνός. Καὶ τῶν μὴ ἐχόντων δὲ τὸ μ κλιτικόν. αὐχὴν, καὶ φρὴν, οὕτω κλίνεται, αὐχένος, φρενός. Ὁμοίως δὲ καὶ τῶν εἰς ηρ. ἔνια μεταβάλλει τὸ η, οἷον ὅσα βαρύτονα ὄντα, μακρὰν ἔχει τὴν παραλήγουσαν, πίηρ, πίερος. Καὶ τῶν εἰς τηρ, ἀστὴρ, πατὴρ, μήτηρ, θυγάτηρ. καὶ τῶν εἰς θηρ. αἰθήρ. Τὰ δὲ εἰς ιν, καὶ τροπῇ ἔτι τοῦ ν εἰς σ διθυολεκτεῖται, ὅθεν καὶ δικατάληκτα ὠνόμασται. Τῇ γε μὴν κλίσει ἐμμένει τῇ αὐτῇ, ὡς γὰρ δελφίν, δελφῖνος, οὕτω καὶ δελφίς, δελφῖνος. ὥσπερ καὶ θίς, θινός, καὶ Σαλαμίς, Σαλαμῖνος, καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων ὁμοίως. Τούτοις δὲ καὶ τὸ τίς μονοκατάληκτον παρακολουθεῖ, τινὸς γάρ. Τὸ δὲ κτείς, ἐπαμφοτερίζει. ὡς μὲν γὰρ εἰς εις λῆγον, κοινωνεῖ τοῖς δικαταλήκτοις, ὡς δὲ τῷ ε κλινόμενον, κοινωνεῖ τοῖς εἰς ην, κτενὸς γάρ. Τῶν δὲ εἰς ων, ἔνια καὶ τὸ τ προσλαμβάνει, οἷον τὰ πεπλασμένα: ξενοφῶν, ξενοφῶντος. Πλὴν τοῦ ποσειδῶν,

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

δῶν, ποσειδῶνιος γάρ. Καὶ τὰ ἔχοντα θηλυκὰ εἰς αινα μετασχηματιζόμενα, λέων γὰρ, λέοντος, ὅτι λέαινα. καὶ δράκων, δράκοντος, ὅτι δράκαινα. Καθόλου δὲ οὐδὲ τοῦτο. Λάκων γὰρ λάκωνος, καίτοι τὸ θηλυκὸν ὑπάρχον τὸ, λάκαινα.

Ἀριθμητικά.

Ἀνάγοιτο δὲ αὔπως καὶ τὰ Ἀριθμητικὰ ἐπὶ τὴν πέμπτην, εἷς, ἑνός. τρεῖς, τριῶν, τρισί. τέσσαρες, τεσσάρων, τέσσαρσι. Πλὴν τοῦ δύο, δυοῖν. Τρίτης γὰρ τὸ τοιοῦτο σχῆμα, οἷον καὶ τὸ ἄμφω, ἀμφοῖν. Δύο δὲ οὐ μόνον ἐπὶ αἰτιατικῆς λέγεται, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ γενικῆς, καὶ δοτικῆς.

Κοινὰ τῶν Κλίσεων Ἁπασῶν.

Κοινὸν δ' ἁπασῶν τῶν κλίσεων, τὸ τὴν γενικὴν τῶν πληθυντικῶν ἔχειν λήγουσαν εἰς ων. καὶ τὸ τὴν αὐτὴν ἔχειν εὐθεῖαν, καὶ κλητικὴν ἐπὶ παντὸς ἀριθμοῦ, πλὴν ὅσον ἐπὶ μὲν ἑνικοῦ, Ἀττικῶς, ἐπὶ δὲ δυϊκοῦ, καὶ πληθυντικοῦ ὅλως.

Κοινὰ τῶν Ἰσοσυλλάβων.

Τῶν δὲ Ἰσοσυλλάβων κοινὸν, τὸ τὴν δοτικὴν ἔχειν εἰς ι ἀνεκφώνητον λήγουσαν, μετὰ τοῦ φωνήεντος τῆς εὐθείας, ἢ καὶ μετὰ μείζονος ἀντιστοίχου. Αἰνείας, αἰνείᾳ. λόγος, λόγῳ. Καὶ τὸ τὴν αἰτιατικὴν εἰς ν λήγειν μετὰ τοῦ φωνήεντος τῆς εὐθείας.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Αἰνείαν. λέγον. Σεσημειώσθω ἐπὶ τῶν πεπαρτοκλίτων. Ἄθω, κῶ, πέω, λαγώ. αἰτιατικολογόμενα ἀπὸ τοῦ ν, Ἀττικῶς.

Κοινὰ τῆς Πρώτης, καὶ Δευτέρας.

Τῆς δὲ Πρώτης, καὶ Δευτέρας κοινὸν, τὸ τὴν δοτικὴν τῶν ἑνικῶν λήγουσαν μὲν εἰς α, ὁμόφωνον ἐν τῇ ἔχειν τὴν εὐθεῖαν, καὶ αἰτιατικὴν τῶν δυϊκῶν. τῷ αἰνείᾳ, τὼ αἰνεία. τῇ μαίᾳ. τὰ μαία. λήγουσαν δὲ εἰς η, μεταβολῇ τοῦ η εἰς α, καὶ ἀφαιρέσει τοῦ ἀνεκφωνήτου ι, γίνεσθαι τὴν εὐθεῖαν καὶ αἰτιατικὴν τῶν δυϊκῶν. τῷ χρυσῇ, τὼ χρύσα. τῇ μούσῃ, τὰ μούσα.

Κοινὰ Πρώτης, καὶ Δευτέρας, καὶ Τετάρτης.

Τῆς δὲ Πρώτης, καὶ Δευτέρας, καὶ Τετάρτης κοινὸν, τὸ τὴν εὐθεῖαν, καὶ αἰτιατικὴν τῶν δυϊκῶν προσλήψει μὲν τοῦ ι, καὶ ν, γίνεσθαι γενικὴν, καὶ δοτικὴν τῶν δυϊκῶν, τὼ αἰνεία, τοῖν αἰνείαιν. τὰ μούσα, ταῖν μούσαιν, τὼ Μενέλεω. τοῖν Μενέλεῳν. Προσλήψει δὲ τοῦ ι μόνου, γίνεσθαι εὐθεῖαν τῶν πληθυντικῶν. τὼ αἰνεία, οἱ αἰνεῖαι. τὰ μούσα, αἱ μοῦσαι. τὼ μενέλεω, οἱ μενέλεῳ. Ἔτι τὸ τὴν εὐθεῖαν τῶν πληθυντικῶν, προσλήψει μὲν τοῦ ς, δοτικὴν γίνεσθαι τῶν πληθυντικῶν. οἱ αἰνεῖαι, τοῖς αἰνείαις. αἱ μοῦσαι, ταῖς μούσαις. οἱ μενέλεῳ, τοῖς μενέλεως. Ἐκβολῇ δὲ

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

δὲ τοῦ ι, καὶ προσλήψει τοῦ σ, αἰτιατικήν. οἱ αἰνεῖαι, τοὺς αἰνείας. αἱ μοῦσαι, τὰς μούσας. οἱ μενέλεῳ, τοὺς μενέλεως.

Κοινὰ Πρώτης, καὶ Τρίτης.

Τῆς δὲ Πρώτης, καὶ Τρίτης κοινὸν, τὸ τροπῇ τῆς ἐσχάτης εἰς ου κλίνεσθαι, αἰνείας, αἰνείου. λόγος, λόγου.

Κοινὰ Πρώτης, καὶ Πέμπτης.

Τῆς δὲ Πρώτης, καὶ Πέμπτης κοινὸν, τὸ ἀπὸ τῆς εὐθείας τὴν κλητικὴν γίνεσθαι, ἀφαιρέσει τοῦ σ. ὁ Αἰνείας, ὦ αἰνεία, ὁ χαρίεις, ὦ χαρίει.

Κοινὰ Δευτέρας, καὶ Πέμπτης.

Τῆς δὲ Δευτέρας, καὶ Πέμπτης κοινὸν, τὸ ὁμόφωνον ὅλως ἔχειν τὴν κλητικὴν τῇ εὐθείᾳ. ἡ μαῖα, ὦ μαῖα. ὁ λάχης, ὦ λάχης.

Κοινὰ Τρίτης, καὶ Τετάρτης.

Τῆς δὲ Τρίτης, καὶ Τετάρτης κοινὸν, τὸ τὴν δοτικὴν τῶν ἑνικῶν ὁμοφωνεῖν τῇ εὐθείᾳ καὶ αἰτιατικῇ τῶν δυϊκῶν, τῷ λόγῳ, τὼ λόγω. τῷ Μενέλεῳ, τὼ Μενέλεω. Ἔτι τὴν εὐθεῖαν τῶν πληθυντικῶν προσλήψει τοῦ σ, γίνεσθαι δοτικὴν τῶν πληθυντικῶν. οἱ λόγοι, τοῖς λόγοις. οἱ Μενέλεῳ, τοῖς Μενέλεως.

Κοινὰ Τρίτης, καὶ Πέμπτης.

Τῆς δὲ Τρίτης, καὶ Πέμπτης, τὸ ἀπὸ τῆς εὐθείας, καὶ αἰτιατικῆς τῶν δυϊκῶν, γίνεσθαι εἰς

οιν

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

οιν τὴν γενικὴν, καὶ δοτικὴν τῶν δυϊκῶν. τὼ λόγω, τοῖν λόγοιν. τὼ αἴαντε, τοῖν αἰάντοιν.

Ἴδιον τῆς Πρώτης.

Ἴδιον δὲ, τῆς μὲν Πρώτης, τὸ τὴν κλητικὴν γίνεσθαι ἐπὶ τῶν ἐχόντων τὸ τ, ἢ ἐθνικῶν ὄντων, οὐ μόνον ἀφαιρέσει τοῦ σ, ἀλλὰ καὶ τροπῇ τοῦ η, εἰς α. ὁ προφήτης, ὦ προφῆτα. ὁ πέρσης, ὦ πέρσα. Τῆς αὐτῆς δὲ καὶ τὸ τὴν γενικὴν τοῦ ἑνικοῦ λήγειν εἰς εω, ἔθει Ἰώνων. οἰκέτου, οἰκέτεω, πηλείδου, πηλείδεω. ὅθεν παρενθέσει τοῦ α, πηληϊάδεω.

Ἴδιον τῆς Δευτέρας.

Τῆς δὲ Δευτέρας, τὸ προσλήψει τοῦ σ κλίνεσθαι, μαῖα, μαίας. τιμὴ, τιμῆς, καὶ σώζεσθαι δὴ τὸ α καὶ ἐπὶ γενικῆς, καθαροῦ ὄν, ἢ μετὰ τοῦ δ, ἢ τοῦ θ, ἢ τοῦ ρ. μὴ οὕτω δ᾽ ἔχον, τρέπεσθαι εἰς η, μοῦσα, μούσης.

Ἴδιον τῆς Τρίτης.

Τῆς δὲ Τρίτης, τὸ τὴν δοτικὴν τῶν ἑνικῶν, ἀπὸ τῆς γενικῆς γίνεσθαι εἰς ῳ, λόγου, λόγῳ. Ἔτι τὸ τὴν κλητικὴν εἰς ε λήγειν, ὦ λόγε. Ἔτι τὸ ἐκ τῆς εὐθείας, καὶ αἰτιατικῆς τῶν δυϊκῶν, γίνεσθαι εἰς οι δίφθογγον, τὴν εὐθεῖαν τῶν πληθυντικῶν. τὼ λόγω, οἱ λόγοι. Ἔτι τὸ ἐκ τῆς εὐθείας τῶν πληθυντικῶν, προσλήψει μὲν τοῦ σ, τὴν δοτικὴν γίνεσθαι τῶν πληθυντικῶν, λόγοι, λόγοις. Εἰς ους δὲ τὴν αἰτιατικὴν.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Ἴδιον τῆς Τετάρτης.

Τῆς δὲ Τετάρτης ἴδιον, ἐξαιρέσει τοῦ σ, κλίνεσθαι. Μενέλεως, Μενέλεω. Καὶ τὸ τὴν εὐθεῖαν τῶν πληθυντικῶν, ὁμοφωνεῖν τῇ δοτικῇ τῶν ἑνικῶν, καὶ τῇ εὐθείᾳ τῶν δυϊκῶν.

Ἴδιον τῆς Πέμπτης.

Τῆς δὲ Πέμπτης ἴδιον, τὸ τὴν γενικὴν τῶν ἑνικῶν, εἰς ος ἔχειν. Αἴας, αἴαντος. Ἔτι τὸ τὴν δοτικὴν, ἀπὸ τῆς γενικῆς γίνεσθαι εἰς ι, αἴαντος, αἴαντι. Ἔτι τὸ τὴν αἰτιατικὴν, ἀπὸ τῆς δοτικῆς εἰς α, αἴαντι, αἴαντα. τὸ δὲ, Ποσειδῶ, καὶ κυκεῶ, καὶ ἱδρῶ, ἐξ ἀποκοπῆς, οἷον καὶ τὸ, Ἀπόλλω. Ἔτι τὸ τὴν κλητικὴν, ἐπὶ μὲν τῶν διὰ τοῦ ντ κλινομένων ἀπαθῶν, ἀφαιρέσει τῆς ἐν τῇ γενικῇ ἐσχάτης συλλαβῆς, γίνεσθαι. αἴαντος, ὦ αἶαν. χαρίεντος, ὦ χαρίεν. Τοῦγε μὴν πλακοῦς, καὶ σιμοῦς, καὶ τῶν ὁμοίων, ἀφαιρετέον καὶ τὸ τῆς παραληγούσης ν. σιμοῦντος, ὦ σιμοῦ. Ἐξαιρείσθω δὲ τὸ, ὀδούς. μία γὰρ τούτου γε κλητικὴ, ἡ αὐτὴ τῇ εὐθείᾳ. Ἐπὶ δὲ τῶν τῷ εος κλινομένων, καὶ συναιρουμένων εἰς ους, ἀπὸ τῆς εὐθείας, τροπῇ τοῦ η εἰς ε. Δημοσθένης, ὦ Δημόσθενες. Ἐπὶ δὲ τῶν εἰς ω, ἢ εἰς ως θηλυκῶν, ἀπὸ τῆς εὐθείας, τροπῇ τοῦ ληκτικοῦ ω εἰς οι, ἡ λητὼ, ὦ λητοῖ. καὶ ἀφαιρέσει τοῦ σ, αὖ τῆ, ἡ αἰδὼς, ὦ αἰδοῖ. Ἐπὶ δὲ τῶν εἰς ην, ἢ εἰς ης ληγόντων,

τῶν, ὧν οὐδέτερον παρεσχηματισμένον εἰς εν, τὴν κλητικὴν ἀπὸ τῆς γενικῆς γίνεσθαι, ἀποκοπῇ τῆς ἐσχάτης. τέρην, τέρενος, ὦ τέρεν. χαρίεις, χαρίεντος, ὦ χαρίεν. Ἐπὶ δὲ τῶν εἰς ηρ βαρυτόνων, εἰς ερ. ἡ μήτηρ, ὦ μῆτερ. πλὴν τοῦ πίηρ. Οἷς δὴ συμφέρεται καὶ τῶν ὀξυτόνων, πατήρ, ἀνήρ, δαήρ, σωτήρ. καὶ γὰρ, ὦ πάτερ, ἄνερ, δάερ, σῶτερ. Ἔτι τὸ ἐπὶ μὲν τῶν, ὁμοφωνεῖν τὴν κλητικὴν τῇ εὐθείᾳ ὅλως· ἐπὶ δὲ τῶν, καὶ χωρὶς τοῦ σ προφέρεσθαι. Τῶν μὲν γὰρ εἰς ας, ἢ εἰς ους, καὶ χωρὶς τοῦ σ, ληγόντων μετὰ διφθόγγου, εἰμήτι κωλύοι. καὶ γὰρ ὦ ποῦς, καὶ ὦ ὀδοὺς μόνον. ἵνα μὴ συνεμπέσῃ τῷ ποῦ, καὶ ὀδοῦ. Καὶ τῶν εἰς ις προσηγορικῶν βαρυτόνων, μὴ φύσει μακροκαταλήκτων, καὶ ὅλως τῶν εἰς ις βαρυτόνων, ὁ ὄφις, ὦ ὄφι. Καὶ τῶν εἰς υς βαρυτόνων, ὁ βότρυς, ὦ βότρυ. Καὶ τῶν ὀξυτόνων, ὄντων δὲ τριγενῶν, ὁ ἡδὺς, ὦ ἡδύ. Τῶν δὲ εἰς ως ἀρσενικῶν μακροκαταλήκτων, ὁμόφωνος τῇ εὐθείᾳ μόνως. Καὶ ὅλως τῶν εἰς ως μὲν ληγόντων, κλινομένων δὲ ἢ τῷ καθαρῷ, ἢ τῷ τ, Πλὴν τῶν θηλυκῶν ὀξυτόνων, ἡ αἰδὼς, ὦ αἰδοῖ. ὁ ἥρως, ὦ ἥρως. Καὶ τῶν εἰς ης βαρυτόνων, ἰαμβικῶν. Καὶ ὅλως τῶν εἰς ης μὲν ληγόντων, κλινομένων δὲ τῷ τ. ὁ λάχης, ὦ λάχης. Καὶ τῶν εἰς ας ὀξυτόνων, ἡ παλλάς, ὦ παλλάς. Καὶ τῶν εἰς ις ὀξυτόνων, ἡ πριαμίς, ὦ πριαμίς. Καὶ

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

τῶν εἰς υς ὀξυτόνων, ἡ χλαμὺς, ὦ χλαμύς. Καὶ τῶν εἰς λς, ὁ ἅλς, ὦ ἅλς. Καὶ τῶν εἰς διπλοῦν, ὁ ἄναξ, ὦ ἄναξ. Καὶ τῶν εἰς ἀμετάβολον. ὁ ἕλλην, ὦ ἕλλην. Πλὴν τῶν ἀνωτέρω εἰρημένων τῶν εἰς ηρ, εἰς ερ γὰρ ταῦτα. Ἔτι ἴδιον, τὸ τὴν εὐθεῖαν, καὶ αἰτιατικὴν τῶν δυϊκῶν, ἀπὸ τῆς δοτικῆς τῶν ἑνικῶν γίνεσθαι, τροπῇ τοῦ ι εἰς ε. αἴαντι, αἴαντε. Ἔτι τὸ τὴν εὐθεῖαν καὶ αἰτιατικὴν τῶν δυϊκῶν, προσλήψει τοῦ σ, γίνεσθαι εὐθεῖαν τῶν πληθυντικῶν, αἴαντε, αἴαντες. Ἔτι τὸ τὴν δοτικὴν τῶν πληθυντικῶν, ἀπὸ τῆς δοτικῆς τῶν ἑνικῶν γίνεσθαι εἰς σι, ἤτοι ἐνεργείᾳ, ἢ δυνάμει, αἴασι, φοίνιξι. Διὸ καὶ εἰ μὲν καθαρὸν τὸ τοῦ ἑνικοῦ ι, τὸ σ δὴ προσλαμβάνεται. Δημοσθένει, Δημοσθένεσιν. Ἔστι δ' οὗ καὶ τὸ υ, ὡς ἐφ' ὧν ἡ εὐθεῖα εἰς ους ἀπαθὲς, ἢ εἰς ευς. βοῒ, βουσί. πηλέϊ, πηλεῦσιν. Εἰ δὲ μὴ καθαρὸν, εἰ μὲν τὸ τ, ἢ τὸ θ, ἢ τὸ δ, ἢ τὸ ν, συνέζευκται, τρέπεται εἰς σ, οἷον βήματι, βήμασι· ὄρνιθι, ὄρνισι· παιδὶ, παισί· μηνὶ, μησί· τὸ δὲ ν ἐκβάλλεται, εἰ πρὸ τοῦ τ κεῖται. Αἴαντι, αἴασιν. Ἔστι δ' οὗ καὶ τὸ ν συλλαμβάνεται, ὡς ἐφ' ὧν ἡ εὐθεῖα εἰς ων, λέοντι, λέουσιν. Εἰ δέ τι ἕτερον, ἢ ἀμετάβολον, ἢ ψιλὸν, ἢ δασὺ, ἢ μέσον παρὰ τὰ εἰρημένα, τὸ σ πάλιν προσλαμβάνεται, ἁλὶ,

ἁλ.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

ἁλσί. πέρδικι, πέρδιξι. βηχί, βηξί. μάστιγι, μάστιξι. πλὴν ὅσον τὸ δασὺ, καὶ μέσον εἰς τὸ ἀντιστοιχοῦν ψιλὸν τρέπεται, καὶ μεταλαμβάνεται τὸ διπλοῦν. Ἔτι τὸ τὴν αἰτιατικὴν τῶν ἑνικῶν, προσλήψει τοῦ σ, γίνεσθαι αἰτιατικὴν τῶν πληθυντικῶν. Ἴδια δὲ τῆς Πέμπτης, καὶ τὰ κατὰ συναίρεσιν πάθη τῶν ὀνομάτων, σχεδόν τι ἅπαντα.

Περὶ Συνῃρημένων.

Εἰς ὀκτὼ δὲ μάλιστα διῃρημένων τῶν συναίρεσιν ἐπιδεχομένων ὀνομάτων, (ὅρα περὶ τούτων Ἐδάφ. ιδ'. Βιβλίον Α'.) κοινὸν μὲν ἁπάντων ἓν, οὐδὲ ἕν ἐστί. Τῶν δὲ ι, καὶ ω, καὶ πρώτου υ κοινὸν, τὸ τέσσαρας μόνας συναιρεῖσθαι πτώσεις εἰς ει. οἷον, τὴν δοτικὴν τῶν ἑνικῶν, καὶ τὴν εὐθεῖαν, καὶ αἰτιατικὴν, καὶ κλητικὴν τῶν πληθυντικῶν, πλὴν τῶν οὐδετέρων. Κοινὸν δὲ τούτων, καὶ τὸ εἰς μακρὸν τὸ τῆς γενικῆς βραχὺ ο μεταβάλλειν Ἀττικῶς. Πλὴν τοῦ πρώτου υ. Καθόλου γὰρ οἱ Ἀττικοὶ, τὰς εἰς ος καθαρὸν ληγούσας, πλαγίους τε, καὶ ὀρθὰς, τροπῇ τοῦ βραχέος ο εἰς τὸ μακρὸν, καὶ τοῦ παραλήγοντος φωνήεντος α, ἢ ι, εἰς ε, προφέρειν εἰώθασι, μενέλαος, μενέλεως, ὄφιος, ὄφεως. Τῶν δὲ η, ε, ο, καὶ ω, κοινὸν μὲν, τό, τε δι' ὅλου συναιρεῖσθαι. πλὴν εἴπου τὸ οὐδέτερον χωλίοι. καὶ τὸ τὰς γενικὰς τῶν πληθυντικῶν, συναι-

ναιρεῖσθαι εἰς ω. Διαφέρει δ' ἢ τὰ μὲν, η, ε, ο, συναιρεῖται εἰς ου, ει, η, οι. τὰ δὲ α, εἰς ω, α. Ἴδιον καὶ τῶν ω, τὸ τὰ ἑνικὰ μόνον συναιρεῖσθαι. τὰ δὲ δυϊκὰ καὶ πληθυντικὰ ἀσυναίρετα κλίνεσθαι κατὰ τὴν τρίτην. Τῆς αὐτῆς δὲ πάθη, καὶ τὸ τὴν ἑνικὴν αἰτιατικὴν τῶν συγκριτικῶν συναιρεῖσθαι εἰς ω Ἀττικῶς, ἀμείνονα, ἀμείνω, ἐξαιρέσει δηλονότι τοῦ ν, καὶ κράσει τοῦ ο καὶ α εἰς ω. Καὶ ἔτι τὴν εὐθεῖαν καὶ αἰτιατικὴν τῶν πληθυντικῶν, εἰς ους, ἀμείνονες, ἀμείνους. ἀμείνονας, ἀμείνους. Καὶ τὸ ἔνια τῶν εἰς ις, τῶν δ κλινομένων, ἐπί τε εὐθείας, καὶ αἰτιατικῆς τῶν πληθυντικῶν συναιρεῖσθαι, φθοΐδες, φθοῖς. φθοΐδας, φθεῖς. οἴδες, οἶς. οἴδας, οἶς. Ἀττικὸν δὲ καὶ τοῦτο. Καὶ ἔτι τὸ τὰς ἀπὸ τῶν εἰς ης, καὶ εἰς ας καθαρῶν αἰτιατικὰς, συναιρεῖν εἰς α, ὑγιέα, ὑγιᾶ. πειραιέα, πειραιᾶ. Ἰώνων δὲ ἡ περὶ τὰ τοιαῦτα τῶν ὀνομάτων ἐξαίρεσις τοῦ δ. Πάριος, Θέτιος. Καὶ ἡ περὶ τὰ τῶν τ κλινόμενα, ἐξαίρεσις τοῦ τ. χρέατος, χρέαος. Καὶ τὸ τὰ ι, καὶ ευ, κλίνεσθαι τῶν ε, καὶ η, πόλεος, βασιλῆος. Τῶν αὐτῶν δὲ τούτων ὀνομάτων καὶ τὸ τὴν τῶν ἑνικῶν αἰτιατικὴν, ἀφαιρέσει τῆς ἐσχάτης, καὶ μεταλήψει τοῦ ν, γίνεσθαι. Πάριδα, Πάριν. μηνίδα, μῆνιν. Καὶ ἔτι τῶν καλουμένων ι, ὄφια, ὄφιν. Καὶ τῶν υ ἑκατέρων, ἡδέα, ἡδύν. βότρυα, βότρυν.

Πε-

Περὶ τῶν Συγκοπὴν παχόντων.

Πάσχει δὲ καὶ τῶν εἰς τηρ ἔνια συγκοπὴν, οἷον τὸ ἀνὴρ, πατὴρ, μήτηρ. ἀνέρος γὰρ, καὶ ἀνδρός. πατέρος, καὶ πατρός. μητέρος, καὶ μητρός. Κἀπὶ τῶν ἄλλων ὡσαύτως πτώσεων, εἰμή τι κωλύοι. Καὶ ἡ τοῦ πληθυντικοῦ δὲ δοτικὴ τούτων, γίνεται μὲν ἀπὸ τῆς τῶν ἑνικῶν, καθάπερ καὶ ἡ τῶν ἄλλων, ἤτοι δὲ ἀπὸ πεπονθυίας ἤδη, παρενθέσει τοῦ α, οἷον πατρὶ, πατράσιν, ἢ ἀπὸ ἀπαθοῦς ἔτι, μεταθέσει, καὶ τροπῇ τοῦ ε. πατέρι, πατράσι. καὶ ἀνέρι, ἀνδράσιν. Εἴρηται δὲ τῷ Ποιητῇ καὶ ἄνδρεσσι. Τόγε μὴν πλοῦς, καὶ νοῦς, καὶ τὰ τοιαῦτα, οὐ πάθη τῆς πέμπτης, ἀλλὰ τῆς τρίτης. ἀπὸ γὰρ πλόος, καὶ νόος. Διὸ καὶ βέλτιον κλίνειν κατὰ τὴν τρίτην, νοῦς, νοῦ.

Περὶ Ἑτεροκλίτων.

Ἔστι δὲ καὶ ἃ τῶν ὀνομάτων οὐ τὸ οἰκεῖον, καὶ ὁμαλὸν φυλάσσει τῆς κλίσεως, ἀλλ᾽ ἑτέρως πως κλίνεται. ὅθεν καὶ Ἑτερόκλιτα καλεῖται, οἷον τὸ, ζεύς. οὐ γὰρ ζέος, ἀλλὰ διός, μεθαρμοζόμενον κλίνεται. Καὶ τὸ, μέγας. οὐ γὰρ μέγαντος, ἀλλὰ μεγάλου. Καὶ τὸ πολύς. οὐ γὰρ πολέος, ἐν τῷ πεζῷ λόγῳ, ἀλλὰ πολλοῦ. Καὶ τὰ ἀπὸ τούτων οὐδέτερα, μέγα, μεγάλου. πολύ, πολλοῦ. Ἔτι τὸ φρέαρ, καὶ ἧπαρ, καὶ

δέ-

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

δέλεαρ, καὶ ὕδωρ. οὐ γὰρ φρέαρος, ἥπαρος, δελέαρος, ὕδαρος, ἀλλὰ φρέατος, ἥπατος, δελέατος, ὕδατος. Τύπον δ' ἐπὶ τούτων καὶ οἷον κανόνα, οὐδένα ἐστὶ λαβεῖν, ἀλλὰ μόνον τὴν χρῆσιν παρατηρητέον. Ἕτερα δ' αὖ ἀποκοπὴν, ἢ ἕτερόν τι πεπονθότα πάθος, ἄκλιτά ἐστιν, οἷον, τὸ δῶ, ἀπὸ τοῦ δῶμα· καὶ κρῖ, ἀπὸ τοῦ κριθή· καὶ λίπα, ἀπὸ τοῦ λιπαρόν· καὶ κρῆς, ἀπὸ τοῦ κρέας· Ἀπαθῆ δὲ ἄκλιτα, τὸ σέβας, ὄφελος, ὄναρ, δέμας. Καὶ ὅλως τὰ εἰς ας οὐδέτερα, μὴ καθαρὸν, (ἢ μετὰ τοῦ ρ πέρας γὰρ, καὶ τέρας κλιτά.) ἔχοντα τὸ ας, σέλας, δέπας, βρέτας.

Περὶ Ῥήματος.

Τὸ δὲ Ῥῆμα, διῄρηται μὲν πρότερον, καὶ ἅττα παρεπόμενα ἔχει, διώρισται.

Κοινὰ τῶν Τεσσάρων Συζυγιῶν.

Κλίσεων δὲ πέντε καὶ τοῦδε οὐσῶν, ἃς δὴ καὶ Συζυγίας καλοῦμεν, τεσσάρων μὲν τῶν εἰς ω ληγόντων Ῥημάτων, μιᾶς δὲ τῶν εἰς μι.

Σχηματισμοὶ ἐνεργητικῶν χρόνων.

Κοινὸν τῶν τεσσάρων πρώτων ἐστὶ, τὸ ἐπὶ τοῦ ὁριστικοῦ ἐνεργητικοῦ, τὸν παρατατικὸν γίνεσθαι ἀπὸ τοῦ ἐνεστῶτος, μεταποιήσει τῆς ἐσχάτης εἰς ον, καὶ αὐξήσει, ἤτοι συλλαβικῇ, ἢ χρονικῇ. Καθόλου γὰρ εἰ μὲν ἀπὸ συμφώνου τὸ ῥῆμα ἄρχεται, αὔξησις γίνεται συλλαβικὴ, προσλή-

ψει

ψει τȣ̃ ε κατὰ τὴν ἀρχήν. οἷον, τύπτω, ἔτυπτον. Εἰ δὲ ἀπὸ φωνήεντος, χρονικῇ μεταβολῇ τȣ̃ βραχέος ἀρκτικȣ̃ φωνήεντος εἰς μακρὸν, ἀγαπῶ, ἠγάπων. Εἰ μὴ ἄρα τὸ κατέαξα, συλλαβικῇ ἐσχημάτισαι αὐξήσει, καὶ ἑάγην, καὶ ἑάλων, καὶ τὰ τοιαῦτα. Ταύτῃ δὲ ȣ̓δὲ ἂν τȣ̃το εἴη καθόλȣ.

Μέλλων Πρῶτος.

Ἔτι τὸν Πρῶτον Μέλλοντα, εἰς ω λήγειν, καὶ συνάρχεσθαι τῷ ἐνεστῶτι, καὶ πρὸ τȣ̃ ω ἔχειν τὸ σ, ἤτοι ἐνεργείᾳ, ἀκȣ́ω, ἀκȣ́σω. ἢ δυνάμει, τύπτω, τύψω. πλὴν τῆς τετάρτης ἐκ χρήσεως. Ἐπεὶ πέγε πεφυκὸς καὶ αὐτὴ τὸ σ ἂν δέχοιτο, ὅθεν, καὶ ὄρω, ὄρσω, καὶ ἔλω, ἔλσω, οἱ Δωριεῖς λέγȣσιν. Οὐκȣ̃ν καὶ μενῶ, μένσω, καὶ κείνω, κείνσω. ἀλλὰ διὰ τὸ δύσφθεγκτον, ȣ̓κ ἐν χρήσει. Τὸ δὲ βαδιῶ, Ἀττικόν. Τῶν γὰρ εἰς ιζω ὑπερδισυλλάβων τȣ̀ς μέλλοντας, ἐξαιρέσει τȣ̃ σ, προφέρȣσιν Ἀθηναῖοι. βαδίσω, βαδιῶ. ἐλπίσω, ἐλπιῶ. Τὸ δὲ αὔξω, καὶ ἕψω, καὶ ἀλέξω, ἐκ πάθȣς.

Ἀόριστος Πρῶτος.

Ἔτι τὸν Πρῶτον Ἀόριστον ἀπὸ τȣ̃ Μέλλοντος γίνεσθαι, ἀμοιβῇ τȣ̃ ἐσχάτȣ ω εἰς α, καὶ αὐξήσει χρονικῇ, ἢ συλλαβικῇ. ἀκȣ́σω, ἤκȣσα, τύψω, ἔτυψα. τὸ δὲ εἴλιξα, κατὰ ἀναδιπλασιασμόν.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Παρακείμενος.

Ε'πὶ τὸ τὸν Παρακείμενον ἀπὸ τοῦ Μέλλοντο γίνεσθαι εἰς α, καὶ ἄρχουσαν τὴν αὐτὴν ἔχειν τῷ Παρατατικῷ χρονικῶς ηὐξημένῳ, ὁμιλήσω, ὡμίληκα. Συλλαβικῶς δὲ, καὶ τὸ τοῦ Ἐνεστῶτος ἀρκτικὸν σύμφωνον προσλαμβάνειν, τύψω, τέτυφα. Ἐφ' ὧν γε μὴν ἀρκτικὸν σύμφωνον διπλοῦν, ἢ τὸ ρ, οὐδέποτε προσλαμβάνει τὸ τοιοῦτ ὁ Παρακείμενος, ἵνα μὴ δύσφωνος ᾖ. ἔψαλκα, ἔσπαρκα, ἔῤῥιφα. Καὶ ἐφ' ὧν δὲ δασὺ, τὸ αὐτὸ προσλαμβάνει, ἀλλὰ τὸ ἀντιστοιχοῦ ψιλὸν, διὰ αὐτὴν αἰτίαν. φράζω, πέφρακα χωρίζω, κεχώρικα, θηράω, τεθήρακα. Ἐφ' ὧν δὲ τὸ α, ἢ τὸ ε, ἢ τὸ ο ἀρκτικὸν, ἴδιον Ἀττικοὶ Παρακείμενον ποιοῦσι, τὰ ἀρκτικὰ τοῦ Ἐνεστῶτος γράμματα τῷ κοινῷ προστιθέντες, καὶ τὴν τρίτην συστέλλοντες συλλαβήν. οἷον, ἐλλάθω ἔλλαθα, ἐλήλυθα. ἀκούω, ἤκουκα, ἀκήκοα ὀρύσσω, ὤρυχα, ὀρώρυχα. Ἔστιγε μὴν ἐφ' ὧν τῶν ἀπὸ τοῦ ο ἀρχομένων, οὐ τὰ ἀρκτικὰ προστιθέασιν, ἀλλὰ ε μόνον, ὁμοίως τοῖς παρατατικοῖς τε, καὶ ἀορίστοις, ὦσμαι, ἔωσμαι. ὤνημαι ἐώνημαι. ὥρακα, ἑώρακα. αὖωγα, ἀνέωγα Ὧν δὴ καὶ ὁ Παρατατικὸς, τὸ τοιοῦτο ἔχει ἐωνούμην, ἑώρων. Ὁμοίως δὲ τούτοις καὶ τὸ οἶκα, ἔοικα. Τὸ δὲ ξυνέηκε, καὶ προσέειπε ποιητικὰ καθ' ὁμοιότητα.

Υπερ-

Υ'περσυντελικός.

Ε'τι τὸ ἀπὸ τȣ̃ Παρακειμένȣ τὸν Υ'περσυντελικὸν γίνεσθαι εἰς ειν, καὶ μετ' αὐξήσεως δὴ συλλαβικῆς, ἰὼ ἀπὸ τȣ̃ συμφώνȣ ὁ Παρακείμενος ἄρχηται, τέτυφα, ἐτετύφειν.

Α'όριστος Β'.

Ε'τι τὸ ἀπὸ τȣ̃ Πρώτȣ Α'ορίστȣ τὸν Δεύτερον γίνεσθαι εἰς ον, βραχείᾳ παραλήγοντα, καὶ πρὸ τȣ̃ ον ἔχοντα τὸ ἐπὶ Ε'νεστῶτος δηλωτικὸν τῆς συζυγίας σύμφωνον· ἐὰν δὲ εἰς ω καθαρὸν λήγῃ ὁ Ε'νεστὼς, καθαρῶς καὶ αὐτὸν προφερόμενον. ἔτυψα, ἔτυπον. ἤκȣσα, ἤκοον. βραχυπαραλήκτως. Καὶ εἰ τῷ ε ἐπωσȣ̃ν παραλήγων ὁ Ε'νεστὼς. δισύλλαβος τυγχάνει, ἀμεταβόλȣ δηλονότι ἢ προηγȣμένȣ, ἢ ἐπιφερομένȣ, ὡς ἐπιτοπλεῖστον μεταβολῇ τȣ̃ ε εἰς α. πέρθω, ἔπαρθον. δέρκω, ἔδαρκον. σπείρω, ἔσπαρον, φθείρω, ἔφθαρον. Τὸ δὲ ἤγαγον, καὶ ἐπέπληγον, κατὰ ἀναδιπλασιασμόν. καὶ τὸ ἔσχον, παρενθέσει τȣ̃ σ ἰδιοσχηματίστως.

Μέλλων Β'.

Ε'τι τὸ ἀπὸ τȣ̃ δευτέρȣ Α'ορίστȣ, τὸν δεύτερον Μέλλοντα γίνεσθαι εἰς ω περισπώμενον, ἐκβολῇ τῆς αὐξήσεως, ἔτυπον, τυπῶ.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Σχηματισμοὶ τῶν Μέσων Χρόνων.

Ἔτι δὲ τοῦ Ὁρισ8 Μέσου κοινοῦ, τὸ ἑκάστους τῶν χρόνων, ἐφ᾽ ἑκάστου τῶν ὁμωνύμων ἐνεργητικῶν γίνεσθαι, ὧδε. Ἀπὸ τοῦ Ἐνεστῶτος, τὸν Ἐνεστῶτα, μεταβολῇ τοῦ ω εἰς ο, καὶ προσλήψει τῆς μαι, βιάζω, βιάζομαι: Ἀπὸ τοῦ Παρατατικοῦ, τὸν Παρατατικὸν, ἐνθέσει τῆς μην. ἐβίαζον, ἐβιαζόμην: Ἀπὸ τοῦ Πρώτου Μέλλοντος, τὸν α᾽ Μέλλοντα, μεταβολῇ τοῦ ω εἰς ο, καὶ προσλήψει τῆς μαι, τύψω, τύψομαι: Ἴδια γε μὴν ἐπὶ τῆς τετάρτης, καὶ τὸ υ προσλαμβάνεται, ψαλῶ, ψαλοῦμαι: Ἀπὸ τοῦ πρώτου Ἀορίστου, τὸν πρῶτον Ἀόριστον, καὶ ἀπὸ τοῦ δευτέρου, τὸν δεύτερον, προσλήψει τῆς μην, ἔτυψα, ἐτυψάμην, ἔτυπον, ἐτυπόμην. Ἀπὸ τοῦ Παρακειμένου, τὸν Παρακείμενον, ἔχοντα πρὸ τοῦ α τὸ τῆς συζυγίας χαρακτηριστικὸν σύμφωνον· ἢ καὶ μηδὲν τῶν συμφώνων ἔχοντα, ἐὰν εἰς τὸ καθαρὸν τὸ ῥῆμα: καλείσθω δὲ τὸ σύμπαν, χαρακτηριστικόν. τέτυφα, τέτυπα: ἔψαλκα, ἔψαλα: ἥκουκα, ἧκα: Κἂν δύο σύμφωνα ᾖ, ἤτοι ἐνεργείᾳ, ἢ δυνάμει, διὰ τὸ διπλοῦν, τὸ μᾶλλον χαρακτηριστικὸν τῆς συζυγίας λαμβάνεσθαι. τύπτω, τέτυπα: φράζω, πέφραδα: πλήττω, πέπληγα. Ἐὰν τε ὁ Μέλλων παραλήγει τῷ ε, μόνῳ, ἢ σὺν τῷ ι, μεταβολῇ τοῦ τοιούτου ε, εἰς

εἰς ο, τὴν παραλήγουσαν γίνεσθαι, πείσω, πέποιθα. φθερῶ, ἔφθορα. ἔλπω, ἔολπα. Τοιοῦτο δὲ καὶ τὸ εἴωθα, καὶ οἶδα, καὶ ἔοικα. Ἀπὸ δὲ τοῦ Ὑπερσυντελικοῦ, τὸν Ὑπερσυντελικὸν, μεταλαμβάνοντα τὸ χαρακτηριστικόν. ἐτύφειν, ἐπεπύπειν. ἠκόκειν, ἠκόειν, ἐψάλκειν, ἐψάλειν. Ἀπὸ δὲ τοῦ δευτέρου Μέλλοντος, τὸν δεύτερον Μέλλοντα, μεταβολῇ τοῦ ω εἰς ου, καὶ προσλήψει τῆς μαι. τυπῶ, τυποῦμαι.

Σχηματισμοὶ τῶν Παθητικῶν Χρόνων.

Ἐπὶ δὲ τοῦ Ὁριστικοῦ Παθητικοῦ κοινὸν τὸ τὸν μὲν Ἐνεστῶτα, καὶ Παρατατικὸν, ἀπὸ τῶν ὁμωνύμων γίνεσθαι Ἐνεργητικῶν, ὁμοίως τοῖς Μέσοις. γράφω, γράφομαι. ἔγραφον, ἐγραφόμην. Καὶ τὸν Παρακείμενον, ἀπὸ τοῦ Παρακειμένου, τροπῇ τῆς ἐσχάτης εἰς μαι. τέτυφα, τέτυμμαι. πεποίηκα, πεποίημαι. Καὶ ἔτι τὸν β'. Ἀόριστον, ἀπὸ τοῦ τοιούτου, μεταβολῇ τῆς ἐσχάτης εἰς ην. ἔτυπον, ἐτύπην. Τὸν δὲ Ὑπερσυντελικὸν, ἀπὸ τοῦ συστοίχου Παρακειμένου, μεταβολῇ τῆς ἐσχάτης εἰς μην, καὶ σὺν αὐξήσει συλλαβικῇ, ἂν ἀπὸ συμφώνου τυγχάνῃ ἀρχόμενος, τέτυμμαι, ἐτετύμμην. Ὅλως τε αὐξήσεώς ἐστι δεκτικός. Κἂν ἀπὸ φωνήεντος ὢν ὁ Παρακείμενος, τὴν μέσην αὐξάνεσθαι, εἰ δυνατὸν, χρὴ, ἔοικα, ἐῴκειν. ἔολπα, ἐώλπειν. Καὶ τὸν πρῶτον δὲ

Ἀορίστου, ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ Παρακειμένου, μεταβολῇ τῆς ἐσχάτης εἰς θην, καὶ ἀποβολῇ τοῦ κατ' ἀναδιπλασιασμὸν συμφώνου τῆς συλλαβικῆς αὐξήσεως, ἐν οἷς δηλονότι ὑπάρχει. Ἀεὶ δὲ σὺν αὐξήσει, ἤτοι συλλαβικῇ, ἢ χρονικῇ, τέτυπται, ἐτύφθην. ὤρισαι, ὠρίσθην. Γίγνοιτο δ' ἂν καὶ ἀπὸ τοῦ Πρώτου τῶν ἐνεργητικῶν καθόλου, εἰ τὸ σ ἐν παντὶ Μέλλοντι. μεταβολῇ γὰρ τῆς σω εἰς θην, καὶ τοῦ ὑπάρχοντος ψιλοῦ εἰς τὸ οἰκεῖον δασὺ, ἔτυψα, ἐτύφθην. ἔψαλκα, ἐψάλθην. Καὶ τὸν Μετ' ὀλίγον Μέλλοντα, ἀπὸ τοῦ δευτέρου προσώπου, τοῦ Παρακειμένου ἐπενθέσει τοῦ ομ, τέτυψαι, τετύψομαι. πέπλεξαι, πεπλέξομαι. Τὸν δὲ πρῶτον, καὶ δεύτερον Μέλλοντα, ἀπὸ τῶν συστοίχων Ἀορίστων, προσλήψει τοῦ ομαι, καὶ περιαιρέσει τῆς αὐξήσεως, ἐτύφθης, τυφθήσομαι. ἐτύπης, τυπήσομαι.

Κοινὸν Πρώτης, καὶ Δευτέρας.

Τῆς δὲ Πρώτης καὶ Δευτέρας κοινὸν, τὸ ἐπὶ τοῦ ἐνεργητικοῦ Μέλλοντος, δυνάμει ἔχειν τὸ σ ἐν τῷ διπλῷ. κἀπὶ τοῦ Παρακειμένου τὸ ληκτικὸν α ἔχειν συλλαβιζόμενον τῷ δασεῖ τῷ ἀντιστοιχοῦντι τῷ τοῦ Μέλλοντος ληκτικῷ διπλῷ. ὡς δυνάμει τὸ ψιλὸν ἔχοντι, τύψω, τέτυφα. λέξω, λέλεχα. Κἀπὶ τοῦ παθητικοῦ Παρακειμένου, πρὸ τοῦ ληκτικοῦ μαι, μεταβάλ-

λειν

λειν τὸ τοῦ ἐνεργητικοῦ ἐκεῖνο δασὺ, εἰς τὸ οἰκεῖον μέσον, τέτυφα, τέτυβμαι· διὰ δὲ τὸ ἐπαγόμενον μ, τέτυμμαι. λέλεχα, λέλεγμαι. Καὶ ἐπὶ τοῦ Ἀορίστου πάλιν τὸ μέσον εἰς τὸ οἰκεῖον δασύ. τέτυβμαι, ἐτύφθην. λέλεγμαι, ἐλέχθην. Διαφέρουσι δὲ, ἡ τῆς μὲν Πρώτης, τὰ ψ, φ, β, τύψω, τέτυφα, τέτυβμαι, ἐτύφθην· τῆς δὲ Δευτέρας, τὰ ξ, χ, γ, λέξω, λέλεχα, λέλεγμαι, ἐλέχθην.

Κοινὸν Τρίτης, καὶ Τετάρτης.

Τῆς δὲ Τρίτης, καὶ Τετάρτης κοινὸν, τὸ τὸν ἐνεργητικὸν Παρακείμενον, πρὸ τοῦ ληκτικοῦ α ἔχειν τὸ κ συλλαβιζόμενον, βεβασίλευκα, ἔψαλκα. Διαφέρουσι δὲ, ἡ ἡ μὲν Τρίτη αὐτὸ ἔχει τροπῇ τοῦ σ, βασιλεύσω, βεβασίλευκα· ἡ δὲ Τετάρτη, προσθέσει, ψαλῶ, ἔψαλκα. Τρέπεται δὲ ἐπὶ τῆς Τετάρτης καὶ τὸ πρὸ τοῦ ληφθέντος κ συμβαῖνον ν εἰς γ, διὰ τὸ ἐπαγόμενον κ. ῥαινῶ, ἔρραγκα. Καὶ τὸ παθητικὸν ἔρραμμαι, διὰ τὸ ἐπαγόμενον μ. Ὁ μέντοι Ἀόριστος πάλιν τὸ ν ἔχει. ἐρράνθην.

Ἴδιον τῆς Τρίτης.

Ἴδιον δὲ τῆς Τρίτης, καὶ τὸ ἐπὶ τοῦ ἐνεργητικοῦ Μέλλοντος ἐνεργείᾳ ἔχειν τὸ σ, ἔνθα αἱ πρότεραι δυνάμει τὸ αὐτὸ ἔχουσιν. ἀκούσω, ποιήσω.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Καὶ ὅλως ἐφ' ὧν ταῖς προτέραις ἡ τοῦ διπλοῦ μεταβολὴ εἰς τὰ δασέα, καὶ μέσα, ἐνταῦθα τὸ σ, ἢ τὸ αὐτὸ ὂν φυλάττεται, ἢ εἰς κ μεταβάλλει, ἢ παντελῶς ἐκλείπει. Μεταβάλλει μὲν γὰρ ἐπὶ τοῦ ἐνεργητικοῦ Παρακειμένου, εἰς κ ἀεί. ἤκουκα. Ἐκλείπει δὲ, καὶ φυλάττεται ἐπὶ τοῦ παθητικοῦ Παρακειμένου. πεποίημαι, ἤκουσμαι. Εἰ μὲν γὰρ τὸ τελικὸν ω τοῦ ἰδίου Ἐνεστῶτος καθαρὸν ᾖ, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἐκλείπει, βοάω, βεβόημαι. τοξεύω, τετόξευμαι. Ἐπ' ἐνίων μέντοι καὶ σώζεται. ἑλκύω, εἵλκυσμαι. ἀκούω, ἤκουσμαι. Καὶ τῶν α καὶ ε, ἐφ' ὧν τὸ λ τὴν παραλήγουσαν συλλαβίζει, γελάω, γεγέλασμαι. τελέω, τετέλεσμαι. Σκεπτέον δὲ βέλτιον. Εἰ δὲ μὴ καθαρὸν τὸ τοιοῦτο ω, ἀεὶ τὸ σ φυλάττεται. ᾄδω, ᾖσμαι. πείθω, πέπεισμαι, πλάττω, πέπλασμαι. φράζω, πέφρασμαι. Ἀνάγκη δ' ἄρα τὸν Ἀόριστον ἔχειν μὲν τὸ σ, ἐφ' ὧν καὶ ὁ Παρακείμενος ἔχει, ἤκουσμαι, ἠκούσθην. Μὴ ἔχειν δὲ, ἐφ' ὧν οὐδ' ὁ Παρακείμενος. πεποίημαι, ἐποιήθην. Ἴδιον δέ ἐστι ταύτης, καὶ τὸ τοὺς Μέλλοντας τῶν α, ε, ο, ῥημάτων, τροπῇ τοῦ ε, καὶ α εἰς η, καὶ τοῦ ο εἰς ω, προφέρεσθαι. ποιέω, ποιήσω. βοάω, βοήσω. χρυσόω. χρυσώσω, πλὴν τοῦ καλέω, τελέω, ἐπαινέω, φορέω, ξέω. ἀκέομαι, καὶ γελάω, ἐλάω, ἐράω, περάω, ἀνιάω, ἰάομαι,

χλάω,

κλάω, πετάω, κεράω, σπάω, ἀρόω, ὀμόω, ὀνόω, ἐνόω, βόω. Καὶ ἐπαινήσω μέντοι, καὶ φορήσω, καὶ πορήσω, καὶ ἰήσομαι, τῷ Ποιητῇ εἴρηται Ἰωνικῶς.

Ἴδια τῆς Τετάρτης.

Τῆς δὲ Τετάρτης ἴδιον, τὸ τὸν ἐνεργητικὸν Μέλλοντα πρὸ τοῦ ληκτικοῦ ω, τὸ σύμφωνον ἔχειν τοῦ Ἐνεστῶτος, καὶ βραχυπαραληκτεῖν. σπείρω, σπερῶ. Καὶ φύρω γε μὴν, φύρσω, καὶ ὄρω, ὄρσω, καὶ φθείρω, φθέρσω, λεγόμενον εὕρηται, Δωρικῶς. Ἴδιον δὲ ἔτι καὶ τὸν ά. Ἀόριστον, τῇ ει μὲν παραλήγειν, εἰ τῷ ε ὁ Μέλλων· τῷ η δὲ, εἰ τῷ α, μενῶ, ἔμεινα. ψαλῶ, ἔψηλα. Καὶ τὸ ἐπὶ τοῦ ἐνεργητικοῦ Παρακειμένου, καὶ δευτέρου Ἀορίστου, μεταβάλλειν εἰς α, τὸ τοῦ Μέλλοντος παραληκτικὸν, ε. σπερῶ, ἔσπαρκα. φθερῶ, ἔφθαρκα. κτενῶ, ἔκτανον. Καὶ τὸ τὸν Μέσον Παρακείμενον τρέπειν τὴν αι, παραλήγουσαν εἰς η χαίνω, κέχηνα. φαίνω, πέφηνα. Καὶ τὸ ἐπὶ τῶν ληγόντων μὲν εἰς νω, παραληγόντων δὲ τῷ ι, ἢ τῇ ει διφθόγγῳ, μὴ τρέπειν τὸ ν, ἀλλ' ἀποβάλλειν. κρίνω, κέκρικα. πίνω, πέπικα. Ἐφ' ὧν δὴ καὶ ὁ παθητικὸς Παρακείμενος ἀκολούθως οὐκ ἔχει αὐτὸ πτραμμένον, κέκριμαι· οὐδ' ὁ Ἀόριστος ἄτρεπτον, ἐκρίθην, διὰ τὸ δύσφθεγκτον.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Ἴδια τῆς Πέμπτης.

Ἡ δὲ Πέμπτη, ὅτι μὲν τῶν εἰς μι ῥημάτων ἐστὶν, ἀπὸ τῶν τῆς τρίτης α, ε, ο, υ, παραγομένων, καὶ ὅτι οὐ πάντας ἔχει τοὺς χρόνους, εἴρηται πρότερον. Ἴδιον δ' ἔχει, τὸ ἀπὸ τοῦ ἐνεργητικοῦ Ἐνεστῶτος τὸν Παρατατικὸν γίνεσθαι, ἐξαιρέσει τοῦ ι, καὶ τροπῇ τοῦ μ εἰς ν. τίθημι, ἐτίθην: ἵστημι, ἵστην. δίδωμι, ἐδίδων. ζεύγνυμι, ἐζεύγνυν. Ἔτι τὸ τὸν πρῶτον Ἀόριστον πρὸ τοῦ ληκτικοῦ α, τὸ κ, ἔχειν συλλαβιζόμενον, πλὴν οὐκ ἐπὶ πάντων, ἀλλ' ἐπὶ τῶν ἀπὸ τοῦ ε, καὶ ο, παρεσχηματισμένων, τιθέω. τίθημι, ἔθηκα. διδόω, δίδωμι, ἔδωκα. Εἴρηται δὲ πρότερον, καὶ τὰ εἰς μι ῥήματα ἐπὶ τῶν Παθητικῶν τε, καὶ Μέσων, καὶ δυϊκῶν, καὶ πληθυντικῶν συστέλλεσθαι· καίτοι μὴ καθόλου ὂν μηδὲ τοῦτο. τίθημαι γὰρ, καὶ ἀκάχημαι, καὶ δίζημαι, τῷ ποιητῇ εἴρηται. Καὶ ἐκίχημεν, καὶ βήτην, στήτην, συναντήτην. Ὥσπερ πλὴν τῶν δυϊκῶν, καὶ πληθυντικῶν, τῶν ἀπὸ τοῦ α δευτέρων Ἀορίστων λεκτέον. (ὅρα φύλ. 23.) ἔστημεν γὰρ, καὶ ἔστητον. καὶ ἔβημεν, ἔβητον. Κοινόν γε μὴν σχεδόν τι ἁπάντων ἐστὶ τὸ τοιοῦτο. Ἡ συστολὴ δὴ αὕτη ἀναλόγως. ὅ γὰρ τοῖς εἰς ω, ο. ἢ ω ει, ε. τοῦτο τοῖς εἰς μι, η, ε, ἢ η, α. ἢ ω, ο. ἢ υ, υ: διὸ καὶ εἰς ἕκαστα τῶν βραχέων τούτων ἡ συστολὴ ἑκάστοις; δηλονότι εἰς τὸ

βρα-

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

βραχὺ τῆς ἰδίας ἀρχῆς φωνῆεν, ὅθεν παρῆκται μηκυνόμενον. τιθέω, τίθημι, τίθεμαι. ἱστάω, ἵστημι, ἵσταμαι. διδόω, δίδωμι, δίδομαι. ζευγνύω, ζεύγνυμι, ζεύγνυμαι.

Παθητικῶν, καὶ Μέσων τῶν εἰς μι.

Γίνεται μὲν οὖν ἐπὶ τούτων ὁ τῶν Παθητικῶν τε καὶ Μέσων Ἐνεστώς, ἀπὸ τοῦ ἐνεργητικοῦ, παρενθεμένου τοῦ α τῷ ληκτικῷ ι. καὶ συστελλομένης τῆς παραληγούσης, τίθημι, τίθεμαι. Ὁ δὲ Παρατατικὸς ἀπὸ τοῦ Παρατατικοῦ, ὁμοίως καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων συζυγιῶν, ἐτίθην, ἐτιθέμην. Ὡσαύτως δὲ καὶ ὁ τῶν Μέσων πρῶτος, καὶ δεύτερος Ἀόριστος, ἀπὸ τῶν συζύγων. ἔθηκα, ἐθηκάμην. ἔθην, ἐθέμην. Ὁ δὲ τῶν Παθητικῶν Παρακείμενος, ἀπὸ τοῦ συνδιαθέτου Ἐνεστῶτος, τροπῇ τοῦ περὶ τὸν ἀναδιπλασιασμὸν ι εἰς ε, τίθεμαι, τέθεμαι, δίδομαι, δέδομαι. ἵσταμαι, ἕσταμαι. Ὁ δ' Ἀόριστος ἀπὸ τοῦ Παρακειμένου, ὡς ἐπὶ τῆς τρίτης. δίδομαι, ἐδόθην. τέθεμαι, ἐθέθην. ἐτέθην δὲ διὰ τὸ δύσφθεγκτον.

Κλίσις Προσωπικὴ τῶν εἰς ω, Ἐνεργητικῶν.

Τῆς δὲ προσωπικῆς κλίσεως, τρόπος μὲν ὁ αὐτὸς περὶ τὰς τέσσαρας τῶν εἰς ω ῥημάτων συζυγιῶν, διαφορὰ δὲ κατὰ τοὺς χρόνους. Οἱ μὲν γὰρ ὁμοίως προσωποκλιτοῦνται, οἱ δὲ διαφόρως. Τὸ

μὲν

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

μέντοι· ὅθεν, ἅπασι τὸ αὐτὸ καθ' ἑκάστην διάθεσιν. Κοινὸν μὲν οὖν Ἐνεστῶτος, καὶ Μέλλοντος πρώτου τῆς ὁριστικῆς τῶν ἐνεργητικῶν ἐγκλίσεως, τὸ, τὸ μὲν δεύτερον τῶν ἑνικῶν προσώπου γίνεσθαι ἀπὸ τοῦ πρώτου, μεταποιήσει τῆς ἐσχάτης εἰς εις, τύπτω, τύπτεις. τύψω, τύψεις. Τὸ δὲ τρίτον ἀπὸ τοῦ δευτέρου. ἐξαιρέσει τοῦ σ, τύπτει, τύψει. Τῶν δὲ δυϊκῶν τὸ μὲν δεύτερον, ἀπὸ τοῦ δευτέρου τῶν ἑνικῶν, μεταποιήσει τῆς ἐσχάτης εἰς ετον, τύπτεις, τύπτετον. τύψεις, τύψετον. Τὸ γὰρ πρῶτον, ἀπ' οὐδενὸς τῶν ἐνεργητικῶν γίνεται. Τὸ δὲ τρίτον, ὁμοφώνως τῷ δευτέρῳ. Τῶν πληθυντικῶν τὸ μὲν πρῶτον, ἀπὸ τοῦ πρώτου τῶν ἑνικῶν, τροπῇ τοῦ ω εἰς ο, καὶ προσθέσει τῆς μεν, τύπτω, τύπτομεν. Τὸ δὲ δεύτερον, ἀπὸ τοῦ δευτέρου τῶν δυϊκῶν, μεταποιήσει τῆς ἐσχάτης εἰς τε. τύπτετον τύπτετε. Τὸ δὲ τρίτον, ἀπὸ τοῦ τρίτου τῶν δυϊκῶν, μεταποιήσει τῆς ἐσχάτης εἰς ουσι. τύπτετον, τύπτουσι. Ἐφέλκεται δὲ ἀεὶ καὶ τὸ ν, τύπτουσιν. Καθόλου γὰρ τὰ εἰς ι, ἢ εἰς ε, λήγοντα πρόσωπα, ἐφέλκεται τὸ ν Ἀττικῶς, καὶ φωνήεντος, καὶ συμφώνου ἐπιφερομένου. Ἴωνες δὲ ἄνευ τοῦ ν προφέρουσι. σημεῖον δὲ τὸ, ἠτίμησ', ἀρητῆρα, καὶ ἔσθ' ὅτε. Κοινὰ δὲ ταῦτα καὶ πρὸς τὸν δεύτερον Μέλλοντα· πλὴν ὅσον ἐπ' ἐκείνου ἐξαίρεσις τοῦ ι, οὐ γίνεται τοῦ δευτέρου τῶν ἑνικῶν, ἀλλὰ τοῦ τρίτου

τῶν

τῶν δυϊκῶν, ἤτοι ἐξαίρεσις, ἢ μετάθεσις, τύπτεις γάρ, τύπτετον, τύπτουσιν.

Παρατακτικός, καὶ Δεύτερος Ἀόριστος.

Τοῦ δὲ Παρατατικοῦ, καὶ δευτέρου Ἀορίστου, τὸ μὲν δεύτερον τῶν ἑνικῶν, ἀπὸ τοῦ πρώτου προσώπου, τροπῇ τοῦ ον εἰς ες, ἔτυπτον, ἔτυπτες. Τὸ δὲ τρίτον, ἀπὸ τοῦ δευτέρου, ὡς εἴρηται. Τῶν δὲ δυϊκῶν, τὸ μὲν δεύτερον, ἀπὸ τοῦ δευτέρου τῶν ἑνικῶν, μεταποιήσει τῆς ἐσχάτης εἰς ετον. Τὸ δὲ τρίτον ἀπὸ τοῦ γ. προσθέσει τῆς την. Τῶν δὲ πληθυντικῶν, τὸ μὲν πρῶτον, ἀπὸ τοῦ α. τῶν ἑνικῶν, παρενθέσει τῆς με. ἔτυπτον, ἐτύπτομεν. Τὸ δὲ δεύτερον, ἀπὸ τοῦ δευτέρου τῶν δυϊκῶν, ὁμοίως, ὡς καὶ ἐπὶ τοῦ Ἐνεστῶτος. Τὸ δὲ τρίτον, ὁμοφώνως τῷ πρώτῳ τῶν ἑνικῶν. Τὸ ἤλθοσαν δέ, καὶ ἐμάθοσαν, Χαλκιδικῆς διαλέκτου ἐστί, παρεσχηματισμένα πρὸς τὸ ἔδοσαν.

Κοινὰ Α'. Ἀορίστου, καὶ Παρακειμένου.

Τοῦ δὲ πρώτου Ἀορίστου καὶ Παρακειμένου κοινόν, τό, τὸ μὲν δεύτερον τῶν ἑνικῶν, ἀπὸ τοῦ πρώτου γίνεσθαι, προσθέσει τοῦ σ. ἔτυψα, ἔτυψας. τέτυφα, τέτυφας. Τὸ δὲ τρίτον, ἐξαιρέσει τοῦ σ, καὶ τροπῇ τοῦ α εἰς ε. ἔτυψε, τέτυφε. Τῶν δὲ δυϊκῶν τὸ μὲν δεύτερον, ἀπὸ τοῦ δευτέρου τῶν ἑνικῶν, μεταποιήσει τῆς ἐσχάτης εἰς ατον. ἔτυψας,

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

ἐτύψατον. τέτυφας, τετύφατον. Τὸ δὲ τρίτον οὐκ ἔτι κοινὸν, ἀλλὰ τὸ μὲν Παρακειμ. ὁμόφωνον τῷ ἰδίῳ δευτέρῳ. τὸ δὲ Ἀορίστου, ἀπὸ τοῦ ἰδίου δευτέρου. μεταποιήσει τῆς ἐσχάτης εἰς την. ἐτύψατον, ἐτυψάτην. Τῶν δὲ πληθυντικῶν τὸ μὲν πρῶτον, κοινὸν, ἀπὸ τοῦ πρώτου τῶν ἑνικῶν, προσθέσει τῆς μεν, ἔτυψα, ἐτύψαμεν. τέτυφα, τετύφαμεν. Τὸ δὲ δεύτερον, ἀπὸ τοῦ δευτέρου τῶν δυϊκῶν, ὁμοίως, ὡς καὶ ἐπὶ τοῦ Ἐνεστῶτος. Τὸ δὲ τρίτον, οὐκ ἔτι κοινὸν, ἀλλὰ τὸ μὲν Παρακειμένου, ἀπὸ τοῦ τρίτου τῶν δυϊκῶν, μεταβολῇ τῆς ἐσχάτης εἰς σιν, τετύφατον, τετύφασι. τὸ δὲ Ἀορίστου, ἀπὸ τοῦ πρώτου τῶν ἑνικῶν, προσθέσει τοῦ ν. ἔτυψα, ἔτυψαν.

Ὑπερσυντελικός.

Τοῦ δὲ Ὑπερσυντελικοῦ, τὸ μὲν δεύτερον, ἀπὸ τοῦ πρώτου, τροπῇ τοῦ ν εἰς σ, ἐτετύφειν, ἐτετύφεις. Τὰ δ' ἄλλα πάντα ὁμοίως τοῖς τοῦ β'. Ἀορίστου, πλὴν τοῦ μηδὲν ἐνταῦθα μεταβάλλειν τῶν φωνηέντων· καὶ τῶν πληθυντικῶν τὸ τρίτον, γίνεσθαι ἀπὸ τοῦ τρίτου τῶν ἑνικῶν, προσθέσει τῆς σαν, ἐτετύφει, ἐτετύφεισαν.

Δῆλον οὖν ὅτι τοῦ Ἐνεστῶτος, καὶ ἀμφοῖν τοῖν Μελλόντοιν, καὶ τοῦ Παρακειμένου τῶν ἐνεργητικῶν, ἴδιον πρὸς τοὺς ἄλλους χρόνους, τὸ τὰ δεύτερα, καὶ τρίτα τῶν δυϊκῶν ἀλλήλοις, ὁμοφωνεῖν. Διὸ καὶ λέγεται, ὡς ἐὰν εἰς σι λήγῃ τὰ τρίτα τῶν πλη-

πληθυντικῶν, ὁμοφωνεῖν τὰ δεύτερα, καὶ τρίτα τῶν δυϊκῶν. Συμβαίνει δὲ καὶ ἰσοσύλλαβα, καὶ ὁμόφωνα εἶναι τὰ τρίτα τῶν πληθυντικῶν τοῖς πρώτοις τῶν ἑνικῶν τοῦ Παρατατικοῦ, καὶ ἀμφοτέρων τῶν Ἀορίστων. Καθόλου γὰρ τῶν ἐνεργητικῶν Παρῳχημένων, οἷς ἡ μετοχὴ οὐκ εἰς σ ὀξυτονούμενον λήγει, τούτοις τὰ τρίτα τῶν πληθυντικῶν ληκτικὴν ἔχει τὴν τῆς μετοχικῆς γενικῆς παραληκτικὴν συλλαβήν. οἷον, ὁ τύπτων, τοῦ τύπτοντος, ἔτυπτον. ὁ τύψας, τοῦ τύψαντος, ἔτυψαν.

Τῶν Μέσων.

Τῶν Μέσων δὲ ὁριστικῶν, ὁ μὲν Παρακείμενος, καὶ Ὑπερσυντέλικος, συμφέρονται τοῖς ἐνεργητικοῖς ὁμωνύμοις. Ἐνεστῶτος δὲ, καὶ Μέλλοντος κοινοῦ, τὸ δεύτερον τῶν ἑνικῶν, γίνεται ἀπὸ τοῦ πρώτου, ἐξαιρέσει τοῦ μ, καὶ τροπῇ τοῦ ο εἰς ε, καὶ κράσει τοῦ ε καὶ αι εἰς ῃ, τύπτομαι, τύπτῃ, Πλὴν τοῦ οἴομαι, βούλομαι, ὄψομαι. τούτων γάρ τοι τὸ δεύτερον, ἐξαιρέσει τοῦ α, καὶ συναιρέσει τοῦ ἐκ μεταβολῆς ε, καὶ τοῦ ι εἰς ει, οἴει, βούλει, ὄψει. Τὸ δὲ τρίτον ἀπὸ τοῦ δευτέρου, ἀναλύσει τῶν κεκραμένων, καὶ παρενθέσει τοῦ τ, τύπτεαι, τύπτεται. Τῶν δὲ δυϊκῶν τὸ μὲν πρῶτον, ἀπὸ τοῦ πρώτου τῶν ἑνικῶν, μεταποιήσει τῆς ληγούσης εἰς μεθον, τύπτομαι, τυπτόμεθον. Τὸ δὲ δεύτερον, καὶ τρίτον ὁμοφωνεῖτον, καὶ ἀπὸ τοῦ τρίτου γίνεσθον, μεταποιήσει τῆς ἐσχάτης εἰς σθον. τύ-

πτε-

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

πτεται, τύπτεσθον. Τῶν δὲ πληθυντικῶν, τὸ μὲν πρῶτον, ἀπὸ τοῦ πρώτου τῶν δυϊκῶν, μεταποιήσει τῆς ληγούσης εἰς θα, τυπτόμεθον, τυπτόμεθα. Τὸ δὲ δεύτερον, ἀπὸ τοῦ δευτέρου, μεταποιήσει τῆς ἐσχάτης εἰς σθε, τύπτεσθον, τύπτεσθε. Τὸ δὲ τρίτον, ἀπὸ τοῦ τρίτου τῶν ἑνικῶν τροπῇ τοῦ παραλήγοντος ε εἰς ο, καὶ προσλήψει τοῦ ν. τύπτεται, τύπτονται. Κοινὰ δὲ ταῦτα καὶ πρὸς τὸν δεύτερον Μέλλοντα. Πλὴν ὅσον ἐπὶ τούτου τὸ δεύτερον τῶν ἑνικῶν, καὶ ἐξαιρέσει τοῦ υ γίνεται. τυποῦμαι, τυπέαι, τυπῇ. μαχοῦμαι, μαχέαι, μαχῇ. Καὶ τὸ τρίτον, προσλήψει τοῦ ι εἰς δίφθογγον, τυπέαι, τυπεῖται. Καὶ ἔτι τὸ γ΄. τῶν πληθυντικῶν τροπῇ τῆς ει διφθόγγου εἰς ου. τυποῦται. Τοῦ δὲ Παρατατικοῦ, καὶ δευτέρου Ἀορίστου κοινὸν, τὸ δεύτερον τῶν ἑνικῶν, γίνεσθαι ἀπὸ τοῦ πρώτου, ἐξαιρέσει τοῦ μ, καὶ ν, καὶ τροπῇ τοῦ η εἰς ε, καὶ διφθογγώσει τοῦ ο, καὶ ε εἰς ου. ἐτυπτόμην, ἐτύπτοε, ἐτύπτου. Τὸ δὲ τρίτον ἀπὸ τοῦ δευτέρου, διαλύσει τῆς ου εἰς εο, καὶ παρενθέσει τοῦ τ. ἐτύπτου, ἐτύπτετο. Τὰ δ' ἄλλα ὁμοίως κἀπὶ τοῦ Ἐνεστῶτος. Πλὴν ὅσον τῶν δυϊκῶν τὸ δεύτερον, καὶ τρίτον οὐχ ὁμοφωνεῖτον, ἀλλὰ τὸ τρίτον, ἀπὸ τοῦ τρίτου τῶν ἑνικῶν, μεταποιήσει τῆς ληγούσης εἰς σθην, ἢ ἀπὸ τοῦ ἰδίου δευτέρου. ἐτύπτεο, ἐτύπτεσθον, ἐτυπτέσθην. Τοῦ δὲ πρώτου Ἀορίστου τὸ μὲν δεύτερον τῶν

ἑνι-

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

ἐνικῶν, ἀπὸ τοῦ πρώτου, ἐξαιρέσει τοῦ μ, καὶ ν, καὶ μεταβολῇ τοῦ η εἰς ε, καὶ τούτου πάλιν εἰς ο, καὶ συναιρέσει τοῦ α, καὶ ο, εἰς ω, ἐτύψαμην, ἐτύψαο, ἐτύψω. Τὸ δὲ τρίτον, ἀπὸ τοῦ δευτέρου, ἀναλύσει τῶν συνῃρημένων, καὶ παρενθέσει τοῦ τ, ἐτύψαο, ἐτύψατο. Τὰ δ' ἄλλα ὁμοίως τῷ δευτέρῳ Ἀορίστῳ. Πλὴν ὅσον ἐκεῖ μὲν τὸ παραλῆγον ο μεταβάλλει εἰς ε, καὶ τὸ ε πάλιν εἰς ο, ἐνταῦθα δὲ τὸ α, ἀμετάβλητον τηρεῖ πάντα.

Παθητικῶν.

Τῶν δὲ Παθητικῶν ὁ μὲν Ἐνεστὼς, καὶ οἱ Μέλλοντες ἄμφω, τῷ Ἐνεστῶτι τῶν Μέσων συμφέρονται. Ὁ δὲ Παρατατικὸς, τῷ Παρατατικῷ. οἱ δὲ Ἀόριστοι τῷ Ὑπερσυντελικῷ ὁ δὲ Παρακείμενος, καὶ Ὑπερσυντελικὸς ἰδίαν εἰλήχασι κατατομήν. Τοῦ μὲν γὰρ Παρακειμένου τὸ δεύτερον, ἀπὸ τοῦ πρώτου, τροπῇ τοῦ ληκτικοῦ μ εἰς σ, ἤτοι ἐνεργείᾳ, ἢ δυνάμει. ὧν γὰρ ὁ Μέλλων διὰ τοῦ ψ, ἢ ξ, τούτων ὁ σχηματισμὸς τῷ αὐτῷ διπλῷ γίνεται. πέπλεγμαι, πέπλεξαι. τέτυμμαι, τέτυψαι. Τὸ δὲ τρίτον, ἀπὸ τοῦ δευτέρου, τροπῇ τοῦ σ εἰ τ, ὅπως ἂν ἔχῃ, εἴτ' ἐνεργείᾳ, εἴτε δυνάμει. Σύνεστι δὲ ἐνεργείᾳ, καὶ τὰ πρότερον δυνάμει σὺν αὐτῷ θεωρόμενα ἐν τῷ διπλῷ, οἷον τὸ π, ἢ κ. τέτυψαι, τέτυπται. πέπλεξαι, πέπλεκται. ἔσπαρσαι, ἔσπαρται. Καὶ

τὸ σ,

τὸ σ δὲ προσλαμβάνεται ἀλόγως, ἣν τοῦ πρώ-
του ἡ λήγουσα τῷ σμ συλλαβίζηται. ἤκουσμαι,
ἤκουσαι, ἤκουσται. Τῶν δυϊκῶν τὸ πρῶτον, ἀπὸ
τοῦ πρώτου τῶν ἑνικῶν, ὁμοίως τῷ Ἐνεστῶτι.
Καὶ τὸ δεύτερον, καὶ τρίτον ὁμοφώνως ἀπὸ τοῦ
δευτέρου μεταποιήσει τῆς ληγούσης εἰς σθον, ἐν
οἷς δηλονότι τὸ σ ἐνεργείᾳ. ἤκουσαι, ἤκουσθον.
Ἐν οἷς δὲ δυνάμει, οὐ τὸ σ, ἀλλ' ἢ τὸ φ πρὸ
τοῦ θ συλλαβιστέον, ἐὰν τὸ ψ ᾖ, τέτυψαι, τέ-
τυφθον. ἢ τὸ χ, ἐὰν τὸ ξ. πέπλεξαι, πέπλε-
χθον. Τῶν πληθυντικῶν τὸ πρῶτον, ἀπὸ τοῦ
πρώτου τῶν δυϊκῶν, μεταποιήσει τῆς ἐσχάτης εἰς θα,
ὁμοίως τῷ Ἐνεστῶτι, τετύμμεθον, τετύμμεθα.
Τὸ δὲ δεύτερον, ἀπὸ τοῦ δευτέρου, ἐκβολῇ τοῦ ν,
καὶ τροπῇ τοῦ ο εἰς ε, τέτυφθον, τέτυφθε. Τὸ
τρίτον, κοινῶς μὲν γενέσθαι οὐχ οἷόν τε, ἔνθα τὸ
τρίτον τῶν ἑνικῶν συλλαβῇ λήγῃ δισυμφώνῳ. Ἰω-
νικῶς δὲ ἀπὸ τοῦ τρίτου τῶν ἑνικῶν, τροπῇ τοῦ ψι-
λοῦ, ἐν οἷς ἂν ᾖ, εἰς δασὺ, καὶ παρενθέσει τοῦ α,
τέτυπται, τετύφαται. πέπλεκται, πεπλέχαται.
ἐν οἷς δ' ἂν ἄλλο σύμφωνον ᾖ πρὸ τοῦ τ, μετα-
ληπτέον τὸ χαρακτηριστικὸν τοῦ μέσου παρακειμένου.
πέφρασαι, πεφράδαται· ἤκουσαι, ἠκούσαται.
Καὶ τὰ τοῦ Ὑπερσυν. δὲ ὁμοίως τοῖς τοῦ Παρακειμένου
γίνεται, πλὴν ὅσον φωνῆεν ἐνταῦθα ληκτικὸν τὸ
ο, ἔνθα ἐπ' ἐκείνου τὸ αι. Σχηματιστέον δ' ἄρα καὶ
τὸ τρίτον τῶν δυϊκῶν τούτου εἰς θην, ἀπὸ τοῦ δευτέρου.

Κα-

Καθόλου γὰρ τηνικαῦτα μόνον τὸ δεύτερον καὶ τρίτον τῶν δυϊκῶν ἀλλήλοις ὁμοφωνεῖτον, ἡνίκα τὸ τρίτον τῶν πληθυντικῶν εἰς ι, ἢ εἰς αι λήγει.

Ἴδιον τῆς Πέμπτης. Ἐνεργητικά.

Ἴδιον δὲ τῆς Πέμπτης, τὸ ἐπὶ τῶν ὁριστικῶν ἐνεργητικῶν τὸ μὲν δεύτερον πρόσωπον τοῦ Ἐνεστῶτος, γίνεσθαι ἀπὸ τοῦ πρώτου, ἀφαιρέσει τοῦ ι καὶ τροπῇ τοῦ μ εἰς σ. τίθημι, τίθης. Τὸ δὲ τρίτον ἀπὸ τοῦ δευτέρου, προσθέσει τοῦ ι, τίθης, τίθησι. Τῶν δὲ δυϊκῶν τὸ δεύτερον, καὶ τρίτον, ἀπὸ τοῦ δευτέρου τῶν ἑνικῶν, τροπῇ τοῦ σ εἰς τ, καὶ προσθέσει τοῦ ον, καὶ μεταβολῇ τῆς παραληγούσης, εἰς τὸ παραλῆγον φωνῆεν τοῦ ῥήματος, ὅθεν αὐτὸ παρεσχημάτισται τὸ εἰς μι, τιθέω, τίθημι, τίθης, τίθετον. ἱστάω, ἵστημι, ἵστης, ἵστατον. διδόω, δίδωμι, δίδως, δίδοτον. Τῶν δὲ πληθυντικῶν τὸ μὲν πρῶτον, ἀπὸ τοῦ πρώτου τῶν ἑνικῶν, μεταποιήσει τῆς ληγούσης εἰς μεν, καὶ μεταβολῇ τῆς παραληγούσης, ὡς εἴρηται, τίθημι, τίθεμεν. Τὸ δὲ δεύτερον ἀπὸ τοῦ δευτέρου τῶν δυϊκῶν, ἐξαιρέσει τοῦ ν, καὶ τροπῇ τοῦ ο εἰς ε, τίθετον, τίθετε. Τὸ τρίτον ἀπὸ τοῦ τρίτου τῶν δυϊκῶν, ἐξαιρέσει τοῦ ν, καὶ μεταποιήσει τῆς το εἰς σι, καὶ παρενθέσει τοῦ α, τίθετον, τιθέασι. δίδο-

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

του, διδόασι. Τὸ δὲ ἱστᾶσι, καὶ ἱᾶσι, καὶ τὰ ὅμοια, ἐκ συναιρέσεως. Τοῦ δὲ Παρατατικοῦ, καὶ δευτέρου Ἀορίστου, ὁμοίως τοῖς Παρατατικοῖς, καὶ β'. Ἀορίστοις τῶν εἰς ω ῥημάτων, ἐτίθην, ἐτίθης. ἔθην, ἔθης. Πλὴν ὅσον ἐνταῦθα ἡ τῶν ἑνικῶν παραλήγουσα συστέλλεται ἐπὶ τῶν δυϊκῶν, καὶ πληθυντικῶν, ὡς εἴρηται. Αὐτῶν δὲ τῶν εἰς μι ὁ σχηματισμὸς, ὡς ἁπλῶς εἰπεῖν, κατ' ἀναδιπλασιασμὸν ἔκ τε τοῦ ἀρκτικοῦ συμφώνου, καὶ τοῦ ι, εἰ μὴ τὸ τῆς προφορᾶς δύσφθεγκτον κωλύοι. δῶ, δίδωμι. θῶ, τίθημι. στῶ μέντοι γε, ἵστημι, διὰ τὸ δύσφθεγκτον.

Μέσα, καὶ Παθητικά.

Ἐπὶ δὲ τῶν Μέσων τε, καὶ Παθητικῶν Ὁριστικῶν, τὸ μὲν τοῦ Ἐνεστῶτος, καὶ Παρακειμένου δεύτερον, ἀπὸ τοῦ πρώτου, μεταβολῇ τῆς μαι εἰς σαι, τίθεμαι, τίθεσαι. τέθειμαι, τέθεισαι. Τὸ δὲ τοῦ Παρατατικοῦ, καὶ δευτέρου Ἀορίστου, μεταποιήσει τῆς ληγούσης εἰς σο. ἐτιθέμην, ἐτίθεσο. ἐθέμην, ἔθεσο. Τὰ δ' ἄλλα πάντα κοινὰ πρὸς τὴν τρίτην. Ἔστι δὲ καὶ εἰς η προφέρειν τὸ δεύτερον τοῦ Ἐνεστῶτος, τὸν ἀπὸ τοῦ ε, καὶ α. τίθεμαι, τίθη, ἵσταμαι, ἵστη.

Κλί-

Κλίσις Ἐγκλιτικὴ Ἐνεργητικῶν.

Τῆς δ' ἐγκλιτικῆς κλίσεως ἀρχὴ μὲν ἡ ὁρισ-τικὴ ἔγκλισις, αἱ γὰρ ἄλλαι πᾶσαι ἀπ' αὐτῆς, ὧδε. Ἐνεσ. Τὸ Ὁρισ. τύπτω. Παρατατικὸς, ἔτυπτον. Τὸ Προσακτικὸν, τύπτε. Τὸ Εὐκτικὸν, τύπτοιμι. Τὸ Ὑποτακτ. ἐὰν τύπτω. Τὸ Ἀπαρέμφ. τύπτειν. Μέλλων ά. Τὸ Ὁριστικὸν, τύψω. Τὸ Εὐκτικὸν, τύψοιμι. Τὸ Ἀπαρέμφατον, τύψειν. Ἀόριστος ά. Τὸ Ὁρισ. ἔτυψα. Τὸ Προσακτ. τύψον. Τὸ Εὐκτικ. τύψαιμι. Τὸ Ὑποτακτ. ἐὰν τύψω. Τὸ Ἀπαρέμφ. τύψαι. Παρακείμ. Τὸ Ὁριστικ. τέτυφα. Ὑπερσυντελ. ἐτετύφειν. Τὸ Προσακτ. τέτυφε. Τὸ Εὐκτικ. τετύφοιμι. Τὸ Ὑποτακτ. ἐὰν τετύφω. Τὸ Ἀπαρέμφ. τετυφέναι. Ἀόριστος β'. Τὸ Ὁριστικὸν, ἔτυπον. Τὸ Προσακτικὸν, τύπε. Τὸ Εὐκτικὸν, τύποιμι. Τὸ Ὑποτακτικὸν, ἐὰν τύπω. Τὸ Ἀπαρέμφ. τυπεῖν. Μέλλων β'. Τὸ Ὁριστικὸν, τυπῶ. Τὸ Εὐκτικὸν, τυποῖμι. Τὸ Ἀπαρέμφατον, τυπεῖν.

Μέσων.

Ἐνεσ. Τὸ Ὁρισ. τύπτομαι. Παρατατ. ἐτυπτόμην. Τὸ Προσ. τύπτου. Τὸ Εὐκτ. τυπτοίμην. Τὸ Ὑποτακτ. ἐὰν τύπτωμαι. Τὸ Ἀπαρέμφ. τύπτεσθαι. Μέλλων ά. Τὸ Ὁριστικ. τύψομαι. Τὸ Εὐκτικ. τυψοίμην. Τὸ Ἀπαρέμ.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

τύψεσθαι. Α'όριστος α'. Τὸ Ο'ριστ. ἐτυψάμην. Τὸ Προστακτικ. τύψαι. Τὸ Εὐκτικὸν, τυψαίμην. Τὸ Υ'ποτακτ. ἐὰν τύψωμαι. Τὸ Α'παρέμ. τύψασθαι. Παρακείμ. Τὸ Ο'ριστ. τέτυπα. Υ'περσυντ. ἐτετύπειν. Τὸ Προστακτ. τέτυπε. Τὸ Εὐκτικὸν, τετύποιμι. Τὸ Υ'ποτακτικὸν, ἐὰν τετύπω. Τὸ Α'παρέμφ. τετυπέναι. Α'όριστος β'. Τὸ Ο'ριστ. ἐτυπόμην. Τὸ Προστακτικὸν, τυπȣ̃. Τὸ Εὐκτικὸν, τυποίμην. Τὸ Υ'ποτακτ. ἐὰν τύπωμαι. Τὸ Α'παρέμφ. τυπέσθαι. Μέλλων β'. Τὸ Ο'ριστικ. τυπȣ̃μαι. Τὸ Εὐκτικὸν, τυποίμην. Τὸ Α'παρέμφατον, τυπεῖσθαι.

Παθητικῶν.

Ε'νεστ. Τὸ Ο'ριστικ. τύπτομαι, καὶ τἄλλα ὡς εἴρηται. Παρακείμ. Τὸ Ο'ριστικὸν, τέτυμμαι. Υ'περσυντελ. ἐτετύμμην. Τὸ Προστακτ. τέτυψο. Τὸ Εὐκτικ. τετύψοιμι. Τὸ Υ'ποτακτικ. ἐὰν τετύψω. Τὸ Α'παρέμφ. τετύφθαι. Α'όριστος α'. Τὸ Ο'ριστ. ἐτύφθην. Τὸ Προστακτικ. τύφθητι. Τὸ Εὐκτ. τυφθείην. Τὸ Υ'ποτακτ. ἐὰν τυφθῶ. Τὸ Α'παρέμφ. τυφθῆναι. Α'όριστος β'. Τὸ Ο'ριστ. ἐτύπην. Τὸ Προστ. τύπηθι. Τὸ Εὐκτικὸν, τυπείην. Τὸ Υ'ποτακτ. ἐὰν τυπῶ. Τὸ Α'παρέμφατον, τυπῆναι. Μέλλων α'. Τὸ Ο'ριστικὸν, τυφθήσομαι. Τὸ Εὐκτικ. τυφθησοίμην. Τὸ Α'παρέμφατ. τυφθήσεσθαι.

Μέλ-

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Μέλλων β'. Τὸ Ὁριστικὸν, τυπήσομαι. Τὸ Εὐκτικὸν, τυπησοίμην. Τὸ Ἀπαρέμφ. τυπήσεσθαι. Μετ' ὀλίγον Μέλλων. Τὸ Ὁριστικὸν, πετύψομαι. Τὸ Εὐκτικὸν, πετυψοίμην. Τὸ Ἀπαρέμφατον, πετύψεσθαι.

Τὰ εἰς μι Ἐνεργητικά. Ἐνεστώς.

Τὸ Ὁριστικὸν, τίθημι. Παρατατικὸς, ἐτίθην. Τὸ Προστακτ. τίθετι. Τὸ Εὐκτικὸν, τιθείην. Τὸ Ὑποτακτ. ἐὰν τιθῶ. Τὸ Ἀπαρέμ. τιθέναι. Ἀόριστος α'. Τὸ Ὁριστικὸν, ἔθηκα, καὶ τἄλλα ὡς ἐπὶ τοῦ ἔτυψα. Ἀόριστος β'. Τὸ Ὁρις. ἔθην. Τὸ Προστακτ. θέτι, καὶ θές. Τὸ Εὐκτικὸν, θείην. Τὸ Ὑποτακτ. ἐὰν θῶ. Τὸ Ἀπαρέμφατον, θεῖναι.

Μέσα, καὶ Παθητικά.

Ἐνεσ. Τὸ Ὁρισικ. τίθεμαι. Παρατατικὸς, ἐτιθέμην. Τὸ Προστακτικὸν, τίθεσο, καὶ τίθου. Τὸ Εὐκτικὸν, τιθείμην. Τὸ Ὑποτακτικὸν, ἐὰν τιθῶμαι. Τὸ Ἀπαρέμφατον, τίθεσθαι. Ἀόριστος δεύτερος. Τὸ Ὁριστικ. ἐθέμην. Τὸ Προστακτικὸν, θέσο, καὶ θοῦ. Τὸ Εὐκτικὸν, θείμην. Τὸ Ὑποτακτικὸν, ἐὰν θῶμαι. Τὸ Ἀπαρέμφατον, θέσθαι. Παρακείμενος. Τὸ Ὁριστικὸν, τέθειμαι. Ὑπερσυντελικὸς, ἐτεθείμην. Τὸ Προστακτικὸν, τέθεισο. Τὸ Εὐκτικὸν,

 τεθεί-

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

πθείμην. Τὸ Υ'ποτακτικὸν, ἐὰν πθῶμαι. Τὸ Α'παρέμφατον, πθεῖσθαι. Α'όριστος α. Τὸ Ο'ριστικὸν, ἐπέθην. Τὸ Προστακτικὸν, πέθητι. Τὸ Εὐκτικὸν, πθείην. Τὸ Υ'ποτακτικ. ἐὰν πθῶ. Τὸ Α'παρέμφατον, πθῆναι. Μέλλων α. Τὸ Ο'ριστικ. πθήσομαι. Τὸ Εὐκτικ. πθησοίμην. Τὸ Α'παρέμφ. πθήσεσθαι. Μετ' ὀλίγον Μέλλων. Τὸ Ο'ριστικὸν, πθείσομαι, καὶ τἄλλα ὡς ἐπὶ τετύψομαι.

Κοινὰ ἁπασῶν τῶν Ε'γκλίσεων.

Κοινὸν δ' ἁπασῶν τῶν Ε'γκλίσεων, τὸ τὴν αὔξησιν τῆς ἀρχῆς ἐξαιρεῖσθαι, πλὴν τοῦ Παρακειμένου. ἔτυπτον, τύπτε. ἔτυψα, τύψον, τύψαιμι, ἐὰν τύψω, τύψαι. Τέτυφά γε μὴν, τέτυφε, τετύφοιμι, ἐὰν τετύφω, τετυφέναι. Ο' δὲ Παρατατικὸς τῷ Ε'νεστῶτι συνέζευκται, καὶ ὁ Υ'περσυντελ. τῷ Παρακειμένῳ, ὥστε τοὺς ἀπὸ θατέρων τούτων σχηματισμοὺς, κοινὴν καὶ πρὸς θατέρους ἔχειν τὴν σημασίαν. Δῆλον δ' ὅτι καὶ ὁ Μέλλοντος παρασχηματισμὸς, οὔτε προστακτικός ἐστιν, οὔτε ὑποτακτικός. Σημασία δὲ τούτου ἐν τοῖς ἀπὸ τῶν Α'ορίστων.

Σχηματισμοὶ τῶν Προστακτικῶν, Ε'νεργητικῶν.

Γίνεται δὲ τῶν εἰς ω Ε'νεργητικῶν τὸ μὲν Προστακτικὸν, ἀπὸ τοῦ τρίτου προσώπου τῆς οἰ-

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

κείας ἀρχῆς, ἔτυπτε, τύπτε. πέτυφε, πέτυφε. Ὅγε μὴν πρῶτος Ἀόριςος, καὶ τῆς ἐχάτης μεταποιήσει εἰς ου γίνεται. ἔτυψε, τύψον.

Τῶν Εὐκτικῶν.

Τὰ δὲ Εὐκτικὰ, ἀπὸ τῆς μετοχικῆς γενικῆς, μεταποιήσει τῆς ἐχάτης εἰς μι, καὶ ἐξαιρέσει τοῦ κλιτικοῦ ν, καὶ προσλήψει τοῦ ι εἰς δίφθογγον, ἢ καὶ τροπῇ τῆς ου εἰς οι, ἐν οἷς παραλήγουσα ὑπάρχει. τύπτοντος, τύπτοιμι. τύψαντος, τύψαιμι. πετυφότος, πετύφοιμι. τυπόντος, τύποιμι. τυποῦντος, τυποῖμι. Τῶν δὲ συνῃρημένων τὰ Εὐκτικὰ, καὶ τροπῇ τῆς μι εἰς ην Αἰολικῶς λέγεται, ὡς εἴρηται πρότερον, ἀξιοῖμι, ἀξιοίην. Τὸ δὲ ἀξιῴην, καὶ βιῴην, Δωρικὸν, τροπῇ τῆς οι εἰς ω. Αἰολικὸν δὲ καὶ τὸ τύψεια, τύψειας, τύψειε.

Τῶν Ὑποτακτικῶν.

Τὰ δὲ Ὑποτακτικὰ, ἀπὸ τοῦ πρώτου προσώπου τῶν ἰδίων ἀρχῶν, μεταποιήσει τῆς ἐχάτης εἰς ω. ἔτυπτον, ἐὰν τύπτω. ἔτυψα, ἐὰν τύψω. πέτυφα, ἐὰν πετύφω.

Τῶν Ἀπαρεμφάτων.

Τὰ δὲ Ἀπαρέμφατα Ἐνεςῶτος μὲν ὄντα, καὶ Μέλλοντος πρώτου, ἀπὸ τοῦ τρίτου προσώπου τῆς ἀρχῆς, προσθέσει τοῦ ν, τύπτει, τύπτειν. τύ-

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

ψει, τύψειν. Καὶ Παρακειμένου, ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ, προσθέσει τῆς γαι, τέτυφε, τετυφέναι. Α'ορίστου δὲ πρώτου, ἀπὸ τοῦ πρώτου, προσθέσει τοῦ ι, ἔτυψα, τύψαι. Καὶ δευτέρου δὲ ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ, μεταποιήσει τῆς ἐσχάτης εἰς ειν. ἔτυπον. τυπεῖν. Ο' αὐτὸς δ' ἄρα τρόπος καὶ τοῦ δευτέρου Μέλλοντος, μεταποιήσει τῆς ἐσχάτης εἰς ειν, τυπῶ, τυπεῖν.

Τῶν Μέσων Προστακτικῶν.

Τὰ δὲ Μέσα Προστακτικά, τοῦ μὲν Παρατατικοῦ, καὶ δευτέρου Α'ορίστου, ἀπὸ τοῦ δευτέρου τῆς ἀρχῆς, ἐτύπτου, τύπτου. ἐτύπου, τύπου. Τοῦ δὲ πρώτου Α'ορίστου, ἀπὸ τοῦ πρώτου, ἐξαιρέσει τῆς μην, καὶ προσθέσει τοῦ ι. ἐτυψάμην, τύψαι. ἢ ὅπως ἂν ἄλλως ἐντεῦθεν γίνοιτο οἰκειότερον. Τοῦ δὲ Παρακειμένου, ὁμοίως τῷ Ε'νεργητικῷ.

Εὐκτικῶν.

Τὰ δὲ Εὐκτικά, ἀπὸ τοῦ α. τῆς ἀρχῆς, τροπῇ τῆς ἐσχάτης εἰς μην, καὶ πρὸ τῆς μην τοῦ ι, εἰς δίφθογγον προσλαμβανομένου, τύπτομαι, τυπτοίμην. ἐτυψάμην, τυψαίμην. Πλὴν τοῦ Παρακειμένου. ὅδε γὰρ ὁμοίως τῷ Ε'νεργητικῷ.

Υ'ποτακτικῶν.

Τὰ δὲ Υ'ποτακτικά, ἀπὸ τοῦ πρώτου, τῆς παραληγούσης τῶν ἀρχῶν, (τῶν ὁριστικῶν δηλαδή.)

ἐφ

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

ἐφ' ὧν τὸ μ κλιτικὸν, μεταβαλλέσης εἰς ω, τύπτομαι, ἐὰν τύπτωμαι. ἐτυψάμην, ἐὰν τύψωμαι.

Α'παρεμφάτων.

Τὰ δὲ Α'παρέμφατα, ἀπὸ τῦ γ'. τῆς ἀρχῆς, μεταποιήσει τῆς ἐσχάτης εἰς σθαι. τύπτεται, τύπτεσθαι. ἐτύψατο, τύψασθαι. Πλὴν τῦ Παρακειμένυ. ὅδε γὰρ ὁμοίως τῷ Ε'νεργητικῷ.

Παθητικῶν Προςακτικῶν.

Τὰ δὲ Παθητικὰ Προςακτικὰ, τῦ μὲν Ε'νεςῶτος, ὁμοίως ὡς καὶ ἐπὶ τῶν Μέσων. Τῶν δ' Α'ορίςων ἀμφοτέρων, ἀπὸ τῦ τρίτυ, προσλήψει τῆς θι. ἐτύπη, τύπηθι. Ε'φ' ὧν γε μὴν τὸ αὐτὸ δασὺ ἡγεῖται, ὐ τὸ θ, ἀλλὰ τὸ τ προσλαμβάνεσθαι συμβαίνει. ἐτύφθην, τύφθητι, διὰ τὸ δύσφωνον. Τῦ δὲ Υ'περσυντελικῦ ἀπὸ τῦ β'. ἐπέτυψο, πέτυψο.

Εὐκτικῶν.

Τὰ δὲ Εὐκτικὰ Ε'νεςῶτος μὲν, καὶ Μέλλοντος, ὁμοίως καὶ ἐπὶ τῶν Μέσων. Παρακειμένυ δὲ ὐκ ἔτι, ἐὰν σύμφωνον ῇ πρὸ τῦ μ. Μὴ ὄντος δὲ, καὶ διφθόγγυ μηδεμιᾶς κωλυέσης, προσλήψει τῦ ι εἰς ἀποδιφθόγγωσιν τῦ παραλήγοντος φωνήεντος, τὸ Εὐκτικὸν γίνεται. πεποιήμην, μεμνήμην. Α'όριςος δὲ ἀπὸ τῆς μετοχικῆς γενικῆς, μεταποιήσει τῆς ληγέσης

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

εἰς ην, καὶ ἐξαιρέσει τοῦ κλιτικοῦ ν, καὶ μεταλήψει τοῦ ι εἰς δίφθογγον. τυφθεύτος, τυφθείην.

Υ'ποτακτικῶν.

Τὰ δὲ Υ'ποτακτικὰ, Ε'νεςῶτος μὲν, τοῖς Μέσοις ὁμοίως. Α'οείςων δὲ ἀπὸ τοῦ τρίτου τῆς ἀρχῆς, μεταποιήσει τοῦ ληκτικοῦ φωνήεντος εἰς ω. ἐτύφθη, ἐὰν τυφθῶ. Καὶ Παρακειμένου δὲ Υ'ποτακτικὸν γίνοιτ' ἂν, ἐὰν τὸ μ καθαρὸν ἔχῃ, ὡς εἴρηται, καὶ δίφθογγος οὐ κωλύῃ, τροπῇ τοῦ παραλήγοντος φωνήεντος εἰς ω. πεποίημαι, πεποιῶμαι. μέμνημαι, μεμνῶμαι.

Α'παρεμφάτων.

Τὰ δὲ Α'παρέμφατα, Ε'νεςῶτος μὲν, καὶ Μέλλοντος, ὁμοίως κἀπὶ τῶν Μέσων. Καὶ Παρακειμένου δὲ ὅμοιος ὁ χηματισμὸς, πλὴν ὅσον τὸ σ οὐ προσλαμβάνεται. Τέτυπται γὰρ, τετύφθαι. μεταβολῇ δηλονότι καὶ τοῦ ἡγουμένου ψιλοῦ εἰς δασύ. Καθόλου γὰρ τὰ μὲν ψιλὰ ἡγεῖται ψιλῶν, τὰ δὲ δασέα δασέων. Α'οείςων δὲ, ἀπὸ τοῦ πρώτου τῆς ἀρχῆς, προσθέσει τοῦ αι τελικοῦ. ἐτύφθην, τυφθῆναι.

Τῶν εἰς μι Ε'νεργητικῶν Προςακτικῶν.

Τῶν δὲ εἰς μι τὰ μὲν Ε'νεργητικὰ Προςακτικὰ, ἀπὸ τῆς μετοχικῆς γενικῆς, ἐξαιρέσει τοῦ

κλι-

κλιτικοῦ ν, καὶ μεταποιήσει τῆς ἐσχάτης εἰς θι. τιθέντος, τίθετι. ἱσάντος, ἵσαθι. διδόντος, δίδοθι. ἢ ἀπὸ τοῦ β'. τῶν Ὁριστικῶν, τροπῇ τοῦ τῆς ληγούσης φωνήεντος εἰς τὸ παραληκτικὸν τῆς ἀρχῆς. τιθέω, ἐτίθης, τίθετι. διδόω, ἐδίδως. δίδοθι.

Εὐκτικῶν.

Καὶ τὰ Εὐκτικὰ δὲ ὁμοίως, τοῖς τῶν αὐτῶν Εὐκτικοῖς.

Ὑποτακτικῶν.

Τὰ δὲ Ὑποτακτικὰ ὁμοίως τοῖς τῶν παθητικῶν Ἀορίστοις τῶν εἰς ω. ἐτίθη, ἐὰν τιθῶ. Τὸ δὲ δῶσιν ἐπὶ τοῦ τρίτου, καὶ δώωσι, ποιητικά, πρὸς παράδειγμα τοῦ τρίτου τῶν εὐκτικῶν. Τοιαῦτα δὲ καὶ τά, θήω, στήω, δώω, μονοσύλλαβα γὰρ ὄντα, καὶ περισπώμενα τὰ θῶ, στῶ, δῶ, δισύλλαβα, καὶ βαρύτονα ποιηταὶ ποιοῦσι, παρενθέντες οἰκείως τὰς τοιαύτας τῶν συλλαβῶν. ἑκάστῳ γὰρ τὸ ἴδιον ἀρχικὸν αὐξάνοντες προστιθέασι.

Ἀπαρεμφάτων.

Τὰ δὲ Ἀπαρέμφατα, Ἐνεστῶτος μέν, ἀπὸ τῆς μετοχικῆς γενικῆς, καὶ ταῦτα, ἀφαιρέσει τοῦ κλιτικοῦ ν, καὶ μεταποιήσει τῆς ἐσχάτης εἰς ναι, τιθέντος, τιθέναι, διδόντος, διδόναι. Τὸ δὲ διδοῦναι, κατὰ ποιητικὴν ἄδειαν. (ἀορίστου δὲ ὄντα καὶ τὴν παραλήγουσαν ἐκτείνει· θεῖναι, στῆναι, δοῦναι.)

τά

τὰ δὲ μέσα τε καὶ παθητικά, ὁμοίως, ὡς καὶ ἐπὶ τῶν εἰς ω.

Προστακτικῶν Ἐνεργητικῶν.

Τόποι δὲ σχηματιστικοὶ κλίσεως προσωπικῆς τῶν ἐγκλίσεων τούτων, τοιοῦτοι. Τῶν Προστακτικῶν ἐνεργητικῶν τὸ τρίτον τῶν ἑνικῶν, ἀπὸ τοῦ ἰδίου δευτέρου, προσθέσει τῆς τω, τύπτε, τυπτέτω. Πλὴν τῶν εἰς θι. ταυτὶ γὰρ οὐ προσθέσει, ἀλλὰ μεταποιήσει τῆς ἐσχάτης, τὸν αὐτὸν ἔχει προσχηματισμόν. τίθετι, τιθέτω. τύφθητι, τυφθήτω. Τοῦ δὲ πρώτου Ἀορίστου καὶ μεταποιήσει τοῦ τῆς ληγούσης ὑποτακτικοῦ εἰς α πανταχοῦ. τύψον, τυψάτω. Τῶν δὲ δυϊκῶν τὸ δεύτερον, ἀπὸ τοῦ δευτέρου τῶν ἑνικῶν, προσλήψει τῆς τον. τύπτε, τύπτετον. Τὸ δὲ τρίτον, ἀπὸ τοῦ τρίτου, προσλήψει τοῦ ν, τυπτέτω, τυπτέτων. Τῶν Πληθυντικῶν τὸ μὲν δεύτερον, ἀπὸ τοῦ δευτέρου τῶν ἑνικῶν, προσλήψει τῆς τε, τύπτε, τύπτετε. τύψον, τύψατε. καὶ μεταποιήσει, ὡς εἴρηται. Τὸ δὲ τρίτον, ἀπὸ τοῦ τρίτου, προσθέσει τῆς σαν. τυπτέτω, τυπτέτωσαν. Τὸ δὲ, τυπτόντων, ἀντὶ τοῦ, τυπτέτωσαν, κατὰ συγκοπὴν ἔοικε γεγονέναι, καὶ μεταβολὴν τῆς παραληγούσης εἰς μακράν. Ὅτι τὰ τρίτα τῶν πληθυντικῶν ἐσχατοσυλλαβοῦντα τῷ τ, μακρᾷ ὁπωσοῦν παραλήγει. Ἐξαιρείσθω τὸ Ἰωνικὸν,

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

πτύφαται. Ὡσαύτως δὲ καὶ τοῦ τυπτέσθων, ἀντὶ τοῦ τυπτέσθωσαν, ὁ σχηματισμὸς ἂν εἴη.

Μέσων καὶ Παθητικῶν, Προστακτικῶν.

Τῶν δὲ Μέσων τε καὶ Παθητικῶν τὸ μὲν τρίτον τῶν ἑνικῶν ἀπὸ τοῦ δευτέρου, ἐξαιρέσει τοῦ διφθογγοῦντος Ὑποτακτικοῦ φωνήεντος, καὶ τροπῇ τοῦ ο εἰς ε, ἐὰν ὑπάρχῃ, καὶ προσλήψει τῆς σθω, τύπτου, τυπτέσθω. Πλὴν τῶν εἰς θι Ἀορίστων. ταῦτα γὰρ ἰδίολου τοῖς εἰς θι Ἐνεργητικοῖς, ὁμοίως. Τῶν δυϊκῶν τὸ δεύτερον, ἀπὸ τοῦ τρίτου τῶν ἑνικῶν, μεταποιήσει τῆς ἐσχάτης εἰς σθον. τυπτέσθω, τύπτεσθον. Καὶ τὸ τρίτον δὲ ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ, προσθέσει τοῦ ν. τοπτέσθω, τυπτέσθων. Τῶν δὲ πληθυντικῶν τὸ μὲν δεύτερον, ἀπὸ τοῦ δευτέρου τῶν δυϊκῶν, μεταποιήσει τῆς ἐσχάτης εἰς σθε. τύπτεσθον, τύπτεσθε. Τὸ δὲ τρίτον, ἀπὸ τοῦ τρίτου, παρενθέσει τῆς σα. τυπτέσθων, τυπτέσθωσαν. Τὸ τυπτέσθων, ἀντὶ τοῦ τυπτέσθωσαν, ὡς περὶ τοῦ τυπτόντων εἰρήκαμεν.

Εὐκτικῶν.

Τῶν δὲ Εὐκτικῶν ληγόντων μὲν εἰς μι, τὸ δεύτερον τῶν ἑνικῶν ἀπὸ τοῦ πρώτου, ἐξαιρέσει τοῦ ι, καὶ τροπῇ τοῦ μ εἰς σ. τύπτοιμι, τύπτοις. Τὸ δὲ τρίτον ἀπὸ τοῦ δευτέρου, ἐκβολῇ τοῦ σ. τύπτοις, τύπτοι. Τῶν δὲ δυϊκῶν τὸ μὲν δεύτερον, ἀπὸ τοῦ δευτέρου τῶν ἑνικῶν, μεταβολῇ τοῦ

σ

σ εἰς τ, καὶ προσλήψει τῆς ον. τύπτοις, τύπτοιτον. Τὸ τρίτον, ἀπὸ τοῦ ἰδίου δευτέρου, μεταποιήσει τῆς ἐσχάτης εἰς την. τύπτοιτον, τυπτοίτην. Τῶν δὲ Πληθυντικῶν τὸ μὲν πρῶτον, ἀπὸ τοῦ πρώτου τῶν ἑνικῶν, μεταποιήσει τῆς ἐσχάτης εἰς μεν. τύπτοιμι, τύπτοιμεν. Τὸ δεύτερον, ἀπὸ τοῦ δευτέρου τῶν δυϊκῶν, μεταποιήσει τῆς ἐσχάτης εἰς τε. τύπτοιτον, τύπτοιτε. Τὸ τρίτον, ἀπὸ τοῦ ἰδίου πρώτου, ἐξαιρέσει τοῦ κλιτικοῦ μ. τύπτοιμεν, τύπτοιεν. Ληγόντων δὲ εἰς ην, τὸ μὲν δεύτερον τῶν ἑνικῶν, ἀπὸ τοῦ πρώτου, τροπῇ τοῦ ληκτικοῦ ν εἰς σ. τυφθείην, τυφθείης. Τὰ δ᾽ ἄλλα πάντα ὁμοίως, τοῖς τῶν εἰς μι. Πλὴν ὅσον τὰ τρίτα τῶν πληθυντικῶν καὶ εἰς σαν σχηματίζεται. τυφθείησαν. Καὶ εἰς εν δὲ, ἀποβάλλοντα τὸ παραλῆγον η, τυφθεῖεν. Ληγόντων δὲ εἰς μην, τὸ μὲν δεύτερον τῶν ἑνικῶν, ἀπὸ τοῦ πρώτου, μεταποιήσει τῆς ἐσχάτης εἰς ο, τυπτοίμην, τύπτοιο. Τὸ δὲ τρίτον, ἀπὸ τοῦ δευτέρου, παρενθέσει τοῦ τ, τύπτοιο, τύπτοιτο. Τῶν δυϊκῶν τὸ μὲν πρῶτον, ἀπὸ τοῦ πρώτου τῶν ἑνικῶν, μεταποιήσει τῆς ἐσχάτης εἰς μεθον. τυπτοίμην, τυπτοίμεθον. Τὸ δὲ δεύτερον, ἀπὸ τοῦ δευτέρου, μεταποιήσει τῆς ἐσχάτης εἰς σθον, τύπτοιο, τύπτοισθον. Τὸ δὲ τρίτον ἀπὸ τοῦ ἰδίου δευτέρου, μεταποιήσει τῆς ἐσχάτης εἰς σθην, τύ-

πτοι-

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

πτοισθον, τυπτοίσθην. Τῶν δὲ Πληθυντικῶν, τὸ μὲν πρῶτον, ἀπὸ τοῦ πρώτου τῶν δυϊκῶν, μεταποιήσει τῆς ἐσχάτης εἰς θα, τυπτοίμεθον, τυπτοίμεθα. Τὸ δὲ δεύτερον ἀπὸ τοῦ δευτέρου, μεταποιήσει τῆς ἐσχάτης εἰς σθε, τύπτοισθον, τύπτοισθε. Τὸ δὲ τρίτον ἀπὸ τοῦ τρίτου τῶν ἑνικῶν, παρενθέσει τοῦ ν, τύπτοιτο, τύπτοιντο.

Ὑποτακτικῶν.

Τῶν δὲ Ὑποτακτικῶν πάντα ὁμοίως τοῖς τῶν Ὁριστικῶν Ἐνεστῶσι. Πλὴν ὅσον ἔνθα μὲν ἐκεῖνα τὸ ε κλιτικὸν ἔχει, ἐνταῦθα τὸ η. τύπτεις, καὶ τύπτῃς. τύπτεται, καὶ τύπτηται. ἔνθα δ' ἐκεῖνα τὸ ο, ἐνταῦθα τὸ ω. τύπτομαι, καὶ τύπτωμαι. Πλὴν τῶν τῆς πέμπτης, παραληγόντων τῷ ω. δίδωμι. ἐν τούτοις γὰρ ἀεὶ τὸ αὐτὸ φυλάττεται, καὶ διδῶ, διδῷς, διδῷ. Ἀνάγεται δὲ εἰς τὴν πέμπτην συζυγίαν, καὶ τὸ εἰμί, Ὑπαρκτικὸν ῥῆμα. Καὶ ὅλως οὐδὲν ἂν εἴη ἔξω τῶν εἰρημένων. Τὰ δὲ τῆς Πέμπτης παραλήγοντα τῷ υ, οἷον ζεύγνυμι, Παρατατικὸν μόνον εὑρίσκεται ἔχοντα, καὶ Ἀόριστον δεύτερον. ἔφυ, ἔδυ. Παρακείμενον δέ, καὶ τἄλλα τὰ περὶ τοὺς χρόνους οὐκ ἔχει τοῖς συζύγοις ὁμοίως. Οὔτε μὴν ἔγκλισιν Εὐκτικὴν ἔχει, οὐδὲ Ὑποτακτικήν, εἰ μή τις ζευγνύην λέγοι, καὶ ζευγνύμην, διφθόγγῳ παραληγούσῃ χρώμενος τῇ υι.

οἷον

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

οἷον καὶ τὸ μεμνήμην, καὶ πεποιήμην οὖν, καὶ πιθήμην λέγειν ἂν ταύτῃ ἐξείη.

Περὶ τῶν Συνῃρημένων.

Ὅσα δὲ τῆς Τρίτης λήγοντα εἰς ω καθαρὸν, τῷ α, ἢ τῷ ε, ἢ τῷ ο παραλήγει, ὅτι μὲν συναιρεῖται ταῦτα, εἴρηται πρότερον. τοῦτο δὲ περὶ τὸν Ἐνεστῶτα καὶ Παρατατικὸν μόνον συμβαίνει. Κοινὸν μὲν οὖν τὸ, ἡγουμένου ὁποιουοῦν τῶν α, ε, ο, ἑπομένου δὴ τοῦ ω, ἀεὶ τὴν συναίρεσιν εἰς ω γίνεσθαι. Ἴδιον δὲ τὸ, ἡγουμένου τοῦ α, ἑπομένου μὲν τοῦ ο, εἴτε καθ' αὑτὸ, εἴτε ἐν διφθόγγῳ, ἀεὶ τὴν συναίρεσιν γίνεσθαι εἰς ω. οἷον, βοάομεν, ῶμεν. βοάου, ῶ. βοάοιμι, ῷμι. Ἑπομένου δὲ τοῦ ε, ἢ τοῦ η, εἴτε ἐν διφθόγγῳ, εἴτε καθ' αὑτὸ, ἀεὶ εἰς α. βοάεις, ᾷς. βόαε, α. βοάῃ, ᾷ. Ὅθεν δὴ καὶ τὰ ὑποτακτικὰ ταῦτα, καὶ ὅλως τὰ ἐκ συναιρέσεως, συμβαίνει μὴ ὑποκεῖσθαι τοῖς λεχθεῖσι περὶ τῶν ἀπαθῶν. Ἔτι ἡγουμένου τοῦ ε, ἑπομένου μὲν τοῦ ο, εἴτε καθ' αὑτὸ, εἴτε ὡς ἐν διφθόγγῳ τῇ ου, ἀεὶ ἡ συναίρεσις εἰς ου. ποιέομεν, οῦμεν. ποιέου, οῦ. Ἑπομένου δὲ ε, εἴτε καθ' αὑτὸ, εἴτε ἐν διφθόγγῳ, ἀεὶ ἡ συναίρεσις εἰς ει. ποιέεις, εῖς. ποιέετε, εῖτε. Ἑπομένου δὲ η, εἴτε καθ' αὑτὸ, εἴτε ἐν διφθόγγῳ, ἡ συναίρεσις εἰς η. ἐὰν ποιέῃς ῇς. ἐὰν ποιέηται, ῆται. Ἑπομένου δὲ τοῦ ο, ὡς ἐν

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

ἐν διφθόγγῳ τῇ οι, ἡ συναίρεσις εἰς οι, ποιέοιμι, οἶμι. Τὰ τε μὴν δισύλλαβα ὄντα, τὸ πρῶτον ἐ συναιρεῖται πρόσωπον. πλέω, νέω, ῥέω. πλεῖς δὲ, καὶ πλεῖ, καὶ τὰ λοιπὰ ὁμοίως. Ἐπὶ ἡγεμένε τε ο, ἑπομένε μὲν τε ο, εἴτε καθ' αὑτὸ, εἴτε ἐν διφθόγγῳ, πλὴν τῆς οι, ἡ συναίρεσις εἰς ε. χρυσόομεν, ἆμεν. χρυσόε, ἆ. Ὡσαύτως δὲ, καὶ ἑπομένε τε ε, χρυσόεται, ἆται. Ἑπομένε δὲ τε η, εἰς ω, ἢ εἰς ε, ἐὰν χρυσόηται, ἐὰν χρυσῶται, ἢ χρυσᾶται. Ἑπομένε δὲ τε ι ὡς ἐν διφθόγγῳ δηλονότι, ἡ συναίρεσις εἰς οι, χρυσόεις, χρυσοῖς. χρυσόοις, οῖς. ἐὰν χρυσόῃς, χρυσοῖς. Πλὴν τῆς τε ἀπαρεμφάτε. χρυσόειν γάρ τοι χρυσᾶν. Κοινὸν δὲ τέτων ἁπάντων τὸ τὰ Εὐκτικὰ προφέρεσθαι δὴ, καὶ μεταποιήσει τῆς ἐσχάτης εἰς ην, ἔθει Αἰολέων, ποιοῖμι, ποιοίην. βοῷμι, βοῴην. καὶ ἔτως εἰς τὴν τῶν εἰς ην ληγόντων Εὐκτικῶν κλίσιν μεταβαίνειν διόλε.

Περὶ Ῥημάτων Ἑτεροκλίτων.

Ὥσπερ δ' ὀνόματα τὰ μὲν ἑτερόκλιτα, τὰ δὲ ἄκλιτα διά πάθος τε καὶ ἑτέρως, ἔτω καὶ ῥήματα Ἑτερόκλιτα ἂν λέγοιτο. πέπτω, πέσω. τίκτω, τέξω. πίπτω, πεσᾶμαι. ἁλίσκω, ἁλώσω. ἔρχομαι, ἐλάσομαι. Πολλὰ δὲ τὰ τοιαῦτα, καὶ τὴν χρῆσιν δὲ παρατηρητέον γε ἐν-

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

ταῦθα. Ὡς καθόλου μέντοι εἰπεῖν, τὰ εἰς δύο σύμφωνα διάφορα ἐκ παραγωγῆς λήγοντα, κλίσιν οὐδεμίαν ἔχει οἰκείαν· σχηματισμὸς δὲ τῶν τοιούτων τῷ τ, ἢ τῷ συγγενεῖ σ. Πλὴν τῶν τεταρτοζύγων. (μέμνω γὰρ μίμνω.) ῥέπω, ῥίπτω. πέκω, πίκτω. ἔχω, ἴσχω. ἕπω, ἵσσω. πέτω, κίπτω. ἔστακα, στάσκω. βέβοκα, βόσκω. τετέλεκα, τελέσκω. Βούλεται δὲ προσλαμβάνειν ἐκ σχηματισμοῦ σύμφωνον, ἢ τοῦ δευτέρου, ἢ τοῦ τρίτου προσώπου τοῦ παθητικοῦ Παρακειμένου. Διὸ καὶ ἐν τεταρτοζύγοις, ἐκ τοῦ μένω ἐσχημάτισται μίμνω. ὡς τοῦ μὲν σ ἀσυντάκτου ὄντος, τοῦ δὲ ν ἀσυμβάτως μὲν καὶ αὐτοῦ ἔχοντος, οἰκείως δὲ μεταβάλλοντος, εἰς τὸ μ. Διαφερέτω δέγε μηδὲν, κἂν εἴ τις μὴ ἐκ μεταβολῆς εἶναι τὸ μ ἀξιοῖ, ἀλλ' ἀπὸ τοῦ πρώτου μεταλαμβάνεσθαι, μέμεμμαι, μίμνω. Καλείσθω δὲ πλεονασικά.

Συνῃρημένα.

Ἄκλιτα δὲ τὰ Συνῃρημένα πάντα. ποιῶ, βοῶ. ὡς πεπονθότα.

Ἐφετικά.

Καὶ μὲν δὴ καὶ ἀπαθῆ ἄκλιτα (τούτων γὰρ οἱ ἐνεστῶτες προχωροῦσιν εἰς μέλλοντας.) τὰ Ἐφετικὰ πάντα, μαθητιῶ, τομιῶ, βασιλειῶ, πολεμησείω, ἰψείω. Τούτοις δ' οἶμαι συντάττειν οἰκεῖον, καὶ ὅσα τῶν ῥημάτων τύπον μὲν ἔχει τρίτου προσώπου, ἔστι δὲ οὐδενός. Ὅθεν δὴ καὶ

Ἀπρο-

Ἀπρόσωπα ὀνομάζεται. οἷον τὸ, δεῖ, καὶ χρὴ, καὶ δοκεῖ, καὶ συμβαίνει, καὶ μέλλει, καὶ ἔξεστι. Καὶ ὅλως τὰ μηδὲν ἐμφαίνοντα πρόσωπον. Τούτων δὲ τὰ μὲν ἐνεργητικοῦ προφορὰν ἔχοντα, οὐ πολλ' ἄττα τὸν ἀριθμόν· Τὰ δὲ παθητικοῦ, πλεῖστα, ὁπόσα δὴ καὶ τὰ Προσωπικὰ τῶν παθητικῶν. Τὸ γὰρ τῶν ἑνικῶν ἑκάστου τρίτον τῶν χρόνων, εἰς ἀπρόσωπον μεταλαμβανόμενον σημασίαν, οὔτε πρῶτον, οὔτε δεύτερον ἔχει πρόσωπον. ταύτῃ ἂν θεωροῖτο. οἷον λέγεται, εἴρηται, γέγραπται, εἰρήσθω, πεποιήσθω.

Περὶ Μετοχῶν.

Τῶν δὲ Μετοχῶν οἱ σχηματισμοὶ ἀφ' ἑκάστων γίνονται χρόνων, πλὴν τοῦ Παρατατικοῦ καὶ Ὑπερσυντελικοῦ. Οὗτοι δὲ συνεζευγμένοι ὡς εἴρηται ὄντες, ὁ μὲν τῷ Ἐνεστῶτι, ὁ δὲ τῷ Παρακειμένῳ, κοινὰς δὴ ἔχουσι καὶ τὰς παρ' αὐτῶν Μετοχάς. Κοινὸν δὲ κἀνταῦθα τῶν Παρωχημένων ἁπάντων, ἡ τῆς αὐξήσεως ἀποβολὴ, πλὴν τοῦ Παρακειμένου.

Ἐνεργητικά.

Γίνεται δὲ ἐπὶ τῶν εἰς ω ἐνεργητικῶν ἀπὸ μὲν τοῦ πρώτου τῶν ἑνικῶν Ἐνεστῶτος, καὶ Μέλλοντος ἑκατέρου Μετοχὴ, προσλήψει τοῦ ν, τύπτω, ὁ τύπτων. τύψω, ὁ τύψων. τυπῶ,

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

ὁ τυπῶν. Θηλυκὸν δὲ ἀπὸ τῆς τοῦ ἀρσενικοῦ εὐθείας, τροπῇ τοῦ λήγοντος ω, εἰς ου, καὶ τοῦ ν, εἰς σ, καὶ προσλήψει τοῦ α ληκτικοῦ, ὁ τύπτων, ἡ τύπτουσα. ὁ τύψων, ἡ τύψουσα. ὁ τυπῶν, ἡ τυποῦσα. Τὸ δὲ οὐδέτερον, ἀπὸ τῆς γενικῆς, ἀποκοπῇ τῆς ἐσχάτης, τοῦ τύπτοντος, τὸ τύπτον. τοῦ τύψοντος, τὸ τύψον. τοῦ τυποῦντος, τὸ τυποῦν. Ἐγγὺς δὲ τούτων καὶ τὰ τοῦ δευτέρου Ἀορίστου. τὸ μὲν γὰρ ἀρσενικὸν, μεταβολῇ τοῦ τῆς ἐσχάτης ο εἰς ω, ἔτυπον, ὁ τυπών. Τὸ δὲ θηλυκὸν, καὶ οὐδέτερον, ὡς εἴρηται. Ἀπὸ δὲ τοῦ α. Ἀορίστου, τὸ μὲν Ἀρσενικὸν προσλήψει τοῦ σ, ἔτυψα, ὁ τύψας.

Τὸ δὲ Θηλυκὸν, καὶ Οὐδέτερον, ὡς εἴρηται. Πλὴν ὅσον ἐνταῦθα ἡ παραλήγουσα τῆς θηλυκῆς μηκύνεται, μηδενὸς ἔξωθεν προσλαμβανομένου φωνήεντος. ὁ τύψας, ἡ τύψασα, τὸ τύψαν. Ἀπὸ δὲ τοῦ Παρακειμένου τὸ μὲν Ἀρσενικὸν, μεταβολῇ τοῦ τελικοῦ α εἰς ω, καὶ προσλήψει τοῦ σ. τέτυφα, ὁ τετυφώς. Τὸ δὲ Θηλυκὸν, ἀπὸ τῆς γενικῆς τοῦ ἀρσενικοῦ, ἀποκοπῇ τῆς ἐσχάτης, καὶ μεταλήψει τοῦ α, καὶ ἐξαιρέσει μὲν τοῦ παραλήγοντος ο, μεταλήψει δὲ τῆς διφθόγγου υι. τοῦ τετυφότος, ἡ τετυφυῖα. Καὶ τὸ Οὐδέτερον δὲ αὐτόθεν, ἐξαιρέσει τῆς το. Τὸ δὲ γεγῶσα, καὶ βεβῶσα, καὶ ἑστῶσα, καὶ τὰ τοιαῦτα, ποιητῶν. Συγκοπὴν γὰρ ποιοῦν-

τες.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

τες, μετασχηματίζουσι καὶ τὸ θηλυκὸν πρὸς τὸ πάθος. Ἀπὸ μὲν γὰρ τοῦ γέγαα, ὅθεν τὸ γεγαυῖα, τὸ γεγώς, ὅθεν τὸ γεγῶσα, καὶ τῶν ἄλλων ὁμοίως. Οἷς δὴ ἠκολούθησε, καὶ τὸ, τεθνεῶσα, καίτοι, ἀπὸ τοῦ τέθνεα ἀπαθοῦς, ὄν.

Μέσα, καὶ Παθητικά.

Ἐπὶ δὲ τῶν Μέσων καὶ Παθητικῶν καθόλου τοῖς μὲν ἔχουσι τὸ κλιτικὸν μ, μεταποιήσει τῆς ἐσχάτης εἰς μενος, ἡ τοῦ ἀρσενικοῦ μετοχὴ γίνεται. τύπτομαι, ὁ τυπτόμενος. ἐτυψάμην, ὁ τυψάμενος. Τοῖς δὲ μὴ ἔχουσιν, ἀλλὰ εἰς ην λήγουσιν, μεταβολῇ τῆς ἐσχάτης εἰς εις, ὁ σχηματισμός. ἐτύπην, ὁ τυπείς. Τὸ δὲ Θηλυκὸν, καὶ Οὐδέτερον, ἔνθα μὲν τὸ μ κλιτικὸν, ἀπὸ τοῦ ἀρσενικοῦ, μεταποιήσει τῆς ἐσχάτης εἰς νη, καὶ νον, ὁ τυπτόμενος, ἡ τυπτομένη, τὸ τυπτόμενον. Ἔνθα δὲ μὴ, ὁμοίως καὶ ἐπὶ τῶν ἐνεργητικῶν, πλὴν μένοντος τοῦ λήγοντος αὐτοῦ φωνήεντος, ὡς ἔχει. ὁ τυφθείς, ἡ τυφθεῖσα, τὸ τυφθέν. Τά γε μὴν τοῦ μέσου Παρακειμένου ὁμοίως παντάπασι τοῖς τοῦ ἐνεργητικοῦ. τέτυπα, ὁ τετυπώς, τοῦ τετυπότος, ἡ τετυπυῖα, τὸ τετυπός.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Μέσα, καὶ Παθητικὰ τῶν εἰς μι.

Τῶν δὲ εἰς μι τὰ μὲν Παθητικὰ, καὶ Μέσα, ὡς εἴρηται. τίθεμαι, ὁ τιθέμενος. ἐθέμην, ὁ θέμενος. ἐτέθην, ὁ τεθείς. Τὰ δὲ Ἐνεργητικὰ, Ἀορίστοις μὲν πρώτοις, ὁμοίως τοῖς τῶν εἰς ω ληγόντων σχηματιστέον. Δευτέροις δὲ καὶ Παρατατικοῖς, εἰς ς μὲν ὀξυτονούμενον πᾶσιν ὁ σχηματισμὸς, οὐκ εἰς συλλαβὴν δὲ τὴν αὐτὴν, ἀλλ' ἢ ἀναλόγως. Τὸ γὰρ ἴδιον ἑκάστοις ἀρχικὸν φωνῆεν ἐπαναλαμβάνεται. Τὸ δὲ, ἤτοι δίχρονον, ἢ βραχύ. Καὶ δίχρονον μὲν οὖν, μακροκαταληκτεῖται, βραχὺ δὲ, ἀποδιφθογγοῦται, προσλήψει τοῦ ι, ἢ τοῦ υ. ἔστην, ὁ στάς. ἐζεύγνυν, ὁ ζευγνύς. ἐδίδων, ὁ διδούς. ἐτίθην, ὁ τιθείς. Τὸ δὲ Θηλυκὸν, καὶ Οὐδέτερον ὁμοίως τοῖς ἀπὸ τῶν εἰς ην παθητικοῖς. ὁ τιθεὶς, ἡ τιθεῖσα, τοῦ τιθέντος, τὸ τιθέν. ὁ στὰς, ἡ στᾶσα, τοῦ στάντος, τὸ στάν. ὁ διδοὺς, ἡ διδοῦσα, τοῦ διδόντος, τὸ διδόν. ὁ ζευγνὺς, ἡ ζευγνῦσα, τοῦ ζευγνύντος, τὸ ζευγνύν.

Ἀπρόσωποι Μετοχαί.

Εἰσὶ δὲ καὶ τῶν Ἀπροσώπων Μετοχαὶ ἀπρόσωποι, καὶ αὗται δηλονότι, τῷ γένει οὐδέτεραι· δέον, προσῆκον, δοκοῦν, καὶ δόξαν· συμβὰν ἀκουσθὲν, γνωσθὲν, ἀποδειχθὲν, καὶ τὸ

τοιοῦ-

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

τοιαῦτα. Ἡ δέτοι σχηματιστέα, οὐκ ἄδηλον· κατὰ ταυτὰ γὰρ τοῖς τῶν προσωπικῶν οὐδετέροις. Αἱ δὲ τῶν προσωπικῶν ἅπασαι τρίτου προσώπου εἰσὶν, ὡς καὶ τὰ ὀνόματα.

Περὶ Ἄρθρων.

Τὰ δ' Ἄρθρα διήρηται μὲν πρότερον εἰς τὰ προτακτικὰ, καὶ ὑποτακτικά. κωλύει δ' οὐδὲν καὶ τῷ ὑποτακτικῷ ὃ συνάπτοντα τὸ προτακτικὸν τοῦ, καὶ τῷ, καὶ τῶν, προφέρειν ὅτου ἐπὶ γενικῆς, καὶ ὅτῳ ἐπὶ δοτικῆς ἑνικοῦ, καὶ ὅτων ἐπὶ γενικῆς πληθυντικῶν. Ὃν δὴ τρόπον καὶ τὸ τὶς ὄνομα προστιθέμενον κλίνεται, σχηματιζόμενον ἀεὶ τῇ τοῦ ἄρθρου πτώσει. οἷον, ὅστις, οὗτινος, ᾧτινι. Καὶ τἄλλα ὡσαύτως. Τοιοῦτο δὲ καὶ τὸ ἅττα. Λαμβάνεται δὲ τὰ Ἄρθρα καὶ ἀντὶ Ἀντωνυμιῶν. ὁ γὰρ, ἀντὶ τοῦ, οὗτος. Καὶ τὸν, ἀντὶ τοῦ, τοῦτον. Ταυτὸ δὲ τοῦτο παρεμφαίνει καὶ τῷ δὲ συνδέσμῳ ἐπιπλεκόμενον· οἷον, ὅδε, ἥδε, τόδε. Ἀντωνυμικὰ γὰρ καὶ ταῦτα. Τὰ δὲ προτακτικὰ καὶ προτασσόμενα τῶν ἐπιρρημάτων κατὰ πᾶσαν πτῶσιν, καὶ ἀριθμὸν, ἀντὶ ἐπιθέτων λαμβάνεται ὀνομάτων, φυλαττομένου τοῦ τῶν ἐπιρρημάτων ἀκλίτου. ὁ πάλαι, τοῦ πάλαι, ἡ πάλαι, τῆς πάλαι. ὁ πέλας, ὁ πάνυ, ὁ ἄνω.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Περὶ τῶν Ἀντωνυμιῶν.

Τῶν δὲ Ἀντωνυμιῶν, ἡ ἐγὼ τὸν γὲ προσλαβοῦσα σύνδεσμον, ἔγωγε ὑπερβιβασμῷ τοῦ τόνου προφέρεται. Καὶ οὐ μόνον μειωτικὴν ταύτῃ διὰ τὸ τοῦ συνδέσμου μειωτικὸν δηλοῖ, ἀλλὰ καὶ κατάφασιν ἐνίοτε, οἷον τὸ ναί. Ταύτης δ' ἡ σύζυγος γενική, ἐμοῦ, καὶ δοτική, ἐμοί, καὶ αἰτιατική, ἐμέ, ἐγκλινόμεναι ἀποβάλλουσι τὸ ε. οἷον, τοῦτό μου σκόπει. τοῦτό μοι λέγε. τοῦτό με δίδασκε. Τὰ δυϊκὰ καὶ πληθυντικὰ συνῃρημένως μὲν εἴρηται πρότερον, ἀσυναιρέτως δὲ ὧδε λέγωμεν. νῶϊ. νῶϊν, ἡμέες ἡμέων, ἡμέας. Ἡ μὲν γὰρ δοτικὴ μοναχῶς πανταχοῦ. Ὡσαύτως δὲ καὶ τοῦ δευτέρου προσώπου, σφῶϊ, σφῶϊν, ὑμέεες, ὑμέων, ὑμέας. Καὶ τοῦ τρίτου σφῶε, ἐπὶ αἰτιατικῆς μόνως, ὡς καὶ σφὶν ἐπὶ δοτικῆς, σφέες, σφέων, σφέας.

Μοναδικαὶ Κτητικαί.

Ἡ δὲ μὶν, καὶ νὶν, καὶ σφὲ μοναδικαὶ τὴν φωνήν. Αἱ δὲ ἀπὸ τοῦ τρίτου Κτητικαί, οἷον, ὁ ἑὸς, ἡ ἑὴ, τὸ ἑὸν, καὶ χωρὶς τοῦ ε λέγονται, ὃς, ἣ, ὃν. Κλίσις δὲ τῶν πρωτοτύπων αὐτῶν κατ' οὐδεμίαν πτωτικὴν ἀναλογίαν συμβαίνει, ἀλλὰ θετικῶς. Ὡσαύτως δὲ καὶ ὁ κατ' αὐτοὺς ἀριθμός.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Συώθετοι.

Τῶν δὲ συωθέτων καὶ ἑαυτȣ̃, καὶ χωρὶς τȣ̃ ε, μεταλαμβάνοντος τὴν δασεῖαν τȣ̃ αυ, αὐτȣ̃.

Κτητικαί.

Καθόλȣ δὲ αἱ Κτητικαὶ ὁμοίως τοῖς εἰς ος τελγενῖσιν ἁπλοῖς ὀνόμασι παρασχηματίζονται. Ὡς γὰρ ἐκεῖνα μετὰ μὲν ἄλλȣ τȣ συμφώνȣ, τὸ θηλυκὸν παράγει εἰς η, ἔρημος, ἐρήμη, φρόνιμος, φρονίμη, μέσος, μέση, μέθυσος, μεθύση. μετὰ δὲ τȣ̃ ρ, εἰς α, λαμπρὸς, λαμπρά. σοφώτερος, σοφωτέρα. ȣ̃τω καὶ αὗται. ὁ ἐμὸς, ἡ ἐμή. ὁ σὸς, ἡ σή. ἡμέτερος, ἡμετέρα. σφέτερος, σφετέρα. Τὸ δὲ ἡμετέρη, καὶ σφετέρη, Ἰωνικά.

Δεικτικαί.

Τῶν δὲ Δεικτικῶν ἡ ἐκεῖνος, ἐκείνη, ἐκεῖνο, καὶ ἄνευ τȣ̃ ε λέγεται, Αἰολέων ἔθει. Τῆς δὲ τȣ̃ δευτέρȣ προσώπȣ Δεικτικῆς, καὶ τὸ ι ἐνίοτε προσάπτοντες τελικὸν, ἐφ' ἑκάστης πτώσεως, καὶ ἀριθμȣ̃ τε, καὶ γενȣ̃ς λέγομεν. ȣ̃τοσί, τȣτονί. ὥσπερ ἀμέλει καὶ ταῖς κατ' ἐπιπλοκὴν τȣ̃ συνδέσμȣ ἄρθρικαῖς Ἀντωνυμίαις. ὁδὶ γὰρ φαμὲν, καὶ τοδί.

Περὶ

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Περὶ τῶν Πρωτοτύπων.

Λέγεται δ' ἡ γενικὴ τῆς δευτεροπροσωπούσης τῶν πρωτοτύπων, καὶ σέω, καὶ σεῖο, καὶ σέθεν, καὶ σεῦ, ὥσπερ ἄρα κἀπὶ τοῦ πρώτου προσώπου, ἐμέο, καὶ ἐμεῖο, καὶ ἐμέθεν, καὶ ἐμεῦ, κατὰ τὰς τῶν διαλέκτων διαφοράς. Τὸ μέντοι περὶ τούτων διεξιέναι οὐ τῇ παρούσῃ προθέσει οἰκεῖον.

Περὶ Προθέσεων.

Τῶν δὲ Προθέσεων, ἡ ἐν, καὶ ἐνὶ εὕρηται ἐν τοῖς ποιήμασι κατ' ἐπέκτασιν λεγομένη. Ἔνι μέντοι μεταθέσει τοῦ τόνου, οὐκ ἔτι πρόθεσις, ἀλλ' εἰς ῥηματικὸν μεταβαίνει, ὥσπερ ἀμέλει καὶ ἡ παρά. Πάρα γὰρ, ἀντὶ τοῦ πάρεστι, καὶ ἔπι, ἀντὶ τοῦ ἔπεστιν. Ἡ δὲ εἰς, καὶ ἐς λέγεται Ἀττικῶς. Καὶ ἡ πρὸς, ποτὶ, καὶ προτὶ Δωρικῶς. Καὶ ἡ ὑπὸ, ὑπαί. Καὶ ἡ ἀπὸ, ἀπαί.

Περὶ Ἐπιῤῥημάτων.

Τῶν δὲ Ἐπιῤῥημάτων σχηματισμὸς ἀπὸ πάντων τῶν τοῦ λόγου μερῶν γίνοιτ' ἄν. Ἀπὸ μὲν γὰρ τοῦ φρονίμων Ὀνόματος, φρονίμως. Ἀπὸ δὲ τοῦ αἱρεῖ, Ῥήματος, τὸ ἄρδην. Ἀπὸ δὲ τῆς εἰδότων, Μετοχῆς, εἰδότως. Ἀπὸ δὲ τοῦ τῇ, Ἄρθρου, τῆδε. Ἀπὸ δὲ τῆς τούτων, Ἀντωνυμίας,

μίας, ὅτως. Α'πὸ δὲ τῆς ἀνὰ, Προθέσεως, ἄνω. Α'πὸ δὲ τοῦ ἐγγὺς, Ε'πιῤῥήματος, ἐγγύθεν. Α'πὸ δὲ τοῦ δὴ, καὶ πȣ, καὶ θεν, Συνδέσμων, δήπȣθεν. Εἴη δ' ἂν καὶ θεματικὰ ἄττα, οἷόν τι τὸ ἐγγὺς, καὶ χαμαί. Ε"στι δὲ χρόνȣ σημαντικὰ καὶ τὸ ἄψ, ἔτι, πάλιν, μέχει. Τόπȣ δὲ καὶ τὸ ἵνα, καὶ ἀπαντικρύ. Σχέσεις δὲ τῶν τοπικῶν τρεῖς, ἐν τόπῳ, ἐκ τόπȣ, εἰς τόπον. οἷον, οἴκοι, οἴκαδε, οἴκοθεν. Ο'μοιώσεως δὲ, ἠΰ, ἠΰτε. Α'θροίσεως δὲ διωρισμένης, καὶ τὸ πανδημεὶ, καὶ πασσυδὶ, καὶ πανοικί. Παρακελεύσεως δὲ καὶ τὸ εἶα, καὶ ἴθι. Καὶ ἐκπληκτικὸν ἔτι τὸ ἔα. Καλείσθω δὲ καί τι παρατατικὸν ἐπίῤῥημα, οἷον τὸ χρονίως, καὶ ἐκταδόν. Καὶ διαιρετικὸν ὡρισμένως, ἀκονιτὶ, ἀπονητὶ, ἀμελητί. Καὶ ἀορίστως, ἄνδα, ἄτερ. Καὶ ἐξαιρετικὸν, τὸ πλὴν. Καὶ ἀποστατικὸν, τὸ ὥστε. Καὶ διακωλυτικὸν, τὸ ἐμποδόν. Καὶ ἐπικρυπτικὸν, τὸ λάθρα. Καὶ ἐμφαντικὸν, τὸ διαῤῥήδην, ἀναφανδόν. Α'λλὰ γὰρ τὸ πρὸς τὸ σημαινόμενον ὀνομάζειν καθ' ἕκαστον, ἄπειρόν τε, καὶ ὀνοματοθετεῖν ἀνάγκη. Διὸ δὴ καὶ ἄμεινον ἴσως, δέκα καὶ τῶν ἐπιῤῥημάτων γένη θέσθαι ἐκεῖνα, ȣ̓σίαν, ποιὸν, ποσὸν, πρός τι, πȣ̃, πότε, ποιεῖν, πάσχειν, κεῖσθαι, ἔχειν. Καὶ ἕκαστα ἐπὶ τȣ́των πειρᾶσθαι ἀνάγειν. οἷον, ȣ̓σιωδῶς, ἐμψύ-

χως,

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

χως, φυσικῶς, ἀναφέρεται ἐπὶ τὴν οὐσίαν. Εὖ, ἡδέως, ῥᾳδίως, κυνηδὸν, ὥσπερ, ὥστε, λίαν, πάνυ, ἠρέμα, πάντως, ἦ, δηλαδὴ, νὴ, ναὶ, ἥκιστα, οὐ, μὴ, μὰ, ἴσως, ἰδοὺ, ὦ, ἀναγνωστέον; εἴθε, ἰοὺ, φεῦ. ἆ, ἰαὶ, ἄγε, ἀναφέρεται ἐπὶ τὸ ποιόν. Ἅπαξ, δὶς, τρὶς, ἀναφέρεται ἐπὶ τὸ ποσόν. Δεσποτικῶς, δουλικῶς, ἴσως, ὁμοίως, πολλάκις, ὀλιγάκις, μεγάλως, μᾶλλον, ἧττον, ἅμα, ἀναφέρεται ἐπὶ τὸ πρός τι. Ἄνω, κάτω, ὧδε, ἐκεῖ, ἐνθάδε, πόῤῥω, ἐγγὺς, χωρὶς, ἔξω, ἐναντίον, χαμαὶ, ὅθεν, ἔνθα, ἐπέκεινα, πέραν, μεταξὺ, ἔνθεν, ὅθι, ἵνα, ἀναφέρεται ἐπὶ τὸ ποῦ. Νῦν, τότε, αὖθις, τέως, ἡνίκα, ἔπειτα, σήμερον, αὔριον, πάλιν, αὖθις, ὕστερον, παραχρῆμα, ἐξαίφνης, αὐτίκα, ὄφρα, τόφρα, ἀναφέρεται ἐπὶ τὸ πότε. Δραστικῶς, θεωρητικῶς, τμήδην, ἀναφέρεται ἐπὶ τὸ ποιεῖν. Παθητικῶς, πεποιημένως, ἀναφέρεται ἐπὶ τὸ πάσχειν. Συλλήβδην, ἀθρόως, ἀλλὰ, χωρὶς, ἐφεξῆς, μίγδην, ἀναφέρεται ἐπὶ τὸ κεῖσθαι. Ὡπλισμένως, ὑποδεδεμένως, περιεκτικῶς, στεφανοφόρως, δαφνοφόρως, ἀναφέρεται ἐπὶ τὸ ἔχειν. Σκεπτέον δὲ βέλτιον τὰς διαφοράς.

Περὶ

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Περὶ Συνδέσμων.

Σύνδεσμοι μὲν Συμπλεκτικοὶ, καὶ ἠμὲν ἠδὲ, ἀτὰρ, αὐτὰρ, ἤτοι. Διαζευκτικὸς δὲ, καὶ ἠέ. Αἰτιολογικὸς δὲ, καὶ ὄφρα, εὕνεκα, οὕνεκα. Παραπληρωματικὸς δὲ, καὶ ὁ νὺ, ὃς καὶ νῦν λέγεται, καὶ θὴν, αὖ, ἂρ, κεν. Ἐναντιωματικὸς δὲ, καὶ ὁ ἔμπης, καὶ ὁ πλήν. Καὶ πολλοὶ δὲ οἱ αὐτοὶ πολλασήμως λέγονται, οἷον ὁ μὲν, ἀλλά, καὶ συμπλεκτικῶς δὲ, καὶ συλλογιστικῶς. Ὁ δὲ, γε, παραπληρωματικῶς, καὶ μειωτικῶς, καὶ αἰτιολογικῶς. Ὁ δὲ, αὖ, παραπληρωματικῶς, καὶ συλλογιστικῶς, καὶ περιγραφικῶς. Ὁ δὲ περ, ἐναντιωματικῶς, καὶ μειωτικῶς. Ὁ δὲ ὅτι, καὶ αἰτιολογικῶς, καὶ ἐπιβεβαιωτικῶς. Ὁ δὲ, δὲ, καὶ συμπλεκτικῶς, καὶ συλλογιστικῶς, καὶ περιγραφικῶς. Καὶ περὶ μὲν τῶν ὀκτὼ τοῦ Λόγου Μερῶν, τοῦτο ἔτι εἰς κλίσιν τε, καὶ σχηματισμὸν συμμέτρως εἰρήσθω, καὶ ἱκανῶς, ὡς ἐν δευτέρῳ Εἰσαγωγῆς.

Τέλος τοῦ Δευτέρου.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

ΘΕΟΔΩΡΟΥ
ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗΣ ΕΙΣΑΓΩΓΗΣ.

ΒΙΒΛΙΟΝ ΤΡΙΤΟΝ.

Ἐφεξῆς δὲ κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον περὶ Προσῳδίας, καὶ Συλλαβῆς, Ποσότητός τε, καὶ Ὀρθογραφίας λεκτέον, ἵνα μὴ τὸ περὶ Λέξιν ἁμάρτημα ὁ Βαρβαρισμὸς συμβαίνῃ. Βαρβαρίζων γάρ τις ἐλέγχεται, ἢ ἐνδείᾳ, δημοσθένους, ἢ πλεονασμῷ, αἰχίνους, ἢ ἐναλλαγῇ, αἰνεία, ἢ χρόνῳ, ἢ προσῳδίᾳ, ἢ γραφῇ, νίκος τῷ ι, δέον τῷ ει. Καὶ εἰς μὲν τὸ ὀρθὸν, παρά τε ἔνδειαν, καὶ πλεονασμὸν, καὶ ἐναλλαγὴν, οἰκεῖα τὰ ἔμπροσθεν περὶ κλίσεως, καὶ σχηματισμοῦ εἰρημένα. Περὶ δὲ τῶν λοιπῶν νῦν λεκτέον, διαιροῦντας ἕκαστα πρότερον, καὶ ὁριζομένους.

Ὅρος Προσῳδίας.

Προσῳδία μὲν οὖν ἐστὶ τάσις ποιά τις φωνῆς ἐγγραμμάτου πρὸς συμφωνίαν τοῦ ὅλου Λόγου. Ἔστι δὲ πρὸς ταῖς πρότερον εἰρημέναις ὀκτὼ, καὶ Μα-

κρό.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

κράτις, καὶ Βραχεῖα, οὕτω γραφόμεναι ‾, ˘.
Χρόνοι δὲ αὗται καλοῦνται, ὅτι ἐπὶ τῶν φωνηέντων τιθέμεναι, θάτερον ἐμποιοῦσι τοῖν χρόνοιν. ἤτοι γὰρ μακρὸν, ἢ βραχὺ ὂν, ἐπὶ τοῦ δὲ διορίζονται, τὸ δυνάμει ἀμφότερα ὄν. Ἦν μὲν οὖν πάλαι ἴσως, οὐ μόνον τὸ ε καὶ ο, τόπος τοῖς τοιούτοις σημείοις, ἀλλὰ καὶ τὸ α, καὶ ι, καὶ υ. Νῦν δ' ἐπὶ μὲν τοῦ ε, καὶ ο περιττά. Τὸ γὰρ η, καὶ ω μεταλαμβάνοντες, γράφομεν. Ἐπὶ δὲ τῶν καλουμένων διχρόνων χρῆσις οὐκ ἔστιν αὐτῶν οὐδεμία. ὥστε μόνῳ ἂν τῷ μετρικῷ εἶεν ἐν χρήσει.

Οὕτω μὲν οὖν ἡ Προσῳδία εἰς τέτταρα διαιροῖτ' ἄν. οἷον εἰς Τόνον, Χρόνον, Πνεῦμα, Πάθος. Ἔστι δὲ Τόνος, ἐπίτασις, ἢ ἄνεσις, ἢ μεσότης συλλαβῶν, εὐφωνίαν ἔχουσα. Ἡ μὲν γὰρ Ὀξεῖα τὸ ἐπιτεταμένον ἔχει τοῦ φθόγγου, ἡ δὲ Βαρεῖα τὸ ἀνειμένον, ἡ δὲ Περισπωμένη τὸ μέσον.

Χρόνος δὲ, ἔκτασις, ἢ συστολὴ φωνήεντος. Ἐκτείνεται μὲν γὰρ τῇ Μακρᾷ, συστέλλεται δὲ τῇ Βραχείᾳ.

Πνεῦμα δὲ, ποιότης τρεπτικὴ καὶ φυλακτικὴ συμφώνων, ἤτοι εἰς δασὺ, ἢ εἰς ψιλόν. Τῇ μὲν γὰρ Δασείᾳ τὸ ψιλὸν τρέπεται εἰς δασὺ ἐν τῇ συνθέσει. ἡγεμὼν, καθηγεμών. τῇ δὲ Ψιλῇ φυλάττεται. ἐρωτῶ, ἐπερωτῶ.

Πά-

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Πάθος δὲ, ποιότης φωνῆς πεπονθυίας, ἤτοι δὶ ἀφαίρεσιν φωνήεντος, ἢ διὰ σωύθεσιν λέξεως, ἢ δὶ ὑποδιαστολὴν. Η' μὲν γὰρ Α'πόστροφος ἀφαίρεσις ἢ φωνήεντος. τοῦτ' ἔστιν. ἢ φωνηέντων, βούλομ' ἐγώ. Α'φαιρεῖται δὲ τὸ, τε α καὶ ι βραχέα ὄντα, ἄρα οὗτος, ἄρ' οὗτος. ἐπὶ ἡμῖν, ἐφ' ἡμῖν. καὶ τὸ ο, καὶ ε. τοῦτο ἐμὸν, τοῦτ' ἐμόν. φέρε εἰπὲ, φέρ' εἰπέ. Η' δὲ Υ'φὲν σωάφεια δυοῖν λέξεων ἐστιν. οἷον, ὁπωσοῦν. Η' δὲ Υ'ποδιαστολὴ, τὸ ἀνάπαλιν. διαίρεσις γάρ τις δυοῖν. οἷον, ὅ, τι. Τοιαύτη μὲν δὴ τοιᾷ τάσει τῶν συλλαβῶν, ἐπὶ τὸ εὐφωνότερον τὰ μὲν μηκυνόμενα ἔχει, τὰ δὲ συστελλόμενα. καὶ τὰ μὲν ὀξυνόμενα, τὰ δὲ βαρυνόμενα, τὰ δὲ περισπώμενα. ὥσπερ αὖ πάλιν, τὰ μὲν δασυνόμενα, τὰ δὲ ψιλούμενα.

Περὶ Συλλαβῆς.

Συλλαβαὶ δὲ ταῦτα, ὅθεν αἱ λέξεις, μέρος ἐλάχιστον τοῦ κατὰ σωύταξιν λόγου. Ω'στε καὶ εἴη αὖ Συλλαβὴ σωέλλασις μὲν τὸ ἐλάχιστον δύο γραμμάτων, πρώτως δ' ὑποκείμενον προσωδίας. Λέγεται μέντοι καταχρηστικῶς καὶ τὸ μονογράμματον Συλλαβή. οἷον, α, ε. Γίνεται δὲ πολλαχῶς κατὰ λόγον τῶν πολλῶν τε, καὶ διαφόρων ἐπιπλοκῶν τῶν γραμμάτων. Καὶ ἔστιν αὐτῆς τὸ μὲν, Μακρὸν, τὸ δὲ, Βραχὺ, τὸ δὲ, Κοινόν. Μακρὸν μὲν, τὸ ἔχον φύσει μακρὸν φωνῆεν, ἢ μηκυνό-

με-

μενον, ἢ μίαν τινὰ τῶν διφθόγγων. Αἱ γάρτοι δίφθογγοι πᾶσαι μακραί εἰσι. Φύσει μὲν τειχῶς. ἤτοι γὰρ φθόγγῳ μακρῦ φωνήεντος. οἷον, ἥρως. ἢ ἐκτάσει διχρόνου. οἷον, καλός. ἢ διφθόγγῳ. οἷον, Αἴας. Θέσει δὲ, μοναχῶς, δυοῖν ἐπιφερομένοιν συμφώνοιν, ἤτοι ἐνεργείᾳ, ἄρτος. ἢ δυνάμει, ἄξω, τύψω. Βραχὺ δὲ, τὸ ἔχον ἤτοι φύσει βραχὺ φωνῆεν, οἷον, λόγος. ἢ δίχρονον συστελλόμενον, οἷον, φιλία. Κοινὸν δὲ, τὸ δυνάμενον τὸ αὐτὸ μακρόν τε λαμβάνεσθαι, καὶ βραχύ· τειχῶς δὲ τὸ τοιοῦτο. Καὶ τὸ περὶ τούτων εἰπεῖν θεωρίας ἑτέρας.

Τόποι τῆς Ὀξείας.

Τειῶν δὲ ὄντων τόπων τῇ Ὀξείᾳ, Λήγοντος, Παραλήγοντος, Προπαραλήγοντος, ὀξύνεται μὲν ἡ Λήγουσα ἀεὶ, ἔσα βραχεῖα, ἀγαθίς. Ἐπάνω γάρτοι βραχείας, περισπωμένη οὐ τίθεται. μακρὰ δὲ, οὐκ ἀεί. Ἡ Παραλήγουσα δὲ, ὅταν ἢ αὐτή τε βραχεῖα ᾖ, καὶ ἡ λήγουσα, λόγος. ἢ αὐτή τε μακρὰ, καὶ ἡ λήγουσα. ἥρως. μακρὰ γὰρ πρὸ μακρᾶς οὐ περισπᾶται. ἢ αὐτὴ μὲν βραχεῖα, ἡ λήγουσα δὲ μακρά. ἔρως. Ἡ Προπαραλήγουσα δὲ, ἣν μὴ ἡ λήγουσα μακρὰ οὖσα κωλύῃ, ἥρωος. Μακρᾶς γὰρ οὔσης ἐπὶ τέλους, οὐ δύναται προπαροξυνθῆναι λέξις κοινή.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Τόποι Περισπωμένης.

Τῇ δὲ Περισπωμένῃ τόπων δύο ὄντων, Ληγούσης, καὶ Παραληγούσης· πρὸ γάρτοι δυοῖν συλλαβῶν Περισπωμένη οὐ τίθεται· ἡ μὲν Παραλήγουσα περισπᾶται, ὅταν αὐτή τε ᾖ φύσει μακρὰ, καὶ ἡ λήγουσα φύσει βραχεῖα. δῆμος. Ἐπὶ γὰρ θέσει μακρᾶς Περισπωμένη οὐ τίθεται. Διὸ καὶ λέγεται, ὅτι πᾶσα φύσει μακρὰ, πρὸ βραχείας ληκτικῆς, ἐν ἑνὶ μέρει λόγου οὖσα, καὶ ἐφ᾽ ἑαυτῆς ἔχουσα τὸν τόνον, περισπᾶται. Ἡ δὲ Λήγουσα, βραχεῖα μὲν οὖσα, οὐδέποτε. μακρὰ δὲ ἐκ συναιρέσεως, ἀεί. εἰ δ᾽ ἄλλως φύσει, οὐκ ἀεί.

Τόποι Πνευμάτων.

Ἡ δὲ Δασεῖα, καὶ ἡ Ψιλὴ, κατ᾽ ἀρχὰς τῶν λέξεων, ὡς προείρηται, τίθεται ἐπὶ τῶν φωνηέντων. Ἕκαστον γάρτοι τῶν φωνηέντων ἀρκτικὸν ὂν, ἢ δασύνεται, ἢ ψιλοῦται. Ἐπὶ τίνων δὲ πότερον, ὕστερον ἐροῦμεν.

Περὶ χρήσεως Τόνων ἐφ᾽ ἑκάστης τῶν πτώσεων.

Νῦν δὲ τὴν τῶν Τόνων, καὶ Χρόνων χρῆσιν, ὅπως ἔχει περὶ τὰ διῃρημένα μέρη τοῦ Λόγου, θεωρῶμεν, λαβόντες πάλιν τῶν ὀνομάτων τὰ μὲν, πρωτόκλιτα, τὰ δὲ, δευτερόκλιτα, τὰ δὲ, τριτόκλιτα, τὰ δὲ, τεταρτόκλιτα, τὰ δὲ, πεμπτόκλιτα. Καὶ τῶν ῥημάτων δὲ ὁμοίως, τὰ μὲν, πρωτόζυγα, τὰ δὲ, δευτερόζυγα, τὰ

δὲ,

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

δὲ, τριτόζυγα, τὰ δὲ, τετρατόζυγα, τὰ δὲ, πεμπτόζυγα. Καὶ τὰ μὲν Ὀνόματα εἰς Πτώσεις κλινόμενα, τὰ δὲ Ῥήματα εἰς Χρόνους, καθάπερ διαιροῦντες ὠνομάζομεν πρότερον.

Εὐθεῖα Ἑνικῶν.

Κοινὸν μὲν οὖν τῶν Ὀνομάτων ἁπάντων, τὸ τὴν εὐθεῖαν μὴ ἐκ συναιρέσεως οὖσαν ὀξύνεσθαι, ἂν ἐπὶ τῆς ἐσχάτης ὁ τόνος. (πλὴν τῶν εἰς ας, καὶ εἰς υς, καὶ εἰς ους, μονοσυλλάβων, καὶ τῶν ἰχθῦς, ἀπφῦς, δουῦς, ὀσφῦς ὀφρῦς.)

Πρωτόκλιτα.

Τῶν δὲ Πρωτοκλίτων βαρύτονος ἀεὶ ἡ Εὐθεῖα παροξυτονουμένη. Αἰνείας. Χρύσης. πλὴν τῶν ἀπὸ Παρακειμένου, ποιητὴς, κριτὴς, δικαστής.

Δευτερόκλιτα.

Τῶν δὲ Δευτεροκλίτων, τὰ μὲν, ὀξύτονα, ἀρετή. Τὰ δὲ, προπερισπώμενα, καὶ παροξύτονα, μοῦσα, χώρα. Καὶ προπαροξύτονα δὲ ἔνια τῶν συνθέτων, ἔμπουσα. Ληγόντων γε μὴν εἰς α, ἐπὶ τῆς παραληγούσης ὁ τόνος ὡς ἐπιτοπολὺ, μακρᾶς οὔσης, μοῦσα, χώρα. Τὰ δὲ εἰς η καθαρὸν δισύλλαβα τῷ ο παραλήγοντα, οἷς προηγεῖται δασὺ, βαρύνεται ὡς ἐπιτοπλεῖστον, χνόη, φθόη, χλόη. Καθόλου γε μὴν τοῖς ἀρσενικοῖς τὰ θηλυκὰ ἕπεται, ὥστε καὶ σκεπτέον, εἴτι τῶν θηλυκῶν τριγενεῖς. Τὸ μὲν

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

τὸ θεία, βαρύτονον, ὅτι καὶ τὸ θεῖος. τὸ δὲ καλὴ, καὶ ἀγαθὴ, ὀξύτονον, ὅτι καὶ τὸ καλὸς, καὶ ἀγαθὸς.

Τειτόκλιτα.

Καὶ τῶν Τειτοκλίτων δὲ, τὰ μὲν ὀξύτονα· χρηστός. Τὰ δὲ, παροξύτονα, λόγος. Τὰ δὲ, προπαροξύτονα. δίκαιος. Οἷον, τῶν κτητικῶν τὰ μὲν εἰς κον, ὀξύτονα πάντα, ἀττικόν. τὰ δὲ εἰς ειον, προπαροξύτονα, ἀνάγκειον. Καὶ τὰ ἀπὸ τόπων δὲ παρωνομασμένα εἰς ιον, προπαροξύτονα, ὑράνιον· Καὶ τῶν μετουσιαστικῶν τὰ εἰς ινον, λίθινον. Καὶ τὰ ἀπὸ παρακειμένου παθητικοῦ τῶν τετραρτοζύγων, εἴπε κύρια, εἴπε ἐπίθετα, ἄφαντος, διέφαντος, ἄψαλτος, ἄσπαρτος. Καὶ τὰ ὡς μετουσιαστικὰ, συνθέσει τῆς ἐν, λεγόμενα, ἔμμυστον, ἔμμετρον. Καὶ ὅλως τὰ σύνθετα, ὡς ἐπιτοπολὺ, εὔθηρον, παραπλήσιον. Καὶ ἁπλῶς τὰ τροχαϊκὰ ἐν τῇ συνθέσει ἀναβιβάζει τὸν τόνον, δοῦλος, εὔδουλος. ὥρα, πρόωρος. Καὶ τὰ ἀπὸ τοῦ κτείνω σύνθετα παθητικὰ, ξιφόκτονος, λυκόκτονος. Ἐνεργητικὰ δὲ, παροξύνεται, ξιφοκτόνος, λυκοκτόνος. Ὡσαύτως δὲ καὶ τὰ ἀπὸ τοῦ τρέφω, λαότροφος μὲν, λαοτρόφος δὲ, παροξυτόνως. Ὥσπερ ἄρα καὶ τὰ ἐκ τοῦ πολῶ, μετὰ προθέσεως, προπαροξύνεται, πρόπολος, ἀμφίπολος, μεθ' ἑτέρου δὲ, παροξύνεται,

ὀχει-

ὀνειροπόλος, θυηπόλος. Παροξύνεται δὲ τὰ πολλὰ τῶν δισυλλάβων προσηγορικῶν, λόγος. Ὥσπερ ἄρα ὀξύτονα τὰ πολλὰ τῶν δισυλλάβων ἐπιθέτων, χρηστὸς, δεινός. Τάγε μὴν δισύλλαβα τῶν ἐρωτηματικῶν, ποῖος, πόσος, ἀοριστούμενα, ὀξύνεται, ποιὸς, ποσός. Καθόλου δὲ τὰ ἀπὸ Παρακειμένου παθητικοῦ τῶν περισπωμένων, ὀξύνεται, ἐπαινετὸς, θεατὸς, ἀροτὸς, τρυγητός. Καὶ ἔτι δὲ τῶν ὀξυτονουμένων ἔκθλιψιν πάθοι, ὁ αὐτὸς τόνος φυλάττεται ἀναβιβαζόμενος, δεινὰ δείν᾽ ἐπηπείλει.

Τεταρτόκλιτα.

Τῶν δὲ Τεταρτοκλίτων Ἀττικῶν ὑπερδισυλλάβων προπαροξύτονος ἀεὶ ἡ εὐθεῖα, καίτοι μακροκατάληκτος οὖσα. Ἀττικῶν δὲ τὸ τοιοῦτο. Μενέλεως, εὔγεων. Τὰ δὲ Δωρικῶς ἀφαιρέσει τοῦ σ κλινόμενα, διφορεῖται. τὰ μὲν γὰρ, βαρύτονα, Διώνδας· τὰ δὲ, περισπώμενα, ποδῆς. Καὶ προπερισπώμενον δὲ, ἓν, τὸ λᾶας.

Πεμπτόκλιτα.

Τῶν δὲ Πεμπτοκλίτων τὰ μὲν εἰς αν ἁπλᾶ, ὀξυτονεῖται ἐπ᾽ εὐθείας πάντα, Πάν. πλὴν τοῦ, ἀπὸ τοῦ πᾶς, πᾶν. Ἔτι τὰ εἰς ας θηλυκὰ, καὶ ὅλως τῷ δ κλινόμενα, τριὰς, ἀρκάς. Ἔτι τὰ εἰς αις, καὶ αιξ μονοσύλλαβα ἀπαθῆ, δαὶς, σαὶς, αἴξ. Ἔτι τὰ εἰς ης τῷ καθαρῷ κλινόμενα ἐπίθετα, εὐγενής. Ἔτι τῶν εἰς ην, ὧν οὐκ ἔστι πα-

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

ραχηματισμὸς ὀυδετέρου, τὰ πολλὰ ἁπλᾶ ὄντα, σύχνιν, σωλῆν. Ἔτι τὰ εἰς ηρ, ὡς ἁπλῶς εἰπεῖν, Σωτὴρ, πατὴρ. μήτηρ γεμῆν, καὶ θυγάτηρ, παροξυτόνως. Ἔτι τὰ εἰς ιν δικατάληκτα ἁπλᾶ ὄντα, ῥίν. Ἔτι τὰ εἰς ις πατρωνυμικά. Πριαμίς. ἢ καὶ ἀπὸ τῶν εἰς ος τελτοκλίτων ὄντα, δμῶος, δμωίς. αἰχμάλωτος, αἰχμαλωτίς. λάλος, λαλίς. Ἔτι τὰ εἰς υς τελευτῆ, ἢ τῷ δι κλινόμενα, ἢ μακροκατάληκτα, ἡδύς. χλαμύς. πληθύς. Τἄλλα δὲ παροξυτόνως. Ἔτι τὰ εἰς ων περιεκτικὰ, ἢ ὡς περιεκτικὰ, κοιτὼν, ἀπατεὼν. Ἔτι τὰ εἰς ω, καὶ εἰς ως θηλυκά. λητὼ, αἰδώς. Ἔτι τὰ εἰς λς. ἀχιλλλ̓ς, πηλλ̓ς. Δωριεῖς μέντοι καὶ ταῦτα παροξυνοῦσιν. Ἀχίλλας, Πήλλας. Τὰ δὲ εἰς αυ σύνθετα, παροξύνονται. ἑρμόπαυ. Ἔτι τὰ εἰς ας δισύλλαβα. Αἴας, Κάλχας, ἄτλας. Ἔτι τὰ εἰς ας ὑδίπρα, χρέας, κέρας. Ἔτι τὰ εἰς αξ, καὶ ὅλως τὰ εἰς ξ λήγοντα, ἁπλᾶ ὑπὲρ μίαν συλλαβὴν. ἅρπαξ, πέρδιξ. Ἔτι τὰ εἰς ιν σύνθετα, ἢ ὧν ὀυδετέρου παραχηματισμὸς εἰς ον, δελαύχιν, εὖριν, πέριν. Ἔτι τὰ εἰς ης ἀπὸ τῶν εἰς ος ὀυδετέρων σύνθετα, κύρια, καὶ εἰς ις προσηγορικὰ, καὶ κύρια, ἁπλᾶ, δισύλλαβα, βραχυπαράληκτα. Δημοσθένης, ὄφις, Πάρις. Ἔτι τῶν εἰς ων ἀπαθῶν τὰ κύρια, καὶ ἐπίθετα, καὶ ἐθνικά. Θέων, Λάδαί-

μων,

μων, Τάπων. Τὰ δὲ εἰς ις ὑπερδισύλλαβα τῷ δ κλινόμενα, ἢ τῷ τ, προπαροξύνεται, ἄδωνις, εὔπολις, εὔχαρις, ἔπηλυς. Καὶ ὅλως τὰ ἐκ δισυλλάβων Πεμπτοκλίτων βαρυτόνων, συνθέτα, ἀναβιβάζει τὸν τόνον, μῆτις, πολύμητις. Ἔτι τὰ ἐκ τῶν εἰς η θηλυκῶν συντιθέμενα, ἀναβιβάζοντα τὸν τόνον, προπαροξύνεται, ἀλκὴ, ἄναλκις. κνήμη, εὔκνημις. Τὰ μέντοι ἀπὸ τῶν εἰς ης Πρωτοκλίτων θηλυκὰ εἰς ις, τῷ δ κλινόμενα, ἐπὶ τῆς αὐτῆς φυλάσσει τὸν τόνον, ἐφ' ἧς τὸ ἀρσενικὸν ἔχει. στρατιώτης, στρατιῶτις. Ἔτι τὰ πολλὰ τῶν ἀπὸ τῶν εἰς ης εἰς εια, προπαροξύνεται. ἀσθενὴς, ἀσθένεια. Τὰ δὲ εἰς ας, καὶ εἰς υς, καὶ εἰς ους μονοσύλλαβα, καὶ ὅλως τὰ εἰς ους ἁπλᾶ, περισπᾶται, πᾶς, μῦς, σῦς, δρῦς, βοῦς. Τούτοις δ' ἠκολούθησε καὶ τὸ ἰχθῦς, καὶ ἀπφῦς, καὶ δουῦς, καὶ ὀσφῦς, καὶ ὀφρῦς. Ἐξαιρείσθω τὸ πούς, καὶ ὀδούς. Ἔτι ὅσα τῶν οὐδετέρων μονοσύλλαβα, πῦρ, παῦ, σκῶρ. Καὶ ὅσα εἰς ων συνῃρημένα. Ποσειδῶν, Ξενοφῶν. Καὶ ὅλως τὰ ἐκ συναιρέσεως. παῖς, ῥοῦς, φθοῖς. Πᾶσα γάρ τοι συναίρεσις ἐξ ὀξείας, καὶ βαρείας περισπωμένην ποιεῖ, ἑρμέας, ἑρμῆς. σιμόεις, σιμοῦς. ξενοφόων, ξενοφῶν. φάος, φῶς. βόαξ, βῶξ. κρέας, κρῆς. οἰουντινες καὶ τὸ ποδῆς εἶναι ἀξιοῦσι. Ποδέας γὰρ, ποδῆς. (οὕτω καὶ Ἡρακλῆς, περικλῆς, καὶ πάντα τὰ εἰς κλῆς.) Διὸ καὶ αἱ τῶν Πεμ-

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

πτοκλίτων συναιρούμεναι πτώσεις, πειρατῶνται πᾶσαι, ἣν ἐπὶ τοῦ συνηρημένου ὁ τόνος ᾖ. λητόος, λητοῦς. Πλὴν ἔνθα τὸ συναιρούμενον ἑτέρᾳ πτώσει ἀσυναιρέτῳ ὁμοφωνεῖ. οἷον, τὴν λητόα, καὶ λητώ. Πᾶσα γὰρ πτῶσις ἑτέρᾳ ὁμοφωνήσασα πτώσει, καὶ τὸν τόνον αὐτῆς ἔχει, καὶ τὸν χρόνον. Οὐκοῦν καὶ Σαπφόα, καὶ Σαπφώ, ὀξυτόνως. καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων ὁμοίως. Τὸ δὲ Δημοσθένης, οὐκ ἐξ ὀξείας καὶ βαρείας. τοιοῦτο δὲ καὶ τὸ Παίδους, καὶ ἀγήρως. Περὶ δὲ τοῦ χρυσοῦς, καὶ χαλκοῦς, καὶ τῶν τοιούτων, σκεπτέον. Πολυσχεδής γε μὴν καὶ ἀόριστος τὰ πολλὰ τῆς ἀληθείας ὁ τόνος, καὶ ἥκιστα πάντων δι' ἀκριβείας οἷόν τε τύπους κοινοὺς περὶ τούτου λαβεῖν. Ὁπότε δὴ καὶ τὸ τὴν φωνὴν ταυτὸ, διαφόρως τονίσαι ἔξεστιν, πρὸς σημασίαν διάφορον. οἷον, βίος, βιός. πονηρὸς, πόνηρος. λαοτρόφος, λαότροφος. ἁρπαγὴ, ἁρπάγη. ἐνναετὴς, ἐνναέτης.

Γενικὴ Ἑνικῶν.

Ἡ δὲ Γενικὴ ἀπαθὴς οὖσα, καὶ μὴ εἰς ος δισύλλαβος, ἐπὶ τῆς αὐτῆς συλλαβῆς ἔχει τὸν τόνον, ἐφ' ἧς καὶ ἡ Εὐθεῖα, εἰ μὴ μακρὰ λήγουσα κωλύοι. Μακρᾶς γὰρ οὔσης ἐπὶ τέλους, οὐ δυνάται προπαροξυνθῆναι λέξις. δίκαιος ἄρα, δικαίου. λόγος δὲ, λόγου. καὶ ἀγαθὸς, ἀγαθοῦ. Ἐξαιρείσθω τὸ μητέρος, καὶ θυγατέρος, καὶ γυναικός.

κός. Αἴγε μὴν εἰς ος δισύλλαβοι, ὀξύνονται. βοός. γραός. ἡ δὲ λᾶος, κατὰ συναίρεσιν ἐκ τρισυλλάβου τῆς λάαος, καὶ ἡ κῆρος, καὶ ἦρος ὁμοίως ἐκ τῆς κέαρος, καὶ ἔαρος. Τὸ δὲ μιᾶς, Ἰωνικὴν ἔχει τὴν τάσιν. Ἐπὶ μέντοι τῶν μετοχῶν, καὶ αἱ εἰς ος δισύλλαβοι, βαρύνονται, βάντος, στάντος.

Δοτικὴ Ἑνικῶν.

Ἡ δὲ Δοτικὴ καθόλου τὸν τῆς Γενικῆς ἴσχει τόνον, καὶ χρόνον. αἰνείου, αἰνείᾳ. Μεταπεπλασμένη δὲ, ἀεὶ προπαροξύνεται, διχόμηνι, πολυκάτυγι, μελίκρατι.

Αἰτιατικὴ Ἑνικῶν.

Ἡ δὲ Αἰτιατικὴ ἐπὶ τῆς αὐτῆς συλλαβῆς ἔχει τὸν τόνον, ἐφ' ἧς καὶ ἡ Γενική. Πλὴν τῶν Πεμπτοκλίτων, ὧν ἡ Γενικὴ δισύλλαβος εἰς ος. Ἐπὶ τούτων γὰρ ἀνάγκη τὰς μὲν γενικὰς ὀξύνεσθαι. διός, βοός· τὰς δὲ αἰτιατικὰς παροξύνεσθαι. τὸν βόα. τὸν Δία. Ἐξαιρείσθω τὸ θύγατρα, πεπονθὸς γάρ. καὶ τὸ ἄνδρα ὁμοίως, καὶ τὸ γυναῖκα. Καὶ περισπῶνται δὲ αἱ μονοσύλλαβοι αἰτιατικαὶ εἰς ν λήγουσαι, κλεῖν, λῖν, μῦν, σῦν.

Κλητικὴ Ἑνικῶν.

Ἡ δὲ Κλητικὴ ἐπὶ τῆς αὐτῆς ἔχει τὸν τόνον, ἐφ' ἧς καὶ ἡ εὐθεῖα, πλὴν τῶν Πεμπτοκλίτων εἰς ης, συνθέτων, Κυρίων, βαρυτόνων, ἢ

καὶ

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

καὶ περισπωμένων ἐκ συναιρέσεως. ἐπὶ τούτων γὰρ ἀναβιβάζεται ὁ τόνος, ὁ δημοσθένης, ὦ δημόσθενες. Ὁ ἡρακλῆς, ὦ ἡράκλεες, ἡράκλεις, κατὰ συναίρεσιν. τοιοῦτο καὶ τὸ Σοφόκλεις, Περίκλεις. Καὶ τὰ εἰς ων δὲ σύνθετα, ἐὰν εἰς ον βραχὺ ἡ Κλητικὴ, ἀναβιβάζει τὸν τόνον, Ἀγάμεμνον. κακόδαιμον. Πλὴν τῶν ἀπὸ τοῦ φρὴν, καὶ γὰρ, ὦ δαΐφρον, καὶ περίφρον, παροξυτόνως. Ἐξαιρείσθω τὸ Λακεδαῖμον, καὶ τὸ παλαῖμον, προπερισπώμενα. Ἔτι τὰ εἰς ηρ, ὧν ἡ Κλητικὴ εἰς ερ, ἀναβιβάζει, θύγατερ, εὐπατερ, δήμητερ, ἄνερ, σῶτερ. Ἐξαιρείσθω καὶ τὸ δέσποτα, μητίετα, ἀκάκητα, ἀρύοπα.

Δυϊκά.

Ἡ δὲ εὐθεῖα τῶν Δυϊκῶν, ἐπὶ τῆς αὐτῆς συλλαβῆς τῇ εὐθείᾳ τῶν ἑνικῶν ἔχει τὸν τόνον. Αἴας, αἴαντε. Πέρσης, πέρσα. ἵππος, ἵππω. Ἡ δὲ Γενικὴ ἐπὶ τῶν Πεμπτοκλίτων μόνων τῇ γενικῇ τῶν πληθυντικῶν ἕπεται. Αἰάντοιν, αἰάντων. Πλὴν παίδοιν. Ἐπὶ δὲ τῶν ἄλλων ἁπάντων, τῇ ἰδίᾳ εὐθείᾳ ὁμοτονεῖ. Αἰνείᾳ, αἰνείαιν. τιμὰ, τιμαῖν. λόγω, λόγοιν. Μενέλεω, μενέλεων. Πλὴν τοῦ ἄμφω, ἀμφοῖν, καὶ δύω, δυοῖν. Ἡ δὲ Κλητικὴ τῇ εὐθείᾳ, ὁμοίως.

Πληθυντικά.

Ἡ δὲ εὐθεῖα τῶν Πληθυντικῶν ὁμοτόνως ἔχει τῇ εὐθείᾳ τῶν ἑνικῶν. λίθος, λίθοι,

χρυ-

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

χρυσὸς, χρυσοί. Πλὴν τῶν εὐθυλεκτουμένων θηλυκῶν, παρεσχηματισμένων ἀρσενικοῖς. Ταῦτα γὰρ τῷ ἀρσενικῷ ὁμοτονεῖ, λίθινος, λίθιναι. Οὕτω δὴ καὶ ἡμέρα μὲν, ἡμέραι δὲ προπαροξυτόνως. Ἀκολουθεῖ γὰρ ἀεὶ τὰ θηλυκὰ τοῖς ἀρσενικοῖς, ὡς εἴρηται. Ἡ δὲ Γενικὴ τῶν μὲν Πρωτοκλίτων, καὶ Δευτεροκλίτων περισπᾶται, ὀρέσται, ὀρεστῶν, τιμαὶ, τιμῶν. Πλὴν τῆς ἀφύων, καὶ ἐπὶ τῶν πρωτοκλίτων, χρήστων, χλούνων, ἐτησίων. Τάγε μὴν παρεσχηματισμένα ἀρσενικοῖς τῶν Δευτεροκλίτων, ὁμοτονεῖ κἀνταῦθα τῷ ἀρσενικῷ, ῥόδιος, ῥόδιαι, ῥοδίων. Πλὴν τῆς ταχειῶν. Καὶ ὅλως τῶν ἀπὸ τῶν εἰς υς ἀρσενικῶν παρεσχηματισμένων. Οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ μέλαιναι, μελαινῶν, οὐ μελαίνων. Καὶ ὅλως τὰ ἀπ' ἀρσενικῶν Πεμπτοκλίτων. Καὶ ἡ τῶν πεμπτοκλίτων δὲ δισυλλάβως εὐθυλεκτουμένων περισπᾶται, μῆνες, μηνῶν. πλὴν τῶν δέκα ἐκείνων, πάντων, τρώων, δμώων, παίδων, φώτων, θώων, λάων, κράτων, δάδων, φώδων. Ὑπὲρ δύο δὲ συλλαβὰς ὄντα, παροξύνεται. Αἴαντες, αἰάντων. Τὸ δὲ λέξεων, καὶ τὰ ὅμοια, Ἀττικῶς. Ἡ δὲ τῶν τριτοκλίτων, καὶ τεταρτοκλίτων, ὁμοτονεῖ τῇ τῶν ἑνικῶν γενικῇ, καὶ περισπᾶται δὲ, ἐπὶ τῆς ληγούσης ἔχουσα τὸν τόνον. Καθόλου γὰρ πᾶσα Γενικὴ μακροκατάληκτος, ἐπὶ τῆς μακρᾶς ἔχουσα τὸν τόνον, περισπᾶ-

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

σπᾶται. Ἤγε μὴν τῶν Ἀττικῶν, λεώ, καὶ νεώ, ὀξύνεται. Τὸ γὰρ πτωτικὸν πλὴν ω, περισπᾶσθαι οὐκ ἐθέλει. Τὸ δὲ Ποσειδῶ, καὶ ἱδρῶ, καὶ κυκεῶ, περισπᾶται, ὡς ἐξ ἀποκοπῆς ὄντα. Ἡ δὲ Δοτική, τῇ τῶν ἑνικῶν Δοτικῇ ὁμοτονεῖ, πλὴν τῆς πᾶσιν. Ἐφ' ὧν δὲ τὸ α πλεονάζει, ἐπὶ τῆς παραληγούσης ὁ τόνος, μητράσι, θυγατράσιν. Αἱ δὲ μεταπεπλασμέναι τῶν Δοτικῶν προπαροξύνονται, πρόβασιν, ἄστρασιν, ἔγκασιν. Τῇ δὲ Αἰτιατικῇ ἐπὶ τῆς αὐτῆς ὁ τόνος. ἐφ' ἧς καὶ τῇ Εὐθείᾳ. Πλὴν εὐθεῖα μακρὰ λήγουσα κωλύει. ἐνταῦθα γὰρ ἐπὶ τῆς ἑπομένης ὁ τόνος, οἱ δίκαιοι, τοὺς δικαίους. Καὶ ἡ Κλητική, τῇ Εὐθείᾳ ὁμοίως.

Χρῆσις Χρόνων ἐφ' ἑκάστης τῶν Πτώσεων.

χρῆματικ Ληπτέον δὲ καὶ τοὺς ~~πληκοῦσπε~~, καὶ ληκτικοὺς τῶν Χρόνων ὁμοίως ἐφ' ἑκάστης τῶν Πτώσεών τε καὶ κλίσεων. Ἐπ' Εὐθείας μὲν οὖν ὧδε. Τὰ εἰς ας Ἀρσενικὰ βαρύτονα, ἐκτείνεται. Αἴας, Αἰνείας. πλὴν τοῦ μέγας, καὶ λᾶας. Πᾶν Θηλυκὸν εἰς α λῆγον, ὀξυνόμενον μέν, ἐκτείνει τὸ α. ἀρά, χαρά. προπαροξυνόμενον δέ, ἢ προπερισπώμενον, συστέλλει. ὁμόνοια, μοῦσα. Εἰ δὲ Ἀρσενικὸν ἔχει, τῷ τέλει τῆς Γενικῆς τῇ ἀρσενικοῦ ὁμοχρονεῖ. θεῖος, θείου, θεία. ἡδύς, ἡδέος, ἡδεῖα. Πλὴν τοῦ Δία. (ἀπὸ τό, δίϊος, δῖος, τοῦ δίου. κτητικὸν ἀπὸ τὸ ζεύς, διός, γι-

γίνεται δίϊος, καὶ κράσει δῖος.) Εἰ δὲ ἀπὸ τῶν εἰς ευω ῥημάτων γίνεται, μακροκαταληκτεῖ, πρεσβεύω, πρεσβεία. Ὅσα δὲ καθαρὸν ἔχουσι τὸ α, τῇ αι παραλήγει διφθόγγῳ, δισύλλαβα μὲν ὄντα, βραχυκαταληκτεῖ, μαῖα. Ὑπερδισύλλαβα δὲ, μακροκαταληκτεῖ, σεληναία. Λήγοντα δὲ εἰς ρα, εἰ μὲν μονοφθόγγῳ παραλήγει, μακροκαταληκτεῖ, πήρα. Εἰ δὲ διφθόγγῳ, βραχυκαταληκτεῖ, μοῖρα. Πλὴν τοῦ φαίδρα, σπύρα, αὔρα, λαύρα. Τὰ εἰς δα, καὶ εἰς θα, μακροκαταληκτεῖ, λήδα, κισσαίθα. Τὰ δ' ἄλλα πάντα βραχυκαταληκτεῖ. Τὰ δὲ εἰς ος Ἀρσενικὰ, καὶ Θηλυκὰ, καὶ τὰ εἰς ον Οὐδέτερα, κοινὰ μὲν ὄντα, βραχυκαταληκτεῖ, Ἀττικὰ δὲ μακροκαταληκτεῖ. Ἔτι τὰ εἰς μα λήγοντα, Οὐδέτερα, ἀπαθῆ, βραχυκαταληκτεῖ. Καὶ ὅλως τὰ διχρονοκατάληκτα οὐδέτερα, συστελλόμενον ἔχει τὸ δίχρονον. Ἔτι τὰ εἰς ας Οὐδέτερα, βραχυκαταληκτεῖ. Ἔτι τὰ εἰς ας ὀξύτονα βραχυκαταληκτεῖ, ἀρκάς. ἐθάς. πλὴν τοῦ ἱμὰς, ἀνδρὰς, (ἴσως Ἀνδελιάς.) καὶ ὅσα ἀπὸ τοῦ κεκρᾶσθαι. Τὰ δὲ εἰς ξ, ἀρσενικὰ μὲν ὄντα, μακροκαταληκτεῖ, θώραξ. Πλὴν τοῦ ἵραξ, ὄρτυξ, ὄνυξ. Θηλυκὰ δὲ ὄντα, βραχυκαταληκτεῖ. αὖλαξ, πῖδαξ. Κοινότερον δὲ, τὰ εἰς ξ ὑπὲρ μίαν συλλαβὴν, δίχρονον πρὸ τοῦ ξ ἔχοντα, ἀρσε-

νικὰ

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

νικὰ μὲν ὄντα, μακρὸν αὐτὸ ἔχει, θώραξ, φοῖνιξ, κῆρυξ, ἧλιξ. Θηλυκὰ δὲ, βραχὺ· αὖλαξ, κύλιξ, αὔτυξ, πέρδιξ. Τὰ δὲ μονοσύλλαβα ἀεὶ συστέλλεται, φρύξ. Τὰ δὲ εἰς ις βαρύτονα, εἴτε ἀρσενικὰ, εἴτε θηλυκὰ, βραχυκαταληκτεῖ. Τὸ ὄρνις ἐκτείνουσιν οἱ Ἀττικοὶ, καὶ τὸ ἄκνημις, καὶ τὰ ὅμοια συνθετα. (ὡς καὶ κληῒς, ἄκληῒς.) Καὶ ὀξύτονα δὲ θηλυκὰ ὄντα, τῷ δ κλινόμενα, βραχυκαταληκτεῖ. κεραμὶς, πινακὶς, θηεὶς, ψηφὶς, κρηπὶς, αὐλητεὶς, Πειαμίς. Ἔτι τὰ εἰς σ λήγοντα μετὰ διχρόνου, καὶ ἀποβολῇ τοῦ σ ποιοῦντα οὐδέτερον, συνεσταλμένον ἔχει τὸ δίχρονον, ἡδὺς, ἡδύ. μέγας, μέγα. Ἔτι τὰ εἰς υς βαρύτονα, εἴτε μονογενῆ, εἴτε τριγενῆ, βραχυκαταληκτεῖ, βότρυς, πῆχυς, ἄδακρυς. Τὰ δὲ εἰς υς μονοσύλλαβα, καὶ μὴ, ἐὰν ὀξύτονα ᾖ, μακροκαταληκτεῖ, σῦς, μῦς, δρῦς, ὀφρῦς. Ἔτι πᾶν ἀρσενικὸν, καὶ θηλυκὸν εἰς ἀμετάβολον λῆγον, μακροκαταληκτεῖ, πλὴν τοῦ μάκαρ, καὶ δάμαρ. (ἐνταῦθα ἀνάγονται καὶ τὰ εἰς ων ἀρσενικὰ, καὶ θηλυκὰ, καὶ τὰ εἰς ωρ.) Ἔτι τὰ εἰς ψ λήγοντα μετὰ διχρόνου, μακροκαταληκτεῖ. Μετάγε μὴν τοῦ ο, βραχυκαταληκτεῖ. Πλὴν τῶν ἀπὸ τοῦ ὦπα, τοῦ σημαίνοντος τὸν ὀφθαλμόν. οἷον, κύκλωψ. Ἐξαιρείσθω τὸ κέρκωψ, καὶ κώνωψ, καὶ ῥώψ. Ἡ δὲ

δὲ Γενικὴ ἰσοσυλλαβοῦσα μὲν τῇ Εὐθείᾳ, μακροκαταληκτεῖ. περιττοσυλλαβοῦσα δέ, βραχυκαταληκτεῖ. Ἡ δὲ Δοτικὴ τῶν μὲν ἰσοσυλλάβων, ἀεὶ μακροκαταληκτεῖ. ἤτοι γὰρ τῷ τῆς εὐθείας φωνήεντι διφθογγουμένῳ. Αἰνείας, Αἰνείᾳ. ἢ καὶ μείζονι. λόγος, λόγῳ. Τῶν δὲ περιττοσυλλάβων, ἀεὶ βραχυκαταληκτεῖ. Τὸ δὲ θέτι, καὶ μῆτι, ἐκ συναιρέσεως. Ἡ δὲ Αἰτιατικὴ τῶν μὲν ἰσοσυλλάβων, ὁμόχρονος τῇ εὐθείᾳ, Αἰνείας, Αἰνείαν. Τῶν δὲ περιττοσυλλάβων, ὁμόχρονος τῇ γενικῇ. Αἴαντος, Αἴαντα. Ὅθεν δὴ καὶ Ἀθηναῖοι, ὅτι Πηλέως, καὶ Ἀχιλλέως μακρογραφοῦσι, μακρὸν λαμβάνουσι τὸ α τῆς Αἰτιατικῆς τῶν εἰς ευς, ἵνα ἰσόχρονος τῇ γενικῇ ᾖ. καὶ μὴν δέδορκα τόνδε πηλέα πέλας. Κλητικὴ δὲ πᾶσα τὸν ἴσον χρόνον τῇ ἰδίᾳ Εὐθείᾳ ἔχει, ἢ καὶ ἐλάττω, μείζω δὲ οὐδέποτε. Διὸ καὶ τὰ εἰς ἀμετάβολον λήγοντα βαρύτονα, ἀποβάλλοντα τῆς γενικῆς τὴν ἐσχάτην, ποιεῖ τὴν Κλητικήν. Νέστορος, Νέστορ. ἄρσενος, ἄρσεν. μαχάονος, μαχάον. Πλὴν τοῦ Ἄπολλον. Πόσειδον. Ἡ δὲ Εὐθεῖα τῶν δυϊκῶν καὶ πληθυντικῶν, τῶν μὲν ἰσοσυλλάβων μακροκαταληκτεῖ. Τῶν δὲ περιττοσυλλάβων, βραχυκαταληκτεῖ. Ἡ Γενικὴ δὲ μακροκαταληκτεῖ, τῶν μὲν δυϊκῶν, τῇ αι, ἢ τῇ οι διφθόγγῳ· τῶν δὲ πληθυντικῶν, τῷ ω. Ἡ δὲ πληθυντικὴ Δοτι-

καὶ τῶν μὲν ἰσοσυλλάβων, μακροκαταληκτεῖ τῇ διφθόγγῳ· τῶν δὲ περιττοσυλλάβων, βραχυκαταληκτεῖ τῷ ι. Ὅλως δὲ τὴν παραλήγουσαν ἰσοχρονεῖ ταῖς ἄλλαις πλαγίαις. Ἐνίοτε δὲ καὶ μείζω ἔχει τὸν χρόνον, ὡς ἐπὶ τοῦ λέοντος, λέουσι. καὶ λέγοντος, λέγουσιν. Ἡ δὲ Αἰτιατικὴ τῶν μὲν ἰσοσυλλάβων, μακροκαταληκτεῖ ἀεί. Τῶν δὲ περιττοσυλλάβων, βραχυκαταληκτεῖ. Διὸ καὶ λέγεται, ὅτι αἱ μὲν εἰς αι λήγουσαι Εὐθεῖαι τῶν πληθυντικῶν, ἐκτείνουσι τὸ α τῶν Αἰτιατικῶν. Αἱ δὲ εἰς ες, συστέλλουσιν. Ἡ δὲ Κλητική, ὡς εἴρηται.

Ἔτι τοὺς ἀρκτικούς τε τῶν Χρόνων, καὶ παραλήγοντας, καὶ ὅλως μεταξὺ ὄντας θεωροῦντες ὁμοίως λέγομεν, ὅτι τὸ στερητικὸν α βραχύ. εἰ μὴ διὰ μέτρον μηκύνοιτο, οἷον καὶ τὸ, ἀθάνατος. Ἔτι τὸ α πρὸ τοῦ β, ἢ μ, συστέλλεται. ἄβυδος, ἅμιλλα. Πλὴν τοῦ ἀμητός. Καθόλου δὲ πᾶν δίχρονον ἐκ κράσεως ὂν ἐκτείνεται. μῆτι, ἱρᾶς, ἵρηξ, ἀκλεᾶ. Τὸ δὲ δυσκλέα, καὶ νηλέα, οὐ κατὰ κρᾶσιν, ἀλλ' ἐξαιρέσει τοῦ ε. Ἔτι τὰ εἰς ος καθαρὸν ὀξύτονα, τῷ α παραλήγοντα, μακροπαραληκτεῖ. Καὶ ὅλως τὰ διχρόνῳ παραλήγοντα οὕτως. ναός. κειός. ἰός. πλὴν τοῦ βιός. Ἔτι τὰ εἰς μα καθαρὸν οὐδέτερα, φύσει μακρᾷ μάλιστα παραλήγει, ἄλλως τε καὶ σύστοιχα ὄντα τῶν ἀπὸ τοῦ Παρακειμένου εἰς μος ἀρσενικῶν. οἷον,

θυ-

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

θῦμα, ῥῦμα, λῦμα, χῦμα. Ἐξαιρείσθω τὰ ἀπὸ τῶν εἰς μι, θέμα, δόμα, καὶ πρὸς τούτοις τὸ στόμα. Ἀνάπαλιν δὲ τὰ εἰς μὴ καθαρὸν φύσει γὰρ βραχεῖα τὰ πολλά. δόγμα, βρέγμα. Τάγε μὴν εἰς ον συγκειτικά, οὐδέποτε φύσει μακρῷ παραλήγει διχρόνῳ. Πλὴν τοῦ θᾶττον. Τὰ μέντοι εἰς ων καθαρὸν συγκειτικὰ, μακρὰν ἔχει τὴν παραλήγουσαν, βελτίων. Ἔτι τὰ εἰς ος δισύλλαβα οὐδέτερα, τῷ α παραλήγοντα, βραχυπαραληκτεῖ, χάος, φάος. πλὴν τοῦ φᾶρος. Ἔτι τὰ εἰς αειον ἐσχηματισμένα ὑποκοριστικὰ, συνεσταλμένον ἔχει τὸ α, ἱππάειον, φυλλάειον, πτοιάειον. Ἔτι τὰ εἰς ρος καθαρὸν δισύλλαβα, ἀρσενικὰ, τῷ α παραλήγοντα, βραχυπαραληκτεῖ. ταρός. λαρός. Ἔτι τὸ πρὸ τοῦ τ ἰῶτα, βραχὺ, ἀρκτικὸν ὄν. ἴτυς, ἰτέα, ἰτεῖον. Τάγε μὴν εἰς ιτας σχηματιζόμενα, μεσοσυλλαβοῦντος τοῦ ι, καὶ παραλήγοντος, μακροπαραληκτεῖ. Πλὴν τῶν ἀπὸ ὀξυτόνων συνθέτων, διχαμοκείτης γὰρ τῷ βραχεῖ, ὅτι ἀπὸ τοῦ κειτής. Τὰ δὲ ἀπὸ ῥημάτων διφθογγογράφων γινόμενα διὰ τοῦ ι, βραχὺ τὸ ι ἔχει. Εἰ δὲ σῖτος ἀπὸ τοῦ σείειν, οὐδὲ τοῦτο καθόλου. Ἔστι γε μὴν ὡς ἐπὶ τοπλεῖστον τὰ ὀνόματα βραχύτερα τῶν ῥημάτων ἀφ᾽ ὧν παράγονται, πείθω, πιθανός. λείχω, λιχανός. Ἔτι τὰ εἰς ιος, εἴτε παροξύτονα, εἴτε προπαροξύτονα, βραχεῖα παραλήγει, (ἐν τούτοις

περιέλαβε καὶ τὰ εἰς ια θηλυκὰ, καὶ ταῦτα γὰρ βραχυπαραληκτεῖ. σωτηρία.) πλὴν τοῦ Δῖος, Κῖος, Χῖος, Τῖος, ἐκ συναιρέσεως ὄντων. Ἔτι τὰ εἰς ιον οὐδέτερα ὑποκοριστικὰ, εἴτε παροξύτονα, εἴτε προπαροξύτονα, βραχείᾳ παραλήγει, θηρίον, γραμμάτιον. Ἔτι τὰ εἰς ας ἀρσενικὰ, βαρύτονα, τῷ ι παραλήγοντα, βραχυπαραληκτεῖ, κοχλίας. Ἔτι τὰ εἰς ιμος παράγωγα, ὑπερδισύλλαβα, ἁπλᾶ, συστέλλει τὸ ι. αὔθιμος, ἄλκιμος, κύδιμος, πρώϊμος. Τὸ δὲ ἄτιμος, βούλιμος, ἴφθιμος, σύνθετα. Ἔτι τὰ εἰς ινος ὑπερδισύλλαβα, ὀξύτονα, καιροῦ τε, καὶ ὥρας ὀνομαστικὰ, βραχυπαραληκτεῖ, ἐαρινὸς, θερινὸς, νυκτερινός. Εὕρηται μέντοι καὶ ἐκτεινόμενα παρὰ Ποιηταῖς ταῦτα. Βαρύτονα δ' ὄντα, εἴτε δισύλλαβα, εἴτε μὴ, μακρᾷ παραλήγει. Πλὴν τοῦ κάρκινος, καὶ πίνος. Ἔτι τὰ εἰς ινη ὑπερτρισύλλαβα, μακρᾷ παραλήγει, ἡρωΐνη, μολυβδίνη. Πλὴν τοῦ ἐλατίνη, καὶ τῶν ἐπὶ πόλεων. Ἔτι τὰ εἰς λος, εἴτε τῷ ι, εἴτε τῷ υ, βραχείᾳ παραλήγει. Τά γε μὴν εἰς υλον οὐδέτερα, μακροπαραχληκτεῖ, σκῦλον, φῦλον, πλὴν τοῦ ξύλον, καὶ φύλλον. Ἔτι τὰ εἰς της, εἴτε τῷ ι, εἴτε τῷ υ, μακροπαραληκτεῖ, πολίτης, πρεσβύτης. Πλὴν τοῦ κριτὴς, καὶ τῶν ἀπὸ τούτου. Ἔτι τὰ εἰς μος καθαρὸν, δισύλλαβα, τῷ υ παραλήγοντα, μακροπαραληκτεῖ, χυμὸς θυμός. Ὅλως τε τὰ ἀπὸ τοῦ πρώτου προσώπου τοῦ παθητικοῦ

τικοῦ

τικ: Παρακείμενα ἀρσενικὰ εἰς μος, μακρὰν βούλεται ἔχειν τὴν παραλήγουσαν, ἤτοι φύσει, ἢ θέσει. Διὸ καὶ ἔστι μὲν ἃ προσλαμβάνοντα τὸ σ, μηκύνεται, δέδεμαι, δεσμός. Ἔστι δ' ἃ αὐτὴν ἐκτείνει τὴν παραλήγουσαν ἐπὶ τὸ φύσει μακρόν. τέθυμαι, θυμός. λέλυμαι, λυμός. ἔρρυμαι, ῥυμός. κέχυμαι, χυμός. Ἔτι τὰ εἰς ινος δισύλλαβα, μακροπαραληκτεῖ, φρῦνος, θῦνος. Πλὴν τοῦ πλινός. Καὶ ὑπερδισύλλαβα δ' ὄντα, μακρᾷ παραλήγει, κίνδυνος, ἄλινθος, πάχινος. Διὸ καὶ τὸ βόθυνος ἀναλόγως ἐκτείνουσιν οἱ Ἀττικοί. Τὸ δ' ἀνδρόγινος, λάγινος, καὶ τὰ ὅμοια, τὸν τοῦ γυνὴ ἔχει χρόνον. Ἔτι τὰ εἰς ινη δισύλλαβα, μακροπαραληκτεῖ. μίνη, φρύνη. Πλὴν τοῦ γυνή. Τὰ δὲ ὑπὲρ τὴν δισυλλαβίαν, συστέλλεται, δικαιοσύνη, βρυθοσύνη, κορύνη. Ἐπὶ δὲ τῆς Γενικῆς, καὶ τῶν ἄλλων πλαγίων οὐκ ἀεὶ τὰ δίχρονα, οἷα ἐπὶ τῆς Εὐθείας, ἀλλ' ἔνια μὲν μακρὰ ὄντα συστέλλεται, ἔνια δὲ ἀνάπαλιν· οἷον τὰ εἰς ιξ ἅπαντα μακρᾷ παραλήγει, καίτοι διαφορούμενα ἐπ' Εὐθείας, ὡς εἴρηται, φοίνικος, κήρυκος. Ἔτι τὰ εἰς ις ὀξύτονα, θηλυκά, δισύλλαβα, τῷ δ κλινόμενα, φύσει μακροπαράληκτα, καὶ μήτε ὑποκοριστικά, μήτε κύρια, ἐπὶ μὲν τῆς Εὐθείας βραχὺ ἔχει το ι, ἐπὶ δὲ τῆς Γενικῆς φύσει μακρὸν, κνημῖδος, κλῃῖδος,

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

βαλβῖδος. ἀπὸ γὰρ τοῦ βηλοῦ. Τοὐναντίον δὲ τὰ εἰς ψ, βραχεῖα γάρ. ἰπός. γυπός. Ὥσπερ αὖ καὶ τὰ μονοσύλλαβα. μυός. δρυός. Πλὴν τῶν δικαταλήκτων. Καὶ τὸ φόρκιν δὲ, καὶ πόλτιν πλαγιαζόμενα, ἐκτείνεται. Καὶ μὲν δὴ καὶ τὰ τῶν ἐπιθέτων τρισύλλαβα πάντα βραχὺ τὸ ι σώζει, εἴτε μακρᾷ, εἴτε βραχείᾳ παραλήγονται τὴν εὐθεῖαν ἔχοντα, αὐλητρίδος, στρατηγίδος. Τά γε μὴν παραλήγοντα, καὶ ἅμα προπαραλήγοντα βραχείᾳ, ἐκτείνεται ἐπὶ τῆς Γενικῆς, ὡς τὸ πλοκαμῖδος. Ποιηταὶ δὲ κἀν τούτοις βραχὺ τὸ ι φυλάττουσιν, ἐπενθεύσης τὸ η, ποταμηΐδος, παγασηΐδος. Καθόλου δὲ πρὸ ἀμεταβόλου τοῦ σ ἐπιφερομένου, μακρὸν τῶν διχρόνων οὐδὲν εἴρηται κεκλιμένον. Τὸ δὲ ω, ὅσα μὲν τῶν εἰς ων ἀρσενικῶν βαρυτόνων παρώνυμα, μακρὸν οὕτω φυλάττει καὶ ἐπὶ Γενικῆς, καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων πλαγίων, θέων, θέωνος. Ὅσα δὲ ῥηματικὰ, ἢ κοινὰ τῷ γένει, μεταβάλλει εἰς τὸ βραχύ· φιλήμων, φιλήμονος, σώφρων, σώφρονος. Φυλάττει δὲ τὸ μακρὸν καὶ τὰ περιεκτικὰ, καὶ τὰ ὡς περιεκτικὰ, ἐλαιῶνος, ἀγκῶνος. Καὶ τὰ ἐκ συναιρέσεως, Ποσειδῶνος, Ξενοφῶντος. Καὶ τὰ βαρύτονα θηλυκά. μήκων, μήκωνος. Καὶ ὀξύτονα δὲ πόλεων ὀνόματα ὄντα, φυλάττει. Σιδών, σιδῶνος. Πλὴν τοῦ αὐθηδόνος, καὶ ὀλοοσόνος, καὶ χαλκηδόνος. Ἔτι τὰ εἰς π τῶν μέσων

συμ-

συμφώνων ἐσχατοσυλλαβοῦντα, τρίβων, στράγων, κώδων. Πλὴν τοῦ σηπεδὼν, καὶ μακεδών. Καὶ ὅλως τῶν ῥηματικῶν, καὶ ἐθνικῶν, καὶ κοινῶν τῷ γένει. Ἔτι τὰ εἰς τι τῶν ψιλῶν. λάκων, στίλπων, Πλάτων. πλὴν τοῦ πέπων. Ἔτι τὰ εἰς τι τῶν δασέων καθαρόν. Κείθων, Τρύφων, γλίχων. Ἔτι τὰ εἰς τι τῶν ἀμεταβόλων καθαρόν· ἄλων, Σόλων, Ἀπόλλων, Ἄμμων, Ζήνων, τρήρων. Ἐξαιρείσθω τὰ συγκριτικὰ, καὶ ῥηματικὰ τῷ γένει, καὶ τὸ στήμων, καὶ τέλμων, καὶ στρυμών. Ἔτι τὰ εἰς σων, τὸ μακρὸν φυλάσσει· Καύσων, Βρύσων. Πλὴν τοῦ Ἰάσων, καὶ Αἴσων. ῥηματικὰ γάρ. Ἔτι τὰ τῇ αι, ἢ τῷ ι παραλήγοντα καθαροκατάληκτα. Αἰγαίων, Ἀνδροπῶν, πυγμαλίων, Ἴων. Πλὴν τοῦ ἰξίων, Ἀμφίων, Ὑπερίων, Πανδίων. Καθόλου δὲ τὰ καθαροκατάληκτα ὀξύτονα, φυλάσσει, ἀπατεών. Εἴη δ᾽ ἂν ταῦτα καὶ ὡς περιεκτικά. Καὶ τὰ μονοσύλλαβα, θρών. Τάγε μὴν ἄλλως ὀξύτονα θηλυκὰ, εἰς τὸ βραχὺ μεταβάλλει. τρυγὼν, τρυγόνος. Ἔτι τὰ εἰς ων καθαρὸν βαρύτονα, τῷ α παραλήγοντα, συστέλλεται. Ποσειδάονος, Μαχάονος. Καὶ ὅλως τὰ εἰς ων καθαροκατάληκτα, ἢν μακρῷ παραλήγῃ διχρόνῳ, εἰς τὸ βραχὺ τρέπεται ο, ἰξίονος, καὶ περικτίων δὲ, καίτοι βραχεῖα παραλήγον. Καὶ τὰ συγκριτικὰ πάντα, κρείττο-

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

νος, βελτίονος. Τὰ δὲ βραχυπαραληκτοῦντα, τὸ μακρὸν σώζει, ἀρυτίωνος. Ἔτι τὰ εἰς ων παραλήγοντα τῷ υ, ὀξύτονα μὲν, συστέλλεται. Ἀμφικτυὼν, ἀλεκτρυὼν. Παροξύτονα δὲ οὔ. Ἀμφιτρύων, ἠλεκτρύων. Ἔτι τὰ παραλήγοντα τῷ η, εἴτε ὀξύτονα, εἴτε παροξύτονα, σαρπηδὼν, παιήων. Καὶ τὰ ἐθνικά. πλὴν τοῦ καύκων, μάλων, λάκων. Καὶ τὰ δύο σύμφωνα διάφορα ἔχοντα. Λυκόφρων, ἐνοσίχθων. Ἔτι τῶν εἰς ωρ βαρυτόνων ὅσα μὲν ἔχει τὸ λ, ἢ τὸ μ ἐσχατοσυλλαβοῦν, μακρὸν αὐτὸ φυλάττει τὸ ω καὶ ἐπὶ τῆς γενικῆς. ἕλωρος, τέκμωρος. Ὅσα δὲ μὴ, εἰς τὸ βραχὺ τρέπονται κλίνεται. Νέστορος. Ἔτι τὰ εἰς ως κλινόμενα, ἢ τῷ καθαρῷ, ἢ τὸ τ, τὸ μακρὸν σώζει. ἥρωος, ἱδρῶτος. Τάγε μὴν εἰς οψ, ὡς ἐπὶ τῆς Εὐθείας, οὕτω καὶ ἐπὶ τῆς Γενικῆς ἔχει.

Τόνος Ῥήματος.

Τῶν δὲ εἰς ω Ῥημάτων κοινικῶς μὲν κλινομένων κοινὸν, τὸ παροξύνεσθαι ἐπὶ Ἐνεστῶτος, ἀπαθῶν ὄντων. Τὰ γὰρ συνῃρημένα περισπᾶται, ὥσπερ καὶ τὰ ὀνόματα. Ὅλως τε πᾶν ῥῆμα μακροκατάληκτον, ἐπὶ τῆς μακρᾶς ἔχον τὸν τόνον, περισπᾶται. Πλὴν τοῦ κἀγώ. Ἴδιον δὲ τῶν πεμπτοζύγων τὸ προπαροξύνεσθαι. ἵστημι, τίθημι. Πλὴν τοῦ εἰμὶ, καὶ φημὶ, ὀξυτόνων.

Καὶ

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Καὶ παθητικῶς δὲ διατιθέμενα, καὶ ὥσπερ κλινόμενα, φυλάττει τὸν τόνον ἔτι ἐπὶ τῆς αὐτῆς ἄπαντα. λέγω γάρ, λέγομαι. δίδωμι, δίδομαι. Ὁ δὲ Παρατατικὸς, παροξύτονος ἀεὶ, εἰμήτι κωλύοι. Διὸ καὶ συλλαβικῶς μὲν αὐξανομένῳ, ἐπὶ τὸ προσληφθὲν ε, ὁ τόνος ἀναβιβάζεται. τύπτω, ἔτυπτον. χρονικῶς δὲ, ἐπὶ τὸ αὐξανόμενον αὐτὸ ἀρκτικὸν φωνῆεν. ἀκούω, ἤκουον. Τῶν δὲ Μελλόντων ὁ μὲν ἐνεργητικὸς, παροξυτόνως ὁ πρῶτος, τύψω. Περισπωμένως δέτοι ὁ δεύτερος, τυπῶ. Ὁ δὲ παθητικὸς προπαροξυτόνως, τυφθήσομαι. Καὶ τῶν μέσων δὲ ὁ πρῶτος ὁμοίως, τύψομαι. Ὁ δεύτερος δὲ προπερισπωμένως, τυποῦμαι. Ἐξαιρείσθω τὰ τετράζυγα. Τούτων γὰρ ἴδιον, τὸν μὲν ἐνεργητικὸν πρῶτον περισπᾶσθαι, ψαλῶ· τὸν δὲ μέσον ἀ. προπερισπᾶσθαι, ψαλοῦμαι. Τῶν δὲ Ἀορίστων ὁ μὲν ἐνεργητικὸς, προπαροξυτόνως, εἰ ἐγχωρεῖ, εἰ δὲ μὴ, παροξυτόνως γε, ἔτυψα, ἔθην. Ὁ δὲ μέσος καὶ ὁ παθητικὸς, παροξυτόνως, ἐτυψάμην, ἐτύφθην. Καθόλου δὲ ὁ μὲν Παρακείμενος, προπαροξυτόνως. Ὁ δὲ Ὑπερσυντέλικος παροξυτόνως. Ἐν δὲ συνθέσει τὰ τροχαϊκὰ προπερισπώμενα οὐκ ἀναβιβάζει τὸν τόνον, καθάπερ καὶ τὰ ὀνόματα ἀνεβίβαζεν, εἶπε, κατεῖπεν, εἶχε, κατεῖχε. Πλὴν τοῦ οἶδα, σύνοιδα γὰρ προπαροξυτόνως, καὶ οἶσθα, σύνοισθα, καὶ

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

κεῖμαι, πρόσκειμαι. Οὐκ ἔτι δὲ καὶ τὸ κεῖσθαι ἀναβιβάζει. προσκεῖσθαι γὰρ προπερισπωμένως. Προσωπικῶς δὲ κλινομένων κοινὸν ἁπάντων τὸ ἐπὶ τῆς αὐτῆς φυλάττεσθαι διόλου, εἰ μὴ τετάρτη συλλαβία, ἢ μακρὰ τρίτη κωλύοι. οὕτω γὰρ ἀεὶ ἐπὶ τῆς ἑπομένης ὁ τόνος. τύπτομαι, τυπτόμεθα. ἐτύπτεσθον, ἐτυπτέσθην. Ἐγκλιτικῶς δὲ κλινομένων τὸ μὲν Προστακτικὸν προπαροξυτόνως, ἔνθα ἂν ἐγχωρῇ· μὴ ἐγχωροῦν δὲ, παροξυτόνως, τύπτε, τέτυφε. Πλὴν τοῦ δευτέρου τῶν μέσων Ἀορίστου, περισπωμένως γάρ, τυποῦ. Ἐξαιρείσθω καὶ τὸ εἰπέ. λαβέ, ἐλθέ, εὑρέ, ἰδέ. ὀξυτόνως γάρ. Τὸ δ' Εὐκτικὸν, καὶ Ὑποτακτικὸν, καὶ Ἀπαρέμφατον, ἐπὶ τῆς αὐτῆς τονιστέον, ἐφ' ἧς καὶ τὸ ἀρχικὸν ῥῆμα τυγχάνει ἔχον τὴν τάσιν, ἣν μηθὲν κωλύῃ. Πλὴν τῶν εἰς ναι ἀπαρεμφάτων. Ταῦτα γὰρ ἐπὶ τῆς παραληγούσης, τυπῆναι. Καὶ πλὴν τοῦ δευτέρου Ἀορίστου, καὶ Μέλλοντος, περισπῶνται γὰρ, τυπεῖν. Καὶ τῶν μέσων, τυπεῖσθαι γὰρ, καὶ τυπέσθαι.

Χρόνος Ῥήματος Ληκτικός.

Χρόνος δὲ Ῥημάτων τοιοῦτος. Πᾶν ῥῆμα εἰς ω μὲν λῆγον, μακροκαταληκτεῖ· εἰς ον δὲ, βραχυκαταληκτεῖ, εἰ μὴ στιγμημένον εἴη, οἷον τὸ βοῶν, ἐγέλων. Ἐξαιρείσθω ὁ δεύτερος Ἀόρι-

στος

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

ςος τῶν πεμπτοζύγων, ἔδων, ἔγνων. Τὰ δὲ εἰς ι λήγοντα, βραχυκαταληκτεῖ, ἵςημι, δίδωμι. Τὸ ὀφειλόμενον α τῷ Α'ορίςῳ, βραχὺ ἀεί. Πᾶς παρακείμενος βραχυκαταληκτεῖ. Ε'τι τὰ δεύτερα τῶν Προςακτικῶν πρόσωπα βραχυκαταληκτεῖ. Πλὴν τοῦ παθητικοῦ Ε'νεςῶτος, καὶ τοῦ μέσου Α'ορίςου δευτέρου. Τὰ πρῶτα τῶν Εὐκτικῶν εἰς μι μὲν λήγοντα, βραχυκαταληκτεῖ, εἰς ην δὲ μακροκαταληκτεῖ, τύπτοιμι, τυφθείην. Τὰ Α'παρέμφατα μακροκαταληκτεῖ, πλὴν ὅσα ἡ αι δίφθογγος αὐτὶ βραχέος, ἐσχατοσυλλαβοῦσα λαμβάνεται. Ε'πὶ τῶν προσώπων τοῖς μὲν ἑνικοῖς, καὶ δυϊκοῖς τρίτοις τῶν Προςακτικῶν, μακρὸν μὲν τὸ λῆγον, βραχὺ δὲ φύσει τὸ παραλῆγον. Τοῖς δὲ Πληθυντικοῖς τρίτοις, ἀνάπαλιν. Τοῖς δ' ἄλλοις ἅπασιν, ἑνικῶς μὲν κλινομένοις, μακρὸν τὸ λῆγον. Πλὴν ὅσα ἡ αι ἐσχατοσυλλαβοῦσα αὐτὶ βραχέος λαμβάνεται. Καὶ πλὴν τοῦ τρίτου τῶν πεμπτοζύγων, ἵςησι, τίθησι. Δυϊκῶς δὲ, καὶ πληθυντικῶς βραχύ. Πλὴν τῶν εἰς ην δυϊκῶν, καὶ ἡ Παθητικῶν. ἐτυπτέτην, ἐτυπτέσθην, τύπτη. Ι'διον δὲ τῆς οι καὶ αι, τὸ πολλάκις ἔσας, αὐτὶ βραχέων λαμβάνεσθαι. Πλὴν τῶν συνῃρημένων, καὶ Εὐκτικῶν, καὶ ἐπιῤῥημάτων, σαπφοῖ, τύπτοι, οἴκοι. Ε'ξαιρείσθω τὸ, πάλαι, ἐπίῤῥημα. βραχυκαταληκτεῖ γάρ. Ο'θεν

καὶ

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

καὶ τὸ πρόπαλαι προπαροξυτόνως τονίζεται ἤδη. Ἔτι τὰ μὲν εἰς αω, ἔχοντα πρὸ τοῦ α ἢ φωνῆεν, ἢ τὸ ρ συλλαβιζόμενον, μακρᾷ παραλήγει, ἐάω, περάω. εἰ δὲ μὴ, βραχυπαραληκτεῖ, ἐλάω. Τὰ δὲ εἰς ω καθαρὸν βαρύτονα, ὑπερδισύλλαβα, τῷ ι παραλήγοντα, βραχείᾳ παραλήγει, κυλίω, κονίω, μηνίω. πλὴν τοῦ ἐσθίω, Ἔτι τὰ εἰς ιω περισπώμενα. ἰῶμαι, ἐσιῶ, ἐρυθριῶ, ἀνιῶ. Ἔτι τὰ εἰς ω καθαρὸν περισπώμενα, τῷ ο παραλήγοντα. βοῶ. Ἐὰν μὴ ἀπὸ ὀνόματος γένηται. Ζωῶ γὰρ, καὶ ἀθωῶ, τῷ μακρῷ, ὡς ἀπὸ ὀνομάτων τοῦ ζωὴ, καὶ θωή. Κἂν ἐπένθεσις δὲ ποιητικὴ γένηται, ὁμόχρονος δὴ τῷ ὑπάρχοντι παραληκτικῷ ἔσαι. Βραχεῖα γὰρ, ἂν βραχὺ, ὁρόω, βοόω. μακρὰ δὲ, ἂν μακρόν. μνωμώω, ἱδρώω, πηδώω. Ὡσαύτως δέτοι καὶ ἐπὶ τῶν εἰς α ληγόντων προσώπων, βοάα, μαιμάα. Ἔτι τὰ εἰς ανω ὑπερδισύλλαβα, λαμβάνω, ἀνδάνω. Πλὴν τοῦ ἱκάνω, καὶ κιχάνω. Ἔτι τὸ προστιθέμενον α Ἰωνικῶς τοῖς τρίτοις, βραχύ. τετύφαται. ἐτετύφατο. πεθίασι. Τὸ δὲ ἱςᾶσι, βοᾶσι, κατὰ συναίρεσιν. Ἔτι τὸ ο ἑπομένου δισυμφώνου, ἀεὶ βραχύ. δεσπόζω. Ἔτι τὰ εἰς ωζω, τῷ μακρῷ, σῴζω. Πλὴν τοῦ δεσπόζω, ὄζω, ἁρμόζω. Ἔτι τὰ εἰς υνω ὑπερδισύλλαβα, βαρύτονα, μακρᾷ παραλήγει. ὀτρύνω,

νω, θραύνω, μολιώω. Τὸ δὲ θύω, καὶ λύω, καὶ ῥύομαι, καὶ δακρύω, καὶ κωκύω, διφορεῖται τὸν χρόνον. Τάγε μὴν εἰς νω περισπώμενα, μακρᾷ παραλήγει, κοινῶ, πεινῶ. Καὶ ὅλως τὰ εἰς ινω, πίνω, κρίνω. Ὥσπερ δὲ οὐ πάντα τὰ δίχρονα ἐπὶ τῆς γενικῆς, οἷα ἦν ἐπὶ τῆς εὐθείας, οὕτως οὐδ᾽ ἐπὶ τοῦ Ἐνεστῶτος καὶ Μέλλοντος ἴσα ἀεὶ, ἀλλὰ τὸ θύω, καὶ λύω, καὶ κωκύω, διφορούμενα ἐπὶ Ἐνεστῶτος, ἐπὶ τοῦ Μέλλοντος μακρᾷ ἀεὶ παραλήγει. Ἔτι τὰ εἰς ιω παροξύτονα, οἷον κυλίω, κονίω, ἐπὶ τοῦ Μέλλοντος μακροπαραληκτεῖ. Διὸ δὴ εὖ λέγεται, ὅτι πᾶς Μέλλων Βαρύτονος, ἢ τὴν ἴσην παραλήγουσα ἔχει τῷ Ἐνεστῶτι, ἢ μείζω, οὐδέποτε ἐλάσσω. Ἔτι τὰ εἰς ινω, βραχείᾳ παραλήγει, καὶ ὅλως τὰ τεταρτόζυγα. ὅθεν καὶ κεκρίκαμεν, καὶ ἐκρίθην, βραχείᾳ παραλήγει, καὶ τὰ ἀπὸ τούτων ὀνόματα, κρίσις καὶ κρίμα. ἐκεῖνα δὲ καὶ κρῖναι, μακρᾷ. Ἔτι τὰ εἰς πτω τῷ υ παραλήγοντα, ἐπὶ τοῦ Παρακειμένου μακρᾷ φύσει παραλήγει, τύπτω, τέτυφα, κύπτω, κέκυφα. τί γὰρ οἶδε δρῶσιν οἱ σφόδρ᾽ ἐγκεκυφότες; Ἔτι πᾶς Παρακείμενος τῷ κ συλλαβιζομένην ἔχων τὴν λήγουσαν, μακρᾷ παραλήγων, εἰ ἀποβολὴ γένοιτο τοῦ κ, συστέλλει τὴν παραλήγουσαν, ἕστηκα, ἕσταα, βέβηκα, βέβαα, τέθνηκα, τέθναα, δέδοικα, δέδια.

Ἔτι

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Ε'τι πᾶς Παρακείμενος ἀπαθὴς τῶν Α'παρεμ-
ρεμφάτων, βραχυπαραληκτεῖ, πτυφέναι, πε-
ποιηκέναι. Καὶ πᾶς δὲ ἀναδιπλασιασμὸς διὰ
βραχέος. Καὶ ὅλως αἱ κατὰ τὰς ἀρχὰς τῶν
παρῳχημένων προστιθέμεναι συλλαβαὶ, βρα-
χεῖαι. Ο'γε μὴν πρῶτος Α'όριστος ὡς τὰ
πολλὰ μακρᾷ παραλήγει. Μὴ λανθανέτω δὲ
τὸ ἤνυσα, καὶ ἔφρασα, καὶ ἔπτυσα, βραχυ-
παραληκτοῦντα. μηδὲ τὸ ἐπήνεσα, καὶ ἐγέλα-
σα, καὶ ἤροσα. Ο' δὲ δεύτερος ἀπὸ θέματος
ὢν βαρυτόνου, βραχεῖα. Δεῖ δὲ τὸν αὐτὸν καὶ
ὑπερδισύλλαβον εἶναι. ἄλλως γὰρ οὐ καθόλου.
Εἶδον γὰρ τῷ μακρῷ, καὶ εἷλον, καὶ εὗρον, καὶ
ἧκον, καὶ ἦλθον, καὶ εἶπον, καὶ ἦγον, ὅθεν τὸ
ἤγαγον. Θέσει γε μὴν, κἂν ἔνια τῶν τρισυλ-
λάβων μακροπαραληκτοίη, οἷον, ὧν τὰ θέμα-
τα τὴν ληκτικὴν συλλαβὴν ἐκ τῶν ἀφώνων
ἔχει, καὶ πρὸ τοῦ ἀφώνου ἀμετάβολον τὸ ρ,
ἥμαρτον, ἔπαρθον, ἔδαρκον, ἔμαρπον. Τὸ δὲ
ἔπραθον, καὶ ἔδρακον, ποιητικὰ, σιωπῶδα
μέντοιγε τῷ βραχύνοντι λόγῳ. οἷον δὴ καὶ
τὸ ἤμβροτον, μεταβολῇ τοῦ α, καὶ ἐπενθέσει
τοῦ β, διὰ τὸ ἀσύντακτον εἶναι τὸ μ. Ε'τι
τὰ εἰς θι προστακτικὰ, καὶ τὰ εἰς ναι ἀπα-
ρέμφατα, Α'ορίστου ὄντα, φύσει μακρᾷ παραλή-
γει, γνῶθι, φάθι, κλῖναι, λεᾶναι, φᾶναι.
Πλὴν τῶν ε πεμπτοζύγων, θέσ. Οὕτω δὲ καὶ

τὰ

τὰ κατὰ μεταπλασμὸν, κλῦθι, δῦθι, καίτοι ἀπὸ τοῦ κλύε, καὶ δύε. τὸ δὲ κέκλυθι βραχύνεται. Καὶ τὸ ὄρνιθι, καὶ ἴθι. Τάγε μὴν εἰς ναι, καὶ ιναι, τῶν πεμπτοζύγων, βραχυπαραληκτεῖ, ἱσάναι, ζδγνύναι. καθάπερ καὶ τὸ τιθέναι, καὶ διδόναι. Καθόλου γὰρ οἱ τῆς πέμπτης ἀπαρέμφατοι Ἐνεστῶτες, βραχυπαραληκτοῦσι. Τὸ δὲ εἶναι, ὅτε δισύλλαβον, τοῖς δισυλλάβοις τῶν Ἀορίστων ἀκολουθῆσαν, μακροπαραληκτεῖ. Ἔτι πᾶν ῥῆμα εἰς μαι λῆγον, εἰ πρὸ τοῦ μ τὸ ο ἔχει, βραχυπαραληκτεῖ, πλὴν τῶν ὑποτακτικῶν. Καὶ ὅλως τὸ πρὸ τοῦ κλιτικοῦ μ, ἀπαθὲς ο, βραχύ. τύπτομαι, τυπτόμεθα.

Τόνου, καὶ Χρόνου Μετοχῆς.

Μετοχὴ δὲ, ἐπειδὴ τῇ μὲν τοῦ ὀνόματος μετέχει, τῇ δὲ τοῦ ῥήματος, κοινὰ δὴ ἔχει καὶ τὰ πολλὰ τῶν περὶ ἐκείνων εἰρημένων. Ἴδιον δὲ μάλιστα τῆς δε, τὸ συστέλλεσθαι ἐπὶ γενικῆς, ἀπαθῆ ὄντα. λέγων, λέγοντος· καὶ τὸ τὴν αὐτὴν ἔχειν ὀνομαστικὴν τε, καὶ κλητικὴν φωνὴν τε, καὶ χρόνῳ, καὶ τόνῳ. Τοῦτο δέγε κοινὸν καὶ πρὸς τὰ μετοχικὰ ὀνόματα, χαίρων. Τὸ δὲ μεμαῶτος, καὶ τεθνεῶτος, καὶ βεβαῶτος, καὶ τὰ τοιαῦτα, ποιητῶν. Τὸ γὰρ πρὸ τοῦ ω σύμφωνον ἐξαίροντες, καὶ συστέλλοντες τὸ παραλῆγον, κλίνουσιν

νουσιν ἀσυστόλως, μέμηκα, μεμαῶτος, ἢ ῥητέον καὶ ἀπὸ τοῦ μέσου δὴ Παρακειμένου ταῦτα ἐσχηματίσθαι. Συσταλτικὸς γάρτοι ὁ μέσος, δέδοικα, δέδια, ἤκουκα, ἤκοα. ὅθεν τὸ ἀκηκοώς.

Ἐνεστώς. Μέλλων. Ἀόριστος α.

Τόνος δὲ τῇ μὲν Ἀρσενικῇ τοῦ Ἐνεστῶτος, καὶ Μέλλοντος, καὶ Ἀορίστου πρώτου τῶν εἰς ω ἐνεργητικῶν, ἐπὶ τῆς αὐτῆς τῷ ἀρχικῷ ῥήματι. τύπτω, ὁ τύπτων, ὁ τύψων, ὁ τύψας. Πλὴν τελῶν, ἴω, κίω, ἔω: τούτων γὰρ αἱ μετοχαὶ ὀξυτονοῦνται, ἰών, κιών, ἐών.

Παρακείμενος. Ἀόριστος β'.

Τῇ δὲ τοῦ Παρακειμένου, καὶ δευτέρου Ἀορίστου, ἐπὶ τῆς ἐσχάτης, πετυφώς, τυπών, ὀξυτόνως, καὶ μακροκαταλήκτως. Ὁμοίως δὲ καὶ τῇ τοῦ μέσου Παρακειμένου, καὶ τοῖς πεμπτοζύγων ἐνεργητικοῖς, τιθείς, ἱστάς. Αἵγε μὴν εἰς μενος πᾶσαι, προπαροξύνονται. Πλὴν ἐπὶ τοῦ Παρακειμένου. παροξυτόνως γάρ. Καὶ βραχυκαταληκτοῦσιν. Αἱ δὲ εἰς εις, ὀξυτονοῦνται, καὶ μακρογραφοῦνται τῇ ει, πλὴν τῆς ἀπὸ τοῦ υ, ζεύγνυμι, ζευγνύς. μακροκαταληκτεῖ μέντοι καὶ αὕτη. Καθόλου δὴ αἱ τῶν ἐνεργητικῶν μετοχαί, γένους οὖσαι ἀρσενικοῦ, μακροκαταληκτοῦσι, τύπτων, τύψας, τυπών, πετυφώς. Ἔτι

κλι-

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

κλινομένη ὧδε τῷ γένει, ὁ τύπτων, ἡ τύπτουσα, τὸ τύπτον, ἐπὶ τῆς αὐτῆς φυλάττει τὸν τόνον. Καὶ λήγει δὲ βραχεῖα τὸ θηλυκὸν, παραλήγει μέντοι μακρᾷ, πλὴν τῆς εἰς μενη, ἀνάπαλιν γὰρ, τυπτομένη. Καὶ παραλήγουσα δὲ μακρὰ, τοῖς ἰδίοις ἀρσενικοῖς οἰκείως· ἢ γὰρ τῷ αὐτῷ μακρῷ α, ἢ τῇ ου, ἢ τῇ ει. πλὴν τῆς τοῦ Παρακειμένου, ἥδε γὰρ τῇ η, πτυφυῖα. Ο῞τι τὰ εἰς α καθαρὸν θηλυκὰ, διφθογγοπαράληκτα, τῇ ἐκ τοῦ ι διφθόγγῳ παραλήγει. Δῆλον δ' ὅτι καὶ τὸ οὐδέτερον ἀεὶ βραχυκατάληκτει. ἢ γὰρ εἰς ον προπαροξυτόνως. τυπτόμενον. ἢ εἰς ον καὶ εἰς εν ἀπὸ τῆς γενικῆς τοῦ ἀρσενικοῦ, ὀξυτόνως, ἀπαθὲς ὄν. Οὔτε δὲ ληγούσης μακρᾶς προπαροξύνεται λέξις. Καὶ πᾶσα Μετοχὴ συστέλλεται ἐπὶ γενικῆς. Τὸ δὲ ἑστῶτος κατὰ συναίρεσιν ἀπὸ τοῦ ἑσταότος.

Τόνος, καὶ Χρόνος Ἄρθρου.

Ἄρθρον δὲ τὸ μὲν ἀρσενικὸν, καὶ Οὐδέτερον ἀνάγεται ἐπὶ τὰ τῶν ὀνομάτων τριτόκλιτα, κἀκείνοις ὁμοίως ἔχει τὸν χρόνον. Ἐπὶ μὲν γὰρ εὐθείας, καὶ αἰτιατικῆς βραχὺ, ἐπὶ δὲ γενικῆς, καὶ δοτικῆς μακρόν. ὅς, οὗ, ᾧ, ὅν. Κἀπὶ τῶν ἄλλων δὲ ὁμοίως ταῖς ἐκείνων καταλήξεσιν ἔχει. Διὸ καὶ λέγεται, ὅτι καθόλου τὰ Ἄρθρα τῆς Δοτικῆς τῶν ἑνικῶν, καὶ τῆς Εὐθείας τῶν δυϊκῶν,

καὶ

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

ϗ τῆς Γενικῆς τῶν πληθυντικῶν, μακροκαταληκτεῖ. Αἱ μέντοιγε εὐθεῖαι, καὶ αἰτιατικαὶ τῶν προτακτικῶν, οὐκ ὀξυτονοῦνται, ὡς τὰ ὀνόματα, ἀλλὰ βαρύνονται, ὡς αἱ προθέσεις, καί τινες τῶν συνδέσμων. Τὸ δὲ Θηλυκὸν τοῖς δευτεροκλίτοις ἕπεται. Καὶ τὰ μὲν Προτακτικὰ ἢ πνεύματα, ἢ τόνους ἐπιδέχεται. Τὰ δὲ Ὑποτακτικὰ ϗ πνεύματα, καὶ τόνους. Πᾶν μὲν οὖν Ἄρθρον ἀπὸ φωνήεντος ἀρχόμενον, δασύνεται. Τὸ δὲ τῆς Κλητικῆς ὦ, οὐκ ἄρθρον. διὸ ϗ οὐδὲν ἄτοπον, εἰ ψιλοῦται.

Τόνος ϗ Χρόνος Ἀντωνυμίας. Πρώτου Προσώπου.

Ἀντωνυμία δὲ ἡ μὲν πρωτότυπος ἐπὶ τοῦ πρώτου προσώπου, εὐθυλογουμένη τὸ ἑνικὸν, μακροκαταληκτεῖ, ϗ ὀξύνεται. Ἐπὶ γενικῆς δὲ περισπᾶται. Καὶ ἐπὶ Δοτικῆς ὀξύνεται, καὶ μακρογραφεῖται τῇ οι. ἐμοί. Ἐπὶ δὲ Αἰτιατικῆς βραχυκαταληκτεῖ, ϗ ὀξύνεται. Χρὴ δ᾽ ἄρα τὸ ἐντελὲς ἐννοεῖν, ὡς τόγε ἀρκτικὸν ἀποβάλλουσα φωνῆεν, ἐγκλίνεται ὧδε, ἤκουσάς μου, ἔδωκάς μοι, εὔφρανάς με.

Ἐγκλινόμενα.

Καθόλου γάρτοι τὰ Ἐγκλινόμενα ἀποβάλλοντα τὸν ἑαυτῶν τόνον, ἐφέλκεται ὑπὸ τοῦ κατὰ τὴν ἡγουμένην λέξιν, εἴτε μονοσύλλαβα εἴη,

εἴτε

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

εἴτε δισύλλαβα. Τὸ δὲ καὶ μότις, οὐ δισύλλαβον εὖ, ἀλλὰ μονοσύλλαβα δύω. Αἰεὶ γὰρ μία μόνη λέξις ἐγκλίνεται. Δύω οὖν, κἂν μονοσύλλαβοι ὦσιν, οὐκ ἂν ὑφ' ἑνὸς τόνου ἐγκλίνοιντο, ἀλλ' ἡ μὲν προτέρα ὑπὸ τοῦ ὑπάρχοντος κατὰ τὸ ἡγούμενον, ἡ δὲ δευτέρα ὑφ' ἑτέρου, τῇ προτέρᾳ ἐπιτιθεμένου. Ὅλως μὲν τοίνυν τὰ τῶν Πρωτοτύπων δυϊκὰ ἐγκλίνεται, πλὴν τῶν Εὐθειῶν. Τῆς δὲ πρωτοπροσωπέστης τὰ δυϊκά, μακρᾷ μὲν παραλήγει, βραχείᾳ δὲ λήγει τῷ ι, νῶϊ, ἀπαθῆ ὄντα. Ἐπὶ τοῦ πληθυντικοῦ, κοινὸν μὲν ἁπασῶν τῶν πτώσεων τὸ ἀρκτικὸν η, καὶ τὸ δασύνεσθαι. Βραχυκαταληκτεῖ δὲ ἡ μὲν Εὐθεῖα, εἰς ες, βραχείᾳ ἔτι παραλήγουσα. Ἡ δὲ Αἰτιατικὴ, ἀλόγως εἰς ας, ὡς τὰ πεντόκλιτα. Καὶ ἡ Γενικὴ δὲ τοῖς ὀνόμασιν ὁμοίως εἰς ων. Ἡ δὲ Δοτικὴ μακροκαταληκτεῖ τῷ ι, καὶ περισπᾶται. Καίτοι καθόλου τῆς Δοτικῆς τὸ ι, βραχὺ ὄν. Ἢ οὐδ' ἐνταῦθα ἀεὶ μακρόν. ὅθεν οὐδ' ἀεὶ περισπώμενον· ἀλλ' ἢ ὀξύτονον, ἢ παροξύτονον, οἷον δὴ καὶ τὸ Σοφοκλέους. ἀλλ' ἡμῖν Αἴας ποῦ ἐστίν;

Δευτέρου Προσώπου.

Κοινὰ δὲ τὰ ἐπὶ τῶν πληθυντικῶν ταῦτα καὶ τῆς δευτεροπροσωπέστης ἐστί. Πλὴν ὅσον τὸ ἀρκτικὸν, οὐκ η, ἀλλὰ υ μακρόν. Τῶν δὲ ἑνικῶν ἡ μὲν Εὐθεῖα τῷ υ βραχυγραφεῖται, καὶ τὸ

ἀνάγκης ὀξύνεται. Η' δὲ Γενικὴ περισπᾶται· Πᾶσα γὰρ γενικὴ μακροκατάληκτος, ἐπὶ τῆς μακρᾶς τονιζομένη, περισπᾶται. Η' δὲ Δοτικὴ ὀξύνεται, καὶ μακρογραφεῖται ὁμοίως τῇ πρώτῳ προσώπῳ. Ε'τι καὶ ἡ αἰτιατικὴ, καὶ τὰ δυϊκὰ, ὡς ἐπὶ τῆς πρώτης.

Τρίτου Προσώπου.

Τῆς δὲ Τρίτης ἡ μὲν τοῦ ἑνικοῦ Εὐθεῖα, τῷ βραχεῖ. Η' Δοτικὴ δὲ, τῇ οι περισπωμένως. Καὶ ἡ Αἰτιατικὴ τῷ βραχεῖ. Τὰ δὲ δυϊκὰ, καὶ πληθυντικὰ, τῆς τῶν προτέρων ὁμοίως. Πλὴν ὅσον ἡ τῶν πληθυντικῶν δοτικὴ βραχεία λήγει καὶ παραλήγει. Καθόλου δὲ τὸ ἀποπίπτον ε τῶν Α'ντωνυμιῶν βραχύ. Καὶ τὰ μοναδικὰ δὲ τοῦ τρίτου, νὶν, μὶν, βραχεῖ τῷ ι.

Τόνος, καὶ Χρόνος Προθέσεως.

Πρόθεσις δὲ πᾶσα βαρύνεται, καὶ πᾶσα βραχυκαταλήκτει, πλὴν τῆς εἰς, καὶ ἐξ, ἢ δὴ καὶ ἐκ, λέγεται, ἑπομένου σύμφωνου, ἐκ διός. Καὶ πᾶσα δὲ ψιλοῦται ἀπὸ φωνήεντος ἀρχομένη, πλὴν τῆς ὑπὸ, καὶ ὑπέρ. Τῶν μέντοιγε δισυλλάβων μετὰ τὰ ὀνόματα τιθεμένων, ὁ τόνος ἀναβιβάζεται, ποιηταῖς μὲν, πασῶν. Παρνασσὶν κάτα, καὶ ἐμῶν μέτα. Λογογράφοις δὲ, τῆς περὶ, μόνης. τούτων πέρι. Παροξύνονται δὲ καὶ ὅτε ἀντὶ ῥημάτων κεῖνται, ὡς ἡ πάρα, ἀντὶ τοῦ πά-

πάρεστι. Δῆλον δὲ τὸ τὰς Προθέσεις βαρύνεσθαι, ἐκ τοῦ, ἔπ᾽ ἐμοί. εἰ γὰρ ὀξυτονοῦντο, μετέφερετ᾽ ἂν ἐπὶ τὸ ε ἡ ὀξεῖα, ὥσπερ κἀπὶ τοῦ, ἔπι᾽ ἀτὰρ ὀγδοάτην.

Τόνου, καὶ Χρόνου Ἐπιῤῥήματος.

Τὰ δὲ Ἐπιῤῥήματα, ἐπειδὴ ἀπὸ Ὀνόματος, καὶ Ῥήματος, καὶ τῶν λοιπῶν τοῦ λόγου μερῶν ἐστὶ λαβεῖν τε, καὶ σχηματίσαι, καθάπερ ἐν τῷ περὶ τόπων σχηματιστικῶν εἴρηται πρότερον, δῆλον, ὅτι καὶ ὁμοίως ἂν ταῖς ἀρχαῖς ἕξει τὸν Τόνον, καὶ τὸν Χρόνον, καὶ τὸ Πνεῦμα. οἷον, τὸ δικαίως, ὡς τὸ δικαίων. Καὶ τὸ πολλάκις, ὡς τὸ πολλά. Ἔνια μέντοι καὶ διαφέρειν οὐδὲν κωλύει. οἷον, ἐπὶ μὲν τοῦ τρία, καὶ τρίας, τὸ ι βραχύ· ἐπὶ δὲ τοῦ τρὶς, μακρόν· μεταβλητικὸν γάρ ἐστιν ἡ παραγωγή. Οἷον δὴ καὶ ἐπὶ τοῦ Πνεύματος, τὸ μὲν γὰρ ἅμα, δασύνεται, τὸ δὲ ἄμυδις, ψιλοῦται. Σώζει μὲν οὖν ἔνια ἐπὶ τῆς αὐτῆς, οἷον τὰ καλούμενα μεσότητος, καλῶν, καλῶς, τιμίων, τιμίως. Καὶ τὰ δοτικοφανῆ, καὶ τὰ Γενικοφανῆ, κοινῇ, κοινῇ. ἴσης. ἐπίσης. Καὶ ὅλως τὰ καλούμενα ἂν ὁμοιουόματα. Ἔτι τὰ εἰς θεν, ἄνω, ἄνωθεν. τοῦ, πόθεν. ποθὲν μέντοι ὀξυτόνως, διαφορᾶς χάριν τοῦ ἀορίστου. Πειρᾶται δὲ καὶ ὅσα διφθόγγῳ λήγει ἐχούσῃ τὸ υ ὑποτακτικὸν, εὖ, ἀγχοῦ, ὁμοῦ.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ... ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Πᾶσα γὰρ δίφθογγος πλικὴ εἰς υ λήγουσα, καὶ ἐφ᾽ ἑαυτῆς ἔχουσα τὸν τόνον, περισπᾶται. Πλὴν τριῶν, ἰδού, ἰού, οὔ, ὀξυτονουμένων. Ἔτι τὰ μονοσύλλαβα τῶν πευστικῶν περισπᾶται, ποῦ; πῶς; Καὶ τὰ τῷ υ λήγοντα, νῦν, χεῦ. Μακρὸν γὰρ τὸ νῦν ἐπιρρηματικῶς, βραχὺ δὲ συνδεσμικῶς, ὅθεν τὸ τοίνυν. Ὀξυτόνως δὲ καὶ τὸ εἰ, καὶ ναί. Οἷς καὶ ἐπεκτεινομένοις τῇ θε, οἷον εἴθε, καὶ τῇ χι, ναίχι, οὐ τρέπεται εἰς περισπωμένην ἡ ὀξεῖα. Καθόλου γὰρ τῶν ἀπτώτων αἱ ἐπεκτάσεις οὐ τρέπουσι τὴν ὀξεῖαν τάσιν. Τὸ δὲ ὄφελον προπαροξυτόνως, καὶ τὸ ἐπέκεινα, ὡς ἐκ τροχαϊκοῦ σύνθετα.

Τόνος, καὶ Χρόνος Συνδέσμου.

Τῶν δὲ Συνδέσμων οἱ μὲν Συμπλεκτικοί, ὀξυτονοῦνται, πλὴν τοῦ ἤτοι. Ἡ μέντοιγε ὀξεῖα συνεπομένη, τρέπεται εἰς βαρεῖαν. Παροξυτονοῦνται δὲ καὶ οἱ Αἰτιολογικοί. (τὸ δὲ καθ᾽ ὅ, καὶ δι᾽ ὅ, μέρη δύο.) Καὶ Βραχυκαταληκτοῦσι δέ, πλὴν τοῦ ὄντως. Ὀξύνονται δὲ καὶ οἱ Διαζευκτικοί, πλὴν τοῦ ἤτοι. Καὶ προπερισπᾶται μὲν ὁ ἆρα Ἀπορρηματικῶς, παροξύνεται δὲ Συλλογιστικῶς. Τὸ δὲ ἤ, Διαζευκτικὸν μέν, ἢ Διασαφητικόν, ψιλοῦται, καὶ ὀξύνεται· Βαβαλωτικὸν δέ, ψιλοῦται, καὶ περισπᾶται. Τοπικὸν δὲ ὄν, ἢ Ἀρθρικόν, ἢ Ὁμοιωμα-

ματικὸν, δασύνεται, καὶ περισπᾶται. Καθόλου δὲ οἱ Σύνδεσμοι πάντες ψιλοῦνται. πλὴν τῶν Αἰτιολογικῶν. Ὀξύνονται δὲ καὶ οἱ Παρασυναπτικοὶ, ἐπεὶ, ἐπειδή. Καὶ ἐπεκτεινόμενοι τῇ περ, ἐπὶ τῆς αὐτῆς φυλάττουσι τὴν ὀξεῖαν τάσιν, ἐπειδήπερ. Ὀξύτονον δὲ καὶ ὁ ἀλλά, καὶ ὁ ἀλλαμὴν. Εἰ μὴ ἴσως τὸ ἀλλὰ οὐκ ὀξυτονεῖσθαι, ἀλλὰ βαρύνεσθαι λέγοι τις, ὡς καὶ τινας τῶν ἄλλων Συνδέσμων. Οὐ γὰρ σώζει τὸν τόνον μετατιθέμενον. οἷόν τι καὶ περὶ τῶν Προθέσεων εἴρηται. Οἵγε μὴν Ἐναντιωματικοὶ, παροξύνονται ὁμοίως, ἔμπης. Οὕτω μὲν οὖν περὶ Τόνου καὶ Χρόνου, καὶ μὴν δὴ καὶ πλείω ἄττα ἐνθυμηθέντας προσθεῖναι, εὖ ἂν ἔχει.

Περὶ Πνεύματος.

Περὶ δὲ Πνεύματος κοινῇ θεωρῶμεν ὧδε.

Α. Τὸ α πρὸ ἑαυτοῦ ψιλοῦται. Ἔτι πρὸ τοῦ β, πλὴν ἐφ' ὧν τὸ ρ ἕπεται, ἁβρός. Ὡσαύτως δὲ καὶ τὰ ἄλλα, πλὴν τοῦ στερητικοῦ, ἀβροτάζειν, ἄβρομος. Ἔτι πρὸ τοῦ γ. πλὴν τοῦ ἁγνός, καὶ τῶν ἀπ' αὐτοῦ, ἅγιος. Ἔτι πρὸ τοῦ δ. πλὴν τοῦ ἁδρός, καὶ ᾅδης. Ἔτι πρὸ τοῦ ε καὶ ζ. πλὴν τοῦ ἅζειν, τὸ σέβειν. Ἔτι πρὸ τοῦ η, καὶ θ, καὶ ι, καὶ κ, καὶ λ. πλὴν τοῦ ἅλεσθαι, καὶ ἅλς, καὶ τῶν ἀπὸ τούτου. Ἑπομένου μέντοι συμ-

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

φώνε τῆς πρώτης, ἢ τῆς δευτέρας, ἢ τῆς τρί-
της συζυγίας, ἀεὶ ψιλῦται, ἀῤῥίος. ἀλκυών.
Ἔτι πρὸ τῦ μ ψιλῦται, πλὴν τῦ ἅμα, καὶ
τῶν ἀπ᾽ αὐτῦ, ἅμιλλα, ἅμα, ἁμαρτία. Ἔτι
πρὸ τῦ ν ψιλῦται, πλὴν τῦ ἁνδάνω. Ἔτι
πρὸ τῦ ξ, καὶ ο, καὶ ω, καὶ π, πλὴν τῦ ἅπλας,
ἁπλῦς, ἅπτω. Ἔτι πρὸ τῦ ρ, πλὴν τῦ ἅρ-
κυς· καὶ ἐφ᾽ ὧν τὸ μ, ἢ τὸ π, ἕπεται, ἅρμα,
ἅρπαγμα. Ἔτι πρὸ τῦ σ, πλὴν τῦ ἅσσα, ση-
μαντικῦ ἅπερ. Ἔτι πρὸ τῦ τ, πλὴν τῦ ἅτ-
τα, ἅτερ. Ἔτι πρὸ τῦ υ, καὶ φ, πλὴν τῦ
ἁφή. Ἔτι πρὸ τῦ χ, καὶ ψ, πλὴν τῶν ἀπὸ
τῦ ἅπτω, ἁψίς, ἁψίκορος. Καθόλε δὲ τὸ α
στερητικὸν ὂν, ἢ ἐπιτατικὸν, ἢ μειωτικὸν, ἢ
φαύλε, ἢ ὀλίγε, ἢ τῦ ὁμῦ, ἢ τῦ ἴσε ση-
μαντικὸν, ἢ πλεονάζον, ψιλῦται. ἄκλιτον,
ἀχανές. ἀκόλεθον. ἄριθμον, ἀπάλανθον.
ἀμαθές. ἄσταχυς. Ἀθροιστικὸν δὲ δασύνεται
ἀεί. Ἐξαιρείσθω τῶν στερητικῶν, ἅλυσις, καὶ
ᾅδης.

Ε. Τὸ ε πρὸ μὲν τῦ α δασύνεται, πλὴν
τῦ ἔαρ, ἐαν, ἐαδεύαι. Πρὸ δὲ τῦ β, ψιλῦ-
ται, εἰ μὴ τὸ δ, ἢ τὸ ρ, ἕποιτο, ἕβδομος,
ἑβραῖος. Ἔτι πρὸ τῦ γ, καὶ δ, πλὴν τῦ ἕδος,
ἕδρα, ἕδνα, ἑδεῖται. ὅθεν τὸ καθέλεται.
Ἔτι πρὸ ἑαυτῦ, πλὴν τῦ ἕρσα. Ἔτι πρὸ
τῦ ζ, πλὴν τῦ ἕζω, ὅθεν τὸ καθέζομαι.

Πρὸ

Πρὸ δὲ τοῦ η, δασύνεται, πλὴν τοῦ ἔην, καὶ ἐηνὸς, ποταμός. Πρὸ δὲ τοῦ θ, ψιλοῦται, πλὴν τοῦ ἕθεν. Πρὸ δὲ τοῦ ι, δασύνεται, εἰ μὴ τῆς λέξεως ἐκπίπτει, ὡς ἐπὶ τοῦ ἐκεῖνος, κεῖνος. καὶ πλὴν τῆς ἐκ, καὶ τῶν ἐξ αὐτῆς. Ἐξαιρείσθω καὶ τὸ ἑκυρὸς, ἐκεχειρία. Πρὸ δὲ τοῦ λ, ψιλοῦται, πλὴν τοῦ ἕλλην, ἕλος, ἕλιξ, ἕλμιος. Ἔτι πρὸ τοῦ μ, πλὴν τοῦ ἑμύς. Ἔτι πρὸ τοῦ ν, πλὴν τοῦ ἕνεκα, ἓν, καὶ ἑνοῦν. Πρὸ δὲ τοῦ ξ, δασύνεται, πλὴν τῆς ἐξ, καὶ τῶν ἐκ ταύτης. Ἔτι πρὸ τοῦ ο, πλὴν τοῦ ἑὸν, καὶ εἰ ἐκ κλίσεως. Πρὸ δὲ τοῦ π, ψιλοῦται, πλὴν τοῦ ἕπω, ἑπτά. Ἔτι πρὸ τοῦ ρ, εἰ μὴ τὸ δ, ἢ κ, ἢ μ, ἢ π, ἢ σ ἕποιτο, ἕρδειν, ἕρκος, ἕρπειν, ἑρμῆς, ἕρσα. Ἔτι πρὸ τοῦ σ, πλὴν τοῦ ἑστιῶ, ἕστικα, ἑστία. Ἔτι πρὸ τοῦ τ, πλὴν τοῦ ἕτοιμος, ἕτερος, ἑταῖρος, Ἔτι πρὸ τοῦ υ, καὶ φ, πλὴν τοῦ ἑφθός. Ἔτι πρὸ τοῦ χ. Πρὸ δὲ τοῦ ψ δασύνεται. Καὶ πρὸ τοῦ ω, πλὴν τοῦ ἕω, ὅθεν τὸ εἰμὶ, καὶ ἑῶ. Καθόλου δὲ τὸ ἐκ κλίσεως, εἴτουν αὐξήσεως ὂν, ψιλοῦται. ἔλεγον, ἔγραφον. Ἔτι ψιλουμέναις μὲν λέξεσιν ἐπιπλεονάζον, μεταλαμβάνει τοῦ ψιλοῦ πνεύματος, δασυνομέναις δὲ, τοῦ δασέος, ἑωνημένως, ἑώρων. Ἔτι δασυνόμενον, ἢν τὸ υ προλαβὸν ἀποδιφθογγωθῇ, ψιλοῦται, ἕκηλος, εὔκηλος, ἕωλον, εὔολον. Ἔτι τὸ ἐν τοῖς παρῳχημένοις προερχόμενον,

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

καὶ ἀποπίπτον, ψιλοῦται. ἔτυπτον. τύπτει γάρ.

Η. Τὸ η πρὸ τοῦ α, ἀπὸ κλίσεώς τέ ἐστι καὶ ψιλοῦται. Πρὸ δὲ τοῦ β μὲν δασύνεται, καὶ πρὸ τοῦ γ, πλὴν τοῦ ἠγάθεος. Ἔτι πρὸ τοῦ δ, πλὴν Ἡδώνη, ἔθνος, καὶ ἤδη, καὶ ἧδος. Πρὸ δὲ τοῦ ε, ψιλοῦται ἠετίων, ἠέλιος. Πρὸ δὲ τοῦ ζ, ἀπὸ κλίσεώς τέ ἐστιν ἀεὶ, καὶ τὸ πνεῦμα ἔχει τοῦ ῥήματος, ἅζομαι, ἡζόμην. Πρὸ δὲ τοῦ θ, ψιλοῦται ἀεὶ, καὶ πρὸ τοῦ ι. Πρὸ δὲ τοῦ κ δασύνεται, πλὴν τοῦ ἠκέστης. Πρὸ δὲ τοῦ λ ψιλοῦται, πλὴν τοῦ ἥλιος, ἧλος, ἡλικία. Πρὸ δὲ τοῦ μ δασύνεται, πλὴν τοῦ ἦμαρ, καὶ ἦμος, ἠμαθόεις, ἠμὶ, ἠμύειν. Πρὸ δὲ τοῦ ν ψιλοῦται, πλὴν τοῦ ἡνία, καὶ τῶν ἐξ αὐτοῦ. Πρὸ δὲ τοῦ ξ, ἐπὶ τοῦ ἥξω μέλλοντος μόνου δασύνεται, πρὸ δὲ τοῦ ο, καὶ ω ψιλοῦται. ἠώς, ἠοῖα. Ἔτι πρὸ τοῦ π, πλὴν ἧπαρ. Πρὸ δὲ τοῦ ρ δασύνεται, φύσει μακρᾶς συλλαβιζομένου. ἥρα, ἥρως. βραχεία δὲ ψιλοῦται. ἠριγέρων, ἠριδανὸς, ἠρέμα. Ἔτι πρὸ τοῦ σ, δασύνεται. ἥσυχος, ἡσίοδος. Πρὸ δὲ τοῦ τ ψιλοῦται, πλὴν τοῦ ἡττᾶσθαι. Ἔτι πρὸ τοῦ υ. ἠΰς. Ἔτι πρὸ τοῦ φ δασύνεται, ἥφαιστος. Πρὸ δὲ τοῦ χ ψιλοῦται, ἦχος. τὸ δὲ ἧχι, κατ᾽ ἐπέκτασιν. Πρὸ δὲ τοῦ ψ δασύνεται, ὡς ἐκ κλίσεως ὂν τοῦ ἅπτω. Καθόλου δὲ τῆς αὐξήσεως ὂν, τὸ πνεῦμα ἔχει τοῦ ῥήματος. αἰδοῦμαι, ᾐδούμην.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

μlω. αἰρῦμαι, ἠρύμlω. Ε῎τι ἐν τροχαϊκῇ λέξει ψιλῦται. Πλlὼ τῦ ἧλος, καὶ ἧπαρ.

Ι. Τὸ ι πρὸ τῦ α, β, καὶ γ, ψιλῦται. Καὶ πρὸ τῦ δ, εἰμὴ τὸ ρ ἕποιτο, ἱδρὼς, ἱδρύω. πλlὼ τῦ ἴδεις. Πρὸ δὲ τῦ ε δασιύεται. Ἱερόν. Καὶ πρὸ τῦ ζ, ἴζω. Πρὸ δὲ τῦ η, ψιλῦται. πλlὼ τῦ ἵημι. τὸ βάλλω. Ε῎τι πρὸ τῦ θ, καὶ κ. πλlὼ τῦ ἵκω, ἱκέτης, ἱκαίω. Ε῎τι πρὸ τῦ λ. πλlὼ τῦ ἵλεως, καὶ ἱλαρός. Ε῎τι πρὸ τῦ μ, συμφώνυ ἑπομένυ, ἴμβρος. φωνήεντος δὲ, ὔ. ἵμερος. πλlὼ τῦ ἵμεν. Ε῎τι πρὸ τῦ ν, πλlὼ τῦ ἵνα. Ε῎τι πρὸ τῦ ξ, ἰξός. Ε῎τι πρὸ τῦ ο, καὶ ω, ἰὸς, ἰών. Ε῎τι πρὸ τῦ π, ενὸς ὄντος. πλlὼ τῦ ἵπταθαι. Ε῎τι πρὸ τῦ ρ, καὶ πρὸ τῦ σ. πλlὼ τῦ ἵσορ, ἱσορία, ἱςὶς, ἵςημι. Ε῎τι πρὸ τῦ τ, καὶ υ, καὶ φ, καὶ χ, καὶ ψ.

Ο. Τὸ ο πρὸ τῦ α, καὶ β, καὶ γ, καὶ δ. ψιλῦται. πλlὼ τῦ ὁδὸς, καὶ ὅδε, καὶ ὁδεῖνα. Ε῎τι πρὸ τῦ ε, ζ, θ. πλlὼ τῦ ὅθεν, καὶ ὅθι. Ε῎τι πρὸ τῦ κ, λ. πλlὼ τῦ ὅλμος, ὁλκὴ, ὁλκὰς, ὅλος. Ε῎τι πρὸ τῦ μ. πλlὼ τῦ ὁμῦ, καὶ τῶν ἀπὸ τύτυ. Ετι πρὸ τῦ ν ἐν ταῖς ὑπὲρ μίαν συλλαβlὼ. ὄνυξ, ὄναρ. Ε῎τι πρὸ τῦ ξ, καὶ π. πλlὼ ἐφ᾿ ὧν ἕπεται τὸ λ. καὶ πλlὼ τῶν ἀναφορικῶν. Ε῎τι πρὸ τῦ ρ. πλlὼ τῦ ὁρῶ, ὅρος. καὶ ἐφ᾿ ὧν τὸ κ, ἢ τὸ μ ἕπεται. Ε῎τι πρὸ τῦ σ ἐν τοῖς ὑπὲρ μίαν συλλαβlὼ. πλlὼ τῦ ὅσος, καὶ

ὅσιος.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

ὅσιος. Ἔτι πρὸ τοῦ τ. πλὴν τοῦ ὅτι, ὅπε, ἔτω. Ἔτι πρὸ τοῦ φ, χ, ψ, ω. Πρὸ δὲ τοῦ π, ἑπομένου λ, δασύνεται, ὁπλὴ, ὅπλον. Καὶ ἐπὶ τῶν ἀναφορικῶν, ὁποῖος, ὁπότε, ὅπου, ὁπόσος, ὅπως, ὁπότερον. Ἔτι πρὸ τοῦ ρ, κ, ἢ μ ἑπομένου, ὅρος, ὁμός. Καὶ πρὸ τοῦ ν δὲ καὶ σ, δασύνεται ἐπὶ τῶν, ὃν, καὶ ὃς, μονοσυλλάβων. Καθόλου δὲ πλεονάζον τοῖς ἀπὸ συμφώνου ἀρχομένοις, ψιλοῦται, ὄβριμος. Καὶ προδασυνόμενον, ἣν προσλάβῃ τὸ υ, ψιλοῦται. ὅρος, οὖρος.

Ω. Τὸ ω ἐν ταῖς ὑπὲρ μίαν συλλαβὴν ψιλοῦται. πλὴν τῶν ἀπὸ τοῦ ὁρῶ, ὥρα, ὡρακιῶ. ᾧ δὲ, ἄρθρον, δασύνεται. καὶ ᾧ, ἰδίῳ. ὦ δὲ, ἐπίρρημα κλητικὸν, ψιλοῦται, ὡς εἴρηται,

Υ. Τὸ υ πάσης λέξεως ἄρχον, δασύνεται.

Ὥσπερ τῶν συμφώνων τὸ ρ, ῥώμη, ῥῆμα, ῥεῖν. Δασύνεται δὲ τὸ ρ καὶ ἐὰν διττὸν γένηται ἐν μέσῳ λέξεως, οὐκ ἄμφω μέντοι, ἀλλὰ τὸ μὲν πρῶτον ψιλοῦται, τὸ δὲ δεύτερον δασύνεται, ῥῆμα, ἐπίρρημα.

Κοινὰ δὲ καὶ περὶ τὰς διφθόγγους. Οἷον ἡ αι ἐν ταῖς ὑπὲρ μίαν, ψιλοῦται. εἰ μὴ τὸ μ ἐποιτο. αἷμα. πλὴν τοῦ αἴρομαι. Ἔτι ἡ αυ ψιλοῦται. πλὴν ἐπὶ τοῦ αὐτὴ. Ἔτι ἡ ει. πλὴν ἐπὶ τοῦ εἱρκτὴ, εἵλεως, εἱρμὸς, εἱλίσσω, εἷμαι, εἷς. Ἔτι ἡ ευ. πλὴν τοῦ εὕδειν, εὑρίσκειν.

Ἔτι

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Ἔτι ἡ οι, ἐν ταῖς ὑπὲρ μίαν. πλὴν τοῦ οἶμος, οἶδος, καὶ οἶος. Ἔτι ἡ ου. πλὴν τοῦ οὗτος, οὕτως, οὕνεκα, καὶ τῶν μονοσυλλάβων. οὗ, οὗς. Οὕτω μὲν τοίνυν ταῦτα.

Περὶ Ὀρθογραφίας.

Τίνα δὲ τίσι γραπτέον φωνήεσι, καὶ διφθόγγοις· οἷον τίνα μὲν τῷ μικρῷ ο, τίνα δὲ τῷ μεγάλῳ· καὶ τίνα μὲν τῷ ε, τίνα δὲ τῷ η, ἢ τῇ αι, καὶ τίνα μὲν τῷ υ, τίνα δὲ τῇ οι. καὶ τίνα μὲν τῷ ι, τίνα δὲ τῇ ει. τῇ μὲν παραδόσει πείθω. τῇ δὲ ἐτυμολογίᾳ λυπτέον. Οἷον τὸ ἤπειρος τὸ μὲν ο, ἐκ παραδόσεως μικρόν· τὸ δὲ η, καὶ ει, ἐξ ἐτυμολογίας, ὅτι ἀπὸ τοῦ α, καὶ πέρας, ἄπειρος, καὶ τροπῇ τοῦ α εἰς η, καὶ προσλήψει τοῦ ι, ἤπειρος. Ὥστε σκεπτέον ὅπως τὰ σύνθετα ἔχει, καὶ ὅλως παράγωγα· Οὐ μόνον ὅτι πολλὰ ἡ σύνθεσις μεταβάλλει, καὶ ὅλως ἡ παραγωγή, οἷον, ὄνομα, ἀντωνυμία· ὄρος, ἀκρώρεια. πείθω, πιθανός. λείβω, λοιβή, λιβάς. Ἀλλὰ καὶ ὅτι διαφόρως τῆς συνθέσεως γιγνομένης, διαφόρως αὖ καὶ ὀρθογραφοῖτο τὰ μέσα. Τῶν γάρ τοι συνθέτων τὰ μὲν ἐκ δυοῖν πλειόνων, Χειρίσοφος. Τὰ δὲ ἐκ δυοῖν ἀπολειπόντων, Σοφοκλῆς. Τὰ δὲ ἐξ ἀπολείποντος, καὶ πλείονος, Φιλόδημος. Τὰ δὲ ἀνάπαλιν, Περικλῆς. Ὥστε καὶ συμβαίνει διὰ τὸ

προ-

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Ὅσα τῷ ι.

Εἰς ι δὲ, τὰ τε δικατάληκτα ὡς εἴρηται, καὶ τὰ εἰς ι οὐδέτερα, πλὴν τοῦ ἄστυ, γόνυ. πῶϋ. δόρυ· καὶ τῶν ἀπὸ τῶν εἰς υς Ἀρσενικῶν. ταῦτα γὰρ τῷ υ. Ἔτι τὰ εἰς ις, τῷ δ κλινόμενα, ἢ τῷ θ, ὡς ἐπιτοπλεῖστον. Πάρις, ὄρνις. Εἰ δὲ τῷ ντ κλίνοιτο, τῇ ει διφθογγογραφεῖται, χαρίεις, αἰγλήεις. Ἔτι τῶν εἰς δισύμφωνον ληγόντων, τὸ ἕλμινς.

Ὅσα τῷ υ.

Εἰς υ δὲ, τά τε εἰρημένα οὐδέτερα, καὶ ὅσα τῶν Ἀρσενικῶν τριγενῆ ὄντα, οὐχ ὁμόφωνον ἔχει τὸ Θηλυκὸν, ἡδὺς, ἡδεῖα, ἡδύ. Ἔτι τὰ μονοσύλλαβα, μῦς, δρῦς, σῦς. Ἔτι τὰ εἰς υς τῶν Θηλυκῶν ὀξύτονα, ὡς ἐπιτοπλεῖστον, χλαμύς. Πλὴν τῶν πατρωνυμικῶν, καὶ ὑποκοριστικῶν. ταῦτα γὰρ τῷ ι. Ἔτι τῶν εἰς δισύμφωνον ληγόντων, τὸ Τίρυνς. Ἔτι τὸ στάχυς, πέλεκυς, βότρυς, πῆχυς, ἔγχελυς. Ἔτι τὰ εἰς ξ τῶν μονοσυλλάβων, στὺξ, φρὺξ. πλὴν τοῦ θροῖξ τῇ οι. Καὶ τῶν ὑπὲρ μίαν συλλαβὴν, πλὴν τοῦ φοῖνιξ, κύλιξ, τέττιξ.

Ὅσα τῇ αι.

Εἰς αι δὲ, τὰ εἰς αις λήγοντα μονογενῆ, ἢ οὐ τριγενῆ. δαὶς, σταὶς, παῖς. Ἔτι τὰ εἰς αιξ, αἴξ. πλὴν τῶν ἀπὸ τοῦ πέκω, καλλίπεξ, γυμάιξ.

πξ, ἐπίπξ, καὶ πλὴν τοῦ ἕξ. Τῷ δὲ ψ διφθέγγων οὐδεμία συλλαβιζομένα λήγει.

Εἰς ο δὲ μικρὸν, τὰ τριτόκλιτα πάντα, ὅσιος, ὅσιον. Εἰς ω δὲ μέγα, τὰ εἰς ων Ἀρσενικά τε καὶ Θηλυκὰ, καὶ ἔτι Οὐδέτερα Ἀττικά. Λέων, Ἀηδὼν, Εὔγεων. Ἔτι τὰ εἰς ωρ, Νέστωρ, ὕδωρ, πλὴν τοῦ ἄορ, ἦτορ. Ἔτι τὰ εἰς ως καὶ ω τεταρτόκλιτα, καὶ πεμπτόκλιτα. Λητὼ, αἰδὼ, ἥρως, Μενέλεως. Ἔτι τὰ εἰς ωψ μονοσύλλαβα, πλὴν τοῦ ὄψ τῆς φωνῆς.

Μέσα ἁπλῶς. Ὅσα τῷ ε.

Μεσοσυλλαβεῖ δὲ ε μὲν, τὰ εἰς εος ὀξύτονα. πλὴν τοῦ ἀχαιός, παλαιός, κραταιός. Ἔτι τὰ εἰς εος θετικά. ἐλπιστέος, δοτέος, πλὴν τοῦ ἀκταῖος. Ἔτι τὰ ἀπὸ τοῦ γεα σύνθετα, ποιὰν γῆν σημαίνοντα, βαθύγεων, λιπαρόγεων, λιπαρόγεων. Ἔτι τὰ εἰς ελιος, ἢ εἰς ελος, πλὴν τῶν ἀπὸ τοῦ αἴλιος. Ἔτι τὰ εἰς ενος, πλὴν τῶν ἀπὸ τοῦ αἶνος. Ἔτι τὰ εἰς εμων πλὴν τῶν ἀπὸ τοῦ αἵμων. Ἔτι εἰς ἐν μέσῳ λέξεως ἁπλῆς ε ἑπόμενον ἔχον δισύμφωνον, καθέδρα. Ἔτι τὰ εἰς ερος ὀξύτονα, πενθερὸς, ἱερός. πλὴν τοῦ θαιρός, χαιρός. Ἔτι τὰ εἰς ερα θηλυκά· πλὴν τοῦ αἶρα, σφαῖρα. καὶ τῶν προπαροξυτόνων. μάκαιρα, ἰοχέαιρα, χίμαιρα, μάχαιρα, νέαιρα. Ἔτι τὰ εἰς ετης καὶ ετη, εἴτε Ἀρσενικὰ,

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

εἴπε θηλυκά. ἱκέτις, ἀγχίτις, μελέτη, δημενέτη. πλὴν τῶν ἀπὸ τοῦ αἴτης, καὶ ῥαίτη. Ἔτι τὰ εἰς ετος ὀξύτονα, νιφετὸς, πυρετός. Ἔτι τὰ ἐκ τοῦ ἀρχός. ἀρχέγονος. ἀρχέδημος. Καὶ ὅλως τὰ ἀπὸ τῶν εἰς ος, ἢ εἰς ον.

Ὅσα τῇ αι.

Τάγε μὴν εἰς αιτερος, καὶ αιτατος τὴν ἀπὸ τοῦ τέλους τρίτην δίφθογγον ἔχει, ἰσαίτερος, ἰσαίτατος. γεραίτερος, γεραίτατος. πλὴν τῶν ἀπὸ τῶν πρωτοτύπων ἀντωνυμιῶν, ἡμέτερος, σφέτερος. Ἐξαιρείσθω δὲ καὶ τὸ ἕτερος. Ἔτι τὰ εἰς αινα θηλυκὰ, λέαινα, μύραινα. καὶ τὰ εἰς αινις ὀξύτονα, μαινίς. Ἔτι τὰ ἀπὸ τῶν εἰς α, καὶ εἰς η θηλυκῶν εἰς αιος, τῇ αι μεσοσυλλαβεῖ. Γάζα, γαζαῖος. γέννα, γενναῖος. ῥώμη, ῥωμαῖος. Ἔτι τὰ εἰς αιον οὐδέτερα, σπήλαιον, βέβαιον. πλὴν τῶν εἰς ουν συναιρεῖσθαι δυναμένων, κυάνεον, χρύσεον. Ἔτι τὰ εἰς αια θηλυκὰ μονογενῆ, συναίρεσιν οὐκ ἐπιδεχόμενα. οἷον, γαῖα, νεωλαία.

Ὅσα τῷ η.

Ἦτα δὲ, τὰ εἰς ηγος, καὶ ηλος, καὶ ηρος, ὀξύτονα, χορηγὸς, ὑψηλὸς, αὐστηρὸς, ξηρός. πλὴν τοῦ νεογιλὸς τῷ ι. καὶ ἁλμυρὸς, ἰσχυρὸς, βδελυρὸς τῷ υ. Ἔτι τὰ εἰς ηδων. Σαρπηδὼν, ἀηδών. πλὴν τοῦ χελιδὼν, καὶ μυρμιδών. Ἔτι τὰ εἰς ηνος, καὶ ηθος οὐδέτερα, σμῆνος, κτῆνος, ἦθος,

στῆ

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

στηθος. Ἔτι τὰ εἰς ηνος ὀξύτονα, τόπου, καὶ ἔθνους σημαντικά. Κυζικηνός. Ἀγαρηνός. πλὴν τοῦ Ἀτραμυττηνὸς, καὶ Μελιτηνὸς τῷ ι. καὶ μὲν δὴ καὶ Πικηνὸς, καὶ Γαληνὸς τῷ η. Ἔτι τὰ διὰ τοῦ ηθρα, καὶ ητρα θηλυκά. οὐρήθρα. ὀρτυγομήτρα. Ἔτι τὰ εἰς ηρης, πλήρης, ξιφήρης. πλὴν τοῦ ἶρις, καὶ ὄσιρις τῷ ι. Ἔτι τὰ εἰς ηριον οὐδέτερα. ποτήριον, τεκμήριον. Ἔτι τὰ εἰς ηκοντα παρωνύμως ἀπὸ τῶν ἀριθμῶν, πεντήκοντα, ἑξήκοντα, ἑβδομήκοντα. Τάγε μὴν εἰς μα τῶν οὐδετέρων ῥηματικὰ, τὸ τοῦ ἰδίου Μέλλοντος παραλῆγον σώζει, ποιήσω, ποίημα. τύψω, τύμμα. πείσω, πεῖσμα. Ὥσπερ ἄρα καὶ τὰ εἰς τος παθητικά. Θεωρητέον γε μὴν τὰ τοιαῦτα καὶ κοινότερον, ὡς ἀπὸ τοῦ παθητικοῦ σχηματιζόμενα Παρακειμένου. Ὁμόγραφον γὰρ τὴν παραλήγουσαν ἔχειν τῇ τοῦ προσώπου, ὅθεν παράγεται ἀνάγκη, καὶ ὅλως τὸ παραλῆγον αὐτὸ σώζει τῆς ἰδίας ἀρχῆς. γέγραμμαι, γραμμή. εἴλημμαι, λῆμμα. λέλυται, λύσις. λέλεξαι, λέξις. πεποίηται, ποιητόν. ἠλέξηται, ἀλεξητήριον.

Ὅσα τῷ ι.

Ἰῶτα δὲ, τὰ εἰς ια ὀξύτονα, καὶ παροξύτονα θηλυκά. λαλιά, καρδία. πλὴν τοῦ παρειά, φορβειά, ὑγεία, καὶ σιτοδεία τῇ ει, καὶ

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

ὀργυιὰ τῇ υι. καὶ πλὴν τῶν ἀπὸ τῶν εἰς ευω ῥημάτων, πρεσβεῖα. Ἔτι τὰ εἰς ιας ὀξύτονα θηλυκά. μυριάς. Πλὴν τοῦ γενειὰς, καὶ πελειὰς, τῇ ει. Ἔτι τὰ εἰς ιος ὀξύτονα, καὶ προπαροξύτονα. Ἀσκληπιὸς, ἄξιος. Καὶ τὰ εἰς ιον, καὶ ιος βαρύτονα, ὑπερδισύλλαβα, βιβλίον, γραμμάτιον, ἄξιος. Πλὴν τῶν κτητικῶν, καὶ περιεκτικῶν, καὶ μετουσιαστικῶν. καὶ πλὴν τοῦ ἀφνειὸς τῇ ει. κολοιὸς τῇ οι. τὸ δ' ἠπιὸς, καὶ αἰπεινὸς ἐκ πάθους τῷ η. Ἐξαιρείσθω καὶ τὰ ἀπὸ τῶν τῷ εος κλινομένων. ἡράκλειος τῇ ει. καὶ δίκτυον, σίκυον, τῷ υ γραφομένων. Καὶ πλοῖον, τῇ οι. Ἔτι τὰ εἰς ιων συγκριτικὰ, ὑπερδισύλλαβα, βελτίων. πλὴν τοῦ ἀρείων, χερείων τῇ ει. Ἔτι τὰ ἀπὸ τῶν εἰς α, καὶ εἰς η, καὶ εἰς ος ὀνομάτων ὑποκοριστικὰ εἰς ιδιον. μοῖρα, μοιρίδιον. κλίνη, κλινίδιον. νῆσος, νησίδιον. πλὴν τοῦ γῆ, γήδιον. γῆ γὰρ τῷ η. Καὶ τὰ εἰς ιδης τῶν πατρωνυμικῶν ἀπαθῆ. Πριαμίδης, Πηλείδης. Οὕτω δὲ καὶ ἀδελφιδοῦς, καὶ θυγατριδοῦς, καὶ τὰ τοιαῦτα. Ἔτι τὰ εἰς κος καὶ εἰς κον κτητικά. πλὴν τοῦ ἀβροικὸς, δεκελεικὸς, δαρεικὸς τῇ ει. καὶ θηλυκὸν, λιβυκὸν τῷ υ. Ἔτι τὰ εἰς ιλος παροξύτονα. ποικίλος, ναυτίλος. Ἔτι τὰ εἰς ιλλας. Ἀχιλλᾶς, Βασιλλᾶς. πλὴν τοῦ Πηλλᾶς, Νηλλᾶς, τῷ η. Ἔτι τὰ εἰς ιμος προπαροξύτονα. Πλὴν τοῦ ἔρημος, καὶ τῶν ἀπὸ τοῦ σχῆμα, καὶ σῆμα,

μα. καὶ δῆμος, καὶ φήμη συγκειμένων, πολύσχημος, ἐπίσημος, πάνδημος, πολύφημος, τῷ η. Καὶ πλὴν τοῦ δίδυμος, σκόλυμος, ἔτυμος, καὶ τῶν ἀπὸ τοῦ ὄνομα συγκειμένων, ὁμώνυμος, τῷ υ. Καὶ πλὴν τοῦ ἕτοιμος, τῇ οι. Ἔτι τὰ εἰς ινος ὀξύτονα, καιροῦ τε, καὶ ὥρας σημαντικά. θερινὸς, χειμερινὸς, ἡμερινός. Τούτοις δ' ὁμοίως καὶ τὸ ῥαδινὸς, καὶ φυσακινός. Καὶ βαρύτονα δ' ὄντα ὁμοίως, σπῖνος, ἐχῖνος, ἀκραγαντῖνος, ξύλινος. Ἄλλως δέ τοι παρώνυμα, τῇ ει. ἐλεεινὸς, φωτεινός. Τῶν γε μὴν εἰς ινη, τὰ μὲν ἀπὸ τῶν εἰς ος, ἢ ης, τῷ ι. Ἄδραστος, ἀδραστίνη. Αἰήτης. Αἰητίνη. Τὰ δὲ ἔχοντα ἀρσενικὸν, τὴν ἐκείνου φυλάττει γραφὴν, δῖνος, δίνη, τῷ ι. οἶνος, οἴνη, τῇ οι. Τὰ δὲ Ῥηματικὰ, ὡς τὸ Ῥῆμα. κλίνω μὲν γὰρ, κλίνη. καὶ ὑπομίμνω, ὑσμίνη, τῷ ι. ἀθύνω δὲ, ἀθύνη τῷ υ. τἄλλα δὲ τῷ η, εἰρήνη, σελήνη. Τὸ δ' ἀξίνη, καίτοι ἀπὸ τοῦ ἄξω ἐοικὸς εἶναι, τῷ ι γράφεται. καὶ κορύνη, καὶ ὀδύνη, τῷ υ. Ἔτι τὰ εἰς στος, καὶ εἰς θος ἁπλᾶ, ὑπερδισύλλαβα, ὀξύτονα, καὶ βαρύτονα τῷ ι. οἰστὸς, βέλτιστος, ὄλισθος. Πλὴν τῶν παθητικῶν. ταῦτα γὰρ τὸ τοῦ ἰδίου ῥήματος φυλάττει ἀντίστοιχον. οἷον, ἄϋστου. Ἔτι τὰ εἰς ιτης, πολίτης. Πλὴν τῶν ἀπὸ τῶν εἰς ω περισπωμένων, καὶ τῶν ἀπὸ τῶν τῷ η, ἢ λῃγόντων, ἢ κλινομένων

Θηλυκῶν, καὶ τῶν ἀπὸ τῶν εἰς ος Ἀρσενικῶν, ἢ Θηλυκῶν. καὶ πλὴν τῶν ἀπὸ τοῦ ῥέω. κυβερνῶ μὲν γάρ, κυβερνήτης, καὶ σφενδόνη, σφενδονήτης τῷ η. πλὴν τοῦ τεχνίτης, καὶ φυλακίτης, τῷ ι. ὄρος δέ, ὄρεος, ὀρείτης· καὶ ῥέω, βαθυρρείτης, τῇ ει. ὁδὸς δέ, ὁδοίτης, καὶ ὅρος, ὁροίτης τῇ οι. Ἐξαιρείσθω καὶ τὰ ἀπὸ τῶν εἰς εια προπαροξυτόνων, Σαμάρεια, σαμαρείτης, τῇ ει. Ὡς γάρτοι καθόλου εἰπεῖν, τὰ εἰς ιτης παράγωγα τὴν τῆς ἰδίας ἀρχῆς φυλάττει γραφήν. οἷον Αἰγίνη, Αἰγινήτης, πρέσβυς, πρεσβύτης, κεκυβέρνηται, κυβερνήτης, τέθυται, θύτης. τοῦτο δέ τ καὶ τὸ ὁδοίτης, καὶ ὁροίτης, ἀπὸ γὰρ τοῦ ὁδός, καὶ ὅρος ἡ τῆς διφθόγγου ἀρχή. Καὶ τὰ εἰς ιτος δὲ εἴτε ὀξύτονα, εἴτε βαρύτονα, τὴν γραφὴν τῶν ἀφ' ὧν παράγεται φυλάττει, προσίεται, προσιτός, ἀφροδίτη, ἐπαφρόδιτος τῷ ι. ἠρίθμηται ἀρίθμητος, ἐστύγηται, στυγητός, τῷ η. κέκλειται, κλειτός, τῇ ει. Ὥσπερ καὶ τὰ εἰς εις παράγωγα, χάρις, χαρίεις, τιμή, τιμήεις. Καὶ τὰ εἰς μος ὀξύτονα, λογίζομαι, λογισμός προπηλακίζω, προπηλακισμὸς τῷ ι. δανείζω δανεισμός, τῇ ει. κέχρησμαι, χρησμός, τῷ η. Ἔτι τὰ ἀπὸ τοῦ ἀρι, καὶ ἐρι σύνθετα, τῷ ι, ἀρίγνωστος, ἐρίδοξος. Ἔτι τὰ ἐκ τῶν εἰς ω ῥημάτων συγκείμενα, οἰδῶ, Οἰδίπους. Καὶ τὸ ὁ τοῦ ὕψος, ἐν συνθέσει τῶν ἀπὸ συμφώνων ἀ

χομέ-

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

χομένων, τρέπεται εἰς ι, ὕψιστος, ὑψίκερως· Ἔτι τὰ ἐκ τοῦ ἁλὸς, ἁλίπλοον. Ἔτι τὰ ἐκ τοῦ ἀγχοῦ, ἀγχίνοια, ἀγχιστεὺς, ἀγχίθυρος. Ἔτι τὰ ἐκ τοῦ καλὸν, καλλίπλουν. Ἔτι τὰ ἀπὸ τῶν εἰς ος εἰς ιτης, ζεῦγος, ζευγίτης. θρᾶνος, θρανίτης. Ἔτι τὰ ἀπὸ τοῦ ἀρχός. ἀρχίδαμος. Ἐξαιρείσθω τὰ ἐκ τοῦ ἄγω, τῷ γὰρ η. Καθόλου γάρτοι τὰ ἐκ τοῦ ἄγω τῷ η. στρατηγὸς, ὁδηγός. Ὡς ἁπλῶς οὖν εἰπεῖν, ὧν ἡ ἀρχὴ σχηματιστικὴ εἰς ος, ταῦτα κατὰ μεταβολὴν τοῦ ο εἰς ι, ὀρθογραφεῖται. Ἔτι τὰ ἀμφιβαλλόμενα κατὰ τὴν πρώτην συλλαβὴν, ἔχοντα δὲ ἐν τῇ δευτέρᾳ τὸ ι, ἢ τὸ υ, διὰ τοῦ ι ἔχει τὴν πρώτην ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, ἴεις, ἴσις. δειμὸς, βειθὺς, πίτυς.

Ὅσα τῇ ει.

Τὰ δὲ ἀπὸ τοῦ γέα εἰς ειος, τῇ ει μετοσυλλαβεῖ, ἐπίγειος. Ἔτι τὰ ἐκ τοῦ ἀεὶ συγκείμενα. ἀείμνηστος. πλὴν τοῦ ἀΐδιος, καὶ ἀΐδηλον τῷ ι. καὶ ὅλως ἐφ' ὧν δ ἑπόμενον. τὸ δὲ ἀοίδιμος, ἀπὸ τοῦ ἀείδω τῇ οι. Ἔτι τὰ εἰς εια ἐπὶ πόλεων, παροξύτονα, ὧν Ἀρσενικὰ εἰς ευς. Ἀλεξανδρεὺς, Ἀλεξάνδρεια. Ἀντιοχεὺς, Ἀντιόχεια. Ἔτι τὰ ἀπὸ τῶν εἰς ης Ἀρσενικῶν, εἰς εια προπαροξύτονα. ἀσθενὴς, ἀσθένεια, εὐγενὴς, εὐγένεια. Ἴωνες δὲ καὶ ταῦτα παροξυτόνως προφέροντες ἰωταγραφοῦσιν, ἀσθενία, εὐγενία.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

νία. Ἔτι τὰ εἰς εια παρώνυμα κατὰ τοῦ αὐτοῦ· Πηνελόπη, πηνελόπεια. ἠριγενὴς, ἠριγένεια. ἱπποδαστὴς, ἱπποδάστεια. τὸ δὲ ἅρπυια, καὶ αἴθυια, οὐ κατὰ τοῦ αὐτοῦ ὄντα, τῷ υ. Ἔτι τὰ ἀπὸ τῶν εἰς υς Ἀρσενικῶν Θηλυκὰ εἰς εια. ὀξὺς, ὀξεῖα. Ἔτι τὰ ἀπὸ τῶν διὰ τοῦ ευω Ῥημάτων εἰς εια Θηλυκὰ, πρεσβεύω, πρεσβεία. πλὴν τῶν ἐχόντων ὀξύτονον εἰς μων, ἡγεμών. καὶ πλὴν τοῦ φιλανθρωπία, προεδεία, προσεδεία, ἐμποεία, συμβουλία, παρθενία, ἀσωτία. ταῦτα γὰρ τῷ ι. Ἔτι τὰ ἀπὸ τῶν Ἐνεστώτων εἰς εια, ἀπόλλω, ἀπώλεια, μήδω, μήδεια, θέρω, θέρεια, σαφῶ, σάφεια. Ἔτι τὰ ἀπὸ τῶν εἰς ηρ Ἀρσενικῶν Θηλυκὰ εἰς ειρα προπαροξύτονα. Δηϊάνειρα, πίειρα, σώτειρα. Ἔτι τὰ εἰς ρος προπαροξύτονα, ῥηματικά. πέπτω, πέπειρος. αἴθω, αἴγειρος. μάττω, μάγειρος. Ἔτι τὰ ἀπὸ τῶν εἰς ευς εἰς εια. Βασιλεὺς, Βασίλεια. ἱερεὺς, ἱέρεια. Ὡς δ᾽ ἁπλῶς εἰπεῖν, τὰ μὲν παροξύτονα εἰς ια θηλυκὰ, τῷ ι γράφεται πλὴν τῶν ἀπὸ τῶν εἰς ευω. τὰ δὲ προπαροξύτονα, διφθόγγῳ.

Ὅσα τῇ οι.

Ἔτι καὶ τὰ ἀπὸ τῶν εἰς ους, τῇ οι μεσοσυλλαβεῖ, νοῦς, εὔνοια. πλοῦς, εὔπλοια. βοῦς, Εὔβοια. ἐξαιρείσθω τὰ εἰς μνια, καὶ τεια, πολύμνια, ψάλτεια, τῷ ι γάρ. Γράφεται δὲ τῇ οι

καὶ

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

καὶ τὰ ἀπὸ τῶν εἰς ος παράγωγα εἰς οιος, τος, περισπώμενα, οἷον, ἄλλος, ἀλλοῖος, παντὸς, παντοῖος, γέλως, γελοῖος, ὁμὸς, ὁμοῖος, ἕτερος, ἑτεροῖος. Πλὴν τῶν ἐκ συναιρέσεως τὸ ι ἐχόντων. Χῖος, πῖος, μῖος. Καὶ πλὴν τῶν κτητικῶν, ἢ ὥσπερ κτητικῶν, οἰκεῖος, θεῖος, ἀνδρεῖος, τῇ ει γάρ. Ἔτι τὰ ἀπὸ τῶν εἰς ος ἀρσενικῶν καὶ θηλυκῶν παράγωγα εἰς ιτης, ὡς εἴρηται, ὁδὸς, ὁδοίτης, ὄρος, ὀροίτης. Ἐγγὺς δὲ τούτων καὶ τὸ δεσπότης, δέσποινα, καὶ πόνος, ποινὴ, καὶ φόνος, δαφοινός.

Ὅσα τῷ υ.

Τῶν δὲ εἰς υρα τὰ μὲν ἁπλᾶ, παροξύτονα, τῷ υ μάλιστα· λύρα, σφῦρα, πορφύρα, σισύρα, πλημμύρα. Μοῖρα γε μὴν τῇ οι. καὶ πεῖρα τῇ ει. καὶ πήρα, καὶ χήρα τῷ η. καὶ Κίρρα τῷ ι. Καὶ προπαροξύτονα δὲ, καὶ σύνθετα, τῷ υ· γέφυρα, Κέρκυρα. Πλὴν τῶν ἀπὸ τῶν εἰς ηρ Ἀρσενικῶν, περὶ ὧν δὴ καὶ εἴρηται. Ἔτι τὰ εἰς ρος, καὶ εἰς βος, καὶ εἰς κος, καὶ εἰς λος ἁπλᾶ, προπαροξύτονα, ἄργυρος, κόρυμβος, κόνδυλος, κόρυκος. Ἐξαιρείσθω τὰ εἰρημένα Ῥηματικά· μάγειρος, πέτειρος. Ἔτι τὰ εἰς ιον ὑποκοριστικὰ, παραλήγοντα τῷ ι, τῷ υ μεσοσυλλαβεῖ, ζωΰφιον, μειρακύλλιον. πλὴν τῶν εἰρημένων εἰς ιδιον. Ἔτι τὰ εἰς υζα θηλυκὰ, ἁπλᾶ,

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

κόρυζα, κόνυζα, ὄρυζα. Ἔτι τὰ εἰς υλη Θηλυκὰ, μονογενῆ. κοτύλη, γογγύλη, ἀρβύλη, ἀργύλη. Ἔτι τὰ εἰς υη, ἀφύη, ἰγνύη, οἰσύη, καπύη.

Ὅσα τῷ ω.

Τὰ δὲ εἰς ωγος ὀξύτονα, τὸ μέγα ἔχει μετοσυλλαβόμενον, ἀγωγὸς, δημαγωγός. Ἔτι τὰ εἰς ωδης, καὶ ωδες, λώδης, λῶδες. πετρώδης, πετρῶδες. Ἔτι τὰ εἰς ωνης Ἀρσενικά, εἰ μὴ καθαρὸν τῷ ω. πλώνης, ἀρχώνης. Εἰ δὲ καθαρὸν, τὸ μικρὸν, πλὴν τοῦ Διώνης. Ἔτι τὰ εἰς μα τῶν Οὐδετέρων Ῥηματικά. δῶμα, χῶμα, χρῶμα. πλὴν τῶν ἀπὸ τῶν εἰς μι, δόμα, πόμα. Ἔτι τὰ εἰς ωνος ὀξύτονα. τιθωνός. Ἔτι τὰ εἰς ωνη Θηλυκὰ, μὴ ὄντα κύρια, μηδὲ ὀξύτονα. Δωδώνη, κορώνη, ρασώνη. πλὴν τοῦ περόνη, βελόνη, ἀγχόνη, σφενδόνη, ἀκόνη, ὀθόνη, λφρόνη. Ἔτι τὰ εἰς ωρος ὀξύτονα, ὑπερδισύλλαβα, τιμωρός. Ἔτι τὰ εἰς ωρα Θηλυκὰ, βαρύτονα, πρώρα, χώρα, ὤρα, ψώρα. Ἔτι τὰ εἰς ωλος ὀξύτονα. φειδωλὸς, αἰτωλός. πλὴν τοῦ ὀβολὸς, καὶ θολός. Ἔτι εἰ τὸ μὲν ι ἀρκτικὸν, τὸ δὲ ἀμέσως μετ' αὐτὸ εἴη ο μεγαλογραφεῖται. πλὴν τοῦ Ἰόνιου, καὶ τῶν ἐκ τοῦ ἰὸς, καὶ ἰὸν συνθέτων. ἰόλεως, ἰοχέαιρα. ἰοβόλη. Ἔτι τὰ ἐκ τοῦ ὀβολὸς σύνθετα, τριώβολον. Ἔτι τὰ ἐκ τοῦ ὠλῶ, ἐξώλης, προώλης,

λης, ἀπώλεια. Ε῎τι τὰ ἐκ τοῦ ὀμῶ. ἀπώμοτον, ὀρκώμοτον. Ε῎τι τὰ ἐκ τοῦ ὄνομα, ἀνώνυμον, πολυώνυμον. Ε῎τι τὰ ἀπὸ τοῦ ὄνυξ, πολυώνυξ, ἐξώνυξ. Ε῎τι τὰ ἐκ τοῦ χρέος, χρεωφειλέτης, χρεώστης. πλὴν τοῦ χρεοκόπος, καὶ χρεολύτης. Ε῎τι τὰ ἐκ τοῦ ὄφελος, ἀνωφελὴς, βιωφελὴς, ἐπωφελής. Ε῎τι τὰ ἐκ τοῦ ὀφθαλμός. ἐπώφθαλμον. Ε῎τι τὰ ἐκ τοῦ στοὰ συνθετά τε, καὶ ἄλλως παράγωγα. ἐξώστοον, πρώστοον, στωϊκόν. Οἷα δὴ καὶ τὰ ἀπὸ τοῦ στόμα ἁπλᾶ παράγωγα, στωμύλος. Ε῎τι τὰ ἐκ τοῦ γῆρας, ενὸς ἑπομένου συμφώνου τῇ ρω συλλαβῇ, γηρωκόμος, γηρωβοσκός. δύο δ' ἑπομένων, οὔ. γηροκτόνος, γηροτρόφος. Ε῎τι τὰ ἐκ τοῦ ὄροφος, εἰ ἔχει τὴν πρὸ τοῦ ο συλλαβὴν βραχεῖαν, διώροφον, τειώροφον. εἰ δὲ μακρὰν, οὔ. χρυσόροφον, ὑψόροφον, πεντόροφον. Ω῞σπερ ἄρα καὶ τὰ ἐκ τοῦ ὄλεθρος. ἀνώλεθρος μὲν γὰρ, καὶ ἐπώλεθρος, τῷ μεγάλῳ. ψυχόλεθρος δέ. καὶ ἀνθρωπόλεθρος, τῷ μικρῷ. Καὶ τὰ εἰς οτατος δὲ ὑπερθετικὰ, καὶ οτερος συγκριτικὰ ὁμοίως. λογιώτερος μὲν γὰρ, καὶ λογιώτατος, τῷ μεγάλῳ. ἐνδοξότερος δὲ, καὶ ἐνδοξότατος, τῷ μικρῷ. Καὶ τὰ εἰς οσυνη θηλυκά. εἰ μὲν γὰρ ἡ πρὸ τοῦ ο, βραχεῖα, τῷ μεγάλῳ, ἱερωσύνη. εἰ δὲ μακρὰ, τῷ μικρῷ, σωφροσύνη. Καὶ τὰ ἐκ τοῦ ὀρύττω συντάττοιτ' αὐ-

τοῖς

τοῖς εἰρημένοις οἰκείως. τυμβορύκτης μὲν γὰρ, καὶ φρεορύκτης, καὶ τοιχορύτης, τῷ μικρῷ, ὡς θέσει τοῦ υ ἐκτεινομένου. τυμβωρύχος δὲ, καὶ φρεωρύχος, καὶ τοιχωρύχος, τῷ μεγάλῳ, ὡς μὴ ἔχοντα ἐκτεινόμενον τὸ υ. Ἔτι τὰ εἰς ωτος, τῷ μεγάλῳ, λωτὸς, μισθωτός. πλὴν τῶν ἀπὸ τῶν εἰς ος. οἷον τὸ νεοττός· καὶ εἰ μὴ ῥήματος κλίσις κωλύοι, ὡς ἐπὶ τοῦ ἀροτός.

Ὅσα τῷ ο.

Τὰ δὲ εἰς οσον, τῷ μικρῷ, πολλοστὸν, ἑκατοστόν. Ἔτι τὰ εἰς οχος καὶ οκος. Ἀντίοχος, σιτοδόχος, ξενοδόχος, δωροδόκος. Ἔτι τὰ ἀπὸ τῶν εἰς ος, εἰς οτης σχηματιζόμενα. φίλος, φιλότης. ὅσιος, ὁσιότης. Ἔτι τὰ εἰς οπος ἐσχηματισμένα, ὀξύτονα. μακροπός. πλὴν τῶν ἀπὸ τοῦ ὢψ σημαντικοῦ τῶν ὄψεων, συγκειμένων, χαρωπόν. Ἔτι τὰ ἐκ τῶν εἰς ος, ἢ εἰς ον, δῆμος, Δημόκριτος, καὶ δημόσιος, δῶρον, δωροδόκος. Ἔτι τὰ ἐκ τῶν εἰς ω, ῥημάτων συγκείμενα. φιλῶ, φιλόθεος. Τὰ δὲ εἰς ωος, κτητικὰ μὲν ὄντα, τῷ ω. ἡρῷος. ἕτερα δὲ, τῷ μεγάλῳ, καὶ ταῦτα μονοφθόγγως, γελῶος. Καθόλου δὲ τὸ ο μεσοσυλλαβοῦν, δυοῖν ἑπομένων συμφώνων ἐν ἁπλῇ λέξει, μικρογραφεῖται. Ἡ δὲ τῶν συνῃρημένων ὀρθογραφία, ὡς πρότερον τὰς συναιρέσεις γίνεσθαι ἐῤῥέθη, οὕτω γινέσθω.

Ῥήματος Ληκτικά.

Τῶν δὲ Ῥημάτων τὰ μὲν εἰς ω πρωτοπροσωποῦντα, τῷ μεγάλῳ λήγει, τύπτω. Εἰδὲ μὴ πρωτοπροσωπεῖ, τῷ μικρῷ· τύπτοιο, τύπτοιτο. Τὰ δὲ εἰς ον, τῷ μικρῷ, ἔτυπτον. πλὴν τῶν Προστακτικῶν τρίτων. Τὰ δὲ εἰς μαι, τῇ διφθόγγῳ, τύπτομαι. Τὰ δὲ εἰς μεν, τῇ μονοφθόγγῳ, τύπτομεν. Καὶ τὰ μὲν εἰς μι, τῷ ι. τίθημι· τύπτοιμι. Τὰ δὲ εἰς μην, τῷ η, ἐπιθέμην, ἐτυπτόμην. Τὰ δὲ εἰς τε, δευτεροπροσωποῦντα μὲν, τῇ μονοφθόγγῳ, τύπτετε, τριτοπροσωποῦντα δὲ, τῇ διφθόγγῳ· τύπτονται. Τὰ δὲ εἰς ην, τῷ η. πλὴν τοῦ ἐνεργητικοῦ Ὑπερσυντελικοῦ, καὶ μέσου, τῇ ει. Τὰ δὲ εἰς τι, ἢ θι, τῷ ι. Τὰ δὲ εἰς ει, καὶ εἰς εις ἑνικὰ, ἐπὶ μὲν Ἐνεστῶτος Ὁριστικοῦ, Ἐνεργητικοῦ, τῇ ει. τύπτεις, τύπτει. Πλὴν τῶν Πεμπτοζύγων. ταῦτα γὰρ τὸ παραλῆγον ἴσχει τοῦ πρώτου, τίθημι, τίθης. ἵστημι, ἵστης. Ἐπὶ δὲ Παθητικοῦ, τῷ η. τύπτῃ. Πλὴν τοῦ βούλομαι, βούλει. οἴομαι, οἴει. ὄψομαι, ὄψει. ταῦτα γὰρ τῇ ει. Καὶ ἐπὶ Ὑποτακτικοῦ, τῇ αὐτῇ η. ἐὰν τύπτῃς, ἐὰν τύπτῃ. Καθόλου γὰρ τὰ τῶν εἰς ω ἀπαθῆ δεύτερα, καὶ τρίτα ἑνικὰ διφθογγογραφεῖται. Οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ πεπονθότα συναίρεσιν, διφθόγγου

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

οὐκ ἀπολείπεται. βοᾷς γὰρ, καὶ βοᾷ τῇ ᾳ. καὶ χρυσοῖς, τῇ οι. Διενήνοχε δὲ κατὰ διάλεκτον Δωρικὴν τὰ τοῦ ζῶ, καὶ πεινῶ, καὶ διψῶ, καὶ οὐρῶ. τῇ η γάρ. οἷον, διψῇς, διψῇ, διφθογγογραφεῖται. Ἐπὶ δὲ τῶν εἰς ην τὴν τοῦ πρώτου σώζει γραφήν. ἐτύπην, ἐτύπης, ἐτύπη. ἐπετύφειν, ἐπετύφεις, ἐπετύφει. Πᾶν δ' Ἀπαρέμφατον, διφθόγγῳ. ἢ γὰρ τῇ αι, ποιῆσαι. ἢ τῇ ει, τύπτειν. ἢ τῇ ου, χρυσοῦν. Καὶ τὸ πεινῆν γὰρ, καὶ διψῆν, καὶ οὐρῆν, καὶ ὅσα τοιαῦτα, διφθόγγῳ λήγει τῇ ῃ. Περὶ δὲ τοῦ ζῆν ῃ γραφομένου, σκεπτέον.

Παραληκτικὰ Ἐνεστῶτος Ὁριστικοῦ.

Ὅσα τῷ ε.

Παραλήγει δὲ τὰ μὲν εἰς εω, τῷ ε, συναιρεῖσθαι δυνάμενα, ποιέω. Τὰ δὲ μὴ δυνάμενα, τῇ αι, παλαίω. πλὴν τοῦ ξέω. Ἔτι τὰ εἰς εω, καθαρὰ περισπώμενα, στερεῶ. πλὴν τοῦ παλαιῶ, κραταιῶ, περαιῶ. Καὶ ὅλως τὰ ἀπὸ Ὀνομάτων διφθογγογραφουμένων, οἷον, βέβαιον, βεβαιῶ, ἑδραῖον, ἑδραιῶ, γαῖα, γαιῶ.

Ὅσα τῇ αι.

Τὰ δὲ εἰς αινω, τῇ αι. ὑφαίνω, τεκταίνω. πλὴν τοῦ μένω, καὶ στένω. καὶ ὅλως τῶν ἐχόντων ἀντιπαρακείμενον ὄνομα ἐκ τοῦ ο. οὐκοῦν, θένω, ὅτι θόνος. καὶ πένω, ὅτι πόνος. καὶ

φέ

φεύω, ὅτι φόνος. Ἔτι τὰ εἰς αιρω, χαίρω, αἴρω, σπαίρω, σαίρω. πλὴν τοῦ φέρω. καὶ ὅλως τῶν ἐχόντων αὐτὸ παρακείμενον ὄνομα ἐκ τοῦ ο. καὶ δέρω τοίνυν, ὅτι δορά. καὶ περῶ, ὅτι πόρος.

Ὅσα τῷ η.

Τὰ δὲ εἰς ηγω τῷ η. πλὴν τοῦ σιγῶ, σφριγῶ, μιγῶ, τῷ ι. καὶ ἐπείγω, τῇ ει. Ἔτι τὰ εἰς ηθω. πλὴν τοῦ βρίθω, τῷ ι. καὶ πείθω, τῇ ει. καὶ πύθω, τῷ υ. Ἔτι τὰ εἰς ηπω, σήπω. πλὴν τοῦ λείπω, καὶ ἐρείπω τῇ ει. καὶ λυπῶ, τῷ υ.

Ὅσα τῇ ει.

Ἔτι τὰ εἰς ειω ἐφετικὰ, τῇ ει. γελασείω. πολεμησείω. Ἔτι τὰ εἰς ειδω, πλὴν τοῦ ἥδω, μήδω, κήδω, πηδῶ, φιληδῶ, τῷ η. Ἔτι ὅσα ἐπὶ τοῦ Μέλλοντος ἔχει τὸ ε, καὶ ἐπὶ τοῦ Ἐνεστῶτος ἔχει, κερῶ, κείρω. κτενῶ, κτείνω. τῇ ει ἄρα. Ἔτι ὅσα κινούμενα παρέχει τὸ ο, τὸ ε προεῖχε, ἀμοιβὴ, ἀμείβω. μοῖρα, μείρω. κουρὰ, κείρω. λοιβὴ, λείβω. λοιπὸς, λείπω. στοιβὴ, στείβω. τῇ ει, ἄρα. Ἔτι τὰ εἰς εινω ὑπερδισύλλαβα, ἐρείνω, φαείνω. Παρατηρητέον ἐνταῦθα, ὅτι ὁ Κανὼν οὐ καθόλου τῶν εἰς εινω ὑπερδισυλλάβων τῷ ει γράφεσθαι. ἀμύνω γὰρ, ἀμβλύνω, κρατύνω, ὀτρύνω, καὶ ἕτερα, τῷ υ. πλὴν τοῦ ὀρίνω, ὠδίνω, τῷ ι. Τῶν γεμὴν

δι-

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

δισυλλάβων εἰς πτω, ἐδεν παραλήγει διφθόγγῳ, νίπτω, ῥίπτω. πίπτω, τῷ ι. Τὰ δὲ εἰς ισκω, τῷ ι. πλὴν τῦ μιμνήσκω, θνήσκω, κικλήσκω, τῷ η. Ἔτι τὰ εἰς ιζω. πλὴν τῦ δανείζω τῇ ει. καὶ χρήζω τῷ η. καὶ πλὴν τῦ ἑρπύζω, κοππύζω, ὀλολύζω, βλύζω, τρύζω, λύζω, γογγύζω, ἰύζω, τῷ υ. καὶ ἀθροίζω, τῇ οι.

Ὅσα τῷ ε.

Ἔτι τὰ εἰς εζω, τῷ ε. πλὴν τῦ παίζω. (τῷ Υ.) Τὰ δὲ εἰς υρω, βαρύτονα, τῷ υ. πορφύρω, μορμύρω. πλὴν τῦ φθείρω, πείρω, τείρω, εἴρω, ἀγείρω, τῇ ει. (τῷ Ω.) Τὰ δὲ εἰς ωζω, τῷ μεγάλῳ. πλὴν τῦ ἁρμόζω, δεσπόζω, ὄζω. Ἔτι τὰ εἰς ωσκω, καὶ ωσσω. πλὴν τῦ βόσκω. Ἔτι ὅσα τῶν βαρυτόνων τῷ ε παραλήγει, καὶ ὄνομα ἀντιπαρακείμενον ἔχει, τῷ μικρῷ γραφόμενον, ταῦτα μεταποιέμενα εἰς τὸ πεφλασμένον α, τὸ μέγα μεταλαμβάνει. οἷον, νέμω, νόμος, νωμῶ. τρέπω, τρόπος, τρωπῶ. στρέφω στροφὴ, στρωφῶ.

Παρακτικὰ τῶν ἄλλων Χρόνων, καὶ Ἐγκλίσεων.

Ὁ δὲ Παρατατικὸς παραλήγεσαν τὴν αὐτὴν ἔχει τῷ ἐνεστῶτι. λέγω, ἔλεγον, χαίρω, ἔχαιρον. Ὡσαύτως καὶ ὁ Μέλλων. πλὴν τῶν

σιωπὴ

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

συνῃρημένων. ταῦτα γάρ, εἰ μὲν τῷ ε, ἢ τῷ α παραλήγει, τὸ η ἔχει, ποιήσω, βοήσω. εἰ δὲ τῷ ο, τὸ μέγα, στεφανώσω. πλὴν τοῦ ἀρόσω, ὀνόσω, βέσω. Ο῾ δὲ πρῶτος Α᾽όριστος, τῷ Μέλλοντι ὁμοίως παραληκτεῖ, πλὴν τοῦ πεμπτοκλίτου ἐνεργητικοῦ πρώτου. ὅδε γὰρ διφθόγγῳ μὲν τῇ ει παραλήγει, εἰ ὁ Μέλλων τῷ ε. μενῶ, ἔμεινα. σπερῶ, ἔσπειρα. η δέ, εἰ ὁ Μέλλων τῷ α, ψαλῶ, ἔψηλα. Ε῎τι δὲ καὶ ὁ Παρακείμενος, καὶ Υ῾περσυντελικὸς παραλήγουσαν τὴν αὐτὴν ἔχει τῷ Μέλλοντι, πλὴν ἐνίων πεπτοζύγων, ἐφ᾽ ὧν δηλονότι τὸ ε, ἢ μόνον, ἢ μετὰ τοῦ ι. ἐπὶ τούτων γάρτοι τὸ ε, εἰς ο, τρέπει ὁ μέσος, φθερῶ, ἔφθορα. πείσω, πέποιθα. Τὰ δὲ εἰς θι, ἢ τι, ἀμετάπλαστα Προστακτικά, καὶ τὰ εἰς ναι, Α᾽παρέμφατα ἠταγράφεται. πλὴν τοῦ εἶναι, καὶ θεῖναι, καὶ εἶναι, ὅθεν τὸ ἀφεῖναι, καὶ καθεῖναι, καὶ τὰ τοιαῦτα, τῇ ει γάρ. Καὶ πλὴν τοῦ μεῖναι. Καὶ ὅλως τῶν πεπτοζύγων. τὴν γὰρ τοῦ ἐνεργητικοῦ σώζοντα γραφὴν, κλίνεται ταῦτα. κτείνω, κτεῖναι. κείνω, κεῖναι. Καὶ μηκύνεσθαι ἀναγκαίου ὄντος, τὸ ι προσλαμβάνοντα ἀποδιφθογγοῦται, ὡς εἴρηται. Πᾶν δ᾽ Εὐκτικὸν διφθόγγῳ παραλήγει, καὶ τὰ μὲν εἰς μι, τῇ οι, ἢ τῇ αι, τύπτοιμι, τύψαιμι. τὰ δὲ εἰς ην, ἀμετάπλαστα, τῇ ει, τυφθείην. Τὰ δὲ εἰς

ειμην,

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

ημένω, πεμπτόζυγα μὲν ὄντα, τῇ ει· τιθείμην. τἄλλα δὲ πάντα τῇ οι, τυπτοίμην, διδοίμην. Μεταπεπλασμένα δὲ, τὴν ὑπάρχουσαν δίφθογγον σώζει. ποιοῖμι, ποιοίην. βοῷμι, βοῴμην. Γίγνοιτο δ' ἂν καὶ παθητικοῦ Παρακειμένου Εὐκτικὸν τῇ η, ἢν τὸ μ καθαρὸν ἔχῃ, πεποίημαι, πεποιήμην, μέμνημαι, μεμνήμην. Παραπλησίως δὲ καὶ ἐπὶ τῶν υ πεμπτοζύγων τῇ υ. ζεύγνυμι, ζευγνύην, ζεύγνυμαι, ζευγνύμην. Πᾶν δὲ ὑποτακτικὸν, τῷ η, ἢ τῷ ω μεγάλῳ, ἐὰν λέγωμεν, ἐὰν λέγηται. Πᾶν δὲ εἰς μαι λῆγον, ἀπαθὲς, εἰ πρὸ τοῦ μ τὸ ο ἔχει, μικροπαραληκτεῖ, τύπτομαι. Ὅλως δὲ τὸ πρὸ τοῦ κλιτικοῦ μ, ἀπαθὲς ο, μικρόν. πλὴν τῶν Ὑποτακτικῶν. Ἐφ' ὧν δὲ ἡ αὔξησις χρονικῶς, τὸ μὲν ο, ἀεὶ εἰς ω μέγα μεταβάλλει· τὸ δὲ α, εἰς η. τὸ δὲ ε, εἰς η, καὶ αὐτό. Πλὴν τῶν τεσσάρων καὶ δέκα ἐκείνων. ἐῶ, εἴων, ἔω, βαρυτόνως, εἶων, ἔθω, εἶθον, ἕλω, εἷλον, ἕλκω, εἷλκον, ἕπω, εἶπον, ἕρπω, εἷρπον, ἐθίζω, εἴθιζον, ἔχω, εἶχον, ἕπομαι, εἱπόμην, ἐρύω, εἴρυον, ἑρπύζω, εἵρπυζον, ἐργάζομαι, εἰργαζόμην, ἑστιῶ, εἱστίων. ταῦτα γὰρ τῇ ει. Ἡ δὲ περὶ τὰς συναιρέσεις ὀρθογραφία, ὡς αἱ συναιρέσεις.

Τέ-

Τόποι Ὀρθογραφικοὶ Ἐπιῤῥημάτων.

Τῶν δὲ ἐπιῤῥημάτων τὰ μὲν εἰς ε, ἢ εἰς ες, τῷ ε λήγει. πλὴν τοῦ πάλαι, βαβαὶ, ἀτταταί. Τὰ δὲ εἰς ην, τῷ η, πρώην, χύδην, συλλήβδην. πλὴν τοῦ πρίν, πάλιν, κατόπιν, τῷ ι. καὶ νῦν, τῷ υ. Τὰ δὲ εἰς ις, τῷ ι. δὶς, δεκάκις, πολλάκις, ἅλις. πλὴν τοῦ ἑξῆς, ἑξείης, ἐξαίφνης, ἐξαπίνης, ἔμπης, ἐπίσης τῷ η. Τὰ δὲ ἐσχατοτονούμενα, εἰ μὲν καθαρὸν τὸ ι, ἢ μετὰ τοῦ θ, ἢ λ, ἢ μ, ἢ ξ, ἢ χ, ἢ ψ, τῇ ει. αὐτοβοεὶ, ἀμοχθεὶ, ἀσυλεὶ, πανδημεὶ, αὐτολεξεὶ, ἀμαχεὶ, αὐτοψεί. πλὴν τοῦ πρωῒ, καὶ ἀνωϊστὶ, καὶ ἀνωνυμὶ, τῷ ι. Εἰ δὲ μετ' ἄλλου τοῦ συμφώνου, τῷ ι. πλὴν τοῦ ἀθαμβεὶ, ἀκηρυκτεὶ, ἀνοικτεὶ, ἀσπουδεὶ, πανθοινεὶ, ἐκεῖ, τῇ ει. καὶ ἁμαρτῇ, παγγγενῇ, εἰκῇ, ἀκαρῇ, τῷ η. καὶ οἴκοι, τῇ οι. Καὶ ὅλως τῶν ὁμοιονομάτων ὀνομαθεύτων, κοινῇ, κομιδῇ, μηδαμῇ. Τὸ δὲ δεῖ κατ' ἐπέκτασιν ἔχει τὸ ι. ὡς καὶ τὸ ὡδὶ, καὶ νυνί. Τὰ δὲ ἔχοντα οὕτως, ἰωταγραφεῖται. Τριχῶς δ' ἡ ἐπέκτασις, ἢ διὰ τῷ ι μόνῳ, ἢ καὶ μετὰ τοῦ φ, ἢ τοῦ χ. ναίχι, βίηφι. Ἐπὶ τὰ τῷ θ συλλαβιζόμενα βαρυτόνως, τῷ ι λήγει. αὐτόθι, ἄλλοθι. Τὰ δὲ εἰς ον, τῷ μικρῷ. ἀγεληδόν, ποταμηδόν. πλὴν τοῦ ἐμποδὼν, πελατῶν. Τὰ δὲ εἰς ως, τῷ μεγάλῳ. πλὴν τοῦ πάρος, τῆ-

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

μος, ἔναγχος, ἐντός. Τὰ δὲ εἰς ω, τῷ μεγάλω, ἄνω, κάτω. πλὴν τοῦ ἄπο, δεῦρο. Ἔστι δὲ καὶ εἰς υ λήγοντα. πέρισυ, γρῦ. Παραλήγουσαν δὲ ὁμοίως τοῖς ἀφ᾽ ὧν παράγεται ἔχει τὰ πολλά. δικαίων, δικαίως. ἄνω, ἄνωθεν. οἶκος, οἴκοθεν. ἀμός, ἀμόθεν, καὶ οὐδαμόθεν. Πλὴν τοῦ ἑτέρωθεν, καὶ ἀμφοτέρωθεν, καὶ ἑκατέρωθεν, διὰ τὰ πολλὰ ἐφεξῆς βραχέα. Τὸ δὲ ἀπωτέρω, καὶ ἀπωτάτω τοῖς εἰς οτερος καὶ οτατος τῶν ὀνομάτων ἀκολουθεῖ. Τάγε μὴν θετικά, τῷ ε. ἀναγνωστέον, πλευστέον, πνευστέον. πλὴν τοῦ ἀκταῖον. Καὶ τὰ εἰς ικα, καὶ εἰς ιον, τῷ ι. αὐτίκα, ἔγγιον.

Κοινοὶ τόποι Ὀρθογραφικοὶ τῶν τοῦ Λόγου Μερῶν.

Κοινοὶ δ᾽ Ὀνομάτων καὶ Ῥημάτων, καὶ ὅλως τῶν τοῦ Λόγου Μερῶν τόποι κείσθωσαν Ὀρθογραφικοὶ τοιοῦτοι. Ἀρχικῶν περὶ, καὶ Μέσων, ἐκ δευτέρου ἁπλῶν, ἀπαθῶν, ἂν μὴ πάνυ τι τὰ περὶ Μέσων ἁπλῶς εἰρημένα. Ἡ βδε, τῷ ε γράφεται, βδέλλα, βδελυρός. Ἡ βδυ, τῷ υ. βδύλλειν. Ἡ βε, πρὸ μὲν τοῦ β, καὶ λ, καὶ ρ, τῷ ε. βέβαιον, βέλος, βέρεθρον. Μέσον τε ε, καὶ η, καὶ ο, βέλεμνον, βέβηλον, βελόνη. πλὴν τοῦ βέβαιον. Πρὸ δὲ τοῦ ο, καὶ τ, τῇ αι. βαιόν, βαίτη. Ἡ βη, πρὸ μὲν τοῦ λ, καὶ μ, καὶ ρ, καὶ τ, τῷ η.

βη-

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

βηλὸς, βῆμα, Βηρυτὸς, βήττω. Μέσον τὸ ι. βηείνη. πλὴν τοῦ Βηρυτὸς, τῷ υ. Πρὸ δὲ τοῦ α, καὶ ο, καὶ κ, καὶ υ, τὸ ι. βία, βίος, βῖκος, βινεῖν. πλὴν τοῦ βύας τῷ υ. Μέσον τὸ αι, καὶ ο. βίαιον, βιοτή. πλὴν τοῦ βιάσιμον. Πρὸ δὲ τοῦ ω, καὶ θ, καὶ δισυμφώνου, πλὴν τοῦ τ, τῷ υ. βύω, βυθὸς, βύβλος, βύζω, βύσσος. πλὴν τοῦ βῆσσα, τῷ η. καὶ Βοιωτία, τῇ οι. Μέσον τὸ ι. βύβλινον. καὶ τὸ υ ὑποτασσόμενον τῷ ζ, Βιζύη. Ἡ βλε, πρὸ μὲν τοῦ π, τῷ ε. βλέπω. Πρὸ δὲ τοῦ σ, τῇ αι. βλαισός. Ἡ βλυ, πρὸ μὲν τοῦ ζ, τῷ υ. βλύζειν. Πρὸ δὲ τοῦ τ, τῷ ι. βλίτον. Πρὸ δὲ τοῦ χ, τῷ η, βληχή. Μέσον τὸ μέγα, βληχωνία. Ἡ βλω, τῷ μεγάλῳ. βλωθρὸς, βλωσσυρὸς. Μέσον τὸ υ, βλωσυρός. Ἡ βο, πρὸ μὲν φωνήεντος, καὶ σ, καὶ δισυμφώνου, τῷ μικρῷ, βοὴ, βόσις, βότρυς. Μέσον τὸ ε, βορέας. καὶ τὸ μέγα, καθαρὸν ὂν, βοώτης. εἰ δὲ μὴ, τὸ μικρὸν, βόρβορος. Πρὸ δὲ τοῦ λ, καὶ μ προτασσόμενον, τῷ μεγάλῳ. βῶλος, βωμός. ἄλλως δὲ, τῷ μικρῷ, βόλβιτον. Μέσον τὸ ι. Ἡ βρε, τῷ ε. βρέγμα. Μέσον τὸ υ, ἐν θυ, βρενθύω. ἐν τη, τῷ η. τρεττάσιον. Ἡ βρι, πρὸ μὲν τοῦ θ, καὶ μ, τῷ ι. βρίθω, βριμῶμαι. Πρὸ δὲ φωνήεντος, καὶ πρὸ τοῦ κ, καὶ τ, καὶ χ, τῷ υ. βρύειν, βρύκειν, βρύτειν, βρύχειν. Ἡ βρο, πρὸ τοῦ τ, ἢ δισυμφώνου, τῷ μικρῷ, βροτὸς, βροντή. Πρὸ δὲ

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

τοῦ μ, ϗ σ, τῷ μεγάλῳ, βρωμᾶσθαι, βρῶσις, πλὴν τοῦ βρόμος, ὁ τοῦ πυρὸς ἦχος, βρῶμος δὲ τὴν σποδῶν. Τῆς δὲ βα, μέσον, ἐν μὲν κη, ϗ κτη, η. βάκηλος, βακτηρία. Ἐν δὲ δι, ϗ σι, ι. βαδίζω, βασιλεύς. Ἔτι ἐν βι, ἡγουμένου ρ, βάρβιτον. Ἄλλως δὲ ἐπὶ πάντα τῷ υ. βαβυλὼν, βαβύζειν, βακχυλίδης. εἰ μὴ πατρωνυμικόν. Ἐν δὲ γω τὸ μεγα, βαγώας.

Ἡ γε, τῷ ε. πλὴν τοῦ γαῖα, ϗ γαῖσα: Μέσον τὸ ε, γενεά. πλὴν τοῦ γενναῖος. ϗ τὸ μέγα, γεωμέτρης. Μέσον τῆς αι, τὸ μικρόν· γαιοδότης. Ἡ γη, μόνη, τῷ η. γῆ. Πρὸ δὲ φωνήεντος, ϗ λ, ϗ μ, ϗ π, τῷ υ. γύης, γύλινος, γυμνός, γύπανον. Ἐξαιρείσθω τὸ γήϊνος, τῷ η· ϗ γῆα, τῇ ι. Μέσον ἐν μνη, τὸ η. γυμνήτης: Πρὸ δὲ τοῦ γ, ϗ ν, τὸ ι. γίγας, γίνεσθαι. πλὴν τοῦ γείνω τῇ ει. ϗ γυνὴ τῷ υ. Μέσον τὸ υ. γιγλυσμός, ϗ τὸ μεγα, γινώσκω. Πρὸ δὲ τοῦ θ, ἢ ρ, τῷ η. γήθω, γῆρας. πλὴν τοῦ γῦρος τῷ υ. Ἡ γλι, τῷ ι. πλὴν τοῦ γλήνη, τῷ η. ϗ γλυκὺ, ϗ γλύφειν, τῷ υ. Ἡ γλω, ϗ ἡ γνω, τῷ μεγάλῳ. πλὴν τοῦ γνόφος. Ἡ γο, τῷ μικρῷ. πλὴν τοῦ γωνία, γωρυτὸς, γωρτιών. Μέσον τὸ υ. Ἡ γραι, τῇ αι. γραικός. Ἡ γρυ, μόνη, τῷ υ. Πρὸ δὲ τοῦ γ, τῷ η. γρηγόρειος. Μέσον τὸ μικρόν. γρηγορῶ. Πρὸ δὲ τοῦ π, τῷ υ. γρυπὸς. Πρὸ δὲ τοῦ φ, τῷ ι. γρίφος. Τῆς δὲ

γα,

γα· μέσον τὸ ι, καὶ ε. γαγεωτὴς, γαλιψὸς, γαβειά. πλὴν τοῦ γαμήλια.

Ἡ δε, τῷ ε. πλὴν τοῦ δαίειν, ὅθεν τὸ δαίμων, τὸ δαίδαλος, καὶ δαὶς, καὶ δαιτρός. Μέσον τὸ ε. δέλεαρ. πλὴν τοῦ δέραιον. καὶ ι. δεξιά. πλὴν τοῦ Δερκύλος, καὶ δαιτυμὼν, καὶ δερμύλλω, τῷ υ. Ἡ δη, μόνη συνδεσμικῶς μὲν, τῷ η. δη. ῥηματικῶς δὲ τῇ ει. δεῖ. Πρὸ δὲ φωνήεντος, τῷ ι. πλὴν τοῦ δηοῦν τῷ η, καὶ δύο τῷ υ. Ἔτι πρὸ τοῦ δ. πλὴν τοῦ δείδω, τῇ ει, καὶ δοίδυξ, τῇ οι. Μέσον τὸ υ. δίδυμος. Ἔτι πρὸ τοῦ κ. πλὴν τοῦ δήκω, ὅθεν τὸ δῆγμα, τῷ η. καὶ δείκω, ὅθεν τὸ δεικνύω, καὶ δεῖγμα, τῇ ει. Μέσον τὸ υ, δίκτυον. καὶ τὸ μέγα καθαρὸν ὂν, διώκω. μικρὸν δὲ, εἰ μὴ καθαρὸν, διπλόη. Ἔτι πρὸ τοῦ ν. πλὴν τοῦ δεινὸν, τῇ ει. καὶ δὴν, τῷ η. Μέσον τὸ ε. προπαροξυτόνως, δηνέον. ἢ αι ὀξυτόνως, δηναιόν. Ἔτι πρὸ τοῦ σ. πλὴν τοῦ δὺς, καὶ δύσις, τῷ υ. Ἔτι πρὸ τοῦ χ. δίχα. Ἔτι πρὸ δισυμφώνου. πλὴν τοῦ δεῖπνον τῇ ει. Καθόλου δὲ τὰ ἐκ τοῦ δὶς συνώθετα, τῷ ι. διπλοῦν, δικέφαλον, διφυές. Πρὸ δὲ τοῦ η, καὶ μ, τῷ η. δηθά, δῆμος. Μέσον ἐν μη, τὸ η. Δήμητρα. μέσον ἐν θυ, τὸ υ. δηθύνω. Ἔτι πρὸ τοῦ λ. πλὴν τοῦ δειλὸς, καὶ δείλη, τῇ ει. Μέσον ἢ αι, δείλαιος. Πρὸ δὲ τοῦ ρ, τῇ ει. πλὴν τοῦ δηρεις, καὶ δηρὸν, τῷ η. Ἡ δμω, τῷ μεγάλῳ, δμώς.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Ἠ δυο, τῇ μικρῷ, δνοφερόν. Ἠ δο, πρὸ μὲν τοῦ κ, καὶ λ, καὶ ν, τῷ μικρῷ, δοκῶ, δόλος, δόναξ. Μέσον τὸ ι. δολιχόν. Πρὸ δὲ τοῦ δ, ἢ μ, ἢ ρ, τῷ μεγάλῳ. Δωδώνη, δῶμα, δῶρον. πλὴν τοῦ δόμος, καὶ δέμα. Ἔτι πρὸ τοῦ σ, καὶ τ, πλὴν τοῦ δόσις, καὶ δοτήρ. Ἠ δρο, πρὸ μὲν τοῦ μ, τῷ μικρῷ, δρόμος. Πρὸ δὲ τοῦ π, τῷ μεγάλῳ, δρῶπαξ. Ἠ δρυ, τῷ υ. πλὴν τοῦ δριμὺς, τῷ ι. Τοῦ δὲ δα, μέσον ἐν κτυ, καὶ κρυ, τὸ υ. δάκτυλος, δάκρυον, τὰ δ' ἄλλα ι. δαψιλὴς, Δαμιανός. εἰ μὴ τὰ προειρημένα κωλύοι. καὶ τὸ μικρόν. Δάμοσος.

Ε. ἡ ε μόνη ἀντωνυμικῶς μὲν τῷ ε. Ἐπιρρηματικῶς δὲ, τῇ αι. ὅθεν τὸ αἰάζειν, καὶ αἴας. Πρὸ δὲ τοῦ α, τῷ ε. πλὴν τοῦ αἶα. Ἔτι πρὸ τοῦ ο, ἔολοι. πλὴν τοῦ αἰὼν, αἰόλον παροξυτόνως, αἰώρα. Μέσον προπαροξυτόνου, τὸ μέγα. αἴωλον. πλὴν τοῦ αἰώρα. Ἔτι πρὸ τοῦ β. πλὴν τοῦ αἰβάλη, καὶ αἰβοῖ. Ἔτι πρὸ τοῦ δ. πλὴν τοῦ αἰδώς. Μέσον τὸ η, τοῦ ε. ἐδητύς. Ἔτι πρὸ τοῦ θ. πλὴν τοῦ αἴθω, αἰθήρ. Μέσον ἡ ει, ἔθειρα. εἰ μὴ εἰς ιζω. οἷον, ἐθίζω. Μέσον τῆς αι τὸ ι ἐπὶ τοῦ αἰθίοψ. τὸ υ ἐπὶ τοῦ αἰθύσσω. Ἔτι πρὸ τοῦ κ. πλὴν τοῦ αἰκία, αἰκάλη. Μέσον τὸ η, τοῦ ε. ἔκηλος. πλὴν τοῦ ἐκεῖνος, τῇ ει. καὶ ἐκυρὸς, τῷ υ. Ἔτι πρὸ τοῦ λ. πλὴν τοῦ αἴλουρος, αἴλιος.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

λιος. Μέσον τὸ ε, καὶ ι. ἔλεος, ἐλινύω. πλὴν τοῦ ἐλαία, φυτόν. Ἔτι πρὸ τοῦ μ. πλὴν τοῦ αἷμα, καὶ αἱμύλος. Μέσον τὸ ε, καὶ υ. ἔμετος, αἱμύλος. Ἔτι πρὸ τοῦ ν. πλὴν τοῦ αἶνος, καὶ αἰνός, καὶ αἰνίττεσθαι, ὅθεν τὸ αἴνιγμα. Μέσον τὸ ε, καὶ ι. αἰνετὸς, αἰνίττομαι. πλὴν τοῦ αἰνείας, τῇ ει. Ἔτι πρὸ τοῦ π. πλὴν τοῦ αἰπύ. Μέσον ἡ ει. ἐπείγω. πλὴν τοῦ ἐπηός. Ἔτι πρὸ τοῦ ρ. πλὴν τοῦ αἶρα, αἱροῦμαι, αἵρειν. Μέσον τὸ ε. ἐρέβινθος. καὶ τὸ ι. ἔριον. πλὴν τῶν, ἐρυθρὸν, ἐρύκω, ἐρυμνὸν, τῷ υ. καὶ ἔρημος, ἐρητύω, τῷ η. καὶ ἐρείπω, ἐρείδω, τῇ ει. Ἔτι πρὸ τοῦ σ. πλὴν τοῦ αἰσθάνεσθαι, αἰσχύνη, Αἴσωπος, αἶσα. Μέσον τὸ ι. ἐσθίω. πλὴν τοῦ αἰσχύνω, καὶ αἴσυλον, τῷ υ. Ἔτι πρὸ τοῦ τ. πλὴν τοῦ αἰτεῖν, αἰτία. Τὸ μέντοι αἴτνη, τοῦ αἴθω παράγωγον. Μέσον τὸ ε. πλὴν τοῦ ἑταῖρος. καὶ ἐτησίας δὲ, τῷ η. ἔτυμος, τῷ υ. ἕτοιμος, τῇ οι. Ἔτι πρὸ τοῦ χ. πλὴν τοῦ αἰχμή. Μέσον τὸ ε. ἔγχελυς. καὶ τὸ ι. ἔχιδνα. πλὴν τοῦ ἐχυρὸν, τῷ υ. Ἔτι πρὸ τοῦ ψ, πλὴν τοῦ ἔψα. Πρὸ δὲ τοῦ γ, τῇ αι, αἴγειρος, πλὴν τοῦ ἐγὼ, καὶ ἐγείρω. Μέσον ἡγουμένου γ, ἑτέρου, τὸ υ, ἐγγυῶμαι.

Ἡ ζε, τῷ ε. ζέφυρος. Ἡ ζει, πρὸ μὲν φωνήεντος, τῇ ει. ζειά, ὅθεν τὸ ζείδωρος, ἄρουρα. Πρὸ δὲ τοῦ θ, τῷ υ. ζῦθος. Πρὸ δὲ τοῦ λ, τῷ η. ζῆλος. Ἔτι πρὸ τοῦ μ. πλὴν τοῦ ζύμη, τῷ υ.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Ἔτι πρὸ τοῦ ν, καὶ τ. Ζήνων, ζητεῖν. Ἡ ζω, τῷ μεγάλῳ, πλὴν τοῦ ζόφος.

Ἡ ι, μόνη ἀρθρικῶς μὲν, καὶ ἐπιρρηματικῶς, τῷ η. ἡ, ἧ, ᾗ. τῇ ἡ οἱ. συνδεσμικῶς δὲ, εἰ μὲν διαζευκτικῶς, τῷ η. εἰ δὲ συναπτικῶς, τῇ ει. Πρὸ δὲ φωνήεντος, τῷ ι. πλὴν τοῦ ἠώς, καὶ ἦυς, τῷ η. καὶ εἷα, τῇ ει, καὶ ὑάκινθος, ὕει, ὑάδες, ὕαινα, τῷ υ. καὶ υἱός, τῇ υι. καὶ οἴαξ, οἴω, οἰωνός, ὄρνις, τῇ οι. Μέσον τὸ ε. ἱεράξ. καὶ τὸ μέγα, ἰωή, οἰωνός. πλὴν τοῦ Ἰόνιον πέλαγος. καὶ Ἰονία. Ἔτι πρὸ τοῦ δ, πλὴν τοῦ ἡδύς, ἦδος, τῷ η. καὶ ὕδωρ, ὕδνον, τῷ υ. καὶ οἰδῶ, ὅθεν τὸ οἴδημα τῇ οι. καὶ εἶδος, τῇ ει. Μέσον τὸ υ. ἱδρύω. καὶ τὸ μέγα. εἴδωλον. Ἔτι πρὸ τοῦ σ. πλὴν τοῦ ὑσμίνη, ὕστερον, ὕσσωπος, ὕστριξ, ὕσπληξ, ὑσσός, ὗς, τῷ υ. καὶ οἶστρος, οἴσιπις, οἶς, τῇ οι. καὶ εἷς, τῇ ει. καὶ ἥσυχον, καὶ ἧσσις, τῷ η. Μέσον τὸ υ, ἥσυχος. καὶ τὸ μέγα. ὕσσωπος. Ἔτι πρὸ τοῦ ν. πλὴν τοῦ ἡνίαι, ἦνις, ἥνυστρον, τῷ η. καὶ οἶνος, τῇ οι. Μέσον τῷ ι. ἡνίαι. πλὴν τοῦ ἤνυστρον, τῷ υ. Ἔτι πρὸ τοῦ ξ. ἰξός. Μέσον τὸ ι. ἠξίων. Ἔτι πρὸ τοῦ π. πλὴν τοῦ ἤπειρος, ἤπιον, ἠπύω, ἠπίαλος, τῷ η. καὶ ὑπό, ὑπέρ, ὕπατος, ὑπήνη, τῷ υ. Μέσον τὸ ι. πλὴν τοῦ ἠπύω, τῷ υ. καὶ ὑπήνη, τῷ η. Πρὸ δὲ τοῦ β, ἢ γ, τῷ η. πλὴν τοῦ ὑβὶς, ὕβεις, ὑγρὸν, ὑγιαίνω, τῷ υ. καὶ Ἴβηρ, τῷ ι. Μέσον

τὸ

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

τὸ ε, καὶ ι. ἡγεμὼν, ὑγιαίνω. Ἔτι πρὸ τοῦ θ. πλὴν τοῦ ἰθὺ, ἰθάκη, ἰθώμη, τῷ ι. Μέσον τὸ μέγα, ἰθώμη. πλὴν τοῦ ἴθορος. Ἔτι πρὸ τοῦ λ. πλὴν τοῦ εἱλικρινὲς, εἵλω, εἵλως, τῇ ει. καὶ ἵλεως, ἰλλυριὸς, ἱλαρὸς, ἴλιον, ἰλὺς, ἰλιὸς, ἴλαος, ἴλιγξ, τῷ ι. καὶ ὕλη, ὑλακτεῖν τῷ υ. Μέσον τὸ ε, καὶ ι. πλὴν τοῦ εἱλύτω, καὶ ἠλύσιον, καὶ ἰλλυρικὸς, τῷ υ. Ἔτι πρὸ τοῦ μ. πλὴν τοῦ ἱμάτιον, ἵμερος, ἱμὰς, ἱμᾶν, τῷ ι. καὶ ὑμεῖς, ὑμητὸς, ὕμνος, τῷ υ. καὶ εἷμα, τῇ ει. καὶ οἶμος, τῇ οι. Μέσον τὸ ε, καὶ η. ὑμηττὸς, ἡμέρα. Ἔτι πρὸ τοῦ τ. πλὴν τοῦ ἴτης, ἴτριον τῷ ι. καὶ οἶτος τῇ οι. Ἔτι πρὸ τοῦ φ. ἥφαιστος. Μέσον ἡ αι, ἡφαιστίων. Πρὸ δὲ τοῦ κ, τῇ ει. πλὴν τοῦ ἥκω, ἥκιστα, τῷ η. καὶ ἱκαίνω, ἱκέτης, ἴκριον, ἴκτις, τῷ ι. οἶκος, τῇ οι. Μέσον τὸ ε. εἴκελος. πλὴν τοῦ εἰκαῖος. Ἔτι πρὸ τοῦ ρ. πλὴν τοῦ ἦρα, ἥρως, ἠρέμα, ἠρίον, τῷ η. καὶ ἴρις, τῷ ι. καὶ ὕῤῥα, καὶ ὑρχανοὶ, ὕρτιον, τῷ υ. Μέσον τὸ ε. ἠρέμα. Τὸ δὲ ἠραῖον, τῶν διὰ τοῦ αιον ἐστί. καὶ τὸ η. εἰρήνη. καὶ τὸ μέγα. εἰρωνεία. Ἔτι πρὸ τοῦ χ. πλὴν τοῦ ἦχος, τῷ η. καὶ οἴχεσθαι, τῇ οι. Πρὸ δὲ τοῦ ψ, τῷ υ. πλὴν τοῦ ἶψ, τῷ ι.

Ἡ θε, τῷ ε. Θεὸς, θέμις. Μέσον τὸ ι. θεινόν. καὶ τὸ μέγα. θεωρῶ. Ἡ θει, πρὸ μὲν φωνήεντος, τῇ ει. πλὴν τοῦ θύω, ὅθεν θυσία, τῷ υ. καὶ θίασος, τῷ ι. καὶ θηεῖσθαι, τῷ η.

Πρὸ

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Πρὸ δὲ τοῦ β, τῷ η. Θῆβαι. Ε'τι πρὸ τοῦ γ. πλὴν τοῦ θίγω, θιγγάνω, τῷ ι. καὶ θυγάτηρ, τῷ υ. Ε'τι πρὸ τοῦ κ. θήκη. Ε'τι πρὸ τοῦ λ. πλὴν τοῦ θύλαξ, τῷ υ. Ε'τι πρὸ τοῦ ρ. πλὴν τοῦ θίρα, θύρσος, τῷ υ. Ε'τι πρὸ τοῦ σ. πλὴν τοῦ θύσανος, τῷ υ. Πρὸ δὲ τοῦ μ, τῷ υ. πλὴν τοῦ θημὼν, τῷ η. Ε'τι πρὸ τοῦ ν. θῦνος. πλὴν τοῦ θοίνη, τῇ οι. καὶ θείνω, τῇ ει. Η' θλι, τῷ ι. θλίβω. Η' θνη, τῷ η. θνήσκειν. Η' θω, πρὸ μὲν φωνήεντος, ἢ πρὸ τοῦ κ, καὶ μ, καὶ ν, καὶ σ, καὶ ψ, τῷ μεγάλῳ. θοὴ, θῶκος, θωμὸς, Θὼν, θὼς, θὼψ. Πρὸ δὲ τοῦ λ, ἢ ρ, τῷ μικρῷ. πλὴν τοῦ θώραξ. Μέσον τὸ υ, θόρυβος. Πλὴν τοῦ θωρήσω, τῷ η. καὶ Θωεικὸς, τῷ ι. Η' θρε, τῷ ε. θρέμμαι. Η' θει, πρὸ μὲν φωνήεντος, τῷ ι. πλὴν τοῦ θρυαλλὶς, καὶ θρύον, τῷ υ. Ε'τι πρὸ τοῦ δ, ἢ δισυμφώνου. θειδακίνη, θειγγὸς, θεὶξ, θεὶψ. πλὴν τοῦ θρύπτεσθαι. Πρὸ δὲ τοῦ ν, καὶ σ, τῷ η, θρῆνος, θρησκεύειν. Πρὸ δὲ τοῦ λ, τῷ υ, θρύλλος. Η' θρο, τῷ μικρῷ. πλὴν τοῦ θρώσκω, θρωσμὸς, τῷ μεγάλῳ. Τῆς δὲ θα, μέσον ἐν λυ, τὸ υ. θαλύσιον. ἐν μι, τὸ ι. θαμινά. πλὴν τοῦ θάμυεις, τὸ υ. Ε'ν γη, ἡγουμένου ρ, τὸ η. Θαργηλιών.

Η' κε, τῷ ε. κενὸν. πλὴν τοῦ καιρὸς, καινὸν, τὸ νέον, Καιὰς. Μέσον τὸ ε. Κελεός. πλὴν τοῦ κελαινὸν. Καὶ τὸ υ. κέλυφος. πλὴν τοῦ

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

τοῦ κεγχείνης, τῷ ι. Ἤ κυ, πρὸ φωνήεντος μὲν, τῷ υ. πλὴν τοῦ κίων, λίθος. τῷ ι. καὶ κοίας, τῇ οι. Ἔτι πρὸ τοῦ β. πλὴν τοῦ κιβωτὸς, καὶ κίβδηλον, τῷ ι. Μέσον τὸ ε. Κυβέλη. καὶ τὸ η. κίβδηλον. καὶ τὸ μέγα, κιβωτός. Ἔτι πρὸ τοῦ θ. πλὴν τοῦ κιθάρα, καὶ κιθαιρὼν, τῷ ι. Μέσον τὸ η, καὶ ε. κύθηρα, κυθέρεια. πλὴν τοῦ κιθαιρών. Ἔτι πρὸ τοῦ κ. πλὴν κίκυς, τῷ ι. Μέσον τὸ ε, κυκεών. Ἔτι πρὸ τοῦ λ. πλὴν τοῦ κηλῶ, καὶ κηλήτης, κηλὶς, τῷ η. καὶ Κιλικία, τῷ ι. καὶ κοῖλον, τῇ οι. Μέσον τὸ ι. κύλινδρος. πλὴν τοῦ κηλήτης, καὶ Κυλλήνη, τῷ η. καὶ τὸ μικρὸν, εἰ μὴ ἀπὸ κλίσεως, ἢ κατὰ σύνθεσιν, τὸ μέγα. Ἔτι πρὸ τοῦ μ, πλὴν τοῦ κοιμᾶσθαι, τῇ οι. καὶ κίμων, τῷ ι. Μέσον τὸ ι, κύμινον. Ἔτι πρὸ τοῦ ρ. πλὴν τῶν, κηρὸς, κήρυθος, Κήρυκος, τῷ η. καὶ κιρνῶ, κίρκη, κίῤῥα, τῷ ι. καὶ κοίρανος, τῇ οι. καὶ κείρειν. τῇ ει. Μέσον τὸ ι. Κήελθος. πλὴν τοῦ Κυρήνη, καὶ κυρήβια, τῷ η. καὶ κηρύκειον, τῷ υ. Ἔτι πρὸ τοῦ φ. πλὴν τοῦ κηφὴν, καὶ κηφισός, τῷ η. Μέσον τὸ ι. Ἔτι πρὸ δισυμφώνου. πλὴν τοῦ κιγκλὶς, κίστη, κίχλα, τῷ ι. Μέσον τὸ ε. κυψέλη. Πρὸ δὲ τοῦ δ, μονοσυμφώνως, τῷ η. πλὴν τοῦ κῦδος, τῷ υ. Ἔτι πρὸ τοῦ π. πλὴν τοῦ κύπειρον, τῷ υ. Πρὸ δὲ τοῦ ν, τῷ ι. πλὴν τοῦ κοινὸν, τῇ οι. Μέσον τὸ υ. κινύρα. καὶ τὸ μέγα, κοινωνός. Ἔτι πρὸ τοῦ σ, ἢ τ, ὁπωσοῦν.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

πλὴν τοῦ κῆτος, τῷ η. καὶ κοίτη, τῇ οι. Μέσον τὸ η, ἐν τῷ κίσσηρις. τὸ ι, ἐν τῷ κίσσιρος. τὸ υ, ἐν τῷ κισσύβιον. τὸ μέγα, ἐν τῷ κύπωεις. Ἡ κλε, τῷ ε, κλέος. Ἡ κλει, πρὸ μὲν φωνήεντος, ἢ θ, τῇ ει. κλεῖθρον, κλειώ. ὅθεν τὸ κλοιός, τῇ οι. καὶ πλὴν τοῦ κλύω, τῷ υ. Πρὸ δὲ τοῦ β, τῷ ι. κλίβανος. Ἔτι πρὸ τοῦ μ, καὶ ν. πλὴν τοῦ κλῆμα ἀμπέλου, τῷ η· καὶ κλεινός, τῇ ει. Πρὸ δὲ τοῦ δ, καὶ ζ, τῷ υ. κλύδων, κλύζω. Πρὸ δὲ τοῦ ρ, καὶ τοῦ σ, καὶ τ, τῷ η. Πλὴν τοῦ ἀπὸ τοῦ κλίνω, κλίσις, τῷ ι. Ἡ κλω, μετὰ μὲν τοῦ θ, τῷ μεγάλῳ, κλώθω. Ἔτι πρὸ τοῦ ψ, κλώψ. Πρὸ δὲ τοῦ ν, καὶ π, τῷ μικρῷ. πλὴν τοῦ κλών. Ἡ κναι, τῇ αι. πλὴν τοῦ κνέφας. Ἡ κνι, πρὸ μὲν τοῦ δ, καὶ κ, καὶ σ, τῷ ι. κνίδη, κνίκος, κνίσσα. Πρὸ δὲ τοῦ ζ, τῷ υ. κνυζᾶσθαι. Πρὸ δὲ τοῦ μ, τῷ η, κνήμη. Ἡ κνω, τῷ μεγάλῳ, κνώδαλον. Ἡ κο, τῷ μικρῷ. πλὴν ἔνθα τὸ β, ἢ δ, ἢ φ, ἕπεται, κωβιός, κώδων, κωφός. καὶ πλὴν τῶν, κώθων, κωκυτός, κωλύω, κῶλον, κῶμος, κώμη τῆς συνοικήσεως, κῶνος, κώνωψ, κώπη, κῶς, κωτίλλειν, κωχεύειν. Μέσον τὸ ε, καὶ υ. κολεός, κόνδυλος. πλὴν τῶν, κοχλίας, κωβιός, Κόρινθος, Κόρινθος, κότινος, κόκκινον, κόψιχος, κοτίλλω, τῷ ι. καὶ κορηστός τῷ η. καὶ κολοιός, Κόροιβος, τῇ οι. καὶ κώνειον τῇ ει. καὶ τὸ μικρόν. κολο-

λο-

λοχώδη. πλὴν τῶν, κολώνη, κορώνη, κολωὸς, κομμωτική. Ἡ κρε, τῷ ε. πλὴν ἐφ᾽ ὧν υ, ἢ π, ἕπεται, κραίνειν, κραιπάλη. Ἡ κει, πρὸ μὲν φωνήεντος, τῷ ι. πλὴν τοῦ κρυός, τῷ υ. καὶ κρείων, τῇ ει. Ἔτι πρὸ τοῦ β, καὶ θ, καὶ κ. κείβανον, κειθή, κείκος. Ἔτι πρὸ τοῦ ν. πλὴν τοῦ κρήνη, τῷ η. Ἔτι πρὸ τοῦ σ, καὶ τ. πλὴν τοῦ Κρής, καὶ Κρησωνία, τῷ η. καὶ Κροῖσος, τῇ οι. Μέσον τὸ μέγα. Πρὸ δὲ τοῦ γ, ἢ δ, ἢ μ, ἢ π, μονοσυμφώνως, τῷ η. κρῆγνον, κρήδεμνον, κρημνός, κρηπίς. πλὴν τοῦ κρυμός, τῷ υ. Πρὸ δὲ τοῦ πτ, τῷ υ, κρύπτω, ὅθεν τὸ κρύβδην. Ἡ κρο, τῷ μικρῷ. πλὴν ἐφ᾽ ὧν β, ἢ ζ ἕπεται, κρώβυλος, κρώζειν. Μέσον τὸ υ, κρόμμυον. Ἡ κπε, τῷ ε, κπείζω. Ἡ κτη, πρὸ μὲν τοῦ δ, ἢ μ, ἢ ν, τῷ η. κτηδών, κτῆμα, κτῆνος. πλὴν τοῦ κτείνω, τῇ ει. ὅθεν τὸ κτινύω, τῷ ι. Πρὸ δὲ τοῦ ζ. καὶ λ, τῷ ι. κτίζω, κτίλος. Πρὸ δὲ τοῦ π, τῷ υ. κτυπῶ. Πρὸ δὲ τοῦ σ, τῇ ει. κτείς. τὸ γάρτοι κτίσις τῷ ι, καὶ κτῆσις τῷ η, δηλονότι ἀπὸ τοῦ ἐκτίσθαι, καὶ κεκτῆσθαι γενόμενα, ἐκεῖθεν καὶ τὸ ἀντίστοιχον ἴσχει. Τῆς δὲ κα, τὸ μέσον, ε. Καρνεάδης. καὶ τὸ υ. καλύπτω. πλὴν τῶν, κάπηλος, κάμηλος, κανθήλιον, Καρχηδών, τῷ η. καὶ κάμινος, τῷ ι. καὶ τὸ μέγα, καλλωπίζω, πλὴν τοῦ κάρδοπος.

Ἡ λε, τῷ ε. πλὴν τοῦ λαιμός, λαιός, λαί-

λαψ,

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

λαψ. καὶ ἐφ' ὧν τὸ φ, ἢ ψ ἕπεται. λοῦφος, λυψηρόν. Μέσον τὸ υ. λέπυρον. Ἢ λει, πρὸ μὲν φωνήεντος, τῇ ει. λεῖος. πλὴν τοῦ λίαν, καὶ λιαρὸν, τῷ ι. καὶ λήϊον, ὅθεν τὸ ληΐζεσθαι, ἀφ' οὗ τὸ λῃστὴς, τῷ η. καὶ λύω, ὅθεν λύσις, καὶ λυτὸν, τῷ υ. Ἐπὶ πρὸ τοῦ π, λείπω. ὅθεν τὸ λοιπὸν τῇ οι. πλὴν τοῦ λίπος, τῷ ι. καὶ λύπη, λυπηρὸν, τῷ υ. Ἐπὶ πρὸ τοῦ τ. λειτουργός. πλὴν τοῦ λιτὸν, τῷ ι. Πρὸ δὲ τοῦ β, τῷ ι. πλὴν τοῦ λείβειν, τῇ ει. ὅθεν λοιβὴ, τῇ οι. Μέσον τὸ υ. Λιβύη. Ἐπὶ πρὸ τοῦ κ, καὶ λ. πλὴν τοῦ λεῖκνον, τῇ ει. καὶ λήκυθος τῷ η. καὶ λύκος, Λυκάμβη, καὶ λυκάβας, τῷ υ. Μέσον ἡ αι, λιλαίομαι. καὶ τὸ υ, ληκύθιον. Ἐπὶ πρὸ τοῦ μ. πλὴν τοῦ λείμαξ, καὶ λειμὼν, τῇ ει. καὶ Λῆμνος, λῆμμα, τῷ η. καὶ λυμαίνεσθαι, τῷ υ. καὶ λοιμὸς, νόσος, τῇ οι. Ἐπὶ πρὸ τοῦ ν. πλὴν τοῦ ληνὸς, τῷ η. Ἐπὶ πρὸ τοῦ χ. πλὴν τοῦ λίχνος φωτὸς, τῷ υ. Ἐπὶ πρὸ δύο σσ, οἷον λίσσομαι, ὅθεν τὸ λιτὴ, ἀφ' οὗ τὸ λιτανεύειν. πλὴν τοῦ λύσσα, τῷ υ. Πρὸ δὲ τοῦ γ, τῷ η. πλὴν τοῦ λιγὺς, καὶ λιγνὺς, τῷ ι. καὶ λυγὴ, λύγξ, λύγος, τῷ υ. καὶ λοιγὸς, τῇ οι. Ἐπὶ πρὸ τοῦ θ, μονοσυμφώνως. πλὴν τοῦ λίθος, τῷ ι. Ἐπὶ πρὸ τοῦ ξ, ἢ ρ. πλὴν τοῦ λιρὸς, τῷ ι. καὶ λύρα, τῷ υ. καὶ λείριον, τῇ ει. Πρὸ δὲ τοῦ δ, ἢ σθ, τῇ οι, λοιδορία, λοῖσθος. πλὴν τοῦ Λυδὸς, τῷ υ. Μέσον τὸ μικρόν. Πρὸ δὲ τοῦ ζ, ἢ

στρ,

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

θρ, τῷ υ. λύζειν, λύθρος. Ἡ λο, τῷ μικρῷ. πλὴν τοῦ λώβη, λώπιον, λωφᾶν. Τῆς δὲ λα, μέσον, τὸ ε. λακέρυζα. καὶ τὸ υ. λάφυρα. πλὴν τοῦ λαλιά, λαπίθης, τῷ ι. καὶ λαμπηδὼν τῷ η.

Ἡ με, τῷ ε. πλὴν τῶν, μαῖα, μαιμᾶν, μαίνεσθαι, μαιώπς. Μέσον τὸ ε. πλὴν τοῦ μεγαίρων, καὶ μέλαινα. καὶ τὸ υ. μέθυσος. πλὴν τοῦ μέδιμνου, τῷ ι. καὶ τὸ μέγα, Μαιῶτις. Ἡ μι, μόνη, τῷ η. Πρὸ δὲ τοῦ α, τῷ ι. μιαρόν. Ἔτι πρὸ τοῦ γ, μιγνύω. Ἔτι πρὸ τοῦ κρ, ἢ τρ. μικρὸν, μίτρα. πλὴν τοῦ μήτρα, τῷ η. Ἔτι πρὸ τοῦ μ. μιμεῖσθαι. Ἔτι πρὸ τοῦ σ, μονοσυμφώνως, ἢ μετὰ τοῦ θ. μῖσος, μισθός. πλὴν τοῦ μῦσος, τῷ υ. Μέσον ἡ αι, μίθαικος. Πρὸ δὲ τοῦ δ, καὶ θ, τῷ η. πλὴν τοῦ μειδιῶ, τῇ ει. καὶ μυδᾶν, καὶ μύδρος, τῷ υ. Μέσον ἐν δι, τὸ ι. μειδιῶ. ἐν θυ, τὸ υ. μηθύμνη. Ἔτι πρὸ τοῦ κ, μονοσυμφώνως. πλὴν τοῦ μυκᾶσθαι, μυκῆσαι, μύκης, τῷ υ. καὶ μίκυλλος, τῷ ι. οὗ μέσον τὸ υ. Ἔτι πρὸ τοῦ λ. πλὴν τοῦ μίλαξ, καὶ μίλτος, τῷ ι. καὶ μύλη, τῷ υ. καὶ μειλίσσεσθαι, τῇ ει. Μέσον τὸ ι. μείλιχον. καὶ τὸ μέγα, μηλωθρον. Ἔτι πρὸ τοῦ ν. πλὴν τοῦ μίνθη, μίνως, μινύθειν, τῷ ι. Μέσον τὸ υ. πλὴν τοῦ μηνίειν, ἐπ' ὀργῆς, τὸ ι. Ἔτι πρὸ τοῦ ρ, μονοσυμφώνως. πλὴν τοῦ μύρον, καὶ μυεία, καὶ μύρμηξ, τῷ υ.

καὶ

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

ϗ μοῖρα, τῇ οι. ϗ μειράκιον, τῇ ει. Μέσον τὸ ι. μήλινθος. πλὴν τοῦ μηρύω, τῷ υ. Ἔτι πρὸ τοῦ τ, μονοσυμφώνως. πλὴν τοῦ μίτος, τῷ ι. Μέσον τὸ υ. μιτυλήνη. Ἔτι πρὸ τοῦ χ. πλὴν μοιχὸς, τῇ οι. ϗ μυχὸς, τῷ υ. Πρὸ δὲ τοῦ ζ, ἢ θ, ἢ ς, ἢ σ, ἢ δύο ττ, ἢ ρ, δισυμφώνως, ἢ φωνήεντος, πλὴν τοῦ α, ϗ ο, τῷ υ. μυζᾷν, μῦθος, μυστήριον, μῦς, μυσκέλεθρον, ἡ τοῦ κόπρος, μυσία, μυττωτὸς, μύρτος, μύειν, μύωψ. πλὴν τῶν, μισεῖν, μιστύλλω, οὗ μέσον τὸ υ. Πρὸ γε μὴν τοῦ μικροῦ, τῇ ει. μεῖον. Ἡ μνι, πρὸ φωνήεντος μὲν, μνίον, τῷ ι. μνεία, τῇ ει. Πρὸ δὲ τοῦ μ, καὶ σ, τῇ η. μνήμη, μνηστήρ. Ἡ μο, τῷ μικρῷ. πλὴν τοῦ μῶκος, μῶμος, μωρός. Μέσον τὸ υ, μόλυβδον. ϗ τὸ μικρὸν, μολόχη. Τῆς δὲ μα, μέσον τὸ ε. Μακεδών. πλὴν τοῦ μάχαιρα. καὶ ἐν μὲν γνη, τῷ η, μαγνῆτις. ἐν δὲ ει, τῷ ι.

Ἡ νε, τῷ ε. πλὴν τοῦ ναὶ, ϗ ναίειν. Μέσον τὸ ε, ϗ τὸ μικρὸν, νεφέλη, νεοττός. Ἡ νη, μόνη, ἐπιρρηματικῶς μὲν, τῷ η, νή. συνδεσμικῶς δὲ, τῷ υ. Πρὸ δὲ φωνήεντος, τῇ ει. νειός. Ἔτι πρὸ τοῦ λ, νεῖλος. Πρὸ δὲ τοῦ ζ, τῷ ι. νίζω. Ἔτι πρὸ τοῦ κ. πλὴν τοῦ νεῖκος. Ἔτι πρὸ τοῦ π, νίπτω. Πρὸ δὲ τοῦ ρ, τῷ η. νηρηΐς. Μέσον τῷ ι, νήριον. Ἔτι πρὸ τοῦ σ. πλὴν τοῦ νίσσα, πόλις, τῷ ι. ϗ νύσσειν, τῷ υ. Ἔτι πρὸ

τοῦ

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

τοῦ φ, τῷ η, νήφειν, ὅθεν νῆψις. πλὴν τοῦ νίφειν· ὅθεν τὸ νιφετός. καὶ νείφειν, τῇ ει. Ἔτι πρὸ τοῦ τ, πλὴν τοῦ νίτρον, τῷ ι. Πρὸ δὲ τοῦ μ, καὶ ν, καὶ ξ, τῷ υ, νύξ, νύμφη, νυῶ. πλὴν τοῦ Νῖνος, καὶ νὶν αὐτωνυμικῶς, τῷ ι. Ἡ νο, τῷ μικρῷ. πλὴν τοῦ νῶ, καὶ νῶϊν, καὶ νῶτα.

Ξ. Ἡ ξε, τῷ ε. πλὴν τοῦ ξαίνειν. Ἡ ξη, πρὸ μὲν τοῦ ρ, ξηρὸν, τῷ η. ξυρὸς, τῷ υ. Πρὸ δὲ τοῦ φ, τῷ ι, ξίφος. Τὰ λοιπὰ δὲ πάντα, τῷ υ, ξύειν, ξύλον, ξυστίς.

Ο. Ἡ ο, τῷ μικρῷ. πλὴν τοῦ ὦ, ἐπιρρηματικοῦ, ᾠὸν, ὠγύγιον, ὧδε, ᾠδὴ, ὠδὶς, ὠκὺς, ὠλένη, ὠμὸν, ὦμος μορίου, ὠνὴ, ὥρα, ὠρείων, ὠρωπὸς, ὦς, ὠτὶς, ὠρείθυια, ὠρείτης, ὠρύεσθαι, ὠφελεῖν, ὠχρὸν, ὢψ τοῦ ὀφθαλμοῦ. Μέσου τὸ ε. ὀβελὶς, ὠλένη. καὶ τὸ μικρὸν, ὀβολός. πλὴν τοῦ ὠρωπίς. Καὶ τὸ μεν. ἐν κει, τῷ μικρῷ, ὀκείβας. Καὶ μι. πλὴν τοῦ ὅμηρος, τῷ η. καὶ ὅμοιος. τῇ οι. Καὶ πι, ὀπίσω. πλὴν τοῦ ὀπήγιον τῷ η. καὶ ὀπύειν τῷ υ. Καὶ πλι. ὁπλίτης. Καὶ ρι. ὀρίγανον. πλὴν τῶν, ὀρύσσω, ὀρυγμαδὸς, τῷ υ. καὶ τῶν ἀπὸ τοῦ ὄρεος. Ἐν δὲ κυ, τῷ υ, ὀγκύλον. Καὶ δυ, ὀδυνώη, πλὴν τῶν ὁδίτης, ὀδίων, τῷ ι. καὶ ὀδήμας, ὄδυσσος, τῷ η. Καὶ θρυ, ὀθρυονδὸς. Καὶ λυ. ὀλύρα. πλὴν τοῦ ὀλίγον τῷ ι. καὶ ἐν μνυ. ὀμνύω. καὶ ξυ. ὀξυνώ. καὶ τρυ. ὀτρυνώ. καὶ χυ. ὀχυρόν.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

εἰμήτι ἀπὸ τοῦ ἄω. ἐν δὲ νει, καὶ φει, τῇ ει· ὄνειρον, ὀφείλω. Καὶ τῷ μεγάλῳ μέσον δὲ τὸ ι. πλὴν τὴν ὠγυγίη, ὠρύεσθαι, τῷ υ· καὶ ὠρείθυια, ὠρείτης· καὶ ἔτι περιεκτικὸν τῇ ει·

Π. Ἡ πε, τῷ ε. πλὴν τοῦ παιὰν, παίειν, παῖς, παίζειν, ὅθεν τὸ παίγνιον, παιπάλη, παιφάσσειν. Μέσον τὸ ι. πέδιλον. Ἡ πι, μόνη ἐπιρρηματικῶς, ἡ μὲν, ἐπὶ στάσεως· οἱ δὲ, ἐπὶ κινήσεως, πῆ στῶ, ποῖ βῶ. Πρὸ δὲ φωνήεντος, τῇ οι· ποιῶ, ποῖον· πλὴν τοῦ πῖον τῷ ι, ὅθεν τὸ πιερία· πῦθος, καὶ πῦον, καὶ πύελος· τῷ υ. καὶ πιέζειν, τῷ ι. Μέσον τὸ ε. πύελος. πλὴν τοῦ πιαίνειν. Πρὸ δὲ τοῦ γ, τῷ η, πηγή. πλὴν τοῦ πυγή, τῷ υ. Μέσον τὸ η. πηγήδιον. πλὴν τοῦ πηγύλις, τῷ υ. Ἔτι πρὸ τοῦ δ. πλὴν τοῦ πίδαξ, τῷ ι, καὶ Πῦδνα, τῷ υ. Ἔτι πρὸ τοῦ λ. πλὴν τοῦ πύλη, τῷ υ, καὶ πῖλος τῷ ι. Ἔτι πρὸ τοῦ χ. οἷον πῆχυς. Πρὸ δὲ τοῦ ν, τῷ ι. πλὴν τοῦ ποινή. τῇ οι. καὶ πυνθάνομαι. καὶ πυκινός, τῷ υ. καὶ πεῖνα, τῇ ει. καὶ πήνη. τῷ η. Ἔτι πρὸ τοῦ σ. καὶ τ. πίστις. πίτυς. πλὴν τοῦ πήσσω, ὅθεν τὸ πητύα, τῷ η. καὶ πύστις, τῷ υ. Μέσον τὸ υ. πητύα. Πρὸ δὲ τοῦ θ. τῷ υ. πύθω, πυθία, πυθμὴν. πλὴν τοῦ πείθω, τῇ ει. καὶ πιθανὸν, πίθηκος, πίθος. τῷ ι. Μέσον τὸ ι, τὸ η. πίθηκος. Ἔτι πρὸ τοῦ κ. πλὴν τοῦ ποικίλον τῇ οι. καὶ πικρόν. τῷ ι. Μέσον τὸ ι. ποικίλον. Ἔτι

πρὸ

πρὸ τοῦ ξ, πύξ. Πρὸ δὲ τοῦ ρ, τῇ ει, πείρω, πεῖρα. πλὴν τοῦ πήρα, τῷ η, καὶ πῦρ, τῷ υ. Μέσον ἢ αι, πειραιεὺς, καὶ ἐν μὲν πυρήνη, τὸ η, ἐν δὲ πειρίνθος, τὸ ι. Ἡ πλε, τῷ ε. πλὴν τοῦ πλαίσιον. Ἡ πλοι, πρὸ μὲν φωνήεντος, τῇ οι. πλοῖον. Πλὴν δὲ τοῦ θ, ἢ μ, ἢ ρ, τῷ η, πλῆθος, πλημμελεῖν, πλήρες. Μέσον τὸ ε, καὶ υ. πλημμέλημα, πλημμυρείς. Πρὸ δὲ τοῦ ν, μονοσυμφώνως μὲν, τῷ υ. πλυνώ. μετὰ δὲ τοῦ θ, τῷ ι. πλίνθος. Ἡ πλο, τῷ μικρῷ. πλὴν τῶν ἀπὸ τοῦ πέπλωμαι, καὶ πέπλωται, οἷον πλώϊμον. πλωτόν. Ἡ πνι, πρὸ μὲν τοῦ γ, τῷ ι, πνίγος. Πρὸ δὲ τοῦ ξ, τῷ υ, πνύξ. Ἡ πο. τῷ μικρῷ. πόρος, πόλος. πλὴν τοῦ πώγων, πῶλος, πῶρος, πῶς, πῶϋ, πῶ. Μέσον τὸ ε, καὶ ι, πόλεμος, πολιός. πλὴν τοῦ ποδήεις, τὸ η. καὶ τὸ μικρὸν, πομφόλυξ. Ἡ πρε, τῷ ε, ἑλληνικῶν ὄντων. Ἡ πρι, πρὸ μὲν φωνήεντος, τῷ ι. πρίασθαι. Πρὸ δὲ τοῦ λ, καὶ μ, καὶ τ, τῷ υ, πρύμνη, πρύλις, πρύτανις. Πρὸ δὲ τοῦ ν, καὶ σ, τῷ η, πρηνὴς, πρηστήρ. πλὴν τοῦ πρῖνος, καὶ πρὶν, τῷ ι. Πρὸ δὲ τοῦ ξ, τῇ οι, προῖξ. Ἡ πτε, τῷ ε, πλὴν τοῦ πταίειν, ὅθεν τὸ πταῖσμα. Ἡ πτυ, πρὸ μὲν φωνήεντος, τῷ υ, πτύον. πτοία δὲ τῇ οι, Πρὸ δὲ τοῦ λ, τῷ ι, πτίλιον. Πρὸ δὲ τοῦ σ, πτισσάνη, τῷ ι, πτύσσομαι τὸ αὐτοενεργητικὸν, τῷ υ. Ἡ πτω, τῷ μεγάλῳ. πλὴν τοῦ πτόρθος.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Τῆς δὲ πα, μέσον τὸ ι, καὶ ε, Πάρμισος, παρθεῖος, πλὴν τοῦ παλαίω, παλαιόν.

Ἡ ρε τῷ ε. πλὴν τοῦ ῥαιβὸς, ῥαίειν, ῥαιστήρ. Ἡ ρι, πρὸ μὲν τοῦ α, τῇ οι, ῥοιά. πλὴν τοῦ ῥίαξ, τῷ υ. Ἔτι πρὸ τοῦ β. ῥοῖβος. Πρὸ δὲ φωνήεντος ἑτέρου, τῷ υ, ῥύομαι. Ἔτι πρὸ τοῦ γχ. ῥύγχος. Ἔτι πρὸ τοῦ θ, ῥυθμός. Ἔτι πρὸ τοῦ κ, καὶ μ, καὶ π. πλὴν τοῦ ῥιπὴς, τῷ ι. Πρὸ δὲ τοῦ γ, μονοσυμφώνως, ἢ ζ, ἢ ν, τῷ ι, ῥίγος, ῥίζα, ῥίνη. καὶ ῥοῖζος. τῇ οι. Πρὸ δὲ τοῦ σ, καὶ τ, τῷ η. πλὴν τοῦ ῥυτὶς, τῷ υ. Μέσον τὸ ι, ῥιπίνη. Ἡ ρο, τῷ μικρῷ. πλὴν τοῦ ῥώμη, ῥωγμὸς, ῥώψ. Μέσον ἐν ῥοδωνιᾷ, τὸ μέγα, ἐν ῥοδόπῃ, τὸ μικρόν. Τῆς δὲ ρα μέσον τὸ ι. καὶ ω. μέγα, ῥαδινὸς, ῥαστώνη, πλὴν τοῦ ῥάθυμος, τὸ υ.

Ἡ σβε, τῷ ε, σβεννύω. Ἡ σε, τῷ ε. πλὴν τοῦ σαίειν, σαίρειν. Μέσον τὸ ι. σέλινον. πλὴν τοῦ σελήνη, τῷ η. Ἡ σι, πρὸ μὲν φωνήεντος, τῷ ι. πλὴν τοῦ σείω, ὅθεν τὸ σεισμός. Μέσον τὸ ε. σίελος. Πρὸ δὲ τοῦ β, τῷ υ. πλὴν τοῦ σιβύλλα τῷ ι, ἧς μέσον τὸ υ. Ἔτι πρὸ τοῦ κ. πλὴν τοῦ σηκὸς τῷ η. καὶ σικελὸς, σίκκυα, τῷ ι, οὗ μέσον τὸ ε. Ἔτι πρὸ τοῦ π. πλὴν τοῦ σίπυλος, τῷ ι, ἧς μέσον τὸ υ. Ἔτι πρὸ τοῦ λ. πλὴν τοῦ σιληνὸς, καὶ σίλφιον τῷ ι. Μέσον τῷ η, σιληνὸς, εἰ μὴ π εἰς ιον. Ἔτι πρὸ τοῦ ν. πλὴν τοῦ σῖνος, σινδὼν,

τῷ

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

τῷ ι. Πρὸ δὲ τοῦ δ, τῷ ι, σίδηρος. Μέσον τὸ η, εἰ μήτι εἰς ιον. Ἐπὶ πρὸ τοῦ ρ. πλὴν τοῦ σιρὸς, τῷ ι, καὶ σειρὰ, τῇ ει. Ἐπὶ πρὸ τοῦ σ. πλὴν τοῦ σήσαμον τῷ η. καὶ σίσυφος, καὶ σισύρα τῷ ι, ὧν μέσον τὸ υ. Πρὸ δὲ τοῦ μ. τῷ ι, σιμός. πλὴν τοῦ σημεῖον, τῷ η, οὗ μέσον ἡ ει. Ἡ σκε, τῷ ε. πλὴν τοῦ σκαιὸν, καὶ σκαίρειν. Ἡ σκι, πρὸ μὲν φωνήεντος, τῷ ι, σκιά. Ἐπὶ πρὸ τοῦ ρ. σκίρωσις. Μέσον τὸ μέγα, σκιρωνίς. Πρὸ δὲ τοῦ ζ, καὶ θ, τῷ υ, σκύζομαι. Σκύθης. Ἐπὶ πρὸ τοῦ λ, πλὴν τοῦ σκίλλα, τῷ ι. Ἐπὶ πρὸ τοῦ μ. πλὴν τοῦ σκίμπους. τῷ ι. Ἐπὶ πρὸ τοῦ τ, σκύτος. Πρὸ δὲ τοῦ π, τῷ η. σκῆπτρον, σκηπτός. Ἐπὶ πρὸ τοῦ ν, σκηνή. Ἡ σκλη, τῷ η, σκληρόν. Ἡ σκνι, τῷ ι, σκνιπός. Ἡ σκο, τῷ μικρῷ. πλὴν τοῦ σκῶλος, σκώπτω, σκωρία. Μέσον τὸ ι, καὶ ε. πλὴν τῶν σκόλυθρον, σκομβρίζειν, τῷ υ. καὶ τὸ μικρὸν, σκόροδον. Ἡ σμι, πρὸ μὲν τοῦ κ, ἢ λ, τῷ ι. σμικρὸν, σμίλη. πλὴν τοῦ Σμηκίθης, τῷ η, οὗ μέσον, τὸ ι. Πρὸ δὲ τοῦ ν, τῷ η, σμῆνος. πλὴν τοῦ σμινύη, τῷ ι. Πρὸ δὲ τοῦ χ, σμήχειν, τῷ η. σμύχειν, τῷ υ. Ἡ σμω, τῷ μεγάλῳ, σμῶδιξ. Ἡ σο, τῷ μικρῷ, σορός. πλὴν τοῦ σώζειν, σῶμα, σωρός. Μέσον τὸ υ, σόλυμα. εἰ μήτι τῶν προτέρων εἰρημένων κωλύοι. Ἡ σπαι, τῇ αι, σπαίρειν. Ἡ σπι, πρὸ μὲν τοῦ θ, λ, καὶ ν, τῷ ι. πλὴν τοῦ σπήλαιον, τῷ η. Πρὸ δὲ

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

δὲ τȣ̃ ρ, ἢ σ, τῇ ει. πλὴν τȣ̃ σπυρὶς, τῷ η. Ἠ' σπο, τῷ μικρῷ, σπόρος. Ἠ' στε, τῷ ε. πλὴν τȣ̃ σαίς. Μέσον τὸ ε, στέλεχος. Ἠ' στει, πρὸ μὲν τȣ̃ β. στείβειν, τῇ ει. στοιβὴ, τῇ οι. στιβὰς, τῷ ι. Ἠ' στο, τῷ μικρῷ. πλὴν τȣ̃ στωϊκός. στωμύλος, καὶ στωβίσσω, ὧν μέσον τὸ υ. Ἔτι πρὸ τȣ̃ χ. στείχειν, τῇ ει, στοιχεῖον, τῇ οι, στίχος, τῷ ι. Πρὸ δὲ τȣ̃ γ, ἢ ξ, ἢ π, ἢ ρ, τῷ υ, στυγῶ, στὺξ, στυπεῖον, στύραξ. Πρὸ δὲ τȣ̃ ζ. τῷ ι, στίζειν, ὅθεν τὸ στίγμα. Ἔτι πρὸ τȣ̃ λβ δισυμφώνȣ, στίλβειν. Ἔτι πρὸ τȣ̃ φ. στίφος. πλὴν τȣ̃ στυφελίξαι, καὶ στύφειν, τῷ υ. Πρὸ δὲ τȣ̃ λ, τῷ η, στήλη. πλὴν τȣ̃ στύλος, τῷ υ. Ἠ' στρυ, τῷ υ. στρυφνόν. Ἠ' στρε, τῷ ε. μέσον, τὸ αὐτό. στρεπτέγλα. Ἠ' στρο, τῷ μικρῷ, μέσον τὸ υ. στρογγύλον. Ἠ' σφυ πρὸ μὲν τȣ̃ γ. τῷ ι. σφίγγω. Πρὸ δὲ τȣ̃ ζ. τῷ υ. σφύζω, ὅθεν τὸ σφυγμός. Ἔτι πρὸ τȣ̃ ρ. σφύρα. Πρὸ δὲ τȣ̃ ν. καὶ ξ. τῷ η. σφὴν, σφὴξ. Ἠ' σφε, τῷ ε. πλὴν τȣ̃ σφαῖρα. Μέσον τὸ μικρόν. Ἠ' σφου. τῷ υ. σφρυγᾶν. Ἠ' χε. τῷ ε. χέδιον. Ἠ' χε. πρὸ μὲν τȣ̃ ζ. τῷ ι. χίζειν. Πρὸ δὲ τȣ̃ μ. τῷ η. χῆμα. Πρὸ δὲ τȣ̃ ν. χῖνος, τῷ ι. χοῖνος, τῇ οι. Τῆς δὲ σπα, καὶ σκα, καὶ σφα, μέσον τὸ ι. σπάλαξ. πλὴν τȣ̃ σάπφειρος, τῇ ει. καὶ σκαλινὸν η. καὶ τὸ ε, σφάκελος. καὶ τὸ μικρὸν, σαυρότης. πλὴν τȣ̃ σκαμμωνία.

Ἠ'

Ἡ τι, τῷ ε. πλὴν τοῦ ταινία, καὶ Ταίναρον. Μέσον τὸ ε. καὶ ι. τέρμινθος, τερεθίζειν. πλὴν τοῦ τερηθῶν. τῷ η. Ἡ τι, πρὸ μὲν φωνήεντος, τῷ ι. τιμ. Ἔτι πρὸ τοῦ γ. πλὴν τοῦ τήγανον, τῷ η. Ἔτι πρὸ τοῦ θ. τιθή. Μέσον ἐν τιθηνός. τῷ η. ἐν τιθύμαλος, τὸ υ. Ἔτι πρὸ τοῦ μ. πλὴν τοῦ τημελές. τῷ η. καὶ τύμπανον τὸ υ. Μέσον τὸ ε. Ἔτι πρὸ τοῦ ν. καὶ τ. πλὴν τοῦ τητῶμαι. τῷ η. καὶ τυτθὸν, τῷ υ. Πρὸ δὲ τοῦ β, καὶ κ. καὶ λ, τῷ η. τήβεννος, τηκεδὼν, Τήλεφος· πλὴν τοῦ τίλλω, τῷ ι. Μέσον τὸ ε. Πρὸ δὲ τοῦ π, τῷ υ. τύπος. Ἔτι πρὸ τοῦ ρ. πλὴν τοῦ τηρεῖν, τῷ η. καὶ τείρειν, τῇ ει. Μέσον τὸ ι, Τηριδάτης. Φυλαττέσθω δέ τοι τὴν εἰς ινος ὀξυτόνων ὁ σχηματισμός. Ἔτι πρὸ τοῦ φ. πλὴν τοῦ τίφη. τῷ ι. Πρὸ δὲ τοῦ χ. τεῖχος. τῇ ει. τοῖχος ἀρσενικογενῶς, τῇ οι. τύχη. τῷ υ. ὅθεν τὸ τυγχάνω. Ἡ τλη, καὶ τμη. τῷ η. τλήμων, τμητόν. Ἡ τμω, τῷ μεγάλῳ, τμῶλος. Ἡ το, τῷ μικρῷ, πλὴν τοῦ τωθάζειν. Μέσον τὸ υ. τολύπη. καὶ τὸ μικρὸν, τοξότης. Ἡ τρε, τῷ ε. τρέχω. Ἡ τρι, πρὸ μὲν φωνήεντος, τῷ ι. τριάς. Μέσον ἡ αι. τρίαινα. καὶ τὸ η. τριήρης. Ἔτι πρὸ τοῦ β. τρίβω, ὅθεν τὸ τρίμμα. πλὴν τοῦ τρυβλίον, τῷ υ. Ἔτι πρὸ τοῦ χ. τρίχος. πλὴν τοῦ τρύχειν. τῷ υ. Ἔτι πρὸ τοῦ γ. ἢ ζ. ἢ μ. ἢ φ. τῷ υ. τρύγω, τρύζω, τρυμὸς, τρυφή. Πρὸ δὲ

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

τȣ̃ ρ, ἢ τ, τῷ η. πλὴν τȣ̃ τρίτον, τῷ ι. Πρὸ δὲ τȣ̃ σ, τρεὶς, τῷ ι. τρεῖς, τῇ ει. Ἡ τρο, τῷ μικρῷ. πλὴν τȣ̃ τρώγειν, τρώγλη. Μέσον τὸ ι. τροχιλία. Τῆς δὲ τα, καὶ τρα, μέσον, τὸ ι, τάειχο, πλὴν τȣ̃ τράχηλος, τῷ η. καὶ ταμίας. τῷ ι. καὶ ταπεινὸς, τῇ ει.

Ἡ φε, τῷ ε. πλὴν τȣ̃ φαιὸν, φαιδρὸν, φαίνω. Ἡ φυ, πρὸ μὲν φωνήεντος, τῷ υ, φύω: ὅθεν τὸ φῦμα. πλὴν τȣ̃ φιάλη, τῷ ι. Ἔτι πρὸ τȣ̃ γ. πλὴν τȣ̃ φηγὸς, τῷ η. Ἔτι πρὸ τȣ̃ κ, φύκος. Ἔτι πρὸ τȣ̃ λ. πλὴν τȣ̃ φίλος, καὶ φίλυρα, τῷ ι. Ἔτι πρὸ τȣ̃ ρ, φύρειν. Ἔτι πρὸ τȣ̃ σ, φυσᾷν. Πρὸ δὲ τȣ̃ β, τῇ οι, φοῖβος. πλὴν τȣ̃ φιβάλης. Ἔτι πρὸ τȣ̃ ν, φοῖνιξ. Πρὸ δὲ τȣ̃ δ, τῇ ει, φείδομαι. Πρὸ δὲ τȣ̃ μ, τῷ η, φήμη. πλὴν τȣ̃ φιμός. πλὴν τȣ̃ τ, φυτὸν, τῷ υ, ὅθεν τὸ φυτεύειν. καὶ φοιτᾷν, τῇ οι, ὅθεν τὸ φοιτητής. Τὰ δὲ λοιπὰ, τῷ ι, φιτρὸς, φιτύω. Ἡ φθι, πρὸ μὲν φωνήεντος, τῷ ι, φθία. Ἔτι πρὸ τȣ̃ ν, φθίνω. Πρὸ δὲ τȣ̃ ρ, τῇ ει, φθείρω. Ἡ φθο, τῷ μικρῷ, φθορά. Ἡ φλε, τῷ ε, φλέγω. Ἡ φλυ, πρὸ μὲν φωνήεντος, τῷ υ. πλὴν τȣ̃ φλιά, τῷ ι. καὶ φλοιὸς, τῇ οι. Ἔτι πρὸ τȣ̃ κ, φλυκταινα. Πρὸ δὲ τȣ̃ ν, τῷ η, φλήναφος. Πρὸ δὲ τȣ̃ σ, τῇ οι, φλοῖσβος. Ἡ φλο, τῷ μικρῷ, φλὸξ. Ἔτι ἡ φο, τῷ μικρῷ. πλὴν τȣ̃ φῶς, φώκη, φωλεὸς, φωνὴ, φὼρ, φωλεαμὸς.

Μέ-

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Μέσον τὸ ι. πλὴν τοῦ φορυτὸς, ἐπιφρυγανῶν, τῷ υ. Ἡ φρυ, πρὸ μὲν τοῦ ν, φρὴν, τῷ η, φρῦνος, τῷ υ. Μέσον τὸ ι φρυνίχος. Πρὸ δὲ τοῦ κ, μονοσυμφώνως, τῷ ι, φρίκη. Ἔτι πρὸ τοῦ μ, καὶ σ, καὶ τ. φριμάσσεσθαι, φρίσσειν. Τὰ δὲ λοιπὰ, τῷ υ, φρύγανον, φρυκτός. Μέσον τὸ ι, φρυγίλος. Ἡ φρο, τῷ μικρῷ, φρόνιμος. Τῆς δὲ φα, μέσον τὸ ε, φαέθων, φανερόν.

Ἡ χε, τῷ ε. πλὴν τοῦ χαίρειν, καὶ χαίτη. Μέσον τὸ ι. χελιδών. πλὴν τοῦ χελιδώη. καὶ τὸ μέγα, χαιρώνεια, χελώνη. Ἡ χει, πρὸ μὲν τοῦ α, τῇ ει, χειά. Ἔτι πρὸ τοῦ λ, πλὴν τοῦ χηλὴ, τῷ η, καὶ χυλὸς, τῷ υ, καὶ χιλὸς, καὶ χίλια, τῷ ι. Ἔτι πρὸ τοῦ μ. πλὴν τοῦ χίμετλα. τῷ ι. Πρὸ δὲ τοῦ δ, τῷ υ. χύδην. Πρὸ δὲ τοῦ τ, μονοσυμφώνως μὲν, τῷ ι, χιτών. δισυμφώνως δὲ, τῷ υ, χύτρα, χύτλον. Ἡ χθε, τῷ ε. χθές. Ἡ χθω, τῷ μεγάλῳ μὲν, ἐπ' εὐθείας, χθών. τῷ μικρῷ δὲ ἐπὶ γενικῆς. χθονός. ὅθεν τὸ χθόνιος. Ἡ χλι, τῷ ι, χλίδος. Ἡ χλο, τῷ μικρῷ· πλὴν τοῦ χλωρόν. Ἔτι ἡ χνο, τῷ μικρῷ. χνοή. Ἔτι ἡ χο, τῷ μικρῷ. πλὴν τοῦ χωλὸς, χώρα, χῶμα. Ἡ χρε, τῷ ε, χρέμπτεσθαι. Ἡ χρη μόνη, τῷ η, χρή. Πρὸ δὲ τοῦ α, χρεία, τῇ ει. χροιὰ ὀξυτόνως, τῇ οι. Πρὸ δὲ ἑτέρου φωνήεντος τῷ ι. χρίω. ὅθεν τὸ Χείρισος.

τός. Πρὸ δὲ τοῦ μ, καὶ σ, τῷ η. πλὴν τοῦ χρυσός. τῷ υ. Ἡ χρο. τῷ μικρῷ. πλὴν τοῦ χρῶμα, καὶ χρώς. Τῆς δὲ χα. μέσον τὸ ι. χαλινός. πλὴν τοῦ χάρυβδος. τῷ υ.

Ἡ ψε. τῷ ε. πλὴν τοῦ ψαίρειν. Ἡ ψι. πρὸ μὲν τοῦ α, καὶ θ, τῷ ι. ψίαθος, ψιθυρίζειν. πλὴν τοῦ ψοίθης. τῇ οι. Μέσον τὸ υ, ψιθύρισμα. Ἔτι πρὸ τοῦ λ. ψιλός. πλὴν τοῦ ψηλαφᾷν. τῷ η. καὶ ψύλλα τῷ υ. Ἔτι πρὸ τοῦ ν. ψινάς. πλὴν τοῦ ψὴν, τῷ η. Πρὸ δὲ τοῦ γ. τῷ η. ψήγειν, ὅθεν τὸ ψῆγμα, καὶ ψῆκτρον. Ἔτι πρὸ τοῦ φ. ψῆφος. Πρὸ δὲ τοῦ κ, ἢ χ, τῷ υ. ψυκτὴρ, ψυχρόν. Ἡ ψο, τῷ μικρῷ, ψολόεις. πλὴν τοῦ ψώθιον, ψωλὸς, ψωνὸς, ψώρα, ψώχω. Καὶ τῆς ψα δὲ μέσον, τὸ υ. ψαθυρόν.

Καὶ τῆς α δὲ μέσον, τὸ ε. αετὸς, αγίλη, ἄρτεμις. πλὴν τῶν ἀρμιὸς, ἀκραιφνὴς, ἀσπαίρω, ἀχαιὸς, ἀσπαῖρα. Καὶ τὸ η ἐν βδη. ἄβδημα. Ἔτι ἐν βλη, ἀβληχρόν. Ἔτι ἐν θη, ἀθήνα. πλὴν τοῦ ἀθύρω, τῷ υ. Ἔτι ἐν δη, ἀδημονῶ. Ἔτι ἐν θρη, ἀθρήνη. πλὴν τῶν ἀθειβὴς, τῷ ι. καὶ ἀθροίζω, τῇ οι. Ἔτι ἐν λη, ἀλήτης. πλὴν τῶν ἀλείφω, τῇ ει. καὶ ἀλύω, ἀλύσσω, τῷ υ. Ἔτι ἐν πη. ἀπήνης. Ἔτι ἐν σκλη, ἀσκληπιός. Ἔτι ἐν πι, ἀπίλας. Ἔτι ἐν χθη, ἀχθηδών. Ἔτι

ἐν

ἐν γη, ἀλγηδών. πλὴν τοῦ ἀλγυνω, τῷ υ, καὶ ἀλγεινὸς, τῇ ει. Ἐν δὲ ἄρβηλα τὸ η. Ἐν βει, τὸ ι, ἀβεικίς. πλὴν τοῦ ἀβρυνω, τῷ υ. Ἐπὶ ἐν γι, ἅγιον. πλὴν τοῦ ἀγήρως τῷ η, καὶ ἀγυιὰ, τῇ υι, καὶ ἀγύρτης, ἄργυρος, τῷ υ, καὶ ἀγείρω, τῇ ει. Ἐπὶ ἐν γιι, εἰ μὴ ἀπὸ τοῦ ἄω. Ἐπὶ ἐν γει, ἄγειον, πλὴν τῶν ἀγεί-φυη, τῇ ει, καὶ ἀγροίλη, ἀγροιώτης, τῇ οι. Ἐπὶ ἐν δει, ἀδείας. πλὴν τῶν ἀδρυνω, τῷ υ. καὶ ἀνδρεῖος, τῇ ει. Ἐπὶ καθ᾽ αὑτὸ, ἀΐω. πλὴν τοῦ ἀηδὼν, τῷ η. Ἐπὶ ἐν κι, ἀκιδνόν. πλὴν τῶν ἄγκυρα, ἀγκύλον, ἄκυλον, ἀλκυὼν, τῷ υ. καὶ ἄλκηστις, τῷ η. Ἐπὶ ἐν κει, ἀκειβής. Ἐπὶ ἐν νι, ἀνιῶ, πλὴν τοῦ ἀνύω, τῷ υ. Ἐπὶ ἐν ξι, ἀξιῶ. Ἐπὶ ἐν ρι, ἀριθμός. πλὴν τοῦ ἀρήγω, τῷ η, ἀρύτομαι, τῷ υ. Ἐπὶ ἐν σι, ἀσιώνη. Ἐπὶ ἐν χι. Ἀχιλλεύς. πλὴν τοῦ ἄχυρα, τῷ υ. Ἐπὶ ἐν ψι, ἀψίνης. πλὴν τοῦ ἄψυρος, τῷ υ. Ἐπὶ ἐν φι, ἄλφιτα. πλὴν τοῦ ἀλφειὸς, τῇ ει, καὶ ἀλφηστὴς τῷ η, καὶ ἀφύη, ἀφύσσω, τῷ υ. Ἐπὶ ἐν πι, ἄρπον. Ἐν δὲ μυ, τῷ υ. ἀμύνω. πλὴν τοῦ ἀμείβω, τῇ ει, καὶ ἄμητος, τῷ η. καὶ ἅμιλλα, τῷ ι. Ἐπὶ ἐν σκυ, ἀσκυλλίς. Ἐπὶ ἐν βυ, ἄβυδος. πλὴν τοῦ ἀβίγας, τῷ ι. καὶ ἄρβηλα, τῷ η. Ἐπὶ ἐν μετὰ βω, τὸ μέγα, ἀβώρας. Ἐπὶ ἐν γω. ἀγωγή. πλὴν

τοῦ

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

τῦ αγονά, καὶ ἄγονος. Ε῎τι ἐν κρω. πλιω τῦ ἀκρότης. Ε῎τι ἐν δω, ἄδωνις. Ε῎τι ἐν βλω, ἀβλώτκω. Ε῎τι ἐν πω, ἄμπωπις. Ε῎τι ἐν θρω, ἄνθρωπος. Ε῎τι ἐν σκω, ἀσκωλιάζειν. Ε῎τι ἐν σω, ἄσωτός. Ε῎τι ἐν βρο, τὸ μικρόν. ἀβρότονον. Ε῎τι ἐν κο. ἀκόνη. πλιὼ τοῦ ἀκωκή. Ε῎τι ἐν κρο, ἀκροατής. πλιὼ τοῦ ἀκρωτήριον. Ε῎τι ἐν λο, ἀλοῶ. πλιὼ τοῦ ἀλώπηξ. Ε῎τι ἐν μο, ἁρμόττω. πλιὼ τῦ ἀμύγδαλον. Ε῎τι ἐν ρο, ἄροτρον. πλιὼ τοῦ ἄρωμα. Ε῎τι ἐν σφο, ἀσφόδελος. Ε῎τι ἐν φρο, ἀφροδίτη. Τὰ μὲν ἦν πρῶτα, καὶ ἁπλᾶ ὅτω ληπτέον, τὰ δ᾽ ἐκ τέτων, ἐ χαλεπὸν δὴ ἐτυμολογῦντας ὀρθογραφεῖν. οἷον πολύδωρος, ἡ μὲν λυ, τῷ υ, ἡ δὲ δω, τῷ μεγάλῳ. ὅτι ἐκ τοῦ πολὺ, καὶ τοῦ δῶρον. Καὶ συμφέρειν, ἡ μὲν συμ, τῷ υ, ἡ δὲ φε, τῷ ε, ὅτι ἐκ τῆς συν, καὶ τοῦ φέρω. Καὶ ψηφίζομαι, τῷ η, ὅτι ἀπὸ τοῦ ψῆφος, καὶ ψήφισμα: ἔτι τῷ ι, ὅτι ἀπὸ τῦ ψηφίζομαι.

Συμφώνων Διπλασιασμός.

Κοινὸν δὲ ἄρα Ὀρθογραφίας πέρι καὶ ὁ τῶν Συμφώνων διπλασιασμός. Διπλασιάζεται γὰρ ἐπ᾽ ἐνίων τάτε μέγα, καὶ τὰ ψιλὰ, καὶ τὰ ἀμετάβολα, καὶ τὸ σ. οἷον κάββαλεν, Α῎γγελος, ἄδδιω, κόκκος, ἵππος, ἀττικὸς, ἀλ-

ἄλλος, συμμορία, θῶος, πόρρω, θάλασ-
σα. Διπλοῦν δὲ, ἢ ἔασί, οὐδέποτε. Γίνεται
δὲ τὸ τοιοῦτο, ἢ διὰ τὸ εὐφωνότερον. οἷον τὸ
ἀλλὰ, καὶ πίννα, καὶ ἄμμος, καὶ ἵππος, καὶ
τὰ παῦτα· ἢ τοῦ μακροῦ χάριν, οἷον ψάλλω·
ἢ κατὰ συμπάθειαν, καὶ μεταβολὴν, οἷον ἐγ-
γύη. Τὸ γάρ τοι ν, οὔτε πρὸ τοῦ γ, ἢ κ, ἢ
χ, ἢ ξ σώζεται συντιθέμενον, ἀλλὰ τρέπεται
εἰς τὸ γ, οἷον ἐγγύη. ἐγκέφαλος, συγχέω,
συγξενίζω. Οὔτε πρὸ τοῦ β, ἢ π, ἢ φ, ἢ
ψ, ἢ μ, ἀλλ' εἰς τὸ μ μεταβάλλει· οἷον
σύμβουλος, συμπίτης, σύμφωνος, σύμψηφος,
σύμμαχος. Οὔτε μὴν πρὸ τοῦ λ, ἢ ρ, ἢ σ.
ἀλλ' εἰς τὸ ἐπίμενον αὐτὸ τρέπεται. συλλαβὴ,
σύῤῥους, σίσσιτος. Ὅθεν δὴ καὶ τὰ ἀπὸ τῶν
εἰς εις ἀρσενικῶν θηλυκὰ εἰς σσα, τῷ διττῷ
γράφεται σσ. χαρίεις, χαρίεσσα. ἀπὸ γὰρ τοῦ
χαρίεντος, μεταβάλλοντος μὲν δὴ τοῦ ν, ὡς
εἴρηται. Τό,τε γ διπλασιάζεσθαι συμβαίνει,
καὶ τὸ μ, καὶ λ, καὶ ρ, καὶ σ. Αὐτὸ δὲ τὸ ν
οὔτε τῇ συνθέσει συμβαίνει διπλασιάζεσθαι,
τῆς συλλαβῆς ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ ἀρχομένης. ἔννοια,
σύννους. Καὶ ἄλλως ἐπὶ τῶν εἰς ω, παραγο-
μένων ἀπὸ τῶν εἰς νω καθαρῶν ῥημάτων. τί-
νω. τιννύω. Κἀντεῦθεν καὶ ἐπὶ τῶν εἰς μι,
φυλασσομένων. τίννυμι. Τοὐναντίον δὲ συμ-
βαίνει καὶ ἐλλείπειν ἐν ταῖς συνθέσεσι παντε-
λῶς,

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

λῶς, ἐφ' ὧν ς ἕπεται. συςέλλω, σύςημα, συ-
ςοιχεία.

Τὸ δὲ λ, διπλῦν καὶ ἐπὶ τῶν παροξυτόνων, μὴ μακρᾷ φύσει παραληγόντων. οἷον θάλλω, ποικίλλω, βδάλλω, ἀνατέλλω, ὄλλω. πλὴν τῦ θέλω, καὶ πέλω. Τὸ δὲ μ, καὶ μεταβολῇ τῦ β, διπλασιάζεται, οἷον ἐπὶ τῶν προπαροξυτόνων. γέγραμμαι, τέτυμμαι. Τὸ δὲ ρ, καὶ μεταβολῇ τῦ σ, διπλασιάζεται, διὰ τὸ συγγενὲς δηλονότι καὶ τῦτο, πυρσὸν, πυῤῥόν. πόρσω, πόῤῥω. Καθόλυ δὲ, καὶ ὅταν ἀρχομένου λέξεως σωπεθῇ τοῖς λήγυσιν εἰς φωνῆεν, ῥῆμα, ἐπίῤῥημα, ῥῆσις, ἀνάῤῥησις, ῥωςὸς, ἄῤῥωςος. οἷον πως καὶ τὸ αὐξήσει γινόμενον συλλαβικῇ, ῥίπτω, ἔῤῥιπτον. Ἐξαιρείσθω τὰ ἐκ τῆς ἀ, εὔρωςος. Τὸ δὲ ἀμφίρητον, καὶ ἄρεκτον, διὰ μέτρον ὐκ ἀπείληφε τὸ διπλῦν. Τὸ δὲ σ. διπλῦν καὶ ἐπὶ τῶν εἰς σσα θηλυκῶν, ἐθνικῶν. Κίλισσα, Λίβυσσα, Θρᾷσσα, Μάγνησσα. Καὶ ἐπὶ τῆς Ἰωνικῆς δοτικῆς τῶν πεμπτοκλίτων ταύπεσσι, θήρεσσι. Καὶ τῶν τοῖς Ἀττικοῖς εἰς τὸ διττὸν μεταποιυμένων ττ. γλῶσσα, γλῶττα. δισσὸν, διττόν. ὀρύσσω, ὀρύττω. Εὐλογώτερον μέντοι ἐπὶ τῦ ὀρύττω, καὶ τῶν ὁμοίων τὸ γράφειν, ὀρύγω, καθάπερ κἂν τοῖς παλαιοτέροις τῶν ἀντιγράφων ὁρῶμεν. Οὐκ ἔξω δὲ καὶ τύπων ὐδὲ οἱ τῶν Ποιητῶν διὰ τὸ μέτρον

δι-

διπλασιασμοί. Τὰ γὰρ ἀπὸ τοῦ δ, ἢ σ, ἢ τῶν ἀμεταβόλων ἀρχόμενα ῥήματα διπλασιάζουσι, κλινόμενα εἰς Παρατατικὸν, καὶ Ἀόριστον. οἷον, ἔδδεισεν, ἔσσυτο, ἔλλαχεν, ἔμμορεν, ἔνναιεν. Τὸ δ᾽ ἔρρεεν, κοινόν. Κἀπὶ τῶν ὀνομάτων δὲ τά τε ἀμετάβολα, καὶ τὸ σ. ἄλληκτον, ἐννοσίγαιος, παρραλίη, μέσσον. Καὶ μὴν ἐπὶ τῶν τριτοζύγων Μελλόντων καὶ Ἀορίστων. οἷον, σβέσσω, ἔσβεσσα, γελάσσω, ἐγέλασσα. Τὸ δὲ κάββαλεν, καὶ κάππεσεν, καὶ τὰ τοιαῦτα, οὐχ ἕνεκα μέτρου διπλασιάζεται, ἀλλὰ τοῦ τ, μεταβάλλοντος εἰς τὸ ἑπόμενον σύμφωνον δι᾽ ἀφωνίαν, ἀποκοπέντος τοῦ α, κατέβαλεν ὁ κάββαλεν, κατὰ δὲ καδδέ. Ἔτι τὸ δ, καὶ π ἐν τοῖς ἐπιρρήμασιν, ἄδδην, ὁππότε. καὶ τὸ τ, ἐν τῷ ὅττι. Δῆλον δ᾽ ἄρα κἀντεῦθεν, ὅτι βραχυντικὸν ἡ παραγωγή. ἐννέα μὲν γὰρ τῷ διπλῷ, ἔνατον δὲ τῷ ἁπλῷ. καὶ τέτταρα μὲν, τέταρτον δέ. καὶ θάλλω μὲν, θαλερὸν δέ. Ὡσαύτως δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων. Ἀλλὰ περὶ μὲν Προσῳδίας τε, καὶ Ὀρθογραφίας, ἀποχρώντως σχεδόν τι εἴρηται.

Τέλος τοῦ Τρίτου.

ΘΕΟ

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

ΘΕΟΔΩ'ΡΟΥ

ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗ͂Σ ΕἸΣΑΓΩΓΗ͂Σ.

ΒΙΒΛΙ'ΟΝ ΤΕ'ΤΑΡΤΟΝ.

Λοιπὸν δὲ περὶ Συντάξεως τῶν τοῦ Λόγου Μερῶν εἰπεῖν. Γραμματικοῦ γὰρ καὶ ἡ περὶ ταῦτα θεωρία. Καὶ τῆς γε τοιαύτης Συντάξεως, καὶ τοῦ Λόγου ἕνεκα πραγματεύεται ὁ περὶ ἑκάστου τῶν ὀκτὼ τοῦ Λόγου Μερῶν σκεπτόμενος ὡς ἔχει, ἤτοι κλίσεως, ἢ σχηματισμοῦ, ἢ προσῳδίας, ἢ ὀρθογραφίας. καθάπερ καὶ ὁ Διαλεκτικὸς τοῦ συλλογιστικοῦ λόγου ἕνεκα, περὶ ὀνόματος, καὶ ῥήματος, καὶ προτάσεως θεωρεῖ. Λεκτέον τοίνυν καὶ ὅπως ἂν τὰ τοῦ Λόγου Μέρη ἀλλήλοις ὀρθῶς συνταττόμενα ἀποτελοίη τὸν λόγον, ἵνα τέλος ἡ Εἰσαγωγὴ ἔχῃ, καὶ διαιρετέον ἀκριβέστερον ἕκαστα, καὶ ὁριστέον ἐνταῦθα.

Ὅρος Στοιχείου.

Ἀρκτέον δ' ἴσως ἀπὸ τοῦ πρώτου, οἷον τῶν Στοιχείων. Ταῦτα γὰρ ἡ πρώτη καὶ ἀμερὴς ἐστὶ

τὰν-

τἀνθρώπου φωνή. Οὐ γὰρ ὡς ἔτυχεν ἐπιπλέκεται ἀλλήλοις εἰς σύστασιν συλλαβῆς, ἀλλ' ὡς καὶ τοὔνομα δηλοῖ, στοιχεῖά τε καὶ ἀτάκτως κινούμενά πως συντάσσεται κατὰ λόγον.

Διαίρεσις τῶν Στοιχείων.

Τῶν οὖν Στοιχείων τὰ μὲν, ἀφ' ἑαυτῶν τυγχάνει ἀποτελοῦντα φωνὴν, οἷον, τὰ φωνήεντα καλούμενα. τὰ δὲ, ψόφον, οἷον, τὰ σύμφωνα πάντα. φωνὴν δ' οὔ, ἀλλὰ τῆς τῶν φωνηέντων ἐπιπλοκῆς. Τούτων δ' αὖ πάλιν τὰ μὲν, ψοφεῖ ἀτελέστερον. οἷον τὰ ἄφωνα. τὰ δὲ, τελεώτερον. οἷον τὰ ἡμίφωνα. Συμπάντων δὲ, τὰ μὲν, προτακτικά. Τὰ δὲ, ὑποτακτικά. Τῶν μὲν γὰρ φωνηέντων προτακτικὰ, ὡς ἐπὶ τῶν Διφθόγγων, τὰ α, ε, ο. ὑποτακτικὰ δὲ τὰ ι, υ. προτακτικόν γε μὴν καὶ αὐτὸ τὸ υ τοῦ ι, ὡς ἐπὶ τοῦ μυῖα, καὶ υἱός, καὶ ἅρπυια, καὶ ἑτέρων πλειόνων. Τῶν δὲ συμφώνων προτακτικὰ μὲν, ὡς οὐδαμοῦ ἐπὶ τέλει τασσόμενα λέξεως, τὰ δασέα, καὶ ψιλὰ, καὶ μέσα. Τῶν ἀμεταβόλων τὸ λ, καὶ μ. καὶ τῶν διπλῶν τὸ ζ. Καὶ τῶν μὲν δασέων, τὸ φ, καὶ χ, ἐπιδέχεται τὸ θ, ἐχθρὸς, φθορά. ἀνάπαλιν δ' οὔ. Τούτοις δ' ὁμοίως, καὶ τὰ ψιλά τε, καὶ μέσα ἔχει. ἀκτίς, ἄπτω, ὄγδοον, βδέλλω. ὅτι μὴ ἡ τῶν γδ σύνταξις ἐπὶ ὑποτακτικῆς συλλαβῆς μόνον. Ἔτι τὰ δασέα τοῖς ψιλοῖς τε,

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

καὶ μέσοις οὐδέποτε συμφέρεται προταττόμενα, ὑποταττόμενα δὲ τοῖς ψιλοῖς, καὶ ἐν διαστάσει, Ἀτθὶς, Σαπφὼ, Ἴακχος. οὐκ ἔτι δὲ καὶ τοῖς μέσοις.

Ἀμετάβολα.

Τῶν δὲ Ἀμεταβόλων τὸ μὲν ν, πρὸ τοῦ μ κεῖσθαι οὐ πέφυκεν ἐπὶ τῆς αὐτῆς λέξεως. διὸ καὶ ἐπὶ τοῦ κέκλιμαι, καὶ κέκριμαι, τὸ πρὸ τοῦ μ, συμβαῖνον ν ἀποβάλλεται. Ἐπικεῖσθαι μέντοι κατ᾽ ἄμφω, ὡς ἐπὶ τοῦ μνεία, ἀμνός. Ἀνάπαλιν δὲ τὸ σ. οὐδέποτε γὰρ ὑποτακτικὸν τοῦ μ ἐπὶ τῆς αὐτῆς. καίτοι τοῦ λ, καὶ ν, σπανίως μέντοι, ὡς ἐπὶ τοῦ ἅλς, καὶ τίρυνς, καὶ ἕλμινς. Τοῦ δὲ ρ, εὖ μάλα. πέρσω, πυρσός. διὰ τὸ φωνήεντος δύναμιν ἔχειν τὸ ρ. Αὐτὸ δὲ τὸ ρ, οὐκ ἔστιν ὅτου προτάσσοιτ᾽ ἂν συνταττόμενον. Ἔτι τῶν δασέων τὸ θ, καὶ χ, συζευγνύμενα τῷ μ, ἀποτελεῖ συλλαβὴν ὑποτακτικὴν, προτακτικὴν δ᾽ οὔ. ἀριθμός, αὐχμός. Ὡσαύτως δὲ καὶ τῶν ψιλῶν, τὸ κ, καὶ τῶν μέσων τὸ γ. ἀκμὴ, ὄγμος. Ταὐτὸ δὲ τοῦτο συμβαίνει καὶ πρὸ τοῦ δ, τῷ γ, ὄγδοος. καὶ τῷ φ, καὶ τ, πρὸ τοῦ ν. ἔτνος, ἀφνειός. Ἔτι τὸ θ, καὶ χ, τῷ μὲν λ, καὶ ν, καὶ ρ, τῶν ἀμεταβόλων, συντάσσεται προτιθέμενα, εἴς τε προτακτικὴν συλλαβὴν, εἴς τε ὑποτακτικήν. τῷ δὲ μ εἰς ὑποτακτικὴν μόνον, ὡς εἴρηται. Τὸ δὲ φ, ὁμοίως μὲν καὶ τὰ σύστοιχα πρὸς τὸ λ, καὶ ρ. εἰς μόνην δὲ

ὑπο-

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

ὑποτακτικὴν πρὸς τὸ ν. ἄφνω. ἀσυλλήπτως δὲ πρὸς τὸ μ ἔχει παντάπασι. Καὶ τὰ ψιλὰ δὲ, καὶ μετὰ τοῖς ἀμεταβόλοις συντάσσεται, ὡς τὸ θ, καὶ χ, πλὴν τοῦ π, ἀσυμβάτως ἔχοντος πρὸς τὸ μ. Καὶ πλὴν τοῦ τ, ἀσυντάκτου μὲν τῷ ν, εἰς προτακτικὴν συλλαβήν. Τὸ μ δὲ προσλαμβάνοντος ὑποτακτικὸν ἐπ' ἄμφω. τμῆμα, ἀτμίς. Καὶ πλὴν τοῦ β, ἀσυντάκτως πρὸς τὸ μ, καὶ ν, ἔχοντος ὅλως. καὶ πλὴν τοῦ δ, τῷ μὲν μ καὶ ἐπιπλεκομένου, καὶ προπλεκομένου. δμώς, ἄδμητος. τῷ δὲ λ μὴ δ' ὅλως οὔτε ὄντος συνάπτεσθαι. Καθόλου δὲ πᾶν σύμφωνον μεταξὺ ὂν δυοῖν φωνηέντοιν περὶ μίαν λέξιν, τῷ δατέρῳ συλλαβιστέον. ἄγω, φέρω. καὶ ἐὰν μὴ ᾖ δὲ μία λέξις, ἀλλὰ δύο, πάθῃ δὲ ἔκθλιψιν ἡ πρώτη, τὸ πρὸ τῆς ἀποστρόφου σύμφωνον τῷ ἑπομένῳ φωνήεντι συντακτέον. κατὰ ἐκείνου, κατ' ἐκείνου. Ἔτι ἐὰν τύχῃ κατ' ἀρχὴν λέξεων σύμφωνον συμφώνου ἡγησάμενον ἐν συλλήψει, οὐδ' ἐν μέσῳ λέξεως συνθέτου χωρίζεται. Καὶ ὅλως τὰ κατ' ἀρχὴν λέξεως πρὸ ἑτέρων τῷ εἴδει συμφώνων πεφυκότα συντάττεσθαι, ταῦτα δὴ καὶ ἐν μέσῳ λέξεως εὑρίσκοιτ' ἂν ἐν συλλή[ψε]ι. οἷον ὕβρις, ὅτι καὶ βρέχω. ἀγρός, ὅτι καὶ [γ]ράφω. ὅπλον, ὅτι καὶ πλέω. ὕμνος, ὅτι καὶ μνεία. Ὅσα δὲ μὴ, ἐν διαστάσει κεῖται ἀεί. Οὐκοῦν τὸ ἐσθλὸν ἐν συλλήψει, ὅτι οὐδὲ λέξις ἀπὸ τοῦ σθλ τυγχάνει

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

τις ἀρχομένη, ὅδε τὸ ὄγδοον, ὅτι οὐκ ἀπὸ τοῦ γδ ἀρχή, ἔδε τὸ ὄγκος, ὅτι οὐκ ἀπὸ τοῦ γκ. Ἔτι τὰ αὐτὰ σύμφωνα οὐδέποτε ἐν συλλήψει. ἐκκόπτω οὖν, καὶ ἔδδεισε, καὶ κάββαλε, καὶ τὰ τοιαῦτα, ἐν διαστάσει. Ἔτι πᾶσα συλλαβὴ εἰς σύμφωνον λήγουσα, καὶ τὴν ἑξῆς ἔχει ἀπὸ συμφώνου ἀρχομένην. Ἔτι οὐκ ἔστιν ἀρχεῖν τρία σύμφωνα ἀμέσως κείμενα, ὧν τὰ δύο ταυτοδυναμεῖ.

Μετάθεσις.

Γίνεται δὲ καὶ Μετάθεσις τῶν στοιχείων, καρδία, κραδία, ἀτραπὸς, ἀταρπὸς, σφάγανον, φάσγανον, ὀλίγος, λοιγός. Καὶ πάθη συμβαίνει τοιαῦθ᾽ ἄττα, τὸ μὲν μακρὸν εἰς βραχέα διαλύεσθαι, ἦγε, ἔαγε. καὶ ἀνάπαλιν, συναιρεῖσθαι, ἱερὸν, ἱρὸν, δίιος, δῖος. Ταῦτά γε μὴν ἑτέρας ἂν θεωρίας εἴη.

Ὅρος Συλλαβῆς.

Οὕτω μὲν οὖν τὰ Στοιχεῖα πρὸς ἄλληλα ἔχοντα, συντίθησι διαφόρως τὴν Συλλαβὴν, Σύλληψιν οὖσαν στοιχείων ἁρμόστως συντεταγμένων. Ὃν δὲ τρόπον ἡ τῶν στοιχείων συμπλοκὴ οὐδὲν ἄτακτον ἔχει, οὕτω καὶ αἱ Συλλαβαὶ κατὰ λόγον ἀλλήλαις συνιοῦσαι, τὴν Λέξιν ποιοῦσι. καὶ αὖ πάλιν αἱ Λέξις τὸν Λόγον.

Ὅρος Λόγου.

Ἔτι γάρ τοι ὁ Λόγος σύνταξις λέξεων ἁρμο-

μόνως συντιθεμένων, διάνοιαν ἔχουσα αὐτοτελῆ.

Ὅρος Λέξεως.

Λέξις δὲ μέρος ἐλάχιστον τοῦ κατὰ σύνταξιν λόγου.

Καὶ μέντοι καὶ πολλαχῆ ὁμοιοῦντι ἐπί τε τῶν στοιχείων, καὶ ἐπὶ τῶν λέξεων, καὶ ἐπὶ τῶν λόγων ἐστὶ θεωρεῖν. Διπλασιάζεται γὰρ οὐ μόνον Στοιχεῖον. ἵππος, ἄλλος. ἀλλὰ καὶ Συλλαβή. ἀλαλάζω, μεμένηκα, προπροκυλινδόμενος. καὶ Λέξις. ἄρες, ἄρες, τὸ Ὁμήρου. καὶ ὦ Κύκλωψ, Κύκλωψ, τὸ Θεοκρίτου. καὶ ἰοὺ, ἰοὺ, Ἀριστοφάνους. καὶ Λόγος. τοῦ δ' ἐγὼ αὐτὸς εἶμι, καὶ εἰ πυρὶ χεῖρας ἔοικεν, εἰ πυρὶ χεῖρας ἔοικε, μένος δ' αἴθωνι σιδήρω, τὸ Ὁμήρου. καὶ βωκολιάδεν Δάφνι, τὺ δ' ᾠδᾶς ἄρχεο πρῶτος, ᾠδᾶς ἄρχεο πρῶτος, τὸ Θεοκρίτου.

Πλεονασμός.

Ἔτι καθάπερ Στοιχεῖόν ἐστιν ὃ πλεονάζει οὐ τὸ αὐτό. στάχυς, ἄσταχυς. πνοὴ, πνοιή. τοῦτον, τουτονί. Οὕτω καὶ συλλαβή. λοιπῶν, προλοιπῶν. ἔτυμος, ἐτήτυμος. ἔφης, ἔφησθα. Καὶ λέξις, τοῦτο μὲν ἐν συνθέσει, τοῦτο δὲ ἐν παραθέσει. Βοῶν ἐπιβουκόλος ἀνήρ. Χυσοῦ δὲ στήσας Ὀδυσσεὺς δέκα πάντα τάλαντα. Καὶ ἦ μάλα δὴ τέθνηκε Μενοιτίου ἄλκιμος υἱός. Ἔνθα μὲν γὰρ τὸ πάντα, ἔνθα δὲ τὸ μάλα πλεονάζον. Τοιοῦ-

τὸ δὲ καὶ τὸ, ὀφθαλμοῖσιν ἴδωμαι. Καὶ Παραπληρωματικοὶ δὲ οὐθὲν πολλαχῆ εἰς εὔνοιαν συντελοῦσι. Καὶ Λόγος, ἔοικεν οὔτοι ἀεικές, τὸ γὰρ, οὔτοι ἀεικὲς, παρέλκον. Καὶ ὅσσα οἱ αἶσα γεινομένῳ ἐπένησε λίνῳ, ὅτε μιν τέκε μήτηρ. πλεονάζει γὰρ, ὅτε μιν τέκε μήτηρ.

Ἔλλειψις.

Ἔστι Στοιχείου μὲν Ἔλλειψις, γαῖα, αἶα. ἑκατέρωθεν, ἑκάτερθεν. πολλάκις, πολλάκι. Συλλαβῆς δὲ, ἀστράπτει, στράπτει. ἀμφιφορῆας, ἀμφορῆας. ἀπόλλωνα, ἀπόλλω. Λέξεως δὲ, εἷς οἰωνὸς ἄριστος, ἀμύνεσθαι περὶ πάτρης. ἐνδεῖ γὰρ τὸ ἐστίν. καὶ τὸ Θεοκρίτου. ὁ δέ μοι τὸ λαγωβόλον ἡδὺ γελάσσας, ὡς πάρος, ἐκ μοισᾶν ξεινήϊον ὤπασεν ἦμεν. ἐνδεῖ τὸ, ὑπέσχετο. Λόγου δὲ ἔλλειψις· Κἄπειτ' ἀπὸ ταρροῦ τοὺς θεοὺς ὑπερφρονεῖς; ἀλλ' οὐκ ἀπὸ τῆς γῆς. εἴπερ ἐλλείπει τὸ, ἠβούλου ὑπερφρονεῖν. Τοιοῦτο καὶ τό. Εἰ μὲν κατέδυσαν τινα, εἰ δὲ μὴ ἀνεκρούοντο, πρὶν εἰς χεῖρας ἐλθεῖν. ἐνδεῖ γὰρ τὸ, εὖ εἶχεν. Ὅμοιον δ' ἂν εἴη καὶ τὸν ἅπαξ ῥηθέντα λόγον, δὶς, καὶ τρὶς, καὶ πολλάκις λαμβάνοντα ἀπὸ κοινοῦ ἐννοεῖν. οἷον, κόσμος ἀνθρώπῳ φρόνησις, σωφροσύνη, δικαιοσύνη, ἀνδρεία. πᾶσι γάρ τοι προσυπακούεται τὸ, κόσμος ἐστί.

Ὑπο-

Ὑποτακτικὴ Θέσις.

Ἔτι ὡς ἐπὶ τῶν συλλαβῶν ἐστὶν ἃς ὑποτασσομένας, μηδέποτε προτασσομένας εὑρεῖν, οὕτω τοι καὶ ἐπὶ τῶν λέξεων. Τὰ γὰρ Ὑποτακτικὰ τῶν Ἄρθρων, καὶ αἱ Ἐπιταγματικαὶ Ἀντωνυμίαι, καὶ τὰ Ὑποτακτικὰ τῶν Ῥημάτων, τοιάδε. Ταυτὸ δὲ τοῦτο καὶ ἐπὶ Λόγου. τοιοῦτο γάρ τοι τὸ σεσημειωμένον. εἰ περιπατεῖ Σωκράτης, κινεῖται.

Διάλυσις, καὶ Συναίρεσις.

Ἔτι ὡς τὰ Στοιχεῖα ἀνάλυσιν, καὶ συναίρεσιν πάσχει, ἦγεν, ἔαγεν· Οὕτω καὶ συλλαβή. Πηλείδου, Πηλείδαο. ἑρμέας. ἑρμῆς. Καὶ Λέξις, κατὰ ταῦρον ἐδηδώς, ἀντὶ κατεδηδώς. Κἀν τοῦ ἐναντίου. λέξεις δύο εἰς μίαν. βαρυστενάχων, καὶ δακρυχέων, ἀντὶ τοῦ βαρὺ στενάχων, καὶ δάκρυ χέων. Καὶ Λόγος. Συντίθενται μὲν γὰρ συνδεδεμένοι ἀλλήλοις οἱ λόγοι, διῄρηνται δὲ ἀσύνδετοι ὄντες.

Μετάθεσις.

Καὶ μὲν δὴ καὶ Συλλαβαὶ μετατίθενται τοῖς Στοιχείοις ὁμοίως· κελάρυζα, λακέρυζα. κρυπτοκέφαλος, κεπτοκρύφαλος. Καὶ Λέξις, οἷον, εἴπῃς θεὰς σεμνὰς, τὰς σεμνὰς θεὰς λέγοι, καὶ ἄπυρον θεῖον, τὸ θεῖον ἄπυρον. ἔνθα μὲν γὰρ τὸ σεμνὰς, ἔνθα δὲ τὸ θεῖον προτάττειν

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

την συνήθεις. Καὶ Λόγος, οἷον τὸ καλούμενον πρωθύστερον. οἱ δ᾽ αὔεσαν τε πύλας, καὶ ἀπῶσαν ὀχῆας.

Δύναμις.

Ἔτι ὃν τρόπον τῶν Στοιχείων τὰ μὲν φωνήεντα, τὰ δὲ Σύμφωνα, ταύτῃ καὶ τῶν Λέξεων τὰς μὲν οἷόν τε προφέρεσθαι καθ᾽ αὑτάς. οἷον τὰ Προστακτικὰ τῶν Ῥημάτων, καὶ τὰς Κλητικὰς τῶν Ὀνομάτων, καὶ Ἀντωνυμιῶν ἔσθ᾽ ὅτε. τὰς δὲ οὐκ ἔστιν ἀλλὰ ἑτέρου τοῦ προσενεχθῆναι κατὰ διάνοιαν ἁπλῆν, οἷον Προθέσεις τε, καὶ Συνδέσμους. Αἱ γὰρ τοιαῦται λέξεις αἰεὶ συσσημαίνουσι, προσκείμεναι δηλονότι ἑτέραις. Ὅθεν δὴ αἱ σημασίαι τούτων μεταπίπτουσι πρὸς τὴν τῶν συναπτομένων αὐταῖς δύναμιν, δηλονότι. οἷον ἡ μετὰ, ἕτερον μὲν τῇ Αἰτιατικῇ συναπτομένη, ἕτερον δὲ τῇ Γενικῇ, καὶ σὺν τοῖς Ῥήμασιν ὁμοίως, καὶ τοῖς Συνδέσμοις. Ἡ μὲν οὖν ἀλλήλοις ὅμοια Στοιχεῖον, καὶ Συλλαβὴ, καὶ Λέξις, καὶ Λόγος, εἰρήσθω ἐπὶ τοσοῦτον.

Ἀνάλογον.

Κοινὸν δ᾽ Ἀνάλογον Λέξεως καὶ Λόγου, τὸ τὸν μὲν Λόγον παρὰ τὴν ποιὰν τῶν Λέξεων σύνθεσιν ὀρθῶς ἔχειν, καὶ μή. τὴν δὲ Λέξιν παρὰ τὴν τῶν Συλλαβῶν, καὶ Στοιχείων. ὅ, τε γὰρ βαρβαρισμὸς ἁμάρτημα περὶ λέξιν

ξιν ἐστίν. ὅ, τε σολοικισμὸς, ἁμάρτημα περὶ Λόγον.

Βαρβαρισμός.

Καὶ τετραχῶς μὲν ὁ Βαρβαρισμὸς, τοσαχῶς δὲ καὶ ὁ Σολοικισμός· ἢ γὰρ Ἐνδείᾳ βαρβαρίζων τις ἐλέγχεται. Δημοσθένους, Δημοσθένου. γεγράφασι, γέγραφαν. Ἢ Πλεονασμῷ, Αἰσχίνου, Αἰσχίνους. κοιμᾷ, κοιμᾶσαι. τοιοῦτο δὲ καὶ τὸ διαιρούμενον φαύλως. κοῖλον, κόϊλον. Ἢ Μεταθέσει. κρόταφον, κότραφον. δίφρον, δρίφον. Ἢ Ἐναλλαγῇ. φιάλη, φιέλη. ὕαλον, ὕελον. Αἰνείου, Αἰνεία. Καὶ περὶ Προσῳδίαν φίλος, φιλός. μισθωτὸς, μίσθωτος. Καὶ περὶ Χρόνον τε, καὶ Γραφήν. νῖκος τῷ ι, δέον τῇ ει. περὶ ὧν ἄρα καὶ εἴρηται πρότερον τὸ ὀρθόν.

Σολοικισμός.

Ὁμοίως δέ τοι καὶ ὁ Σολοικισμός· ἢ γὰρ ἐνδείᾳ, ἔρχονται πεδίοιο. ἐνδεῖ γὰρ ἡ διά. Ἢ πλεονασμῷ, ἐξ οὐρανόθεν. Πλεονάζει γὰρ ἡ ἐξ. Ἢ ἐναλλαγῇ. τόξων εὖ εἰδώς, ἀντὶ τοῦ τοξεύειν. νέον δ' ἐσαγείρατο θυμὸν, ἀντὶ τοῦ νεωστί. Ἀκτίνεσσιν ἐοικότες, ἀντὶ τοῦ ἐοίκασι. τῷ τοι προφρονέως ἐρέω. ἀντὶ τοῦ δι' ὅ. εἴσω ἁλὸς εὐρέα κόλπον. ἀντὶ τοῦ εἰς εὐρέα κόλπον. Τοιοῦτο δὲ καὶ τὸ τὰ παρεπόμενα τοῖς τοῦ Λόγου μέρεσιν, οἷον, Εἶδος, Γένος, Ἀριθμὸν, Σχῆμα, Πτῶσιν, ἢ Ἐπιρρήματα, ἢ Προθέσεις, ἢ τάξιν συν-

δεσ-

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

δέσμων, καὶ Συνδέσμους αὐτοὺς ἐναλλάσσειν. Εἶδος μὲν, Διὰ γυναικῶν, καὶ μελάντερον ἠΰτε πίσσα. Γένος δὲ, αἴθη θῆλυς ἐοῦσα, καὶ οὐκ αὖ ἐφ' ἡμετέρων ὀχέων πληγέντες, ἀντὶ τοῦ πληγεῖσαι. Α'ριθμὸν δὲ, Θέσπιαν, Γραῖαν τε, ἀντὶ τοῦ Θεσπιαί. Σχῆμα δὲ, Αὐτὰρ ἐγὼν ἐμὲ λύσομαι, ἀντὶ τοῦ ἐμαυτόν. Πτῶσιν δὲ, Νεστορίδαι δ' ὁ μὲν οὔτασεν, ἀντὶ τοῦ Νεστοριδῶν. καὶ ἀστράπτων ἐπιδέξια, ἀντὶ τοῦ ἀστράπτοντα. καὶ δοιοὺς δ' ἄρ' ὑπήλυθε θάμνους, ἐξομόθεν πεφυῶτας, ὁ μὲν φυλίης, ὁ δ' ἐλαίης. Διάθεσιν δὲ, ὁρῶμαι, ἀντὶ τοῦ ὁρῶ. Πρόσωπον δὲ, Ο'σσοι θεοί εἰσ' ἐν ὀλύμπῳ σοί τ' ἐπιπείθονται, καὶ δεδμήμεθα πάντες, καὶ σφέτερον πατέρ' ὑμνύουσαι, ἀντὶ τοῦ ὑμέτερον. Χρόνον δὲ, ἐγὼ δ' ἄγω Βρισηΐδα, ἀντὶ τοῦ ἄξω. Περὶ Ἐπιρρήματα δὲ σολοικισμὸς ἐξ ἐναλλαγῆς, εἴσω δόρπον ἐκόσμει, ἀντὶ τοῦ ἐντός. καὶ ἐγγύθεν ἱσταμένη, ἀντὶ τοῦ ἐγγύς. Περὶ δὲ Προθέσεις, εἰς Α'γαμέμνονα δῖον, ἀντὶ τοῦ πρὸς Α'γαμέμνονα. καὶ ὑπὸ ἴλιον ἦλθον, ἀντὶ τοῦ ἐπὶ ἴλιον. Περὶ δὲ Συνδέσμους, αὐτὸς μὲν ἐγὼ μενέω, ἀλλ' ἑταῖρον πέμπω, ἀντὶ τοῦ ἑταῖρον δέ. καὶ κρατερὸν δ' ἐπὶ μῦθον ἔτελλεν. ἀντὶ τοῦ κρατερὸν γάρ.

Μετάθεσις.

Σολοικισμὸς δ' ἐκ Μεταθέσεως, ὡς τὸ Μενάνδρου. Θυγάτριον, ἡ νῦν ἡμέρα δίδωσί μοι, ἢ δόξαν,

λαν, ἤτοι διαβολήν. τὸ γάρτοι ὀρθῶς ἔχον, ἤτοι δόξαν, ἤτοι διαβολήν. Ταῦτάγε μὴν πάντα, εἰ καὶ τοῖς Ποιηταῖς σχήματ' ἄττα ἐςὶν, ἡμῖν μέντοι ὡς ὑποδείγματα κείσθω, τοῦ περὶ τὸν πεζὸν λόγον Σολοικισμοῦ.

Ἐπεὶ δὲ περὶ Λόγου συντάξεως καταλλήλου θεωροῦμεν, περὶ αὐτοῦ πρότερον τοῦ καταλλήλου ῥητέον κοινῇ, εἶτα περὶ ἕκαςα τῶν μερῶν ἰδίᾳ θεωρητέον τὸ ὀρθόν τε, καὶ μή. Ἔςι μὲν οὖν οὐκ ἐν τοῖς ὑποκειμένοις τὸ κατάλληλον, καὶ μὴ, ἀλλ' ἐν τῇ συντάξει τῶν λέξεων, αἷς παρέπεται τὸ μεταποιεῖσθαι εἰς τὸ δέον. Εἰ οὖν ὑπούσης θηλείας λέγοι τις, αὐτή με ἔτυψαν. σολοικίζει διὰ τὸ ἀκατάλληλον τῶν λέξεων, κἂν ἀληθεύει τῷ γένει. εἰ μέντοι οὗτός με ἔτυψεν, οὐθὲν ἁμαρτάνει. ἔχει γὰρ τὸ τοῦ καταλλήλου δέον ὁ λόγος. Ὥςτε αἱ λέξεις ἀναμεμερισμέναι εἰς θέσεις ἰδίας, τὰ ὁπωσοῦν παρεμπίπτοντα εἰς οὐκ ἐπιβάλλουσαν θέσιν, ἐλέγχουσι διὰ τῆς παρ' ἑαυτῶν ἀκολουθίας. Τῶν τοίνυν τοῦ λόγου μερῶν, ἃ μὲν εἰς Ἀριθμοὺς, καὶ Γένη, καὶ Πτώσεις μετασχηματιζόμενα, ἃ δὲ εἰς Πρόσωπα, καὶ Ἀριθμοὺς, ἃ δὲ μηθὲν ἐπιδεχόμενα τοιοῦτόν τι, ἀλλὰ καθ' ἕνα μόνον σχηματισμὸν ἐκφερόμενα, ταῦτα δὴ μεταληφθέντα ἐκ τῶν ἰδίων μετασχηματισμῶν εἰς τὰς δεούσας ἀκολουθίας Ἀριθμῶν, ἢ Προσώπων, ἢ

Γε-

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Γενῶν τῇ τοῦ λόγου συντάξει, ἀναμεμίξεισται εἰς ἐπιπλοκὴν τοῦ πρὸς ὃ φέρεσθαι ἕκαστον δεῖ. οἷον (εἰ οὕτω τύχῃ) πληθυντικὸν πρὸς πληθυντικὸν, κατὰ τὴν τοῦ αὐτοῦ προσώπου παρέμπτωσιν. γράφομεν ἡμεῖς, μανθάνουσιν ἄνθρωποι. τὸ γάρ τοι ἐν μεταβάσει τοῦ προσώπου, οὐ πάντως ἀπαντήσει τὸν αὐτὸν ἀριθμόν. ἔστι γὰρ φάναι, καὶ τύπτουσι τὸν ἄνθρωπον, καὶ τύπτουσι τοὺς ἀνθρώπους.

Κατὰ Πτῶσιν.

Ὁ αὐτὸς δὲ λόγος κἀπὶ τῶν κατὰ Γένος, ἢ Πτῶσιν, ἢ Πρόσωπον λαμβανομένων, ἐπεὶ γὰρ καὶ τὸ ἐν μεταβάσει ἀδιαφορεῖ. ἡμῶν αὐτὸς ἀκροᾶται, ἡμῶν αὐτοὶ ἀκροῶνται. Καὶ οὖν εἰ συνέλθῃ κατὰ τὴν αὐτὴν πτῶσιν, ὑποπεσεῖται εἰς τὸ αὐτὸ πρόσωπον, ἡμῶν αὐτῶν ἀκροῶνται. εἰ μὴ παρέμπτωσις συνδεσμικὴ τὸ πρόσωπον διαστήσει. ἡμῶν, καὶ αὐτῶν ἀκροῶνται.

Κατὰ Γένος.

Ὡσαύτως δὲ κἀπὶ τῶν Γενῶν, οὗτοι οἱ ἄνδρες, τούτους τοὺς ἄνδρας. πάλιν γὰρ τὸ μεταβάσει τοῦ προσώπου ἀδιαφορήσει καὶ κατὰ Γένος, καὶ κατὰ Ἀριθμόν. τούτους γυνὴ ὕβρισε.

Κατὰ Πρόσωπον.

Καὶ ἐπὶ Προσώπου, ἐκεῖνος πατὴρ ὢν, ἐπιμελήσεται τοῦ παιδός, ἀλλὰ δὴ καὶ σοῦ, καὶ ἐμοῦ. Εἴπερ οὖν μὴ ἐπισυμβαίνοι τῇ λέξει τὸ τὴν διά-

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

κεισιν δυνάμενον φανερῶς ποιεῖσθαι, ἀδιαφορήσει τὸ ἐπιπλέκεσθαι διαφόροις τῷ Γένει, ἢ τῇ Πτώσει, ἢ τῷ Ἀριθμῷ, ἢ τῷ Προσώπῳ, ἢ τοιούτῳ τινί. ἀνέλεγκτα γὰρ οὕτω τὰ τοῦ μετασχηματισμοῦ γίνεται. καλῶς γράφω, γράφεις, ἔγραψα. δῆλον γὰρ ὅτι κατάλληλος πάντῃ ἡ σύνταξις. Ἡ γὰρ τοῦ Ἐπιρρήματος σύνοδος μὴ οὖσα δεκτικὴ ἀριθμῶν, ἢ προσώπων, ἢ πτώσεων, ἢ χρόνων, ὧν παραδέχεται τὸ ῥῆμα, ἀκώλυτον τὴν ἐπιπλοκὴν ἴσχει, καὶ ἥκιστα ἐκτὸς ἐλεγχομένην ὁμοειδοῦς. Οὐκ ἔτι δὲ ταὐτὸ συμβαίνει καὶ ἐπὶ τοῦ καλός. προσώπου γὰρ τρίτου, ἀριθμοῦ ἑνικοῦ τεπ. ὅθεν καὶ πρὸς ἑνικὸν, τὸ γράφει, ἡ σύνταξις. καλὸς γράφει. καὶ αὖ πάλιν ἐπεὶ τὸ καλὸς οὐ παρέμπτωσιν χρόνου σημαίνει, ἀδιαφορεῖ χρόνοις συντασσόμενον διαφόροις, καλὸς γράφει, ἔγραψε, γράψει.

Κατὰ Ἐπίρρημα.

Ἔτι τῶν Ἐπιρρημάτων τὰ εἰς διαφόρους ἀναμεριζόμενα χρόνους, Προσώποις μὲν διαφόροις, καὶ Ἀριθμοῖς συντάσσεται, χρόνοις δ' οὔ. κατέβην χθὲς, κατέβης, κατέβη. καταβαίνει δὲ, ἢ καταβήσομαι, οὔ. Ὡσαύτως δὲ καὶ ὅσα σημαινόμενον ἐπιδέχεται ἐγκλίσεως, οἷον εἴθε, ἄγε. ἡ γὰρ Προσακτικὴ ἀνεπίπλοκος τῇ Εὐκτικῇ. Τἆλλα δὲ σημασίας ἀμοιροῦντα τοιαύτης,

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

της, ἀκώλυτον ἔχει ἐπὶ πασῶν τῶν Ἐγκλίσεων τὴν σύνταξιν.

Κατὰ Σύνδεσμον.

Καὶ οἱ Σύνδεσμοι δὲ εἰς οὐδὲν τῶν εἰρημένων τεμνόμενοι, ἀδιαφόρως τὰς συνδέσεις ποιοῦνται πρὸς διάφορα γένη, ἢ πτώσεις, ἢ πρόσωπα. Εἴγε μὴν καὶ ἐπ' αὐτῶν γένηταί τις ἐν μέρει διαφορὰ, οὐκ ἂν τὰ περὶ τὴν σύνταξιν σώζοιτο. οἷον, ὁ ἄν, ὅτι τὰ μὴ γεγονότα αὐχμηρῶν, θέλει παριστᾶν αὐτὰ εἰς τὸ δύνασθαι, ὅθεν ἄρα καὶ δυνητικὸς εἴρηται, διὰ τοῦτο παρῳχημένοις συντάσσεται, (πλὴν τοῦ παρακειμένου.) Εἰ οὖν τις λέγοι γράψω ἄν, ἀκαταλλήλως συντάττει.

Κατὰ Ἀντωνυμίαν.

Ἔτι ἐπὶ τῶν Ἀντωνυμιῶν, τὸ Ἐμοὶ ἐπὶ τρίτου οὐ τίθεται, ὡς διελεγχόμενον ἂν ὑπὸ τοῦ συζύγου τοῦ Οἱ. Δῆλον δ' ὅτι οὐδὲ τὸ Οἱ ἐπὶ πρώτου διὰ τὸν αὐτὸν λόγον. Ἥγε μὴν Αὐτὸς τρίτου οὖσα, καὶ πρώτῳ, καὶ δευτέρῳ συντάττεται, ὅτι οὐδὲν ἀκόλουθον πρόσωπον κατὰ συζυγίαν ὑπάρχει, ὃ ἂν τὸ ἀλλότριον συνεξελέγξειεν. Αὐτὸς οὖν ἐγὼ, αὐτὸς σύ: Ὅλως γὰρ οὐδὲν συμβαίνει ἁμάρτημα περὶ τὰ ἐν ἀκολουθήσει ὡρισμένη μὴ ὄντα: Γινόμενα γε μὴν ἐκτὸς ἀκόλουθα, οὐκ ἔτι παρὰ τὸ δέον σύνοι:

θη-

θήσεται. Οὔκουν τὸ Ἑαυτοὺς ἐπὶ πρώτου σολοικίζει· οὐ γὰρ ὑπὸ τοῦ ἐμαυτοὺς διελέγξεται. Τὸ ἑαυτὸ δὲ ἴσως, ἔστι γὰρ καὶ τὸ ἐμαυτόν. Οὔτε μὴν τὸ σύ, ἢ ἐγὼ ἐπὶ διαφέρων γενῶν φαύλως. οὐ γάρ τοι διακριτικὸν γένους. σὺ οὖν αὐτός, σὺ αὐτή. ἐγὼ αὐτός, ἐγὼ αὐτή.

Ῥήματα.

Ὁ αὐτὸς δὲ κἀπὶ τῶν Ῥημάτων λόγος. Ἂν γοῦν κυρίως ἐγκλίσεις εἰς πρόσωπα, καὶ ἀριθμοὺς μερίζηται, τὸ ἀκατάλληλον συνελέγχουσι δι' ἀριθμῶν, καὶ προσώπων. ἡ δ' ἀπαρέμφατος ἀμοιρήσασα τούτων, ἐπὶ πάντα πρόσωπα, καὶ ἐπὶ πάντας ἀριθμοὺς ἐπιβάλλει. γράφειν ἐμέ, ἡμᾶς. σέ, ὑμᾶς. Χρόνου γε μὴν, καὶ διαθέσεως οὐκ ἀμοιροῦσα, παρὰ τὴν τούτων ἐναλλαγὴν τὸ ἀκατάλληλον ἐμφανίζει.

Μετοχαί.

Δῆλον ταυτὸ τοῦτο καὶ ἐκ τῶν Μετοχῶν, αἷς μετουσία γένους, καὶ πτώσεως, καὶ ἀριθμοῦ, οὐ μὴν δὲ καὶ προσωπικῆς διαθέσεως, καὶ ψυχικοῦ τοῦ βουλήματος. Δι' ὃ δὴ καὶ περὶ τὰ μὴ προσόντα ταῦτα οὐδὲν φαῦλον συμβαίνει. γράψας ἀνέστην, ἀνέστης, ἀνέστη, ἀνάστηθι, ἀναστῆναι.

Σύμπτωσις Προσώπων ἐπὶ Ῥήματος.

Ἔτι τὸ ἔλεγον, καὶ τὰ ὅμοια ἐοικότα ὄντα, διὰ τὸ συμπίπτειν τῷ τρίτῳ πληθυντικῷ, καταλ-

λη-

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

λήλως συντάσσεται τῷ πληθυντικῷ. ἔλεγ
ἐκεῖνοι. Ὑπεξαιρείσθω τὰ Δωρικά. ἡ γὰρ
αὐτοῖς καταβιβαζομένη ὀξεῖα, ἀφίστησι τι
πρὸς τὸ ἑνικὸν σύμπτωσιν.

Σύμπτωσις Γενῶν ἐπ' Ὀνόματος.

Ὁμόλογον δὲ καὶ τὸ τὰ συμπίπτοντα ἤτι κτ' γένος, ἤ καθοτιοῦν, ἀφίστασθαι τῆ ἀκαταλλήλε. οἷον, σοφὸς ἡ Θεός. καὶ ὅλως τὰ τριγενῆ. τὸ μὲν γὰρ Θεὸς σαφὲς, κἂν πρὸς θηλυκὸ τάσσηται. τὸ δὲ κλυτὸς, καὶ ἄγριος, ε. ἄθε ἐναλλαγὴ τὸ, κλυτὸς Ἱπποδάμεια.

Σύμπτωσις Χρόνων ἐπὶ Μετοχῆς.

Ὁμόλογον δὲ καὶ τὸ, τὸ γράφων, συντάττεσθαι Παρατατικῷ, ἡ δηλονότι συνέμπτωσι Παρατατικὸ ἐπιδέχεται, γράφων ἔχαιρον.

Ἀπαρέμφατον.

Καὶ τὸ Ἀπαρέμφατον δὲ, γράφειν, μεταληφθὲν τῆ Ἐνεστῶτος, καὶ Παρατατικῦ, κατάλληλον ἀποτελεῖ λόγον ἐν συντάξει τῶν τοιούτων ἐπιῤῥημάτων. συνέβη χθὲς γράφειν Σωκράτη. συμβαίνει σήμερον γράφειν Σωκράτη.

Διάθεσις.

Δῆλον δ' ἔτι καὶ ἐπὶ διαθέσεως. τὰ γὰρ καλούμενα μεσότητος ῥήματα, συνέμπτωσιν αἰαδε-

χό-

χόμενα ἐνεργείας, καὶ πάθους, οὐθὲν παρὰ τὰς διαθέσεις ἁμαρτάνεται.

Πρόσωπον.

Καὶ ἐπὶ συμπτώσεως δὲ προσώπου δῆλον ταὐτό. τὸ γὰρ νικῶ, κατάλληλον μὲν ἐπὶ πρώτου Ὁριστικοῦ, καὶ τρίτου Εὐκτικοῦ. ὡς ἔχει τὸ παρ' Ἀλκμᾶνι. νικῶ δὲ ὁ κάῤῥων. ἀκατάλληλον δὲ ἐπὶ δευτέρου Ὁριστικοῦ, ἢ δεύτερον τὸ, νικᾷς. Τὸ μὲν οὖν κατάλληλόν τε, καὶ μὴ, τῆς συντάξεως οὕτω πως ληπτέον· καὶ ἔτι τὸ μεταβατικόν· καὶ ὅλως τὸ πρὸς ἕτερον τῶν μερῶν. Πρὸς γὰρ τὰς διαφόρους τούτων δυνάμεις, διάφορα καὶ τὰ τῆς συντάξεως, ὡς ἐν τοῖς καθ' ἕκαστα ἔσται δῆλον.

Τί τὸ εὖ συντάττειν.

Δι' ὃ καὶ εἴη ἂν τὸ εὖ συντάττειν, καταλλήλως ἐπιπλέκειν πρὸς ἄλληλα τὰ τοῦ Λόγου μέρη, ὡς ὁ λόγος ὁ ὀρθὸς λέγει· καὶ τοὐναντίον τὸ σολοικίζειν· ἁμαρτία γὰρ περὶ σύνταξίν τε, καὶ φράσιν ὁ σολοικισμός. Τὸ δὲ ὀρθὸν ἐν τοῖς παρ' ἐνδοξοτέροις τῶν λογίων: ὡς ἐπιτοπολὺ λεγομένοις. ἐκ τούτων γὰρ καὶ περὶ τούτων ἡ γραμματικὴ θεωρία καὶ μέθοδος. τοῖς

Περὶ Ὀνόματος.

Τῶν δὲ τοῦ λόγου μερῶν τὰ πρωτεῖα εἴληχε τοὔνομα, καὶ ῥῆμα. Τῶν μὲν γὰρ ἄλλων χωρὶς, γίγνοιτ' ἂν λόγος τέλειος. ἄνευ δὲ τουτωνὶ οὐκ

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

ἂν γίγνοιτο. Διαφερέτω δὲ μηθὲν, Ὄνομά λαβεῖν ἢ Ἀντωνυμίαν.

Ὅρος Ὀνόματος.

Ἔστι δὲ Τὔνομα μέρος λόγου πτωτικὸν, σημαντικὸν, ἄνευ χρόνου. Εἴδη δὲ τούτου τὰ μὲν, κατὰ φωνὴν, τὰ δὲ, κατὰ σημασίαν. Κατὰ μὲν φωνὴν, πρωτότυπον, καὶ παράγωγον. Κατὰ δὲ σημασίαν, κύριον, προσηγορικὸν, ἐπίθετον, καὶ ὅσα εἴρηται πρότερον. Διήρηται δὲ καὶ τὰ τοῦ παραγώγου εἰς πατρωνυμικὸν, κτητικὸν, συγκριτικὸν, ὑπερθετικὸν, ὑποκοριστικὸν, παρώνυμον, καὶ ῥηματικόν.

Κύριον.

Ἔστι δὲ Κύριον, τὸ τῆς πρώτης, καὶ κατὰ μέρος οὐσίας σημαντικόν. οἷον. Σωκράτης, Πλάτων.

Προσηγορικόν.

Προσηγορικὸν δὲ, τὸ τῆς δευτέρας, καὶ καθόλου οὐσίας. οἷον, Ἄνθρωπος, ἵππος.

Ἐπίθετον.

Ἐπίθετον δὲ, τὸ κατὰ κυρίων, ἢ προσηγορικῶν λεγόμενον. οἷον, ἀνδρεῖος, ταχύς.

Σύνταξις Ἐπιθέτου.

Τοιοῦτο δ' ὂν τὸ ἐπίθετον, οὐ μόνον ὁμογενῶς τε, καὶ ὁμοιοπτώτως, καὶ ὁμοιαρίθμως τοῖς Κυρίοις, καὶ Προσηγορικοῖς πρόσκειται, ἀλλὰ καὶ πλαγίως συντάσσεται ὀνομάτων ἑτέρων αἰτιατικῇ. ἡ γὰρ τῆς δοτικῆς χρῆσις οὐ πάνυτοι ἀκριβής.

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

βὴς· ὑγιὴς οὖν τὸ σῶμα, καὶ λευκὸς τὴν τρίχα, καὶ πυῤῥὸς τοὺς ὀφθαλμούς.

Ἐνάρθρως.

Καὶ τὰ μὲν ἐνάρθρως, τὰ δὲ ἀνάρθρως. Ἐνάρθρως μὲν, ἔνθα ἡ τοῦ Ὑπαρκτικοῦ μετοχὴ ἀποῦσα, ὅμως ἐπινοεῖται. οἷον, ὁ ἀγαθὸς Σωκράτης φιλοσοφεῖ· Τὸ γὰρ ἐντελὲς ἦν, ὁ Σωκράτης ὁ ὢν ἀγαθός. Ὥστε εἰ καὶ τὸ Κύριόν γε προτάττοιτο, οὐδ' οὕτως ἄνευ ἄρθρου τὸ ἐπίθετον λέγοιτ' ἄν. ὁ Σωκράτης γάρ τοι ὁ ἀγαθὸς φαμὲν, ἑκατέρῳ τῶν ὀνομάτων ἄρθρον συνάπτοντες· Οὕτω γὰρ συμβαίνειν ἀνάγκη, προηγουμένου τοῦ κυρίου, ἢ προσηγορικοῦ· Ἀνάρθρως δέ τοι προφέρεται, ἔνθα τὸ Ὑπαρκτικὸν αὐτὸ ῥῆμα μόνον, ἢ λεγόμενον, ἢ νοούμενον· Σωκράτης ἀνὴρ ἀγαθός· Ἀριστοτέλης σοφός. Ταῦτά γε μὴν καὶ εἰς ἔναρθρον γενικὴν πληθυντικοῦ μεταβάλλειν, οὐθὲν ἂν κωλύοι. Σωκράτης τῶν ἀγαθῶν ἦν· Ἀριστοτέλης τῶν σοφῶν.

Ἕτερα Ὀνομάτων Εἴδη.

Τὰ μὲν οὖν Κύριά τε, καὶ προσηγορικὰ ὁμοιογενῶς τε, καὶ ὁμοιοπτώτως, καὶ ὁμοιαρίθμως σφίσι τὰ ἐπίθετα ἔχει· Συμπαρειλήφθω δὲ τούτοις καὶ τὰ ὁμώνυμα, ὧν ὄνομα μὲν κοινὸν, ὁ δὲ κατὰ τοὔνομα λόγος τῆς οὐσίας διάφορος. Καὶ τὰ συνώνυμα, ὧν τό, τέ ὄνομα, καὶ ὁ λόγος κοινόν.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

ἂν γίγνοιτο. Διαφερέτω δὲ μηθὲν, Ὄνομα λαβεῖν ἢ Ἀντωνυμίαν.

Ὅρος Ὀνόματος.

Ἔστι δὲ τοὔνομα μέρος λόγου πτωτικὸν, σημαντικὸν, ἀνὰ χρόνου. Εἴδη δὲ τούτου τὰ μὲν, κατὰ φωνὴν, τὰ δὲ, κατὰ σημασίαν. Κατὰ μὲν φωνὴν, πρωτότυπον, καὶ παράγωγον. Κατὰ δὲ σημασίαν, κύριον, προσηγορικὸν, ἐπίθετον, καὶ ὅσα εἴρηται πρότερον. Διήρηται δὲ καὶ τὰ τοῦ παραγώγου εἰς πατρωνυμικὸν, κτητικὸν, συγκριτικὸν, ὑπερθετικὸν, ὑποκοριστικὸν, παρώνυμον, καὶ ῥηματικόν.

Κύριον.

Ἔστι δὲ Κύριον, τὸ τῆς πρώτης, καὶ κατὰ μέρος οὐσίας σημαντικόν. οἷον. Σωκράτης, Πλάτων.

Προσηγορικόν.

Προσηγορικὸν δὲ, τὸ τῆς δευτέρας, καὶ καθόλου οὐσίας. οἷον, Ἄνθρωπος, ἵππος.

Ἐπίθετον.

Ἐπίθετον δὲ, τὸ κατὰ κυρίων, ἢ προσηγορικῶν λεγόμενον. οἷον, ἀνδρεῖος, ταχύς.

Σύνταξις Ἐπιθέτου.

Τοιοῦτο δ' ὂν τὸ ἐπίθετον, οὐ μόνον ὁμογενῶς τε, καὶ ὁμοιοπτώτως, καὶ ὁμοιαρίθμως τοῖς Κυρίοις, καὶ Προσηγορικοῖς πρόσκειται, ἀλλὰ καὶ πλαγίως συντάσσεται ὀνομάτων ἑτέρων αἰτιατικῇ. ἡ γὰρ τῆς δοτικῆς χρῆσις οὐ πάνυ τοι ἀκριβής.

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

βῆς· ὑγιὴς οὖν τὸ σῶμα, καὶ λευκὸς τὴν χροιὰν, καὶ πυῤῥὸς τοὺς ὀφθαλμούς.

Ἐνάρθρως.

Καὶ τὰ μὲν ἐνάρθρως, τὰ δὲ ἀνάρθρως. Ἐνάρθρως μὲν, ἔνθα ἡ τοῦ Ὑπαρκτικοῦ μετοχὴ ἀποῦσα, ὅμως ἐπινοεῖται. οἷον, ὁ ἀγαθὸς Σωκράτης φιλοσοφεῖ· Τὸ γὰρ ἐντελὲς ἦν, ὁ Σωκράτης ὁ ὢν ἀγαθός. Ὥστε εἰ καὶ τὸ Κύριόν γε προτάττοιτο, οὐδ᾽ οὕτως ἄνευ ἄρθρου τὸ ἐπίθετον λέγοιτ᾽ ἄν. ὁ Σωκράτης γάρ τοι ὁ ἀγαθὸς φαμὲν, ἑκατέρῳ τῶν ὀνομάτων ἄρθρον συνάπτοντες· Οὕτω γὰρ συμβαίνειν ἀνάγκη, προηγουμένου τοῦ κυρίου, ἢ προσηγορικοῦ· Ἀνάρθρως δέ τοι προφέρεται, ἔνθα τὸ Ὑπαρκτικὸν αὐτὸ ῥῆμα μόνον, ἢ λεγόμενον, ἢ νοούμενον· Σωκράτης ἀνὴρ ἀγαθός· Ἀριστοτέλης σοφός. Ταῦτά γε μὴν καὶ εἰς ἔναρθρον γενικὴν πληθυντικοῦ μεταβάλλειν, οὐθὲν ἂν κωλύοι· Σωκράτης τῶν ἀγαθῶν ἦν· Ἀριστοτέλης τῶν σοφῶν.

Ἕτερα Ὀνομάτων Εἴδη.

Τὰ μὲν οὖν Κύριά τε, καὶ προσηγορικὰ ὁμοιογενῶς τε, καὶ ὁμοιοπτώτως, καὶ ὁμοιαρίθμως σφίσι τὰ ἐπίθετα ἔχει· Συμπαρειλήφθω δὲ τούτοις καὶ τὰ ὁμώνυμα, ὧν ὄνομα μὲν κοινὸν, ὁ δὲ κατὰ τοὔνομα λόγος τῆς οὐσίας διάφορος. Καὶ τὰ συνώνυμα, ὧν τό, τε ὄνομα, καὶ ὁ λόγος κοινόν.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Καὶ τὰ ἔθνους δηλωτικά. Καὶ τὰ περιεκτικά· οἷον τὰ ἅμα δηλοῦντα τὸ περιέχον, καὶ τὸ περιεχόμενον. οἷον, δαφνὼν, κοιτών. Καὶ τὰ μιμητικῶς πρὸς τὰς τῶν ἤχων ποιότητας πεποιημένα. Καὶ πρὸς τούτοις τὰ γένους, ἢ εἴδους σημαντικά. Καὶ τὰ ἀπολελυμένα, οἷον τὰ καθ' ἑαυτὰ νοούμενα, λόγος. Περὶ δὲ τῶν λοιπῶν κατὰ τὴν σημασίαν εἰδῶν ποίαν τινὰ σύνταξιν ἔχει, λέγωμεν. Τὰ μὲν οὖν πρὸς ἕτερον ἀεὶ θεωρούμενα, καὶ διὰ τὴν τοιαύτην σχέσιν ὀνομαζόμενα πρός τι, καθ' ὑπεροχὴν μὲν ὄντα, ἢ καθ' ὑποταγὴν, ἀπὸ εὐθείας εἰς γενικὴν τῶν πρὸς ἃ ἡ σχέσις, ἀποδίδοται, οἷον πατὴρ υἱοῦ, δοῦλος δεσπότου, διπλάσιον ὑποδιπλασίου. Ὡσαύτως δὲ καὶ τὰ κατὰ διαφορὰν λεγόμενα. οἷον, ἄλλο, ἕτερον, διάφορον, καλείσθω δὲ διαφορικά. Ἐξίσου δὲ ὄντα, ἀπ' εὐθείας πρὸς δοτικήν. ὡς τὸ, φίλος τῷ δεῖνι, καὶ ἴσος, καὶ γείτων, καὶ ὅμοιος, καὶ ὁ αὐτὸς, καὶ ὁ ἐναντίος. Καὶ ὅσα ἐκ τοῦ ὁμοῦ, ἢ τῆς σὺν, τυγχάνει συγκείμενα. οἷον ὁμοούσιος, ὁμοφυὴς, σύμψηφος, σύνεδρος. Τὸ δὲ πρὸς γενικὴν ταῦτα συντάσσειν, κτητικοῦ ἂν εἴη, οὐ τοῦ περὶ τὰ πρός τι ἐτύμου. Ὡσαύτως δὲ καὶ τὰ ἀπὸ τοῦ ὁμοίου, καὶ ἴσου, καὶ τῶν τοιούτων. οἷον, ὁμοιοσχήμων, ἰσοπαλής.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Ὡς πρός τι.

Τὰ δὲ ὡς πρός τι (οἷον τὰ ἀμέσως ἀντικείμενα) διεζευγμένως ἀλλήλοις συντάσσεται, ἤτοι ἡμέρα ἐστὶν, ἢ νύξ. ἢ φῶς, ἢ σκότος. ἢ ζωὴ, ἢ θάνατος. ἢ νόσος, ἢ ὑγεία.

Πευστικά.

Τὰ δὲ πευστικὰ, οἷον τὰ ἀποκεκλεισμένως ζητοῦντα, ἥκιστα ἄρθροις συντάσσεται ἐπ' ἐρωτήσει ἀρκτικῇ λόγου· ὅτι τὸ μὲν πύσμα, ἀγνοοῦντος. τὸ δὲ ἄρθρον ἀναφέροντος: τίς, ποῖος, πότερος, πόσος, πόσος, πηλίκος, ποδαπὸς, ποσαῖος. ἐπ' ἀντερωτήσει δέ τοι τοῦ εἰρημένου, καὶ ἐνάρθρως ἔσθ' ὅτε, οἷον, τὰ ποῖα λέγεις; τὸν τίνα; καὶ ὁ τίς ἐρωτᾷς; συνάπτεται δὲ τὰ ἐρωτηματικὰ ταῦτα, καὶ μάλιστα τὸ τίς, τῶν ῥημάτων τοῖς ὑπαρκτικοῖς τε, καὶ κλητικοῖς, ἐπαγομένου τε ὀνόματος, καὶ εἰ ἀντωνυμία ἐκ τρίτου πρόσκειται. τίς ἐστιν οὗτος; ἢ τίς ὅδε καλεῖται; ὅτι Σωκράτης. καὶ ἐλλειπτικῶς τοῦ ὑπαρκτικοῦ. τίς οὗτος; εἴγε μὴν τὸ τίς τάττηται μόνον, παντὶ ῥήματι συνάπτεσθαι δυνατὸν ἂν εἴη. τίς βαδίζει; τίς διαλέγεται; καὶ εἰ μὲν ἀντωνυμία ἀποδοθείη, ἥκιστ' ἂν ἐπερωτήσεως δέοι. οἷον, τίς γράφει; ἐγώ. εἰ δ' ὄνομα, ἔτι δεῖ ἐρωτήσεως ἑτέρας, διὰ τὸ τοῦ ὀνόματος ὁμώνυμον, καὶ ἄλλως πολύσημον. τίς γράφει; Ἠσαΐας. τίς Ἠσαΐας; ὁ Νικολάου.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Διαπορητικῶς δὲ ἐρωτῶν, πρὸς ὑποτακτικὸν συντάττεται. πότερον σιωπῶ, ἢ λέγω; ὅλωστε ἡ ἐρώτησις ὑποτακτικοῦ τοῦ ῥήματος ἀπαιτεῖ. βούλει εἴπω;

Ἀόριστα.

Καὶ τὰ μὴ δηλοῦντα δὲ ὡρισμένως μηθὲν, καὶ διὰ τοῦτο Ἀόριστα προσαγορευόμενα, οὐ συντάσσεται ἄρθροις. ὅς τις, ὁποῖος, ὁπόσος, τὶς, ἐγκλινόμενον, τὸ δ᾽ ἐν τούτοις ἀρκτικὸν ο, οὐκ Ἄρθρον, ἀλλὰ Λέξεων μέρος.

Ἀναφορικά.

Τὰ δὲ Ἀναφορικὰ καὶ αὐτὰ (ὡς τὰ πευστικὰ, καὶ ἀόριστα) ἐπί τε Ποσοῦ, καὶ Ποιοῦ λέγεται, τοῖς τε Κυρίοις, καὶ Προσηγορικοῖς συντάσσεται ὁμοιογενῶς, καὶ ὁμοιοπτώτως, καὶ ὁμοιώσεως, ἢ δείξεως ἕνεκα. Ἔστι δ᾽ ὅτε καὶ θαυμαστικῶς προφερόμενα. Καλεῖται δ᾽ οὕτω διὰ τὸ τὴν διάνοιαν ἐπί τι ἀναφέρεσθαι τῶν προεγνωσμένων. Συμβαίνει γὰρ τὸ τοιοῦτο, ὅταν τις λέγῃ· τοιοῦτος ἦν Ἀχιλλεὺς, οἷος Αἴας. Ταῦτα μὲν οὖν εἴη αὖ ἀναπολυτικά τινα τῶν προεγνωσμένων, καὶ ὁμοιωματικά. Ἔξεστω δέ τοι ταῦτα καὶ Δεικτικὰ, καὶ Ἀνταποδοτικὰ ὀνομάζειν, ὅτι πολλάκις χρώμενοι τοῖς τοιούτοις, δεικνύομεν ὁρῶντές τι ὅμοιον, καὶ ὅτι πρὸς ἄλληλα ἀνταποδίδοται ἡγούμενα, καὶ ἑπόμενα. Κυρίως δ᾽ Ἀνταποδοτικὰ, τὰ ἔχοντα τὸ τ, ἀρκτικόν. τοιοῦτος, τηλίκος,

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

χος, τόσος· ἃ δὴ καὶ τῷ, δὲ, ἐπεκτείνεται· τοιόσδε, καὶ Ἄρθροις συντάσσεται. Τάγε μὴν ἀπὸ φωνήεντος ἀρχόμενα, οὐ συντάσσεται ἄρθροις. οὐ γάρ, ὁ οἷος, λέγομεν, οὐδέ, ὁ ὅσος. Ἡγεῖται μὲν δὴ ἀλλήλων ἐν τῇ συντάξει, καὶ ἐπιφέρεται, ὡς εἴρηται. οἷον, αἴθ' ὅσον ἥσσων εἰμί, τόσον σέο φέρτερος εἴην. καὶ, ἀλλ' οὐδ' οἳ πόσοι ἦσαν, ὅσοι ἑλίκωπες Ἀχαιοί. καὶ χωρὶς δὲ Ἀναφορικοῦ λαμβάνεται τὰ Ἀνταποδοτικά, ἀπολύτως· ἤτοι ἀποσηματικῶς, ἢ θαυμασικῶς. Τοίην κεφαλὴν ποθέω. Πολλῷ δὲ μᾶλλον τὰ ἀναφορικά, δίχα τῶν ἀνταποδοτικῶν. Συμφορῶν γὰρ πεπείραται οἵων οὐδείς, φαμέν. καὶ σοφοῖς ἐνέτυχεν, οἵοις οὐδείς. καὶ πολέμους διήνυσεν, ὅσους οὐδείς.

Περιληπτικά.

Τὰ δὲ Περιληπτικά, οἷον τὰ δι' ἑνικοῦ ἀριθμοῦ πλῆθος σημαίνοντα, ἑνικοῖς καὶ πληθυντικοῖς συντάσσεται ῥήμασιν· ὁ δῆμος εἶπε, καὶ ὁ δῆμος εἶπον. Καίτοι τἄλλα πάντα τῶν ὀνομάτων ἑνικῶς μὲν προφερόμενα, ἑνικοῖς συντάσσεται ῥήμασι. Δυϊκῶς δέ, δυϊκοῖς. Πληθυντικῶς δέ, πληθυντικοῖς. Πλὴν τῶν (Ἀττικῶς συντασσομένων ἑνικοῖς) οὐδετέρων πληθυντικῶν. Ἀττικοὶ γὰρ τὰς πληθυντικὰς τῶν οὐδετέρων ὀνομάτων εὐθείας ἑνικοῖς συντάσσουσι ῥήμασι. παίζει τὰ παιδία. Κἂν ᾖ δὲ ἄττα

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

τῷ μὲν σχηματισμῷ πληθυντικὰ, τῇ δὲ σημασίᾳ ἑνικὰ, ἢ δυϊκὰ, ταῦτα τῷ μὲν σημαινομένῳ, ῥήμασιν, ἑνικοῖς, ἢ δυϊκοῖς, οὐ χρὴ συντάττειν· τῷ δὲ σχηματισμῷ, πληθυντικοῖς. Α'θῆναι φιλοσοφίᾳ διέπρεπον, οὐ διέπρεπε. καὶ ἀμφότεροι γράφουσιν, οὐ γράφετον. τὸ δ' ἄμφω, καὶ δύω δυϊκῶς, ὡς τῇ σημασίᾳ, οὕτω καὶ τῇ φωνῇ, δυϊκοῖςτε, καὶ πληθυντικοῖς συντάσσεται ῥήμασι, τὸ μὲν, διὰ τὴν φυσικὴν σημασίαν, τὸ δὲ, διὰ τὸ ἐμπεριέχεσθαι τῷ πληθυντικῷ ἀριθμῷ τὸ ἓν, καὶ τὰ δύω. ἄμφω οὖν τρέχετον, λέγομεν, καὶ ἄμφω τρέχουσι. Καὶ μὲν δὴ καὶ περὶ ἅπασαν λέξιν ἐπιδεκτικὴν ἀριθμοῦ, χρώμεθα τῷ πληθυντικῷ πολλάκις. ὁ γὰρ εἷς λέγοι ἂν, ἡμεῖς ἐγράφομεν. ἀνάπαλίν γε μὴν ἑνικοῖς χρῆσθαι, ἢ δυϊκοῖς ἀντὶ πληθυντικῶν, φαῦλον. τὸ δ' Ὁμήρου· Μήπως ὡς ἀψῖσι λίνου ἁλόντε πανάγρου, ἀνδράσι δυσμενέεσσιν ἕλωρ, καὶ κύρμα γένησθε, σχῆμα ποιητικόν ἐστι, καὶ τῷ πεζῷ λόγῳ ἄχρηστον. οὐ μὴν ἀλλ' οὐδὲ δυϊκῷ πρὸς ἑνικὸν χρώμεθα. δυάδος γάρ τοι σημαντικὸν ἀεὶ τὸ δυϊκόν. Τὰ μὲν δὴ περιληπτικὰ ταῦτα, προσηγορικὰ ὄντα, ὁμοιογενῶς τε, καὶ ὁμοιοπτώτως σφίσι τὰ ἐπίθετα σχηματίζει. ὁ ἀτυχὴς δῆμος. ἡ ἀδαίμων πληθύς.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Ἐπιμεριζόμενα.

Τῶν δὲ ἐπιμεριζομένων τετραχῶς σχηματιζομένων, εἷς ἐκ δύο, ὡς Ἕτερος. Δύο καθ' ἕνα, ὡς Ἑκάτερος. Εἷς ἐκ πολλῶν, ὡς Ἄλλος. Πολλοὶ καθ' ἕνα, ὡς Ἕκαστος· τὸ μὲν Ἕτερον, καὶ Ἄλλο, ἐπιδέχεται ἄρθρον, τὸ δ' Ἑκάτερον, καὶ Ἕκαστον, οὔ. πάντα δέ τοι πρὸς γενικὴν ἢ κτητικῶς, ἢ διαφορικῶς. οἷον ἕκαστον τῶν ζώων, ἕτερον τοῦ λίθου ἐστίν. ἐπιθετικῶς μέντοι καὶ ταῦτα, ὁμοιογενῶς, καὶ ὁμοιοπτώτως συντάσσεται τοῖς κυρίοις, καὶ προσηγορικοῖς.

Τακτικά.

Καὶ τὰ Τακτικὰ δέ, οἷον τὰ σημαντικὰ τάξεως, ὁμοιογενῶς τε καὶ ὁμοιοπτώτως τοῖς κυρίοις, καὶ προσηγορικοῖς συντάσσεται. ὁ πρῶτος Θεός, ἡ πρώτη οὐσία, τὸ πρῶτον εἶδος.

Μετουσιαστικά.

Τὰ δὲ μετέχοντα οὐσίας τινός, καὶ ταύτῃ καλούμενα Μετουσιαστικά, πρὸς τὰ κύρια καὶ προσηγορικὰ τὴν σύνταξιν καὶ αὐτὰ ἔχει, ὡς τὰ Ἐπίθετα. ξύλινος πίναξ. ὀστράκινον σκεῦος. ὁμοιογενῆ τέ ἐστι, καὶ ὁμοιόπτωτα τοῖς ὑποκειμένοις. οὕτω μὲν τὰ κατὰ σημασίαν εἴδη.

Πατρωνυμικά.

Τῶν δὲ κατὰ φωνὴν, τὰ μὲν ἀπὸ πατρὸς καὶ προγόνων ἐσχηματισμένα, καὶ πατρωνυμικὰ διὰ τοῦτο

καλοῦ-

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

καλȣ́μενα, κύρια δυνάμει ἐςίν. ὅθεν δὴ ϗ σύνταξιν τὴν αὐτὴν τοῖς κυρίοις ἔχει πρὸς τὰ ἐπίθετα. οἷον, Πηλείδης γενναῖος. Καὶ συντάσσειν δὲ τοῖς Πατρωνυμικοῖς ἔξεςι τὰ κύρια τῶν παίδων αὐτῶν ὀνόματα, τȣ̃ σαφȣ̃ς χάριν, ἔνθα κοινὸν πλείοσιν ἡ πατρωνυμία. οἷον, Α᾽τρείδης Μενέλαος. ὁ Πριαμίδης Ε῞κτωρ.

Κτητικά.

Οὐ μλὼ δὲ ϗ τὰ ὑποπεπτωκότα τῇ κτήσει ὡσαύτως. ȣ̓κ ἐμπεριείληπται γὰρ τοῖς τοιȣ́τοις τὸ κεκτημένον, ἀλλ᾽ ἀνάγκη προσυπακȣ́εσθαί τι· εἰ γάρ τις λέγων, ἀνθρώπινον, μὴ ἐπιφέροι σῶμα, ἢ τοιȣ̃τόν τι, ἀτελὲς αὐτὶ φράζοι. δεῖ τοίνυν προσιθέναι τι τῶν κυρίων, ἢ προσηγορικῶν. Συντάσσεται δὲ ϗ ταῦτα, ὡς τὰ ἐπίθετα, ὁμοιοπτώτως, ϗ ὁμοιογενῶς τοῖς κυρίοις, ϗ προσηγορικοῖς, τήν τε σύνταξιν τȣ̃ ἄρθρȣ ὁμοίως ἕξει τοῖς ἐπιθέτοις. ἡ Ι᾽ωνικὴ ςολὴ, ἡ ςολὴ ἡ Ι᾽ωνική. Καὶ μεταλαμβάνοντι, τὸ Ι᾽ωνικὸν τῆς ςολῆς. Α᾽νάλυσίς τε εἰς τλὼ τȣ̃ πρωτοτύπȣ γενικλὼ. Τελαμώνιος ὑιὸς, Τελαμῶνος ὑιός. τὸν ἐμὸν φίλον, τὸν φίλον μȣ. Πλατωνικὴ δόξα, Πλάτωνος δόξα.

Συγκριτικὰ, ϗ Υ῾περθετικά.

Τὰ δὲ συγκριτικά τε, ϗ ὑπερθετικὰ, κοινὴ μὲν πρὸς τὰ ὑποκείμενα προσηγορικά τε, ϗ κύρια

ρια (ὧν κατηγορεῖται) συντάσσεται ὡς τὰ ἐπίθετα ὁμοιογενῶς, καὶ ὁμοιοπτώτως· πρὸς ἃ δὲ ἔχει τὴν σύγκρισιν, γενικὴν ἀπαιτεῖ. Ἀχιλλεὺς ἰσχυρότερος Αἴαντος, καὶ ἰσχυρότατος Ἑλλήνων. Διαφέρει δέ, ἢ τὰ μέν, οὐ μόνον ἑνικοῦ, ἀλλὰ καὶ πληθυντικοῦ εἴληχε γενικήν. τὰ δ' ὑπερθετικά, πληθυντικοῦ μόνον. Συγκριτικὸν μὲν γὰρ τὸ κατ' ἐπίτασιν ἢ πρὸς ἓν λαμβανόμενον, ἢ πρὸς πλείω. Σωκράτης Μελίσσου σοφώτερος, καὶ ἑτέρων ἐνδόξων. Ὑπερθετικὸν δέ, τὸ κατ' ἐπίτασιν πρὸς πλείω ἀεί. Σωκράτης Ἑλλήνων σοφώτατος. Τὸ δ' Ἄριστα ἑαυτοῦ διαλεχθῆναί τινα, λέγεται μέν, οὐ πρὸς τὸ πρόσωπον δέ, οὗ ἡ γενική, ἡ παράθεσις, ἀλλὰ πρὸς τὰς ἄλλας αὐτοῦ διαλέξεις. Ὅλως οὖν, ἀλλ' ἄττα ἀεὶ τῶν περὶ τὸ πρόσωπον θεωρητέον. ἐν γὰρ τοῖς τοιούτοις τὸ ὑπερθετικόν, ὡς ἂν εἰ λέγοι τις, ἄριστα τῶν ἄλλων ἑαυτοῦ διαλέξεων. Καὶ τὰ μέν, οὐ μόνον πρὸς ὁμοφυές, ἢ συγγενές, ἀλλὰ καὶ πρὸς ἑτερογενές. Διονύσιος ἀφυέστερος Δίωνος. Ὅμηρος Ὀρφέως σοφώτερος. Δημοσθένης Αἰσχίνου δεινότερος. Διομήδης ἥττων Ἀχιλλέως. Αἴας ἰσχυρότερος Τρώων. Τὰ δέ, Ὑπερθετικὰ πρός τι τῶν ὁμοίων καὶ συγγενῶν ἀεί. Ἕκτωρ ἀνδρειότατος Τρώων. τὸ δ' Ὁμήρου, πρώτιστος, καὶ τρίτατος, σχῆμα μόνον ὑπερθετικοῦ ἔχει. Καὶ τὰ μὲν Συγκριτικά, καὶ τοῦ, ἤ, μεσοσυλλαβοῦντος,

καὶ

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

καὶ μετ' αὐτὸ πτώσεως, ἧς καὶ τὸ συγκριτικὸν ἦν· ἐπαγομένης συντάσσεται. οἷον, ἀρείοσιν, ἤπερ ἡμῖν, ἀνδράσιν ὡμίλησα. Καὶ ἔτι μετὰ τὸ ἤ, τῆς κατὰ, σὺν αἰτιατικῇ προσκειμένης· πλέον ἢ κατ' ἄνθρωπον. Καὶ μετὰ τοῦ, ὡς, ἔσθ' ὅτε· οἷον, ὡς κατ' ἄνθρωπον. Καὶ μὴν καὶ πρὸς Ἀπαρέμφατον λέγεται, μεσοσυλλαβοῦντος ὁτὲ μὲν τοῦ ἤ, καὶ ἅμα τοῦ ὥστε ἀποστατικοῦ, ὁτὲ δὲ τοῦ, ἤ, μόνου. οἷον, τὸ νόσημα μεῖζον ἢ φέρειν, καὶ ἢ ὥστε δύνασθαι φέρειν. Τὸ δὲ Ὑπερθετικὸν, οὐδὲν τούτων προσλαμβάνειν ἐθέλει. Ἔτι τὰ μὲν Ὑπερθετικὰ, μεγίστην ἐπίτασιν ἔχοντα, οὐδὲν τῶν ἐπιτατικῶν δέχεται ἐπιρρημάτων. οἷον, λίαν, ἢ μάλιστα, ἢ τοιοῦτόν τι. τὰ δὲ Συγκριτικὰ, ἅτε μὴ τὴν τελεωτάτην ἐπίτασιν ἔχοντα, ἔσθ' ὅτε δευτέραν ἐπιρρηματικὴν προσλαμβάνει ἐπίτασιν, οἷον τὸ Ὁμήρου· Πολὺ παυρότεροι, καὶ ῥηΐτεροι δὴ μᾶλλον ἔσεσθε. Ἔτι τὸ Ὑπερθετικὸν ἔστιν ὅτε καὶ πρὸς οὐδεμίαν ἀποδίδοται γενικήν. οἷον, ἕσπερος ὃς κάλλιστος ἐν οὐρανῷ ἵσταται ἀστήρ. Τὸ γοῦν ἀστὴρ, ἀντὶ τοῦ ἀστέρων κατὰ μετάληψιν. Ἔστι δὲ ἃ καὶ ἀπολύτως λεγόμενα, ὑπερθετικῆς τυγχάνει συντάξεως, δι' ὑπεροχὴν ἐνυπάρχουσαν σφίσιν. οἷον, τὸ δῖα, καὶ ἔξοχος, καὶ κορυφαῖος, καὶ μόνος. δῖα γὰρ θεάων, καὶ μόνος ἁπάντων, καὶ κορυφαῖος, καὶ ἔξοχος πάντων. Ἀνάπαλιν δ' ἐνίοτε, τοῖς Συγκριτικοῖς ἀντὶ ἁπλῶν θετικῶν

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

ἐστι χρήσασθαι, καίτι καὶ τοῦ θετικοῦ μετεωρότερον βούλεσθαι ὁ λέγων δοκεῖ. Ὡς μὲν οὖν ὅλως εἰπεῖν, ἡ σύγκρισις ἐπὶ δυοῖν, ἐμφαίνεταί γε μίαν ἤτοι πρόσωπα μόνον, ἢ μετὰ τῶν προσώπων καὶ πρᾶγμα. εἰ μὲν γὰρ λέγοιτις, ὅδε μοι γνωριμώτερος ἢ σύ, τρία τὰ πρόσωπα. εἰ δέ, ὅδε ἐμοῦ ἰσχυρότερος, δύο μὲν τὰ πρόσωπα, ἓν δὲ τὸ πρᾶγμα, ἡ ἰσχύς. ὥστε καὶ καλείσθω τὸ μὲν τῆς συγκριτικῆς συντάξεως, προσωπικόν· τὸ δέ, πραγματικὸν διὰ ταῦτα.

Ὑποκοριστικά.

Τὰ δὲ Ὑποκοριστικὰ ἀπόλυτον ἔχει τὸ σχῆμα καὶ σημαινόμενον, μείωσιν ἀσυγκρίτως δηλοῦντα τοῦ πρωτοτύπου· Σύνταξιν δὲ τὴν αὐτὴν τοῖς Κυρίοις, καὶ Προσηγορικοῖς πρὸς τὰ ἐπίθετα ἔχει, ὁμοιογενῶς γάρ, καὶ ὁμοιοπτώτως.

Παρώνυμα, καὶ Ῥηματικά.

Τῶν δὲ Παρωνύμων, καὶ Ῥηματικῶν ἰδίᾳ ὀνομασθέντων, ὡς ἀπὸ ὀνόματος, ἢ ῥήματος ἐσχηματισμένων, ὅσα μὲν ἐστι Κύρια, ἢ Προσηγορικά, ὁμοιογενῶς, καὶ ὁμοιοπτώτως σφίσι τὰ Ἐπίθετα συνταττόμενα ἔχει, ὡς εἴρηται. ὅσα δὲ ἐπίθετα, δῆλον ὡς ταύτῃ καὶ τὴν ἐπιθετικὴν λαμβάνοι ἂν σύνταξιν πρὸς τὰ κύριά τε, καὶ προσηγορικά.

Ἔτι

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Ἔτι περὶ τῆς τῶν ὀνομάτων Συντάξεως συνοπτικώτερον.

Εἴη δ' ἂν καὶ εἰς τρία διελόντι τὸ ὄνομα, Κύριον, Προσηγορικὸν, καὶ Ἐπίθετον, περὶ τῆς κατ' αὐτὸ συντάξεως θεωρεῖν· Πάντα γὰρ τἄλλα συντάσσοιτ' ἂν ἐπιθετικῶς τοῖς ὡς κυρίοις, ἢ προσηγορικοῖς ὑποτιθεμένοις. Καὶ κοινὸν μὲν ἂν εἴη τὸ ὁμοιογενῶς, καὶ ὁμοιοπτώτως, καὶ ὁμοιαρίθμως συμφέρεσθαι τοῖς κυρίοις, καὶ προσηγορικοῖς. Ἴδιον δὲ τῶν μὴ ἀπολύτως, ἀλλὰ πρὸς ἕτερον λεγομένων, τὸ ἢ εἰς γενικὴν, ἢ εἰς δοτικὴν, ἢ εἰς αἰτιατικὴν, ἢ εἰς ἀπαρέμφατον· Τετραχῶς μὲν οὖν, ὧδε δέ· Τὰ μὲν Συγκριτικὰ, καὶ Ὑπερθετικὰ πάντα εἰς γενικήν· διαφέρει δὲ τῷ ὁμοιογενεῖ τε, καὶ ἑτερογενεῖ, καὶ τῷ ἀριθμῷ, ὡς εἴρηται, καὶ ᾗ δὴ τὸ μὲν Ὑπερθετικὸν καὶ χωρὶς γενικῆς, τὸ δὲ Συγκριτικὸν οὔ· Ἔτι τε τὰ Διαφορικὰ, εἰς γενικήν· οἷον, τὸ ἕτερον, καὶ διάφορον, καὶ ἄλλο· Καὶ τῶν πρός τι τὰ καθ' ὑπεροχὴν, καὶ ὑποταγήν. Καὶ τὰ στερητικὰ, πένης, ὀρφανὸς, ἐνδεής· Καὶ τὰ πληρωματικὰ, πλούσιος, εὔπορος, πλήρης· Καὶ τὰ ὡς κτητικὰ θεωρούμενα ὅλως. Τὰ δ' ἐξίσου τῶν πρός τι, εἰς δοτικήν· φίλος, γείτων, ἴσος, ὅμοιος. Εἰς αἰτιατικὴν δὲ, καὶ ἀπαρέμφατον τότε κυρίως Ἐπίθετα, καὶ τὰ Ἀναφορικά. οἷον,

κα-

καλὸς τὸ εἶδος, καὶ καλὸς ἰδεῖν, καὶ οἷος εἰπεῖν, καὶ ἀκοῦσαι. Καὶ ὀνοματοθετοῦντες οὖν λέγομεν ἢ παραθετικῶς, ἢ διαφορικῶς, ἢ καθ' ὑπεροχὴν, καὶ ὑποταγὴν, καὶ ἰσότητα τὴν πρός τι, ἢ συνεκδοχικῶς. Σύνταξις μὲν τοίνυν τῶν ὀνομάτων τοιαύτη πρὸς ἄλληλα.

Περὶ Πτώσεως.

Πτῶσις δὲ μεταβολὴ μὲν εἴη αὐτῆς ὀνόματος, ἢ ὀνοματικοῦ του κατὰ τὸ τέλος. Πέντε δὲ ἀριθμουμένων πτώσεων, ἡ πρώτη καὶ ὀρθὴ, καταχρηστικώτερον λέγεται πτῶσις. ταὐτὸ γάρ τοι ὀρθὸν εἶναι, καὶ πεπτωκὸς ἅμα οὐχ οἷόν τε. ὀνομάζεται δ' ἡ αὐτὴ καὶ εὐθεῖα, καὶ ὀνομαστικὴ, ἁρμόζει τε τῷ ὀρθῷ, καὶ ἀποφαντικῷ λόγῳ.

Γενική.

Τῶν δὲ τεσσάρων πλαγίων, ἡ μὲν Γενικὴ γενεαλογίαις, καὶ κτηματολογίαις συντέτακται. Παῖδα γὰρ Σωκράτους εἶναι φαμὲν, καὶ οἶκον Ἀριστοτέλους. ὅθεν εἴ τις καὶ κτητικὴν καλεῖ, οὐκ ἂν ἁμαρτάνοι.

Δοτική.

Ἡ δὲ Δοτικὴ τὴν τοῦ διδόναι, καὶ χαρίζεσθαι, καὶ ἐπιστέλλειν, καὶ καθόλου τὴν τοῦ περιποιεῖσθαι εἴληχε τάξιν. Γλαῦκος Διομήδει ὅπλα ἐδεδώκει χρυσᾶ. Φέρεκλος Ἀλεξάνδρῳ ἐναυπήγει.

Αἰτιατική.

Ἡ δ' Αἰτιατικὴ αἰτιολογοῦσι μάλιστα ἥκει

εἰς

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

εἰς χρῆσιν. οἷον, Σωκράτης ἄξιοι ἐπαινεῖσθαι ἀρετήν.

Κλητική.

Ἡ δὲ Κλητικὴ ἐπὶ τὸ καλεῖν τινὰ, καὶ ἐπιστρέφειν, ἀμεταβάτως τοῖς δευτέροις τῶν ῥηματι προσώποις συντασσομένη. Δεῦρ' ἄγ' ἰὼν πολύαιν' Ὀδυσσεῦ, μέγα κῦδος Ἀχαιῶν.

Ἀνθυπαλλαγή.

Ἀναμερισθέντων δὴ τῶν ὀνομάτων εἰς πέντε πτώσεις, τὰς ἀνθυπαλλαγὰς τῶν πτώσεων, παραδεχώμεθα ὡς σχήματα ἄττα διαλέκτου τινὸς συνηθέστερον τὸ τοιοῦτο ἐνδεξαμένης, ἢ ἀπαραδέκτους ποιοῦμεθα ὡς ἀκαταλλήλους. Ἀττικὸν μὲν γὰρ τὸ τὴν εὐθεῖαν λαμβάνειν ἀντὶ κλητικῆς. Μακεδονικὸν δὲ, ἢ Θεσσαλικὸν τὸ ἀνάπαλιν. αὐτὰρ ὁ αὖτε Θυέστ' Ἀγαμέμνονι λεῖπε φορῆναι, πολλῇσι νήσοισι καὶ Ἄργεϊ παντὶ ἀνάσσειν. ἔνθα γεμὴν ἡ κλητικὴ καὶ εὐθεῖα συνεμπίπτει, οὐδετέραν εἰς ἔλεγχον τοῦ σχήματος ἔστι λαμβάνειν, ὡς εἴρηται.

Περὶ Ῥήματος.

Τὸ δὲ Ῥῆμα, ἔστι μὲν Λόγου μέρος, προσώπων τε διακριτικὸν, καὶ χρόνων διαφόρων προσημαντικὸν κατὰ διαφόρους μετασχηματισμούς. Τί δ' ἐστιν ὁ χρόνος, πλέον ἂν εἴη ἢ κατὰ γραμματικὴν θεωρῆσαί τε, καὶ ὁρίσασθαι. Λαβεῖν οὖν καὶ τὸν χρόνον ὡς καὶ ἄλλα πολλὰ συγκεχυμένως χρῆναι

φα-

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

φαμεν, ἀλλὰ μὴ περιεργάζεσθαι τὸν τῆς κινήσεως ἀριθμόν, κατὰ τὸ πρότερόν τε καὶ ὕστερον. Πλέον γάρ τοι οὐδὲν εἰς τὸ παρὸν ἡ τοῦ διωρισμένου γνῶσις ἡμῖν συμβαλεῖται. Διῃρημένου δ' ἄρα τοῦ Χρόνου εἰς ἕξ. ὁ μὲν Ἐνεστὼς, τὸ ἐνιστάμενον σημαίνει, καὶ ἀτελές. Ὁ δὲ Παρατατικὸς, τὸ παρατεταμένον, καὶ ἀτελὲς τοῦ παρῳχημένου. Ὁ δὲ Μέλλων, τὸ μήπω γεγονός. Ὁ δὲ Ἀόριστος, τὸ παρεληλυθὸς μὲν καὶ τέλειον, οὐχ ὡρισμένον δὲ τὰ περὶ τὴν ἐνέργειαν, ἢ τὸ πάθος. Ὁ δὲ Παρακείμενος, τὸ παρεληλυθὸς ἄρτι, καὶ ἐντελὲς τοῦ Ἐνεστῶτος. Ὁ δὲ Ὑπερσυντελικὸς, τὸ παρεληλυθὸς πάλαι, καὶ ἐντελὲς τοῦ Παρακειμένου.

Διαίρεσις Ῥήματος.

Διαιρείσθω δὲ τὸ Ῥῆμα καὶ ἐπὶ πλέον, ὧδί. Τὸ μὲν γάρ τοι, προσωπικόν. οἷον, λέγω. Τὸ δ' ἀπρόσωπον, οἷον, χρή. Προσωπικοῦ δ' αὖ τὸ μὲν Ἐνεργητικόν. τὸ δὲ παθητικόν. τὸ δὲ, Οὐδέτερον. οἷον, ζῶ. καὶ τὸ μὲν, Μέσον. οἷον, βιάζομαι. τὸ δὲ, Αὐτοενεργητικὸν, μάχομαι. τὸ δὲ, Αὐτοπαθητικὸν, πάσχω. Καλείσθω δὲ καὶ ἕτερόν τι ὁλοενεργητικὸν ἐν τοῖς οὐδετέροις. οἷον, τὸ ἀναβαίνω. καὶ τρίτον αὐτοουδέτερον. οἷον, τὸ πλουτῶ. ὥσπερ αὖ πάλιν. καὶ ὁλοπαθὲς ἕτερόν τι, τὸ αὐτοενεργητικῷ ἀντιδιῃρημένον. κατὰ γένος τὸ Ἐπίμεσον, ἢ ἐπίκοι-

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

γου. Καλῶ γὰρ Ἐπίμεσον, καὶ ἐπίκοινον, τὸ παθητικὴν μὲν ἀεὶ ἔχον φωνὴν, σημασίαν δὲ τῇ μὲν ἐνεργητικὴν. οἷον, μάχομαι. τῇ δὲ παθητικὴν, οἷον, γίνομαι. Ἔτι τῶν Οὐδετέρων τὸ μὲν, ὑπαρκτικόν. τὸ δὲ, οὔ. καὶ τὸ μὲν, τέλειον, τὸ δὲ, ἀτελές. Ἔστι δὲ καὶ τῶν Ἀπροσώπων τὸ μὲν, ὡς ἐνεργητικόν. οἷον, προσήκει. τὸ δὲ ὡς παθητικόν. οἷον, λέγεται. Συμπάντων δὲ τῶν ῥημάτων τὰ μὲν, κατ' εἰσπομπὴν θεωρεῖσθω, ἔξωθέν τι λαμβάνοντα. Τὰ δὲ, κατ' ἐκπομπὴν, οἴκοθεν προβάλλοντά τι. Τὰ δὲ, κατὰ περιποίησίν τε, καὶ ὑπουργίαν. Καὶ τὰ μὲν, ἀμεταβάτως, τὰ δὲ, μεταβατικῶς, καὶ τὰ μὲν, τελείως, τὰ δὲ, ἀπλῶς.

Περὶ Ἐνεργητικῶν, καὶ Παθητικῶν.

Σύνταξιν δὲ τῶν ἐνεργητικῶν, ὥστε τὴν ἐνέργειαν ἐπίτι διαβιβάζεσθαι ὑποκείμενον. οἷον, τέμνω τὸν λίθον. καὶ ἰατρεύω τὸν νοσοῦντα. οἷς δὴ καὶ τὸ παθητικὸν ἐκ προϋφισαμένης διαθέσεως ἐνεργητικῆς ἐπιφέρεται. ἰατρεύεται ὁ νοσῶν, τέμνεται ὁ λίθος.

Οὐδετέρων.

Οὐκ ἔτι δὲ καὶ τὰ Οὐδέτερα ὁμοίως τοῖς Ἐνεργητικοῖς. Τὸ γὰρ ὑπάρχω, καὶ ζῶ, καὶ φρονῶ, καὶ πλουτῶ, καὶ ὑγιαίνω, καὶ τῶν τοιούτων, ἡ παθητικὴ διάθεσις κεχωρισμένη ἐστίν. ἐπεὶ οὐ διὰ τῆς

ὁριστικῆς τούτων ἐγκλίσεως ἐνεργοῦντα ἄττα, καὶ προσδιατεθέντα παρίσαται. ὥς τ᾽ εἴτις τὰ τοιαῦτα κλίνει εἰς παθητικὰς προφορὰς, μελέτημα φωνῆς, οὐ φυσικὴν τινα, καὶ συςατικὴν κλίσιν ποιεῖται. οἷον, εἰ καὶ ἀρσενικὸν τοῦ γαλουχήσασα, καὶ ἐκτρώσασα λέγοι, ἢ ἑτέρου τοῦ τῶν κατὰ φωνὴν μὲν συμπιπτόντων, ἐν παραδοχῇ δὲ λόγου μὴ δυναμένων. Τὰ μὲν οὖν Οὐδέτερα αὐτοῦ μόνου ἐμφαίνει ὁρισμὸν τοῦ συνεῖναι τὸ σημαινόμενον. οἷον τὸ ζῆν, ἢ φρονεῖν, ἢ γηρᾶν. καὶ τὴν εἰς μαι κατάληξιν οὐ προσίεται τοπαράπαν.

Μέσων, καὶ Αὐτοενεργητικόν.

Ἀνάπαλιν δὲ τὰ Μέσα, καὶ Αὐτοενεργητικά. τούτοις γὰρ ἀπαράδεκτον τὸ λῆγον εἰς ω, βιάζομαι, μάχομαι. Δῆλον οὖν, ὅτι παντὸς παθητικοῦ εἰς μαι λήγοντος, ἐνεργητικὸν ἐςι παραδέξασθαι, ἐὰν μετὰ τῆς λέξεως, καὶ τὰ τῆς συντάξεώς τε, καὶ διανοίας σώζηται. οἷον, φιλῶ σε, ὅτι φιλοῦμαι. ἔχει δὲ ἄρα ἅπαντα πτῶσιν προυφισαμένην ἐκ πρώτου ὀρθὴν, ἣ καὶ συμφέρεται ἤτοι λεγομένη, ἢ νοουμένη ἐπὶ πάσης κλίσεως, καὶ ἀριθμοῦ, καὶ προσώπου, καὶ χρόνου, πλὴν τῶν ἀπαρεμφάτων. ταῦτα γὰρ αἰτιατικὴν περιέχει.

Συμπλοκὴ Λόγου.

Ἡ γοῦν ἐν συνάπτεται ἐνί. οἷον, Σωκράτης φιλοσοφεῖ. ἢ ἐν δυσίν. Σωκράτης, καὶ Πλάτων

φιλοσοφεῖ. Τοῦτο δὲ ἤτοι φύσει, ἢ σχήματι. Φύσει μὲν, ἐὰν τὸ ῥῆμα προτάττηται, ἢ μετασυλλαβεῖ ἑνικῶς. οἷον, φιλοσοφεῖ Σωκράτης, καὶ Πλάτων. Σωκράτης φιλοσοφεῖ, καὶ Πλάτων.

Σχήματι Προεπιζευκτικῷ.

Σχήματι δὲ προεπιζευκτικῷ, ἐὰν πληθυντικῶς. φιλοσοφοῦσι Σωκράτης, καὶ Πλάτων. Σωκράτης φιλοσοφοῦσι, καὶ Πλάτων. Ἔτι φύσει, ἐὰν ἐπιτάττηται πληθυντικῶς. Σωκράτης. καὶ Πλάτων φιλοσοφοῦσι.

Σχήματι Ἐπιζευκτικῷ.

Σχήματι δὲ ἐπιζευκτικῷ, ἐὰν ἑνικῶς. Σωκράτης, καὶ Πλάτων φιλοσοφεῖ: ᾧ ἀντίκειταί πως τὸ περιληπτικός. ὡς φάσαν ἡ πληθὺς, καὶ ἐσκίδναντο ἕκαστος. Ἐκδέχονται μὲν οὖν αἱ πλάγιαι τὰ ῥήματα μεταβατικῶς, οἷς ἀμεταβάτως ἡ εὐθεῖα συντάσσεται.

Εἴδη τῶν Μεταβατικῶν Προσωπικῶν.

Εἴδη δὲ τῆς καθ' ἕκαστα μεταβάσεως τῶν Προσωπικῶν ὑποκείσθωσαν, καθόλου τε καὶ ἁπλᾶ τρία. Πρῶτον μὲν εἰς αἰτιατικὴν, τῶν κατ' ἐκπομπὴν θεωρουμένων. οἷον, διδάσκω σε, καὶ διδάσκω γραμματικά. Δεύτερον δὲ εἰς γενικὴν, τῶν κατ' εἰσπομπὴν. οἷον, δέομαί σου. Τρίτον δὲ εἰς δοτικὴν, τῶν κατὰ περιποίησιν. οἷον, δίδω-

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

δωμί σοι. Τέταρτα δὲ συγκείμενα ἄττα, καὶ τῶν εἰρημένων κοινά. τὸ μὲν, εἰς αἰτιατικήν. οἷον, διδάσκω σε τὰ γραμματικὰ, δέομαί σε τὰ δίκαια, δίδωμί σοι χρυσίον. καλείσθω δὲ διαβατικόν. Τὸ δὲ, εἰς γενικήν. οἷον, διδάσκω σε τοῦ καλοῦ, δέομαί σου τῆς χρείας, μεταδίδωμί σοι τῆς ἐνδείας. καλείσθω δὲ αἰτιολογικὸν, ἢ ἐλλειπτικόν. Τὸ δὲ, εἰς δοτικήν. οἷον, διδάσκω σε τύχῃ ἀγαθῇ, δέομαί σου ὅλῃ ψυχῇ, δίδωμί σοι χειρί. καλείσθω δὲ ὀργανικόν. Τὸ δὲ εἰς ἀπαρέμφατον. διχῶς δέ. ἢ γάρ τοι ὡς εἰς τέλος, ἢ ὡς εἰς εἶδος, ὅθεν δὴ καὶ τῇ μὲν τελικὸν, τῇ δὲ εἰδικὸν καλείσθω. διδάσκω σε διαλέγεσθαι, δέομαί σου βοηθῆσαι, δίδωμί σοι παρίασθαι, λέγω Σωκράτην γεγονέναι σοφὸν, οἶμαι πάντας ὁμολογήσειν. Προσκείσθω δὲ καὶ ἕτερόν τι εἰς αἰτιατικὴν κοινότερον, διδάσκω σε χρόνον συχνὸν τὰ γραμματικά. ὁμοίως δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων. καλείσθω δὲ ἐλλειπτικὸν δεύτερον. Καὶ ἔτι ἕτερόν τι ὁμοίως εἰς ὁτιοῦν τῶν προσηκόντων ἐπιρρημάτων, ἢ δι' ἧστινοσοῦν τῶν προθέσεων. διδάσκω σε νῦν, ἢ ἡδέως, ἢ ὡς ἂν ἄλλως κατηγορεῖν πρὸς τὴν χρείαν δοκῇ. καὶ ἀσθενὴς ἦν διὰ χρηματίαν, καὶ ὅπως ἄλλως χρῆσθαι προθέσει κατὰ λόγον ἂν ᾖ. Καλείσθω δὲ τῇ μὲν προσρηματικὸν, τῇ δὲ ἐντελές. τὸ σύνολον δέ τοι συγκατηγορηματικόν. Τὸ δ' ἐλλειπὲς, ἢ

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

πληρέστερον τῆς συντάξεως (πρὸς τὸ δοκεῖν) ἱκανῶς ἂν ἔχειν ἔσται ἐκ τῶν εἰρημένων. οἷον, διδάσκω σε διαλέγεσθαι, διδάσκω σε τὰ γραμματικὰ διαλέγεσθαι εὖ. ἐπεὶ κἂν εἰς εὖ συλλαμβάνοντι τὰ συγκείμενα προστιθεῖμεν ἑκάστῳ τῶν ἁπλῶν εἴη ἂν (οἷον, δίδωμί σοι χρυσίον τῆς χρείας χρεὶ τῇ ἐμαυτοῦ πρίασθαι, ὧν ἂν δέῃ) φράζειν μέντοι ἐπὶ τὸ σαφέστερον δεῖ, ἐπεντιθεύντας ἢ σύνδεσμον, ἢ πρόθεσιν, ἢ ἐπίρρημα, ἢ ὡς ἂν ἄλλως εὖ ἔχῃ ἑλληνισμοῦ. οἷον, δίδωμί σοι χρυσίον τῆς παρούσης ἕνεκα χρείας, ὅπως πριάμενος ὧν ἂν δέῃ ἔχῃς, ἢ ὥστε πρίασθαι ὧν ἂν δέῃ.

Ἐπιβατικά.

Εἰλήφθω δὲ καὶ τὸ μάχομαι μάχην, καὶ ζῶ ζωήν, καὶ δουλεύω δουλείαν, καὶ πάντα τὰ τοιαῦτα, ὡς ἐπιβατικά. Καλῶ γὰρ ἐπιβατικὸν, τὸ τοῦ διαβατικοῦ ἐλλειπτικόν. οἷον, διδάσκω γραμματικά.

Τόποι τοῦ Πρώτου.

Τόποι δὲ τοῦ μὲν Πρώτου, τὰ ὁπωσοῦν ἐνεργητικά, εἴτε κατὰ μείζω ἐνέργειαν. οἷον, τιμῶ Σωκράτην. Εἴτε κατὰ ἐλάσσω. οἷον, τὸ, λέγω τὰ δέοντα, καὶ φρονῶ τὰ εἰκότα. Σκοπεῖν οὖν εἰ ἐπὶ σωματικὴν διάθεσιν ἀναφέρεται. οἷον, γυμνάζω, κινῶ, νύπτω, πλήττω, φθείρω, λύω, δεσμῶ, βρέχω, βιάζομαι, τρίβω, κρατῶ,

κείρω, θερίζω, κόπτω. Ἔτι εἰ ἐπὶ ψυχήν τε, καὶ ἦθος. φιλῶ, ἀγαπῶ, στέργω, δικαιῶ, ἀδικῶ, βλάπτω, ὠφελῶ, ὑβρίζω, αἰνῶ, λοιδορῶ. Ἔτι εἰ ἐπιδεικτικά, ἐπαινῶ, ἐγκωμιάζω, ὑμνῶ, ᾄδω, εὐλέγω. Ἔτι εἰ σεπτικά. τιμῶ, σέβω, πρεσβεύω, προσκυνῶ, κολακεύω, αἰδοῦμαι. Ἔτι εἰ ὑπονοητικά, καὶ δοξαστικά, ἢ γνωστικά. νοῶ, κρίνω, οἶδα, οἴομαι, ὑφορῶμαι. Ἔτι εἰ προαιρετικά, βούλομαι, προαιροῦμαι, ἐθέλω. Ἔτι εἰ ζητητικά, ἐξετάζω, ἀνακρίνω, ἐρωτῶ, ἐρευνῶ, εὑρίσκω. Ἔτι εἰ ἐπικρατικά, ἔχω, φυλάττω, ἀναγκάζω, εἴργω, ἐλαύνω, νικῶ. Ἔτι εἰ προτρεπτικά. παρακαλῶ, ἐρεθίζω, προτρέπω, παρορμῶ, παροξύνω. Ἔτι εἰ κλητικά. φωνῶ, ὀνομάζω, καλῶ. Ἔτι εἰ ἐπιστημονικά. οἰκοδομῶ, σκυτοτομῶ, ἰατρεύω. Ἔτι εἰ διακρουστικά. πλανῶ, ἐξαπατῶ, φενακίζω, κλέπτω, παραλογίζομαι. Ἔτι εἰ διδασκαλικά. ἢ διαθετικά. παιδεύω, σωφρονίζω, πείθω, διδάσκω, ψύχω, θερμαίνω, διατίθημι. Ἔτι εἰ οἰκτικά. ὀδύρομαι, κλαίω, θρηνῶ, οἰκτίζω, ἐλεῶ. Ἔτι εἰ ἱκετευτικά. ἀντιβολῶ, ἱκετεύω, ἐκλιπαρῶ, λιτανεύω, ἐρωτῶ, ἐν ἴσῳ τῷ παρακαλῶ, γουνοῦμαι. Ἔτι εἰ συμβολαίων σημαντικά. πωλῶ, ἀγοράζω, συμβάλλω. Ἔτι εἰ φωτικά. οἷον,

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

γεννῶ, ϗ φύω, ϗ αὔξω, αἰτιατικῇ γὰρ τὰ τοιαῦτα.

Τόποι τοῦ Δευτέρου.

Τοῦ δὲ Δευτέρου τὰ κατ᾽ αἴσθησιν ἀναληπτικά· οἷον, αἰσθάνομαι, ἀκούω, ἅπτομαι, γεύομαι, ὀσφραίνομαι, ἐρῶ, ἐπιθυμῶ. τὸ δὲ ὁρῶ, αἰτιατικῇ, διὰ τὸ ἐνεργεστάτην εἶναι τὴν ὄψιν, ϗ ἐπὶ πλεῖον διήκειν, ϗ τὰ τούτοις συνωνυμοῦντα, ὁρῶμαι, θεῶμαι. Καὶ τὰ φροντιστικά, ϗ κτητικά. φροντίζω, ἐπιμέλομαι, φείδομαι, ἀπολαύω, κοινωνῶ, μετέχω, μέμνημαι. Καὶ τὰ ἀρχικά. βασιλεύω, δεσπόζω, κυριεύω, τυραννῶ, ἄρχω, κρατῶ. Εἴη δ᾽ ἂν ϗ ὡς κτητικὰ τὰ τοιαῦτα. Καὶ τὰ διαφορικά, ϗ ἀποστηματικά, ϗ ἐκστατικά. διαφέρω, χωρίζομαι, ἀπέχω, στέρομαι, ἁμαρτάνω.

Τόποι τοῦ Τρίτου.

Τοῦ δὲ Τρίτου τὰ περιποιητικά, ϗ ἀντιπεριποιητικά. οἷον, δίδωμι, πέμπω, λέγω, χαρίζομαι, ἀντιλέγω, παλαίω, ἐναντιοῦμαι, ἀμφισβητῶ, μάχομαι. Καθόλου δὲ πᾶν ῥῆμα, ὅπως ἂν ἔχῃ, ϗ ὡς περιποιητικὸν ἔστι λαμβάνειν τοῦτο. ὠφελῶ γάρ τοι ἀνθρώπους, ἀλλὰ καὶ ὠφελῶ ἀνθρώπους τῇ πόλει. διδάσκω τὸν νέον, ϗ διδάσκω σοι τὸν νέον. ὥσπερ ἄρα ϗ πᾶν ὃ εἴη ἂν ἐνεργείας ἐλάττονος, ἐνεργητικόν. ὠνάμην ὁπόσα ἔδει τἀνδρός. ἐχρησάμην πάμπολλα τῷ

ἀν-

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

αἰδεῖ. ὠφέλησα προθύμως τὰ δυνατά. Εἰλήφθω δὲ καὶ ὡς περιποιητικὸν καὶ τὸ δουλεύω. πιστεύω, καὶ ὑπηρετῶ, καὶ ἀκολουθῶ, καὶ εἴκω, καὶ τὰ ὅμοια.

Περὶ Συγκειμένων.

Δῆλον δ' ἐκ τούτων καὶ ὅπως τοῖς συγκειμένοις χρησώμεθα. ἐκ γὰρ τῶν εἰρημένων ἁπλῶς συνθέντες, ὡς ἂν τὰ παρὰ τῆς χρείας, καὶ διανοίας ἀπαιτῇ, φθεγξόμεθα.

Διαβατικῶς.

Ἤτοι διαβατικῶς, εἰ δεῖ τοῦ κατ' ἐνέργειαν πράγματος. οἷον, ὠφελῶ ἀνθρώπους τὰ δυνατά. παρέχομαι χρήματα αἰδεῖ πένητι.

Αἰτιολογικῶς.

Ἢ αἰτιολογικῶς, καὶ ἐλλειπτικῶς, εἰ δεῖ τῆς αἰτίας ἐξ ἧς ἡ ἐνέργεια. οἷον, ἐπαινῶ Σωκράτην τῆς ἀρετῆς, ὠνοῦμαι πυροὺς στατήρων τριῶν, μεταδίδωμί σοι τοῦ περιόντος.

Ὀργανικῶς.

Ἢ ὀργανικῶς, εἰ ὅθεν ἡ κατ' ἐνέργειαν κίνησις, φάναι δέοι. οἷον, φθόνῳ οὐκ ἐπαινεῖ Κλέων τὰ καλά.

Τελικῶς.

Ἢ τελικῶς, εἰ τὸ οὗ εὕνεκα δέοι προσθεῖναι. οἷον, τάττω σε προηγεῖσθαι τῶν ἄλλων.

Εἰδικῶς.

Ἢ εἰδικῶς, εἰ τὸ καθ' ὃ σημαίναι δοκεῖ. οἷον, φησὶ τοὺς περὶ τὸν βασιλέα ἐληλυθέναι.

Ἐλ-

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Ἐλλειπτικῶς.

Ἢ ἐλλειπτικῶς τῆς κατ', δῆλον δ' ἐκ τῆς τῶν τόπων ἐκθέσεως.

Τοῦ Τελικοῦ.

Τόποι δὲ τοῦ Τελικοῦ, ἔνθα τὸ ἵνα ἁρμόττει. οἷον, τάττω σε, ἵνα προηγῇ τῶν ἄλλων.

Τοῦ Εἰδικοῦ.

Τοῦ δὲ Εἰδικοῦ, ἔνθα τὸ ὅτι. φασὶν ὅτι ἐληλύθασιν οἱ περὶ τὸν Βασιλέα.

Τοῦ Ἐλλειπτικοῦ.

Τοῦ δὲ Ἐλλειπτικοῦ δευτέρου, ἔνθα χρόνου δηλῶσαι δέοι ποσόν. οἷον, ἔζησεν ἔτη πολλά. Ἢ τὸ ἀπ' αὐτοῦ τοῦ ἐνεργοῦντος προσώπου ἢ πάσχοντος. οἷον, φθείρεις τὰ κοινὰ τὸ σὸν μέρος. Ἢ τὸ κατά τι. οἷον, εὖ τίκουσι τὰ πολλὰ αἱ γυναῖκες, καὶ σοφὸς τὰ μηχανικά. Ἢ τὸ αἴτιον οὐ πάντοτε τῷ ὀργανικῷ ἀνομοίως. οἷον, πάντα δὲ ταῦτα γέγραφε τὸν εἰρημένον τρόπον, ὡς ἂν εἰς βιβλίον κατάθοιτο.

Τόποι τοῦ Αἰτιολογικοῦ, καὶ Ἐλλειπτικοῦ.

Ὑποκείσθωσαν δὲ καὶ τοῦ Αἰτιολογικοῦ, καὶ Ἐλλειπτικοῦ τόποι τοιοίδε. σκοπεῖν εἰ ἀνταλλαγματικῶς, καὶ ἀποτιμητικῶς, ὠνοῦμαι, πωλῶ, ἀλλάττω, ἀποτιμῶ. Ἔτι εἰ πληρωτικῶς. γεμίζω, πληρῶ, κενῶ. Ἔτι εἰ διαιρετικῶς πῃ, καὶ ἀφοριστικῶς, καὶ ἐκστατικῶς, καὶ

ἐφε-

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

ἐξετικῶς. γυμνῶ, ἀπαλλάττω, ἀφίστημι, ἀπολύω, κωλύω, ἀναστέλλω, συγχωρῶ, ὑπείκω, κουφίζω, ἀμβλύνω, καθαίρω, περιαιρῶ, ψιλῶ. Ἔτι εἰ ἐπιδεικτικῶς, καὶ εἰς ἀρετὴν ἀποδεκτικῶς. ἐπαινῶ, θαυμάζω, εὐδαιμονίζω, ζηλῶ, ἀποδέχομαι. Ἔτι εἰ μετουσιαστικῶς τε, καὶ μεταδοτικῶς. κοινωνῶ, μετέχω, μεταδίδωμι, ἀξιῶ. Ἔτι εἰ φιλικῶς, ἢ οἰκτικῶς. φιλῶ, ἀγαπῶ, ἐλεῶ, οἰκτείρω. Καθόλου δὲ τὸ περὶ τὴν αἰτίαν ἐλλεῖπον. μέμφομαί σοι ἀχαριστίας, αἰτιῶμαί σε διαβολῆς, κατηγορῶ σου κλοπῆς. Ἔτι εἰ ἀποφάσει χρόνου παρήκοντος ἐντελοῦς δέοι ποσὸν χρονικὸν προσορίσασθαι. οὐκ ἦλθον, οὐκ εἶδον, οὐκ εἶπον χρόνου πολλοῦ. Ἔτι εἰ τὸ ἐγγὺς τοῦ γενέσθαι, καὶ παρὰ μικρὸν συμβεβηκέναι τι δηλῶσαι δέοι. μικροῦ παρῆλθον, μικροῦ διέφυγεν. Ἔτι εἰ ἀπὸ μέρους, οἷον, κρεμῶ σε τοῦ ποδός, πίνω τοῦ ὕδατος, δρέπομαι τῶν ἀνθέων. Ἔτι εἰ καιροῦ ὡρισμένου χρεία. οἷον, ἡμέρας τε, καὶ νυκτὸς ἐργάζεται, ἑσπέρας ἥκει, χειμῶνος καὶ ἔαρος αἱ κοιλίαι θερμαί εἰσι. Φανερὸν οὖν καὶ ὡς τὸ αὐτὸ ῥῆμα λαμβανόμενον διαφόρως, διοίσει τε ἑαυτοῦ τῷ εἶναι, καὶ διαφόρως προσαγορευθήσεται, καὶ συντάξεται. οἷον, τὸ λύω, σωματικὸν μὲν, ᾗ δεῖ σωματικῆς ἐνεργείας τῷ λύοντι. διαιρετικὸν δὲ, ᾗ τὸ λυόμενον γίνεται ἔξω δεσμοῦ,

πα-

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

παραπλησίως δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων θεωρητέον, καὶ πρὸς τὸ ἐπινοούμενον αἰεὶ συντακτέον.

Παθητικόν.

Τὸ δὲ Παθητικὸν δῆλον ὅτι ὁσαχῶς καὶ τὸ ἐνεργητικὸν συντάξεται. κοινὸν μὲν τὴν ἐκ πρώτου ὀνομαστικὴν ἔχον, ἴδιον δὲ τὴν ἐκ τρίτου γενικὴν ὁμοῦ τῇ ὑπὸ, ἢ τῇ πρὸς, ἢ τοῖς ἴσοις, ὡς εἴρηται, ἀπεστραμμένως τοῖς ἄκροις. Σωκράτης φιλεῖ Φαῖδρον, Φαῖδρος φιλεῖται ὑπὸ Σωκράτους, καὶ διδάσκεται πρὸς αὐτοῦ. Κοινὸν οὖν καὶ τὸ ἐκ τετάρτου, καὶ ὁμοιόπτωτον, πλὴν ἐπὶ τῶν κλητικῶν, ταῦτα γὰρ πρὸς εὐθεῖαν· καλοῦμαι Σωκράτης. Λέγομεν οὖν· βιβλίον πωλεῖται ὑπὸ Κροίσκου στατήρων πολλῶν. χρυσίον δίδοται πρὸς τοῦ πλουτοῦντος τῷ πένητι. ἴδιον δὲ μάλιστα τοῦ παθητικοῦ τὸ συνεκδοχικὸν τῆς συντάξεως. οἷον, πλήττομαι τὸν πόδα, ἀλγῶ τὴν κεφαλήν.

Οὐδέτερον Ὑπαρκτικῶς.

Τῶν δὲ Οὐδετέρων τὸ μὲν Ὑπαρκτικὸν, ὀνομαστικῇ ἐκ τρίτου συντάσσεται. Σωκράτης ἐστὶν, ἢ τυγχάνει λευκός. τῷγε μὴν τυγχάνειν, βέλτιον εἰς εὐθεῖαν μετοχικὴν ἐκ τρίτου. Σωκράτης τυγχάνει ὢν ἀγαθός. ἢν δὲ ἡ μετοχὴ μὴ ὑπαρκτικοῦ ᾖ, οὐδενὸς δεῖ ἐκ τετάρτου. ἁπλῶς γὰρ φαμέν· Σωκράτης τυγχάνει πειρα-

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

πατῶν, ἢ διαλεγόμενος. τἄλλα δὲ κοινὰ πρὸς τὸ ἐνεργητικόν.

Κτητικῶς.

Τῶν τε οὖν κατ' ἀναπομπὴν τε, καὶ κτῆσιν ἡ ἐκ τρίτου γενική. χρήζω, δέχω, πληθύω, δέω, ἀπορῶ, εὐπορῶ, ἀμοιρῶ, ἀπολαύω, τρυφῶ, ὄζω.

Ὀργανικῶν.

Βρίθω δὲ καὶ ἀσθενῶ, ὀργανικῶς δοτικῇ. καὶ ὅλως τῶν ἀπολελυμένων, εἰ δοκεῖ προστιθέναι. οἷον, ἀγρυπνῶ, καὶ γρηγορῶ, καὶ ζῶ, καὶ πλουτῶ ἀρετῇ, ἢ δι' ἀρετὴν, ἢ ὅπως ἂν ἄλλως ἐγχωρῇ φράζειν τὸ αἴτιον. Τῶν δὲ περιποιητικῶν, ἡ δοτική. συμβαίνω, ὑπάρχω, ὑποχωρῶ, εἴκω. ὁμοίως δὲ καὶ ἐπὶ τῶν λοιπῶν συντακτέον, κατὰ τὰ κοινῇ εἰρημένα.

Αὐτοπαθητικόν.

Τὸ δ' αὐτοπαθητικὸν, οὐδέτερον μέν τοι καὶ αὐτὸ, ὡς μὴ μετασχηματιζόμενόν τι μὲν εἰς παθητικὴν σημασίαν. αὐτοπαθητικὸν δὲ κληθὲν ἀνὰ μέρος εἴληπται, ἢ πάθος ἀφ' ἑαυτοῦ τυγχάνει δηλοῦν, καὶ ἀντιδιαιρούμενον τῷ ἀλλοενεργητικῷ, καὶ τῷ αὐτοουδετέρῳ. οἷον, τὰ, πάσχω, φθίνω, ἐῤῥῶ, ἀλγῶ, φρίττω, πυρέττω, ἐρυθρῶ, νοσῶ, ἀποθνήσκω, καὶ τὰ ὅμοια. Σύνταξις δὲ τοῦ τοιούτου ἡ αὐτὴ τοῖς παθητικοῖς, ὡς εἰκός. πάσχει ὑπὸ τοῦ ποιοῦντος, φθίνει

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

δι' ὅ, ἐφ' ὅ, ἵνα, καὶ ὅπως αὖ ἄλλως φράζειν ἢ πρὸς τὰ δόξαντα.

Ἀπρόσωπον.

Τῶν δ' Ἀπροσώπων ὀνομαζομένων, διὰ τὸ μὴ παριστάναι πρόσωπον, τὰ μὲν καθ' αὑτὰ κεῖται, ἥκιστα πρὸς ἕτερον συντάττεσθαι πεφυκότα. οἷον, τὰ παθητικά. λέγεται, εἴρηται, λείπεται, θύεται, εἰρήσθω, καὶ τὰ ὅμοια. Πλὴν εἰ μὴ περιποιητικῶς. οἷον, ἤκουσταί μοι, καὶ ἔγνωσταί μοι. καὶ ὡς τὰ παθητικά. ἤκουσται ὑπ' ἐκείνων.

Κτητικόν.

Τὰ δὲ πρὸς ἕτερον, ἢ κτητικῶς, ἢ περιποιητικῶς, ἢ ἐπιβατικῶς. Τὸ μὲν οὖν κτητικόν, εἰς γενικὴν, καὶ ἅμα δοτικὴν περιποιητικῶς. μέτεστι τούτου ἐμοί. διαφέρει. ἢ μέλει, ἢ δεῖ, ἢ προσήκει τούτου ἐμοί.

Περιποιητικόν.

Τὸ δὲ περιποιητικὸν, εἰς ἀπαρέμφατον, καὶ δοτικὴν, ὡς εἰκός. ἔξεστι, συμβαίνει, προσήκει, πρέπει, δοκεῖ τῇ βουλῇ, καὶ τῷ δήμῳ πέμψαι πρέσβεις.

Ἐπιβατικόν.

Τὸ δ' ἐπιβατικὸν, εἰς ἀπαρέμφατον μοναχῶς, δεῖ φάναι, χρὴ λαβεῖν, ἐνδέχεται εἶναι, φιλεῖ γενέσθαι, δεῖ εἰπεῖν. Κοινὸν δὴ οὖν κἀνταῦθα τὸ ἀπαρέμφατον, ἀλλ' ἢ πα-

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

ρωχημένου, ἢ ἐνεςῶτος, μέλλοντος δὲ οὐδέποτε.

Α'νάλυσις Ρ'ήματος.

Α'νάλυσις δ' ἁπλῶς τῶν ῥημάτων εἴς τε τὸ σύςοιχον ὄνομα, ἢ τὴν μετοχὴν, καὶ εἰς τὸ ὁμοειδὲς ὑπαρκτικὸν, καὶ ἢ κατ' εὐθεῖαν, ἢ κατὰ γενικήν. οἷον, Λύκιοι συνεμάχουν τοῖς Τρωσὶ, σύμμαχοι τοῖς Τρωσὶν ἦσαν, τῶν συμμάχων ἦσαν, συμμαχοῦντες ἦσαν, τῶν συμμαχούντων ἦσαν. πληροῦμαι, πλήρης γίνομαι, τῶν πληρουμένων εἰμί. Καὶ δὴ οὕτω ταῦτα.

Ε'γκλισις.

Τῶν δὲ παρεπομένων τῷ ῥήματι ἐγκλίσεων, λόγος μὲν, βούλημα εἴτουν πάθημα ψυχῆς διὰ φωνῆς σημαινόμενον.

Ο'ρισική.

Καλεῖται δὲ ἡ Ο'ρισικὴ καὶ ἀποφαντική. ἰδίως μέντοι ὁρισικὴ, ὅτι διὰ ταύτης ἀποφαινόμενοι ὁριζόμεθα. ὅθεν δὴ καὶ οἱ καλούμενοι διαβεβαιωτικοὶ σύνδεσμοι, καὶ προσέτι οἱ αἰτιολογικοὶ τείνουσιν ἐπὶ ταύτην. γέγραφα, λέγω, ὅτι γέγραφα. καὶ ὅτι περιπατῶ, κινοῦμαι. ἔχει δὲ τὰ Ο'ρισικὰ σφίσι τὴν κατάφασιν ἐγκειμένην. διὸ καὶ τὸ ἀποφατικὸν ἐπίρρημα κατάλληλον τοῖς τοιούτοις, ἵνα τὴν οὖσαν κατάφασιν ἀποςήσῃ, οὐ γράφω. οὐ μὴν δὲ καὶ τοῖς Προςακτικοῖς, ἢ Εὐκτικοῖς, ἢ Υ'ποτακτικοῖς. τὸ μέντοι ἀπαγορευτι-

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

τικὸν μὴ, τοῖς τοιούτοις οἰκεῖον· καὶ οὖν λέγομεν, μὴ γίνωσκε, μὴ γνοίης, μὴ γνῷς. οὐ μὴν ἀλλ' οὐδὲ τοῖς Ἀπαρεμφάτοις τὸ οὐ συντάσσεται. οὔθεν γὰρ οὐδ' αὐτὰ καταφάσκει. ἀποβάλλουσά γε μὴν ἡ Ὁριστικὴ τὴν οὖσαν κατάφασιν, οὐκέτι ἂν καλοῖτο ὁριστική. εἰς γὰρ ἐπερώτησιν μέτεισιν. ἆρα γράφεις;

Προστακτική.

Ἡ δὲ προστακτικὴ εὔδηλον ἂν ἔχοι τὴν σύνταξιν τῶν δευτέρων προσώπων, κἂν ὁμόφωνα ᾖ τοῖς ὁριστικοῖς. ἥτε γὰρ σύνταξις κλητική, τό, τε συντασσόμενον πρόσρημα τὸ ἄγε, ἀφίστησι τὴν ἀμφιλογίαν. τὰ δὲ πρωτοπροσωποῦντα οὐ προστακτικά, ἀλλ' αὐθυπότακτα οἱ πλεῖστοι καλοῦσιν. ἔοικε δὲ τὰ τῆς ἐγκλίσεως συγκεχύσθαι, καὶ δύο ἐγκλίσεις εἰς μίαν συμπίπτειν. ὅτι γὰρ οὔτε προσκαλούμεθα ἑαυτούς, οὔτε μὴν προστάσσομεν ἑαυτοῖς, ὑποτιθέμεθα δέ, ὑποθετικὰ ἂν τὰ τοιαῦτα, καὶ συλληπτικὰ δή. ἵνα γὰρ ἐκκλίνῃ τὴν ἐν δευτέρῳ πρόσταξιν, σύλληψιν δέχεται εἰς τὸ πρῶτον, ὑποθετικὸν ὄν. Τὸ μὲν οὖν ἐλλεῖπον τῶν προστακτικῶν πρῶτον, καὶ τὰ ἐλλείποντα τῶν ὑποθετικῶν δεύτερα, καὶ τρίτα, εἰς ἕνωσιν ἄγει τὰς δύο ἐγκλίσεις, ἵνα ἑκατέρα ἀναπληρῶται. Τὸ δὲ τρίτον τῶν Προστακτικῶν πρόσταξιν ἀπόντος προσώπου δηλοῖ, δευτέρου ἐξ ἀνάγκης παραλαμβανομένου εἰς μετάδοσιν

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

σιν τῆς προστάξεως. ἀσύστατος γάρτοι ἡ πρόσταξις ἄνευ δευτέρου.

Εὐκτική.

Ἡ δὲ εὐκτικὴ ἀπὸ τῆς γινομένης εὐχῆς ὠνόμασται, καὶ ἐπιρρήματα ἔχει, εἴθε, αἴθε, ἃ τοῖς μὲν Εὐκτικοῖς εἰς πλείονα ἐπίτασιν παρατίθεται, τοῖς δὲ Ὁριστικοῖς δεόντως, εἴθε ἔγραψεν, ἵνα ἡ ὁριστικὴ, εὐκτικὴν ἀναδέξηται σύνταξιν. Διαφέρει δὲ τὸ περὶ τὰ ῥήματα εὐκτικὸν, τοῦ περὶ τὰ ἐπιρρήματα, ᾗ τὰ μὲν ῥήματα, μετὰ τοῦ ἐνόντος πράγματος τὴν εὐκτικὴν σημαίνει διάθεσιν. τὸ γάρτοι γράφοιμι, εὐχή ἐστι πράγματος τοῦ γράφειν, καὶ τὸ φιλολογοῖμι, τοῦ φιλολογεῖν· τὸ δὲ εἴθε σχεδόν τι ὄνομά ἐστιν εὐχῆς. οὐ γὰρ συμπαρείσαται καὶ τὸ ἐφ' ᾧ τὰ τῆς εὐχῆς. ὥσπερ ἄρα καὶ τὸ εἷς διαφέρει τοῦ ἄνθρωπος, ᾗ τὸ μὲν εἷς, ὄνομά ἐστι μοναχῶς ἀριθμοῦ, τὸ δὲ ἄνθρωπος, πρὸς τῷ τῆς κοινῆς οὐσίας σημαινομένῳ, παρυφιστάμενον ἔχει τὸ εἷς. Ὡσαύτως δὲ καὶ τὸ ἐγὼ πρὸς τὸ γράφω ἔχει. καὶ τὸ ἄλλοθεν πρὸς τὸ ἰλίοθεν, καὶ τὸ τάχιστος δὲ τὴν ἐπίτασιν ὡς ἐν ὑποκειμένῳ σημαίνει· οὐκέτι δὲ καὶ τὸ ἄγαν. αὐτὸ γὰρ μοναχῶς ἐπιτάσεώς ἐστιν ὄνομα. Ὁμοίως δὲ καὶ τὸ γράψον, πρὸς τὸ ἄγε. τὸ δὲ, αἴθ' ὄφελες παρὰ νηυσὶν ἀδάκρυτος καὶ ἀπήμων ἧσθαι· οὐκ ἐκ παραλλήλου. διάθεσιν γὰρ παρυφίστησι προσώπου τὸ ὄφελες, ἥτις οὐκ ἔνεστι τῷ εἴθε.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Ὑποτακτική.

Τὴν δὲ Ὑποτακτικὴν ἔνιοι καὶ διστακτικὴν καλοῦσιν, ὅτι οὐκ ἔστι χωρὶς συνδέσμου διστακτικοῦ τοῦ ἐάν. οὐ καθόλου δὲ τὸ τοιοῦτο. καὶ οἱ καλούμενοι γὰρ ἀποτελεστικοὶ σύνδεσμοι, ἐπὶ τὴν αὐτὴν σύνταξιν φέρονται. Σωκράτης περιπατεῖ, ἵνα ὑγιαίνῃ. Ὅτι μὲν οὖν οὐ συνίσταται, εἰ μὴ ὑποταγῇ τοῖς προκειμένοις συνδέσμοις, προσαγορεύεται ὑποτακτική. φέρεται δὲ ἡ τοιαύτη μετὰ τοῦ ἐάν, καὶ τῶν ἴσων, ἐπὶ Μέλλοντα, ἢ Ἐνεστῶτα. οἷον, ἐὰν φιλολογῶ, παρέσται Δίων. ἐὰν ἀναγινώσκω, παραγίνεται Θέων. Ὡσαύτως δὲ καὶ μετὰ τοῦ ἵνα, ἵνα φιλολογήσω, παρέσται, ἢ πάρεστι Δίων. ἐὰν γε μὴν σύνταξις παρῳχημένου ἐγγένηται, ὁ σύνδεσμος καλείσθω αἰτιολογικός, ἵνα φιλολογήσω, παρεγένετο Δίων. τοῦτο δὲ καὶ ἀποτελεστικῶς ἔχει ἀκούεσθαι. ἐπὶ μέντοι τοῖς ἐσομένοις ἡ τοῦ αἰτιολογικοῦ σύνταξις οὐκ ἂν εἴη. ἐπὶ γὰρ γεγονόσι τὰ αἴτια ἐπιλέγεται, δι᾽ ὃ καὶ καταλληλότερον τὸ αἰτιολογικὸν ἐπιφερομένων τῶν παρῳχημένων. ἵνα διδάξῃ παρεγένετο Δίων, οὐ παραγενήσεται. ἐπὶ μέντοι τοῦ ἀποτελεστικοῦ, παραγενήσεται. Ὡς δὲ πρὸς τὸ μέλλον, ἢ ἐνεστὸς τὸ ὑποτακτικόν, οὕτω καὶ τὸ εὐκτικὸν ἐπὶ παρεληλυθότος. οἷον, παρεγένετο Δίων, ἵνα διδάσκοιμι, ἢ διδάξαιμι. Βούλεται γὰρ καθόλου τι

τὸ

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

τὸ τοιοῦτο εἶναι, κἂν μὴ ἀεὶ οὕτω χρωμένους ὁρῶμεν τοὺς λέγοντας.

Α'παρέμφατος.

Τὸ δὲ Α'παρέμφατον, ὄνομά ἐστι ῥήματος. καὶ οἱ ἀπὸ τῆς στοᾶς δὲ τοῦτο μὲν Ρ῾ῆμα καλοῦσι, τὰ δ' ἄλλα πάντα κατηγορήματα, ἢ συμβάματα. δι' ὃ καὶ ὡς ἐπὶ κοινὸν ὄνομα τὸ ἀπαρέμφατον, πᾶσα ἀναλύεται ἔγκλισις. οἷον, περιπατεῖ Θέων, ὁρίζομαι περιπατεῖν Θέωνα. ἐξ ἀποφάνσεως δὲ εἰς ἀφήγησιν μεταβάλλει ὁ λόγος. ὁμοίως δὲ κἀπὶ τῶν ἄλλων ἐγκλίσεων, προσκειμένου ἀεὶ τοῦ τῆς ἐγκλίσεως ἰδιώματος. οἷον, εὔχομαι, ἢ προστάττω. Αὐτοῦ δὲ τοῦ Α'παρεμφάτου χρείως οὐκ ἔσται ἔγκλισις. βουλήματος γὰρ οὐδενός ἐστι σημαντικόν. διαλύοιτο δ' ἂν καὶ ὧδε, ὑγιαίνει Δίων, φασὶ Δίωνα ὑγιαίνειν, λέγουσι Δίωνα ὑβρίσαι Θέωνα. Ταῦτ' ἄρα καὶ ἡ τοῦ Α'ρθρου προσθήκη κατάλληλος τοῖς Α'παρεμφάτοις. καλὸν γάρ φαμεν τὸ ἀρετῆς ἀντιποιεῖσθαι, καὶ τοῦ φιλοσοφεῖν οὐδὲν ἥδιον, καὶ τῶν αἰθέων τὸ ὀδωδέναι. ἀντὶ ὀνόματος οὖν ἡ χρῆσις. Ι'διον δὲ τοῦ ἀπαρεμφάτου πρὸς τὰς ἄλλας ἐγκλίσεις καὶ τὸ, τὲ αἰτιατικὴν περιέχειν, ἐπεὶ ὥς τε ῥῆμα τὴν τοῦ ῥήματος διάφορον ἕξει μετάβασιν. οἷον, συγγινώσκειν σε τῷ ἡμαρτηκότι. Καὶ τὸ παντὶ προσώπῳ, καὶ παντὶ ἀριθμῷ συντάττεσθαι διὰ τὸ ἀμοιρεῖν τῶν

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

τῶν τοιούτων. Καὶ τὸ ταῖς ἄλλαις ἐγκλίσεσι πάσαις, καὶ ἑαυτῷ δὴ συντάττεσθαι. ὁρῶσε μελετᾷν ἀναγινώσκειν. καὶ Μετοχῇ, μελετῶντα ἀναγινώσκειν. καὶ Ὀνόματι, καλὸς ἰδεῖν, ἀνδρεῖος μάχεσθαι. Καὶ τὸ τοῖς διωρισμένοις τρόποις περὶ συντάξεως ἅπασιν οἷόντε εἶναι προσκεῖσθαι. διδάσκωσε διαλέγεσθαι, ἀπαιτῶσε χρήματα δουλώσασθαι τοὺς ἐχθροὺς, ἀκούωσε μαθεῖν τὰ περὶ τὴν πόλιν, ἀπολύωσε τῶν δεσμῶν πορεύεσθαι ὅποι δοκέῃ, δίδωμίσοι ἀργύριον πρίασθαι ὧν ἂν δέῃ, κοινωνῶσοι τῶν ἀγαθῶν, μὴ φθονερὸς εἶναι δοκεῖν. Πολλαχῇ μέντοι τῆς σαφεστέρου χάριν, ὡς εἴρηται, προσθετέον, ἢ ἀποστατικὸν τὸ ὥστε, ἢ ἐλλειπτικὸν τὸ τοῦ, ἢ προθετικὸν ὁμοῦ ἄρθρῳ, ὅπως ἂν ἡ χρεία ὑπαγορεύῃ. παρακαλῶσε ταῦτα ὥστε τυχεῖν, τὸ τυχεῖν, ἐφ' ᾧ τυχεῖν τιμῆστε, καὶ δόξης.

Προαιρετικὰ, καὶ Ἐφετικά.

Μάλιστα δὲ ἐπὶ τοῖς Προαιρετικοῖς, καὶ Ἐφετικοῖς καλουμένοις τὸ ἀπαρέμφατον ἐπιφέρεται. βούλομαι, ἢ θέλω γράψαι, προαιροῦμαι, ἢ ἐφίεμαι φιλοσοφεῖν, ἐπιθυμῶ ἰατρεύειν, ποθῶ ἰδεῖν, προθυμοῦμαι βοηθεῖν, ἐπίσταμαι, ἢ δύναμαι γράφειν. Καὶ ἔτιγε τοῖς ἀπροσώποις, δεῖ γενέσθαι, λέγεται ἀφικέσθαι πολλούς.

Ἐνε-

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Ἐνεςὼς, Ἀόριςος.

Ἀποδώσομεν δὲ, ὡς ἁπλῶς εἰπεῖν, τῷ μὲν πηλικῷ κατά τε Ἀόριςον καὶ Ἐνεςῶτα, πορεύομαι ἐντυχεῖν ταῖνδεί, ἀντιβολῶσε παραγενέσθαι, ἢ παραγίνεσθαι, ἢ τὸ ἅπαξ, ἢ τὸ πολλάκις ἐν χρείᾳ.

Ἐνεςὼς, Ἀόριςος, Μέλλων.

Τῷ δὲ εἰδικῷ, κατά τε τὸ παρῆκον, καὶ τὸ ἐνεςὸς, καὶ τὸ μέλλον, ἀλλ' οὐ πάντως, ἀλλ' ἀφηγηματικῶς μὲν, καὶ δοξαςικῶς, καὶ γνωςικῶς εἰπεῖν. φασὶν, ἢ δοκῶ, ἢ οἶδα τὸν ἄνδρα εἰρηκέναι, λέγειν, ἐρεῖν. ἐπαγγελτικῶς δὲ καὶ παρωνύμως πρὸς τὸ μέλλον τὸ μέλλον. ὑπισχνοῦμαι ἐρεῖν. ἐλπίζω ὄψεσθαι. μέλλω δράσειν. κατάλληλός γε μὴν καὶ ὁ ἐνεςὼς τῷ μέλλοντι. μέλλω δρᾷν. ἀποδοθήσεται δὲ τοῖς ἀπροσώποις τὰ περὶ τὸν χρόνον ὁμοίως τοῖς πηλικοῖς, ὡς εἴρηται.

Πρόσωπα.

Τῶν δὲ παρεπομένων τῷ ῥήματι τὰ πρόσωπα τρία ὄντα, πρῶτον, ᾧ περὶ ἑαυτοῦ φράζει ὁ λέγων. δεύτερον, ᾧ περὶ τοῦ πρὸς ὃν ὁ λόγος. τρίτον, ᾧ περὶ ἑτέρου· οὐκ ἰσοδυνάμα ἀλλήλοις ἐςὶν, ἀλλὰ πολὺ τὸ τρίτον λείπεται τοῦ πρώτου τε, καὶ δευτέρου. τὸ δὲ δεύτερον ἔτι τοῦ πρώτου. καὶ

οὖν πρώτου, καὶ δευτέρου λαμβανομένου δίχα τοῦ τρίτου, λόγος ἂν γίνοιτο. οἷον τὸ, Τοὶ γὰρ ἐγὼν ἐρέω, σὺ δὲ σύνθεο, καί μοι ὄμοσσον. Τρίτον δ' οὐκ ἂν λέγοιτο, μὴ καὶ πρώτου, ἢ δευτέρου λεγομένου, ἢ συνυπακουομένου.

Σύλληψις.

Ἔτι τὸ μὲν πρῶτον καὶ δεύτερον δυνατὸν συλλαμβάνειν τὸ τρίτον εἰς πληθυντικὸν ἴδιον, τὸ δὲ τρίτον οὐδέτερον τούτων. καὶ γὰρ ἐγὼ μὲν, κἀκεῖνος περιπατοῦμεν, φαμέν. καὶ σὺ, κἀκεῖνος περιπατεῖτε. οὐκ ἔτι δὲ καὶ ἐκεῖνος, κἀγὼ περιπατοῦσιν, ἢ ἐκεῖνος, καὶ σὺ περιπατοῦσιν. ὡς δὲ τὸ τρίτον πρὸς τὸ πρῶτον, καὶ δεύτερον ἔχει, οὕτω καὶ τὸ δεύτερον πρὸς τὸ πρῶτον. τὸ μὲν γὰρ πρῶτον συλλαμβάνει τὸ δεύτερον, ἀνάπαλιν δ' οὔ. ἐγὼ οὖν, καὶ σὺ περιπατοῦμεν, φαμέν. περιπατεῖτε δ' οὔ.

Περὶ Μετοχῆς.

Μετοχὴ δ' ὡς καὶ τοὔνομα δηλοῖ, μέρος ἐστὶ λόγου, μετέχον τοῦ ὀνόματος, καὶ τοῦ ῥήματος. Μετέχει δὲ τοῦ μὲν, γένος καὶ πτῶσιν, τοῦ δὲ, διάθεσιν, καὶ χρόνον, καὶ συζυγίαν. Δι' ὃ καὶ τῇ μὲν τῆς ἀμφὶ τοὔνομα συντάξεως ἔχεται, τῇ δὲ τῆς ἀμφὶ τὸ ῥῆμα. ὥστε καὶ ὡς ἔχει συντάξεως τὰ ῥήματα πρὸς ἄλληλά τε, καὶ πρὸς τὰ ὀνόματα, οὕτω καὶ αἱ μετοχαὶ πρὸς ἀλλήλας τε, καὶ πρὸς τὰ ῥήματα, καὶ ὀνόματα. ὡς γὰρ φαμὲν, γράφειν

ἐθέ-

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

ἐθέλω, καὶ τῷ λέγειν ἐφίεμαι, οὕτω καὶ γράφειν ἐθέλων, καὶ τῷ λέγειν ἐφιέμενος. καὶ βέλτιόν γε ἐπὶ μέλλοντος τὸ μετοχικόν. ἥκω ἐρῶν, πέμπω σε ἀγγελοῦντα. Ἔτι ὡς δίδωμι Σωκράτει, οὕτω καὶ ὁ διδοὺς Σωκράτει. Ἔτι ὡς φιλῶ τὸν Σωτῆρα, οὕτω φιλῶ τὸν σώζοντα. καὶ ὡς θεῶμαι τοὺς γυμναστάς, οὕτω καὶ θεώμενος τοὺς γυμναζομένους. Τὸ δὲ τόξων εὖ εἰδώς, ποιητικὸν κατ' ἀντιμέρειαν, ὡσανεὶ ἐλέγετο, τόξων εἰδήμων. Φέρονται δὲ αἱ μετοχαὶ ἐπὶ τὰς αὐτὰς πτώσεις τῷ ῥήματι, καίτοι τῶν ἄλλων πτωτικῶν, λέγω δὴ τῶν ἀπὸ ῥήματος γινομένων, οὐκ εἰς τὸ αὐτὸ τῆς συντάξεως φερομένων. κόπτω τοῦτον, κοπεὺς τούτου. ὅθεν καὶ δῆλον ὅτι πάντα τὰ πτωτικὰ ἐπὶ γενικὴν, πλὴν τῶν μετοχῶν. Ἔτι ὡς ἀπολελυμένως φαμὲν, ἀναπνέω, καὶ ζῶ, καὶ γράφω, καὶ χαίρω, οὕτω καὶ ἀναπνέων ζῶ, καὶ γράφων χαίρω.

Διὰ τί εὕρηται ἡ Μετοχή.

Ὅθεν καὶ δῆλον, ὅτι πολύτι εἰς βραχυλογίαν, καὶ ἑλληνισμὸν λόγου συμβάλλονται αἱ μετοχαί. Πολὺ γάρ τοι διαφέρει εἰς εὐφράδειαν τὸ, γράφων ἔλεγον, τοῦ, ἔγραφον καὶ ἔλεγον, καὶ τὸ, γράψας ὠφέλησα, τοῦ, ἔγραψα καὶ ὠφέλησα. καίτοι σημασίας οὔσης τῆς αὐτῆς. Εἰδὲ καὶ ἑτέρας, δεόντως καὶ δὴ τὸ ῥῆμα εἰς τὸ πτωτικὸν με-

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

μετῃνέχθη σχῆμα. ἡ γὰρ τῆς μετοχῆς πρὸς τὸ ῥῆμα σύνταξις, δήλωμα ἂν εἴη αἰτίας, ὥστ' ἴσον γίνεσθαι, τὸ, γράψας, ὠφέλησα, τῷ, ἐκ τοῦ γράψαι ὠφέλησα.

Πλαγίως.

Πολλὴ δὲ χρῆσις καὶ τοῦ πλαγίου τῶν μετοχῶν. οἷον, ἐμοῦ διδάσκοντος, ἥκει Σωκράτης. καὶ ἐμοῦ διδάσκοντος, σὺ μανθάνεις. τὸ, τε πλάγιον τῆς συντάξεως τοῦτο, ὡς ἐκεῖνο τὸ ὀρθὸν, ἤτοι αἰτιωδῶς, ἢ κατὰ συμβεβηκός. Δύο μὲν τοίνυν τρόποι τῆς πρὸς τὸ ῥῆμα μετοχῆς συντάξεως οἱ εἰρημένοι, ὁ μὲν, κατ' ἀκολούθησιν ἀπ' εὐθείας εἰς ῥῆμα ὁμοιοπρόσωπον τῇ εὐθείᾳ. ἡ γάρτοι παραλλαγὴ τοῦ προσώπου ἐνταῦθα σολοικισμὸς, ὡς εἴρηται πρότερον. Σωκράτης περιπατῶν διαλέγεται. Καλείσθω δὲ ὁ τοιοῦτος, ταυτοπροσωπικός. Ὁ δὲ, ἀπὸ γενικῆς, ἀδιαφόρως ἑτεροπροσωποῦντος τοῦ ῥήματος. Σωκράτους διαλεγομένου, Δίων, ἢ σὺ γράφεις. Προσαγορευέσθω δὲ, ἑτεροπροσωπικὸς ἀμετάβατος. Τρίτος δὲ, ὁ ἀπὸ δοτικῆς, κατὰ διάφορον καὶ οὗτος ἐπαγωγὴν τοῦ ῥήματος, διαλεγομένῳ Σωκράτης παρῆν. Τέταρτος δ' ὁ ἀπὸ αἰτιατικῆς, ἀδιαφόρως καὶ οὗτος. διαλεγόμενον ὁρᾷς, καὶ ἑώρα. Καθόλου δὲ ὁμοιογενῶς, καὶ ὁμοιοπτώτως τοῖς ἐκ πρώτου πτωτικοῖς συντασσομένη ἡ μετοχὴ, τὴν τοῦ ῥήματος ποιήσεται ἀκολούθησιν. ὁρῶ σε

χρύ-

κρύπτοντα, ἐμοὶ βουλομένῳ ἦν, τοῦ μὲν ἀπέχοντος ὡς προειδότος.

Ἀπροσώπως.

Ταῖς δὲ τῶν ἀπροσώπων μετοχαῖς ἴδιον μάλιστα τὸ τὴν εὐθεῖαν τῶν οὐδετέρων, πρὸς ἀναπλήρωσιν γίνεσθαι τοῦ δευτέρου τρόπου. οἷον, ἄδηλον ὂν ὁπότε τις ἐπελθὼν, ἄλλος ἀφαιρήσεται. Καὶ ἰδιώτης ἦν, ὡς οὐ μετὸν, ἢ προσῆκον αὐτῷ τῆς ἀρχῆς. Καὶ ἔπρασσον ταῦτα, δέον ἕτερα. καὶ ἀκουσθὲν αὐτῷ τοὺς πολεμίους παρεῖναι, ἀντεπεξῄει εἰς μάχην. ὁμοίως δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων.

Προσωπικῶς.

Αἱ δὲ τῶν προσωπικῶν, καὶ εὐθυλογούμεναι, ἀδιαφόρως τοῖς τῶν ῥημάτων προσώποις συντάσσονται. γράφων ὠφελῶ, ὠφελεῖς, ὠφελεῖ. διὰ τὸ μὴ διακριτικὰς εἶναι προσώπων. Καὶ ὀνόμασι μὲν συντασσόμεναι, ἐν ῥήματος μοίρᾳ λαμβάνονται. τοὺς λόγους ἐπαινῶν. ῥήμασι δὲ, ἐν μοίρᾳ ὀνόματος. τοὺς λέγοντας ἐπαινῶ. Κἂν ὁμοῦ ἀρσενικὰ ἅττα καὶ θηλυκὰ προτάσσηται μετοχῆς, τὴν τοῦ ἐπικρατεστέρου γένους, τουτέστι τοῦ ἀρσενικοῦ μετοχὴν ἐπάγειν. οἷον, ἄνδρες, καὶ γυναῖκες καθήμενοι διαλέγονται. Δῆλον οὖν ὅτι, καὶ θηλυκῶν προτασσομένων σὺν οὐδετέροις, τὴν τοῦ θηλυκοῦ ἐποίσομεν ἅτε προτέρου, οἷον τὸ Ὁμήρου, αἱ δέ που ἡμέτεραι τ' ἄλοχοι, καὶ νήπια τέκνα,

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

τέκνα, εἵατ' ἐνὶ μεγάροις ποτιδέγμεναι. Ἐὰν δ' ἀρσενικὰ ὁμοῦ καὶ θηλυκὰ προταχθῇ κατὰ μετασχηματισμὸν φωνῆς, ἀλλὰ μὴ κατὰ σημασίαν, τὴν οὐδετέραν ἀποδώσομεν μετοχήν. οἷον δὴ καὶ τὸ, Νοῦς μὲν ἤδη καὶ αἴσθησις ἀπ' ἀλλήλων διακριθέντα. Ἔτι ἐὰν διάφορα προτάσσηται γένη χωρὶς, ἡ μετοχὴ τοῦ ἐγγυτέρου ἔσται, οὐ δὲ κάρης λαοσσόος, οὐδὲ χάθλιων τόν γε ἰδοῦσ' ὀνόσαιτο. Συνάπτονται δὲ καὶ τοῖς ὑπαρκτικοῖς ῥήμασι, μηδὲν πλέον δηλοῦσαι τῶν συστοίχων ῥημάτων. οἷον, γράφων εἰμὶ, καὶ γεγραφώς. ἴσον γὰρ τῷ γράφω, καὶ γέγραφα.

Περὶ Ἄρθρου.

Τὸ δὲ Ἄρθρον, ἐστὶ μὲν λόγου πτωτικὸν μέρος, προτασσόμενον τοῖς Ὀνόμασι. Διαιρεῖται δὲ εἰς προτακτικόν τε, καὶ ὑποτακτικὸν, ὡς διώρισται πρότερον. Κυρίως γε μὴν ἄρθρον τὸ προτακτικόν. ποιεῖ δ' ἀναπόλησιν προεγνωσμένου τοῦ ἐν τῇ συντάξει. οἷον, εἰ μὲν λέγοι τις, ἄνθρωπος ἧκε, ἄδηλον τινὰ ἄνθρωπον λέγει. εἰ δὲ, ὁ ἄνθρωπος, δῆλον. προεγνωσμένον γάρ τινα τῶν ἀνθρώπων. Τοῦτο δὲ αὐτὸ βούλονται καὶ οἱ φάσκοντες τἄρθρον σημαντικὸν οὐ πρώτης γνώσεως, ἀλλὰ δευτέρας. Τὰ μὲν οὖν προτακτικὰ πάντων τῶν ὀνομάτων προτίθεται, τὰ δὲ ὑποτακτικὰ ἑνὸς ἀορίστου τοῦ τὶς ἐγκλινομένου, ὅστις. Προτίθεται δὲ ταυτὸ ὁμοίως καὶ συνδέσμου τοῦ περ,

ὅσπερ,

ὅπερ, καὶ τοῦ γε, ὅς γε, καὶ τοῦ πού, ὅς πού. ποιηται δὲ καὶ ὅς ῥα, καὶ ὅς νυ λέγουσιν. ἀλλ' ὅταν ἁπλῶς οὕτω λαμβάνηται, τῷ τὶς συντάσσεται μόνον, ἢ τῶν εἰρημένων τῷ. ὅταν δὲ αὐτόν τις ἀγνοοῦντα δηλῶσαι βούληται, καὶ τὸ ποτὲ ἐπιπλέκει τῷ τὶς ἐγκλινόμενον. οἷον, ὅς τίς ποτε ἦν ἐκεῖνος. Προσκείσθω δὲ τούτοις καὶ τὸ ἄττα, ὡς μὲν τὸ ἅτινα, προτασσόμενον. οἷον, ἅττ' ἂν εἴπῃς, ὡς δὲ τὸ τινὰ, ὑποτασσόμενον. οἷον, ὁποῖ' ἄττ' ἂν ᾖ. Ἔτι τὰ μὲν προτακτικὰ, ὀνομάτων καὶ μετοχῶν καθόλου προτίθεται, ἀντωνυμιῶν δὲ οὐ πασῶν. Τὰ δὲ ὑποτακτικὰ καθόλου ὀνόμασί τε, καὶ μετοχαῖς, καὶ ἀντωνυμίαις τυγχάνει ἑπόμενα. Ἀκολουθητικὸν ἄρα τὸ ὑποτακτικὸν πάντων τῶν πτωτικῶν. Προηγητικὸν δὲ τῶν ῥημάτων. οἷον εἰ λέγοι τις, σώφρων, ὃς τῶν φαύλων κρατεῖ ἐπιθυμιῶν. ὅθεν δὴ καὶ ὁ κυρίως ἂν εἴη ἄρθρον τουτί. ῥημάτων γὰρ προηγεῖται τῶν μὴ πεφυκότων ἄρθροις συντάττεσθαι. Χρῆσις δὲ τοῦ προτακτικοῦ κἀπὶ τῶν ἐπιμεριζομένων πτωτικῶν τοῖς μεριστικοῖς καλουμένοις συνδέσμοις τῷ μὲν, καὶ δέ. τριχῶς δὲ, ἢ γὰρ κατ' εὐθεῖαν. οἷον, ἄνθρωποι, οἱ μὲν ἤδη εἰσέτρεχον, οἱ δὲ παρεσκευάζοντο. ἢ κατὰ γενικὴν, τῶν ἀνθρώπων, οἱ μὲν, ἕλληνες, οἱ δὲ, βάρβαροι. ἢ κατὰ αἰτιατικὴν, τοὺς στρατηγοὺς, τοὺς μὲν ἔλαβον, τοὺς δὲ λαβεῖν οὐδαμῶς ἠδυνήθησαν.

Πρό-

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Πρόληψις.

Ἔνθα δὴ καὶ εἰ μὲν κατὰ Πρόληψιν πληθυντικὸν ῥῆμα προτάσσεται πρὸς ἑκάτερον τὸ ἑπόμενον, εὐθεῖαν δεῖ προηγεῖσθαι ἐν τῇ ἀθροίσει. οἷον, ἀετοὶ διέπτησαν δύο, ὁ μὲν ἀπ᾽ ἀνατολῶν, ὁ δὲ ἀπὸ δυσμῶν. Εἰ δὲ πρὸς τὰ μεριζόμενα ἑνικὸν ἕπεται, γενικὴν δέοι αὖ ἡγεῖσθαι πληθυντικήν. δυοῖν ἀετῶν ὁ μὲν ἀπ᾽ ἀνατολῶν ἔπτη, ὁ δὲ ἀπὸ δυσμῶν. Ἔξεστί γε μὴν καὶ τὸ ἑνικὸν ὁτὲ μὲν εἰς ἑνικὰ διελεῖν, ὁτὲ δὲ εἰς πληθυντικά. τἀνθρώπειον γένος τῇ μὲν ἀγαθὸν, τῇ δὲ φαῦλον. τἀνθρωπείου γένους, οἱ μὲν, ἀγαθοὶ, οἱ δὲ, φαῦλοι. Καὶ αὖ πάλιν τὸ πληθυντικὸν, ὁτὲ μὲν εἰς πληθυντικὰ, ὁτὲ δὲ εἰς ἑνικά. τῶν ἀνθρώπων οἱ μὲν, ἀγαθοὶ, οἱ δὲ, φαῦλοι. δυοῖν ὀρνίθων ὁ μὲν, πτητικὸς, ὁ δὲ, οὔ. Εἰ μὲν οὖν εὐθεῖα ἡγεῖται, κείσθω ἐν τῇ ἀθροίσει τὸ ῥῆμα. εἰ δὲ γενικὴ, ἐν τοῖς μεριζομένοις, ὡς δέδεικται. Βουλομένοις δὲ καὶ τὴν ἄθροισιν, καὶ τὸν μερισμὸν πλαγίως προενεγκεῖν, ἀνάγκη δὴ καὶ μετοχῇ χρῆσθαι πλαγίᾳ ἐν μοίρᾳ λαμβανομένῃ ῥήματος, καὶ μετάβασιν ἑτεροπροσωπικῶς ποιεῖσθαι. ἀετῶν διαπτάντων, τοῦ μὲν ἀπ᾽ ἀνατολῶν, τοῦ δὲ ἀπὸ δυσμῶν, ἴσον τὸ τάχος. Καὶ πρὸς δοτικήν. ἀετοῖς διαπτᾶσι, τῷ μὲν, τῷ δὲ. καὶ πρὸς αἰτιατικήν, ἀετοὺς διαπτάντας, τὸν μὲν, τὸν

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

τὸν δέ. Τὸ δ' Ὁμήρου, ἄμφω δ' ἑζομένω γεραιρώτερος ἦεν Ὀδυσσεύς, σολοικοφανές. Ἴδιον δὲ τοῦ προτακτικοῦ οὐδετέρου, τὸ πᾶσι τοῖς τοῦ λόγου μέρεσι, καὶ τῷ λόγῳ αὐτῷ συντάττεσθαι δεικτικῶς. οἷον, τὸ ἄνθρωπος, τὸ γυνή, τὸ λέγω, τὸ Σωκράτης διαλέγεται. ὥστ' οὕτω καὶ εἴη ἂν ὡς οὐδέτερα πάντα, καὶ ἄκλιτα. Ἔτι τὸ ὅς, ὀνόματος αἰτιατικῇ ἐπιπλεκόμενον, ἀνάγκη μὴ πρὸς τὸ ἡγούμενον ὄνομα μόνον, ἀλλὰ καὶ πρὸς τὸ συνημμένον αὐτῷ ἕτερον ῥῆμα προφέρεσθαι. ἄνδρα μοι ἔννεπε μοῦσα πολύτροπον, ὃς μάλα πολλὰ πλάγχθη. Μετάβασις δὲ τοῦτο ἀπὸ προσώπου εἰς πρόσωπον. Εἰ δ' εὐθεῖα συντάττοιτο εὐθείᾳ, πρὸς τὸ αὐτὸ πρόσωπον ἄμφω τὰ ῥήματα ἀναφέρεται. ἧκεν ἀνήρ, ὃς ἐπέστελλεν. Εἰ δὲ δύο πλάγιαι εἶεν, ἤτοι πρὸς ἕτερον πρόσωπον μετάβασις γίνοιτ' ἄν. οἷον, τὸν ἄνθρωπον ὃν ἐλεῶ, τρέφω. ἢ κατ' ἐπιστροφήν. ἐμαυτὸν, ὃν φιλῶ, θεραπεύω. Εἰ δ' ἡ μὲν τῶν πτώσεων εἴη εὐθεῖα, ἡ δὲ πλαγία, ἐνίοτε μὲν καὶ πρὸς τὴν εὐθεῖαν ἡ μετάβασις τοῦ ῥήματος γίνεται ἀπὸ προσώπου εἰς πρόσωπον. ἐπαινεῖ τοὺς Δαναοὺς Ὅμηρος, ὃν τιμῶ, καὶ πάλιν· τέθνηκε Πάτροκλος, ὃν ἐφίλει ὁ Ἀχιλλεύς. ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον δὲ πρὸς πλαγίαν. τιμῶ Ὅμηρον, ὃς τοὺς Δαναοὺς ἐπαινεῖ. Καὶ αἱ πλάγιαι δὲ τοῦ, ὅς, πρὸς τὰς εὐθείας ἁπασῶν τῶν πτωτικῶν

ἀνα-

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

ἀναφέρονται. Ὅμηρος, οὗ, ᾧ, ὅν. Καὶ ἀνάπαλιν, τῇ ὃς εὐθείᾳ πᾶσαι αἱ τῶν ἄλλων πτώσεις καταλλήλως συντάσσονται. Ὅμηρος, ὃς τὴν Ἰλιάδα συνέγραψε. Ὁμήρου, ὅς. Ὁμήρῳ, ὅς. Ὅμηρον, ὅς. Ὅμηρε, ὅς. Καὶ ἔτι αἱ τοῦ ὅς πλάγιαι ταῖς τῶν πτωτικῶν πλαγίαις ἁπάσαις. Ὁμήρου, οὗ, ᾧ, ὅν. καὶ ἐπὶ τῶν λοιπῶν ὁμοίως. καὶ ὁμοῦ ταῖς προθέσεσιν. ἀφ' οὗ, σὺν ᾧ, περὶ ὅν. Ἔστι δ' ὅτε καὶ μετὰ τὸ ὑποτακτικὸν εὐθὺς μετοχὴν ἐπάγομεν ὁμοιογενῆ, καὶ ὁμοιόπτωτον, καὶ ὁμοιάριθμον, ἢ πλαγιοσύντακτον κατὰ γενικὴν αἰεί, καὶ ἤτοι μόνην, ἢ σὺν ὀνόματι, ἢ ἐπιρρήματι. οἷον, αἱροῦμαι ἀρετήν, ἣν παροῦσαν οὐδεὶς ἄν με ἀφέλοιτο. Ἐπαινῶ τὸν τρόπον Σωκράτους, οὗ καθηγησαμένου, ἢ σπουδαίου γεγονότος, πλεῖστοι ὤναντο τὰ εἰς ἀρετήν. Καὶ σὺν ἐπιρρήματι, οὗ ἄριστα τὸν βίον διάγοντος. Μετοχὴν δὲ ἐπιπροσωπικῶς, ὡς καὶ τοῖς κυρίοις καὶ προσηγορικοῖς, ἐπάγομεν ὧδε. ἐπαινῶ Σωκράτην, ὃν ἀρετῆς ἐν ἑαυτῷ οὔσης τελείας, πολλοὶ μιμησάμενοι ἐπέδοσαν περὶ τὰ καλά. Ἔτι τὸ ὑποτακτικὸν πολλάκις, οὐ πρὸς ἣν πτῶσιν ἀπαιτεῖ τὸ ἐπαγόμενον ῥῆμα, ἀποδίδοται, ἀλλὰ πρὸς ἣν τὸ ἡγούμενον. Ἀττικὸν δὲ τὸ τοιοῦτο. χρῶμαι οἷς ἔχω βιβλίοις, καὶ ἀπολαύω ὧν ἔχω ἀγαθῶν. Ἔτι τὸ ὑποτακτικὸν ἔστι μὲν οὗ πρὸς πληθυντικὸν ἑνικὸν ἀποδιδόμενον εὑρηται.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

οἷον, ἀνθρώπους τίνυσθον, ὅστις κ' ἐπίορκον ὀμόσσῃ. ἔστι δ' οὖ τὸ ἀνάπαλιν. μήτις Ἀχαιῶν ἐνθάδ' ἐπέλθῃ βουληφόρος, οἵ τέ μοι αἰεὶ βουλὰς βουλεύουσι. Προσκείσθω δὲ καὶ λαμβάνειν ἔνθα αὖ οἷόν τε ᾖ ἀντὶ τοῦ ὑποτακτικοῦ τὸ προτακτικὸν, καὶ ἀντὶ τοῦ ἑπομένου ῥήματος μετοχὴν, τὴν αὐτὴν τοῦ λόγου φυλάττοντας ἔννοιαν. Εἶναί γε μὴν ὁμοιόπτωτα, καὶ ὁμοιογενῆ, καὶ ὁμοιάριθμα τὰ μεταληφθέντα ἀλλήλοις τε, καὶ τοῖς ἡγουμένοις πτωτικοῖς δεῖ. Σωκράτης, ὃς πολλὰ πεποίηκεν ἀγαθά, ὁ πολλὰ πεποιηκὼς ἀγαθά. Κἂν μὴ ᾖ δὲ τὸ ὑποτακτικὸν πρὸς τὸ ἐπαγόμενον ῥῆμα, μεταληπτέον τὸ σύστοιχον, ἢ συνώνυμόν τι, ἢ ὅμοιον, ὧδε. Σωκράτους, οὗ λόγος ἐπ' ἀρετῇ πολύς, τοῦ μάλιστα δι' ἀρετὴν ἐπαινουμένου, τοῦ πολὺν ἐπ' ἀρετῇ λόγον ἔχοντος. Σωκράτει, ᾧ Πλάτων διδασκάλῳ ἐχρήσατο, τῷ διδάξαντι Πλάτωνα, ἢ καθηγησαμένῳ Πλάτωνος.

Ἐλλειπτικῶς.

Πολλάκις δὲ τὰ ὑποτακτικὰ καὶ σὺν ἐλλείψει ἑτέρων πτωτικῶν κεῖται. ἧκεν, ὃς ἐμοὶ φίλος. φείδομαι. ὧν φείδεσθαι ἄξιον. Κοινὸν δὲ τὸ τοιοῦτο πάντων τῶν ἀναφορικῶν· Ἐλλειποπτωτεῖ δέ τι καὶ τὰ προτακτικὰ, ἀλλὰ πρὸς γενικὴν, καὶ τὴν ἀφηγουμένην πτῶσιν συνεπιφέρονται νοουμένην. οἷον, λόγος μὲν ἐστὶ πρῶτος, δεύτερος δὲ ὁ

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

τῶν φιλοσόφων. Ἀποδίδοται δὲ καὶ τῷ τὶς ἐρωτηματικῷ τὸ ὃς ὑποτακτικὸν μετὰ ῥήματος τοῦ αὐτοῦ τῷ προηγουμένῳ, ἢ καὶ ἑτέρῳ τῳ. οἷον, τὶς ἐποίησε τὴν Ὀδύσσειαν; ὃς καὶ τὴν Ἰλιάδα ἐποίησε. Καὶ ἄνευ ῥήματος ἔξωθεν ἀπὸ κοινοῦ. τὶς ἐποίησε τὴν Ὀδύσσειαν; ὃς καὶ τὴν Ἰλιάδα. ὅταν δὲ μεθ' ἑτέρου, μοναχῶς. τὶς κέρβερον ἐξ ᾅδου ἀνήγαγεν; ὃς καὶ τὸν ἐν Νεμέᾳ λέοντα ἀνεῖλε. καὶ σὺν προτακτικῷ δὲ ἄρθρῳ, καὶ μετοχῇ γίνοιτ' ἂν ἡ ἀπόδοσις ὁμοίως. τὶς ἐποίησε τὴν Ὀδύσσειαν; ὁ καὶ τὴν Ἰλιάδα ποιήσας. τὶς ἀνήγαγε κέρβερον, ὁ καὶ τὸν λέοντα ἀνελών.

Συνθήκη.

Βελτίων δὲ πολλάκις Συνθήκη λόγου ἀποτελεῖται, τῶν ἄρθρων τοῖς ἰδίοις πτωτικοῖς μὴ συναπτομένων, ἀλλά τινος μεσοσυλλαβοῦντος ἑτέρου. οἷον, οἱ τὴν φροντίδα ἔχοντες. ἔνθα δὴ καὶ συμβαίνει ἐπ' ἄλληλά τε κεῖσθαι τὰ ἄρθρα, καὶ μὴ τὴν αὐτὴν σύνταξιν ἔχειν τοῖς ἰδίοις πτωτικοῖς, ἀλλ' ἀντίστροφον. τὸ γὰρ πρῶτον τῶν ἄρθρων, ἀεὶ τοῦ δευτέρου τῶν πτωτικῶν γίνεται, λέγω δὲ περὶ δυοῖν ἀεὶ πλαττόντων. ὥστε κἂν τρία ἐπάλληλα ᾖ, ταυτὸ ἂν τῷ δευτέρῳ πρὸς τὸ πρῶτον συμβαίνειν, ὥς τόγε πρῶτον καὶ δεύτερον ὁμοιοτακτεῖσθαι τοῖς ἰδίοις αὐτῶν πτωτικοῖς οὐδὲν ἂν κωλύοι. οἷον, αἱ τὴν τῶν ἀπάντων ἀνειλη-

φό-

φόπεις φροντίδα. ἀλλὰ τὰ μὲν τοιαῦτα ἑτέρας ἐστὶ θεωρίας.

Περὶ Ἀντωνυμίας.

Ἀντωνυμία δὲ κατὰ τοὔνομα λέξις ἐστὶ λαμβανομένη ἀντὶ ὀνόματος. τῶν γὰρ Ὀνομάτων πρώτου καὶ δευτέρου ἀμοιρούντων προσώπου, ἥδε πρόσεισι, δυναμένη πᾶν πρόσωπον παρέχειν τοῖς ῥήμασιν εἰς λόγου πλείωσιν. ἐγὼ γράφω, σὺ γράφεις, ἐκεῖνος γράφει.

Διαίρεσις.

Διαιρεῖται δὲ εἰς πρωτότυπον, καὶ δεικτικὴν, καὶ ἐπιταγματικὴν, καὶ ὅσα ἄλλα διώρισται πρότερον. ἔστι δὲ καὶ ἡ μὲν ἐντελὴς, ταῦτα ἐμοί. ἡ δὲ ἐγκλιτικὴ, ταῦτά μοι. καὶ αἱ μὲν, αὐτοπαθεῖς, εἴτουν ἰδιοπαθεῖς, ἐμαυτόν. αἱ δὲ, ἑτεροπαθεῖς· οἷον, ἐμέ.

Πρωτότυποι.

Τῶν μὲν οὖν Πρωτοτύπων αἱ Εὐθεῖαι πρὸς ἀντιδιαστολὴν ἀεὶ ἑτέρων λαμβάνονται. ἡμεῖς εἴπομεν, καὶ οὐχ ἕτεροι. ἐγὼ γέγραφα, καὶ οὐχ ἕτερός τις. αἱ δὲ πλάγιαι, ἣν μὲν ὀρθοτονῶνται, καὶ αὗται δὴ πρόσωπα διαστέλλουσιν. ἐμοῦ ἤκουσας, καὶ οὐκ ἄλλου. ἣν δὲ τὸ ἀρκτικὸν ἀποβάλλωσι φωνῆεν, ἀπολύτως λέγονται ἐγκλινόμεναι. ἤκουσάς μου, καὶ ἔδωκάς μοι, καὶ εὔφρανάς με. Ταύτῃ δὲ αὐταί τε, καὶ αἱ καλούμεναι Δεικτικαὶ, καὶ Ἀναφορικαὶ, οὐκ ἐπιδέχονται ἄρθρον.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Παράγωγοι.

Τῶν γε μὴν Παραγώγων τὰ ἄρθρα προτίθεται, ὥσπερ καὶ τῶν ἐπιθέτων δὴ, ὀνομάτων. ταυτὸν γάρ πως ἐκείνοις δύνανται, ἥλωστε σύνταξιν ἔχουσιν, ἣν τὰ ἐπίθετα, καὶ αἱ μετοχαὶ, πρὸς τὰ κύριά τε, καὶ προσηγορικά. ὁμοιογενῶς δὴ, καὶ ὁμοιοπτώτως, καὶ ὁμοιαρίθμως τοῖς κυρίοις τε, καὶ προσηγορικοῖς συντάσσονται. ὁ ἐμὸς οἶκος, ἡ ἐμὴ οἰκία, τὸ ἐμὸν οἴκημα, ὁ ἡμέτερος πατὴρ, ἡ ἡμετέρα μήτηρ, τὸ ἡμέτερον τέκνον. Ἀνάγκη δὲ ταῖς κτητικαῖς ταῖσδε, ῥήματι πρώτου, ἢ δευτέρου προσώπου συναπτομέναις, τὰς πρωτοτύπους συντάττειν, καθάπερ καὶ τοῖς ὀνόμασιν. οἷον, σὺ ὁ ἐμὸς παῖς μανθάνεις, ἐγὼ δὲ ὁ σός γε πατὴρ διδάσκω· ὥσπερ, σὺ μὲν ὁ Πλάτων διδάσκῃ, ἐγὼ δὲ ὁ Σωκράτης διδάσκω. Ἔτι αἱ μὲν τοῦ πρώτου, καὶ δευτέρου προσώπου κτητικαὶ, τοῖς ἔξωθεν εὖ μάλα προσώποις συνάπτονται. οἷον, ὁ ἐμὸς παῖς σὲ, ἢ ἐκεῖνον φιλεῖ. αἱ δὲ τοῦ τρίτου, δίχα τοῦ ἑτέρου τὸν κεκτημένον δηλοῦντος αὐτὸν, συνταχθῆναι πρὸς ἕτερον πρόσωπον οὐκ ἐθέλουσι. σολοικισμὸς γὰρ τὸ φάναι, ὁ σφέτερος παῖς φιλεῖ ἐμέ. καὶ οὖν ὁ σφέτερος αὐτῶν παῖς ῥητέον, ἢ ὁ παῖς αὐτῶν, ἀλλὰ τοῦ κτητικοῦ.

Ἀν-

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Ἀντιμετάβασις.

Κατὰ μέντοιγε ἀντιμετάβασιν εὖ ἔχει συντάξεως τὸ σφέτερον μόνον, ὡς καὶ τὰ τοῦ πρώτου, καὶ δευτέρου προσώπου, καλῶ δὲ ἀντιμετάβασιν, ἵνα ἑκατέρωθεν ἐπὶ θάτερα μετάβασις θεωρῆται ῥήματος. οἷον, δέονταί σου τοῖς σφετέροις ἐπικουρῆσαι. καὶ τοῖς θεοῖς εὔχομαι πᾶσι, καὶ πάσαις, ὅσην εὔνοιαν ἔχων ἐγὼ διατελῶ τῇ τε πόλει, καὶ πᾶσιν ὑμῖν, τοσαύτην ὑπάρξαι μοι παρ᾽ ὑμῶν. Ἔτι αἱ κτητικαὶ, ὡς ἁπλῶς εἰπεῖν, πρὸς τὰ ἔχοντα, οὐ πρὸς τὰ ἐχόμενα. οἷον, τὸ φῶς τῶν ἐμῶν ὀφθαλμῶν. ἐνίοτε μέντοι καὶ πρὸς τὰ ἐχόμενα, τὸ ἐμὸν φῶς τῶν ὀφθαλμῶν. ὅμοιον δὲ καὶ τὸ, ἔγνως ἐννοσίγαιε ἐμὴν ἐνὶ στήθεσι βουλήν.

Διαφορά.

Διαφέρει δὲ τὰ περὶ τὴν σύνταξιν ἡ Παράγωγος Ἀντωνυμία τῆς Πρωτοτύπου, ᾗ δὴ ἡ μὲν πρωτότυπος συντάσσεται Ῥήματι, καὶ Ὀνόματι, καὶ Μετοχῇ. παῖδα δέ μοι λύσατε φίλην. καὶ μὲν μεῦ βουλέων ξυνίον ἀέκοντος ἐμοῖο. καὶ ταυτοπροσωπικῶς τε, καὶ ἑτεροπροσωπικῶς. ἐκεῖνος τῆς ἀρχῆς λαβόμενος, παρ᾽ οὐδὲν ἦγε τοὺς ἄλλους. ὁ δὲ μεγίστης περὶ αὐτὸν συνειλεγμένης δυνάμεως, ᾔει ἐπὶ τοὺς πολεμίους. οἷον δὴ καὶ τὸ Δημοσθένους. κατασκεδάσας γραφὴν οὐκ ἐπ᾽ ἐμὲ,

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

ἀλλ' ἐπὶ τὸν θηλύμυ. ἡ δὲ Παράγωγ@ ὀνόμασι μόνοις. τίσειαν Δαναοὶ ἐμὰ δάκρυα.

Αὐτοπάθεια.

Ἐπ' αὐτοπαθείας γε μὴν οὔτ' οὖν πρωτοτύπῳ, ὅταν τὸ αὐτὸ πρόσωπον ἐνεργῇ τι καὶ πάσχῃ, οὔτ' οὖν παραγώγῳ χρώμεθα, ἀλλὰ τοῖς συνθέτοις. ἑαυτοῖς βοηθοῦμεν. καὶ ὅρα σαυτόν.

Ἐπαναφορά.

Συμβαίνει δὲ τῇ Ἀντωνυμίᾳ καὶ ἐπαναφορὰ ἐν τρίτῳ προσώπῳ, δι' ἧς προειλεγμένα ἄττα ὀνόματι συνανάμνησει ἀντονομάζοιτ' ἂν, λυφθῆναί γε μὴ δυνάμενα ἔτι. Ζεὺς δ' ἐπεὶ οὖν Τρῶάς τε καὶ Ἕκτορα νηυσὶ πέλασσεν. Τοὺς μὲν ἔα παρὰ τῇσι πόνον τ' ἐχέμεν, καὶ οἰζὺν, Νωλεμέως, αὐτὸς δὲ πάλιν τρέπεν ὄσσε φαεινώ. εἰ γάρ τις Ζεὺς πάλιν λέγοι, καὶ οὐκ αὐτὸς, οὐ συνάξει ἀμφότερα πρὸς τὸν Δία, ἀλλ' ἀρχὴν ὥσπερ λόγου ἑτέρου ποιήσεται. Ἐγγὺς δέ τι τούτου καὶ τὸ, ὑπῆρχε τῷ Κύρῳ αὐτὸν μᾶλλον φιλοῦσα. Οὐ μόνον δὴ ἀντωνόμασται, καθάπερ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων Ἀντωνυμιῶν ἐπινοῆσαι ἐστιν, ἀλλὰ καὶ ἀναφέρεταί γε, ὅπερ οὐκ ὀνομάτων ἂν εἴη, ἀλλ' ἢ προσλαβόντων τὰ ἄρθρα.

Δεικτικαί.

Οὐ καθάπερ δὴ αἱ Ἀναφορικαὶ, οὕτω τοι καὶ αἱ Δεικτικαὶ ἀντὶ προλεχθέντων ὀνομάτων λαμβάνονταί τινων, ἀλλ' ἀντὶ τῶν δεικτικῶς ἐξενεχθῆ-

θῆναι μὴ δυναμένων. Ἴδιον γέτοι τῶν ἀντωνυμιῶν καὶ τὸ κατὰ διαφόρους φωνὰς, διάφορα ποιεῖν πρόσωπα τρίτα. Τὰ γάρτοι ῥήματα κατὰ μίαν φωνὴν πλείοσι τρίτοις ἀνήκει προσώποις. λέγομεν οὖν, ὅτι γράφει Σωκράτης, ἢ Καλλίας, ἢ ὁστισοῦν· οὐκ ἔτι δὲ καὶ ἐπ' ἀντωνυμίας ὡσαύτως. Ὤρισται δὲ τὰ τῶν Ἀντωνυμιῶν πρόσωπα οὐ μόνη τῇ τῶν παρόντων δείξει, ἀλλὰ καὶ τῇ ἀναφορᾷ, καὶ ἀναπολήσει τῶν ἀπόντων. Ὅθεν δὴ καὶ τῷ Ἀριστάρχῳ εἴρηται, συζύγους εἶναι τοῖς προσώποις τὰς Ἀντωνυμίας. ὁρίζεται γὰρ ὁμοίως κατὰ πᾶν πρόσωπον, ἤτοι ἐνδείξει, ἢ ἀναφορᾷ, τῶν ῥημάτων ἐν τρίτῳ προσώπῳ ἀορισούντων, εἰμὴ τῷ ἐξαιρετοῦντι. οἷον βροντᾷ, καὶ ἀστράπτει, καὶ ὕει. τὸν γὰρ Θεὸν ἐπινοητέον ὡς ταῦτ' ἐνεργοῦντα. ἐπεί τόγε τρίτον οὐ πάντη οὐδ' ἐπὶ τούτων γε ὥρισται. Καθόλου δὲ ὥσπερ τὰ Ὀνόματα, οὕτω καὶ αἱ Ἀντωνυμίαι τοῖς ῥήμασι κατὰ πτῶσιν ἑκάστην συντάσσονται. καὶ ταῖς μὲν εὐθείαις ἀμεταβάτως, οἷον, οὗτος τρέχει. ταῖς δὲ πλαγίαις μεταβατικῶς, τούτου φείδομαι, τούτῳ χαρίζομαι, τοῦτον ἐπαινῶ. ἣν μὴ τὰ ῥήματα ἀπόλυτα ἄττα καὶ ἄσχετα ᾖ. οἷον, τὸ ζῶ, καὶ πλουτῶ, καὶ ὑγιαίνω.

Διακριτικόν.

Προστίθεμεν δὲ τὴν εὐθεῖαν τοῖς ῥήμασι πολλαχῇ, οὐχ ὡς μὴ οὖσαν δυνάμει, καὶ νοουμένην, ἀλλ' ἤτοι πλείονος ἐνδείξεως ἕνεκα, ἢ διαστολῆς.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Διακριτικωτάτη γάρ τοι προσώπων ἡ αὐτωνυμία, ἄλλως τε κἂν σύνδεσμος προσλαμβάνηται ὧδε. σὺ μὲν ἐδίδασκες τὰ γράμματα, ἐγὼ δὲ ἐφοίτων.

Σύνθετοι.

Τῶν δὲ συνθέτων χρῆσις μέν, ὥσπερ εἴρηται, ἐπὰν τὸ αὐτὸ πρόσωπον ἐνεργῇ τε, καὶ πάσχῃ. ἑκάστη δὲ ἐπὶ τὸ ἐνεργοῦν αὐτὸ ἐπιστρέφει, ἢ ἐπί τι τῶν αὐτοῦ, ὥσπερεὶ ἀντανακλωμένη, σώζω ἐμαυτόν. σώζω τὰ ἐμαυτοῦ. ἔστι δὲ φάναι, καὶ τὰ ἐμαυτοῦ ἐμὲ σώζει. ὥστε διχῶς ἡ περὶ τὸ αὐτοπαθὲς κτητικὸν σύνταξις, ἤτοι ἀπὸ τοῦ κεκτημένου ἐπὶ τὸ κτῆμα, ἢ ἀνάπαλιν. ἔνθα δὲ καὶ μεταλαμβάνειν ἔξεστιν ὄνομα ἰσοδυναμοῦν. οἷον, τὸ ἴδιον, ἢ οἰκεῖον, ἢ τοιοῦτό τι. Σωκράτης τὸν ἑαυτοῦ παῖδα παιδεύει, καὶ τὸν ἴδιον παῖδα. πρός τε αὐτῷ τῷ ὀνόματι καὶ τὴν γενικὴν τοῦ συνθέτου συντάσσειν. ἀφίημι κληρονόμον τὸν ἴδιον ἐμαυτοῦ παῖδα. φιλεῖ πᾶς ὁστισοῦν τὸν ἴδιον ἑαυτοῦ υἱόν. Ὁμήρου ἴδιον τὸ βιβλίον. τῇ ἰδίᾳ τοῦ λέγοντος ἐπιμελείᾳ. Κοινὸν δὲ ταυτὸ τοῦτο καὶ πρὸς τοὺς κτητικάς. οἷον, σὸν ἄρα ἐστὶν ὦ Σώκρατες καὶ τοῦτο γνῶναι τοῦ πάντα τὰ δίκαια ἐν ἡμῖν εἰδότος. καὶ τὸν ἐμὸν μὲν αὐτοῦ τοῦ ταλαιπώρου βίον. Τὸ δ' ἐμὲ αὐτὸν ὠφελεῖ, ἐπιτατικῶς λέγεται, πρός τε, ἐμὲ ὠφελεῖ, ἀπολελυμένον. Ὅτι δὲ τὸ σύνθετον ἐπὶ μόνων τῶν ἐνικῶν, διὰ τοῦτο τῇ ἀνα-

φο-

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

φορικῇ συντάσσοιντες ταῖς ἁπλαῖς, χρώμεθα ὁμοιοπτώτως ἐπί τε δυϊκοῦ, καὶ πληθυντικοῦ· οἷον, νῶϊ αὐτὼ ὠφελοῦμεν, νῶϊν αὐτοῖν ἁπτόμεθα, σφῶϊ αὐτὼ ὠφελεῖτον. Οὐκ ἔτι δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ τρίτου ὁμοίως. Κἀπὶ τῶν πληθυντικῶν δέτοι ὡσαύτως. ἡμῶν αὐτῶν, ἡμῖν αὐτοῖς, ἡμᾶς αὐτοὺς, σφῶν αὐτῶν, σφίσιν αὐτοῖς, σφᾶς αὐτούς. Ἔστι γε μὴν πληθύνοντι λέγειν, καὶ ἑαυτῶν, ἑαυτοῖς, ἑαυτοὺς, κοινῇ κατὰ πάντων προσώπων. ἑαυτοὺς ὠφελοῦμεν, ὠφελεῖτε, ὠφελοῦσιν. οὐκ ἔτι δὲ καὶ ἑαυτὸν ὠφελῶ, ἢ ὠφελεῖς· διελέγχεται γάρτοι ἀκαταλλήλως ἔχον ἀπὸ τοῦ ἐμαυτὸν, ἢ σαυτὸν, ὡς εἴρηται.

Ἀλληλοπαθές.

Παραπλησία δέ πως τούτοισι καὶ ἡ τοῦ ἀλλήλου σύνταξις. δι᾽ αὐτοπάθειαν γὰρ τοῦ ὅλου ἀθροίσματος, καὶ ταῦτα ἐπὶ τῶν συμπλεκομένων λαμβάνοντες λέγομεν. ἀλλήλους ὠφελοῦμεν, ὠφελεῖτε, ὠφελοῦσιν. Ὅτι γε μὴν οὐ τὰ μέρη καθ᾽ ἕκαστον ὑφ᾽ ἑαυτῶν πάσχει, ἀλλ᾽ ὑφ᾽ ἑτέρου ἀμοιβαδὶν, προσαγορευέσθω ἡμῖν μὴ αὐτοπαθὲς τὸ τοιοῦτο, ἀλλ᾽ ἀλληλοπαθές. Δῆλον δ᾽ ἄρα καὶ ὡς αἱ τοιαῦται αὐτωνυμίαι, ῥήματα οὐκ ἂν ἐπιδέχοιντο παθητικά. Τὸ γὰρ αὐτοπαθὲς ἐνέργεια τοῦ εἰς ἑαυτὸ ἐνεργοῦντός ἐστιν, ὡς εἴρηται.

Πε-

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Περὶ Προθέσεων.

Ἡ δὲ προτιθεμένη λέξις πάντων τῶν τοῦ λόγου μερῶν, καὶ διὰ τοῦτο Πρόθεσις ὀνομαζομένη, διῄρηται μὲν πρότερον, ἐνταῦθα δὲ ὅπως συντάξεται θεωρῶμεν. Προτίθεται μὲν οὖν τῶν τοῦ λόγου μερῶν, ἢ κατὰ σύνθεσιν, ἢ κατὰ παράθεσιν. συνθέσεως μὲν γὰρ τό, σύνοικος, πάροικος, ἔποικος, μέτοικος. παραθέσεως δὲ τό, ἐπὶ τὴν Ἀττικήν, ἢ κατὰ τῆς Ἀττικῆς. ταύτην δὲ τὴν ἐκ παραθέσεως σύνταξιν δηλοῦν βούλονται καὶ οἱ προτίθεσθαι λέγοντες εἴτε συνθέσει, καὶ συντάξει. Ἐοίκασι δ' αἱ Προθέσεις συνδεσμικῆς συντάξεως γινόμεναι παρεμφαντικαί. ὅθεν καὶ τοῖς στωϊκοῖς προθετικοὶ σύνδεσμοι ἐκαλοῦντο. τὸ γὰρ διατὶ λυπῇ, τὸ ἕνεκα τίνος λυπῇ παρεμφαίνει. καὶ τὸ ἐκ ῥαθυμίας, τὸ ἕνεκα ῥαθυμίας. οὐ δὴ οὖν ἀπεμφαῖνον, εἰ καὶ τὸ ὅτι παραδεξάμενον τὴν διά, καὶ κατά, σύνταξιν ἐπέχει συνδεσμικήν. τοῖς γε μὴν ῥήμασιν αἰεὶ κατὰ σύνθεσιν αἱ προθέσεις. οἷον, καταγράφω, καὶ προκαλοῦμαι. ἔνδοθέν τε ἡ κλίσις, κατέγραφον, εἴτε τοῦ ἁπλοῦ διαφέρον δηλοῦται ἐκ τῆς συνθέσεως. εἰ γὰρ μηδέν τι πλέον, ἔξωθεν ἡ κλίσις, καθάπερ καὶ τοῖς ἁπλοῖς. καθίζω, ἐκάθιζον, καθέζομαι, ἐκαθεζόμην. Πρόθεσις δὲ κατὰ παράθεσιν σὺν εὐθείᾳ, ἢ κλητικῇ οὐδέποτε τάξεται, συντάσσεται δὲ ταῖς πλαγίαις ὧδε.

Ἐν.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Ἐν.

Ἡ μὲν Ἐν, ἀεὶ δοτικῇ. ἐν οἴκῳ, ἐν ἀγορᾷ. τὸ δ' ἐν ᾅδου, καὶ ἐν διδασκάλου, ἐλλειπτικῶς. δεῖ γὰρ κἀνταῦθ' ἐπινοεῖν τὴν τόπῳ, καὶ οἴκῳ δοτικήν.

Εἰς.

Ἡ δὲ Εἰς, ἀεὶ αἰτιατικῇ· εἰς ἐκκλησίαν, εἰς ἀγοράν. τὸ δὲ εἰς ᾅδου, καὶ εἰς διδασκάλου, ἐλλειπτικῶς, ὡς καὶ ἐπὶ τῆς Ἐν. ἀλλὰ γὰρ ἐπὶ μὲν ἀψύχων τῇ Εἰς, ἐπὶ δ' ἐμψύχων τῇ Πρὸς μάλιστά γε χρηστέον. πορεύομαι εἰς ἀγοράν, πέμπω τὸ χρυσίον πρὸς σέ. ἰδιώτερον δὲ τῇ μὲν Εἰς ἐπὶ ἐπαίνου καὶ ἀναφορᾶς, τῇ δὲ Πρὸς τὸ ἀνάπαλιν. ἀνήνεγκε μὲν γὰρ εἰς τὸν ἄρχοντα φαμὲν, καὶ ὕμνους εἰς Ἀπόλλωνα, πολεμεῖ δὲ πρὸς ὁμόρους. καθ' ἣν δὴ εὔνοιαν, καὶ τῇ Εἰς ἔστιν ὅτε χρηστέον, ἠγνωμονήκεσαν εἰς ἡμᾶς.

Ἐξ.

Ἡ δὲ, Ἐξ, ἀεὶ γενικῇ. ἐξ Ἀττικῆς, ἐκ Μεγάρων.

Σύν.

Ἡ δὲ Σὺν, ἀεὶ δοτικῇ. σὺν Θεῷ, σὺν λόγῳ.

Πρός.

Ἡ δὲ Πρὸς, γενικῇ, καὶ δοτικῇ, καὶ αἰτιατικῇ. γενικῇ μὲν, ὅταν τὴν ἀπὸ προσώπου σημαίνῃ κίνησιν. πρὸς Θεοῦ τἀγαθά. ἢ τάστη-

τὴν

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

ται ἐπὶ ὅρκου. ἧκε πρὸς Θεοῦ. ἢ τὸ ἐναντίον δηλοῖ. πρός τε θεῶν μακάρων, πρός τε θνητῶν ἀνθρώπων, ἢ τὸ καθῆκον. οὐ πρὸς ἰατροῦ σοφοῦ θροεῖν ἐπῳδάς. δοτικῇ δὲ, ὅταν τὸ ἐγγύς τε καὶ παρακείμενον. οἷον, πρὸς τοῖς ποσίν. αἰτιατικῇ δὲ, ὅταν κίνησιν πρὸς ἔμψυχον μάλιστά τε, καὶ ὡς ἄλλως δὴ εἴρηται, καὶ ἔτι ὅταν, ἢ σχέσιν τινὰ, καὶ λόγον. ὡς τὰ δύω πρὸς τὰ τέσσαρα, οὕτω καὶ τὰ τέσσαρα πρὸς τὰ ὀκτώ. ἢ παράδειγμα. ᾄδει πρὸς αὐλόν.

Πρό.

Ἡ δὲ Πρὸ, φέρει γενικῇ. πρὸ τῶν θυρῶν, πρὸ τοῦ χρόνου.

Ἀνά.

Ἡ δὲ Ἀνὰ, φέρει αἰτιατικῇ. ἀνά τ' ἔντεα καὶ μέλαν αἷμα.

Κατά.

Ἡ δὲ Κατὰ γενικῇ, καὶ αἰτιατικῇ. γενικῇ μὲν, ἐπὶ καταφορᾶς, καὶ κατηγορίας. κατ' Αἰσχίνου λόγος. καὶ ὅταν τὸ ἐπάνω καὶ περί τι, ἢ περί του δηλοῖ. κατὰ γῆς κάθημαι, κατ' ἀνθρώπου τὸ ζῶον. Τὸ δὲ κατ' οὐλύμποιο καρήνων, ἀντὶ τοῦ ἀπό. Αἰτιατικῇ δὲ, ὅταν τὸ παραβαλλόμενόν τε, καὶ ὅμοιον. οἷον, καθ' Ὅμηρον, καὶ κατὰ νοῦν προχωρεῖ. ἢ τὸ περί τι, καὶ εἴς τινι. καθ' ὁδὸν ταῦτα ἐποίουν, καὶ ἔμενον κατὰ χώραν. ἢ χρόνον, ὁ καθ' ἡμᾶς γεγονὼς ἀνὴρ ἔνδοξος.

Διά.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Διά.

Η' δὲ Διὰ, γενικῇ μὲν, ἐνέργειαν τινὰ, ἢ τὸ μέσον δηλοῦσα. διὰ σοῦ ταῦτα ἂν ἄμεινον γίγνοιτο. καὶ ἐπορευόμην δι' ἀγορᾶς. αἰτιατικῇ δὲ, αἰτίαν. διὰ σὲ ταῦτα γράφω. Ο'μηρος δὲ καὶ τὸ μέσον αἰτιατικῇ ἐνίοτε φράζει. διὰ τ' ἔντεα καὶ μέλαν αἷμα.

Μετά.

Η' δὲ Μετὰ, γενικῇ μὲν, τὸ ὁμοῦ σημαίνουσα. ἡδὺς μετὰ φίλων ὁ βίος. τὸ δὲ μετὰ τετάτοισιν ἄνασσε, ποιητικόν. Αἰτιατικῇ δὲ, τὸ ὕστερον. μετὰ τὴν ἑορτήν. καὶ Πλάτων μετὰ Σωκράτην.

Παρά.

Η' δὲ Παρὰ, γενικῇ μὲν, τὴν ἀπὸ προσώπου σημαίνουσα κίνησιν. οἷον, παρὰ Θεοῦ τἀγαθά. ἡ μὲν γὰρ Α'πὸ καὶ Ε'κ τῇ ἀπὸ τόπου μάλιστα κινήσει οἰκεῖαι. ἡ δὲ Παρὰ καὶ Πρὸς, τῇ ἀπὸ προσώπου. Δοτικῇ δὲ, στάσιν, καὶ τὸ ἐγγύς. παρ' ἐμοὶ διατρίβει. Αἰτιατικῇ δὲ, κίνησιν ἐπί τι. παρὰ σὲ ἔρχομαι. ἢ τὸ διά τι. παρὰ τὸ ἀδικεῖν ἡ τιμωρία. ἢ τὸ ἔξω σκοποῦ, καὶ ἐπαγγελίας. οἷον, παρὰ γνώμην συμβαίνει.

Α'ντί.

Η' Α'ντὶ ἀεὶ γενικῇ. ἀντὶ πολλῶν, ἀντὶ ἑνός.

Ε'πί.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Ἐπί.

Ἡ δὲ Ἐπὶ γενικῇ, καὶ δοτικῇ, καὶ αἰτιατικῇ. Γενικῇ μὲν, χρόνου δηλοῦσα. ἐπὶ ἄρχοντος Ἀθήνησι Πυθοδώρου. ἢ τὸ περί τι καὶ ἔν τινι. ἐπὶ πολλῶν μάθοι τις ἂν τὰ λεγόμενα. ἢ τὸ ἐπάνω. τὰ τετράποδα ἐπὶ γῆς. Δοτικῇ δὲ, αἰτιολογοῦσα τὸ οὗ ἕνεκα. οἷον, ἐπὶ ἀγαθῷ πάντα ἐποίει. ἢ δύναμιν, καὶ αὐτεξούσιόν τι δηλοῦσα. ἐπὶ τῷ βασιλεῖ τὰ τῶν ὑπηκόων. ἢ τὸ ὕστερόν τε, καὶ διαπερίσχετον. ἐπὶ τούτοις πολλὰ ἕτερα διεξήει. ἢ τὸ ἐπάνω. ἐπὶ κρηπῖδι ὁ τοῖχος ἕστηκεν ἰσχυρᾷ. αἰτιατικῇ δὲ κίνησίν τινα λέγουσα. ἐπὶ τὴν Ἀττικὴν ἐπορεύετο. καὶ γενικῇ δὲ, ταὐτὸ τοῦτο ἔσθ' ὅτε δηλοῖ. ἐπὶ οἴκου, καὶ ἐπὶ τῆς χώρας. ὀρθῶς μὲν, καὶ Ἀττικῶς, οὐ κατὰ πολλὴν γέ τινα χρῆσιν.

Περί.

Ἡ δὲ Περὶ, γενικῇ μὲν, αἰτιολογοῦσα. περὶ προθέσεως γράφω. τὸ δὲ περί του δεδοικέναι, μοναδικόν. Αἰτιατικῇ δὲ, τὸ κύκλῳ σημαίνουσα, καὶ περιποιητικὸν, ἢ συστατικόν. οἷον, περὶ τὴν πόλιν τὸ στράτευμα. τὸ δ' ἐρωήσει περὶ δουρὶ, καὶ περὶ πύργῳ, ποιητικά.

Ἀμφί.

Ἡ δὲ Ἀμφὶ, ὁμοιόσημός τε ἐστι, καὶ ὁμοιοσύντακτος τῇ Περὶ, συνηθεστέρα μέντοι γε ἡ Περί.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Ἀπό.

Ἡ δὲ Ἀπὸ, ἀεὶ γενικῇ. ἀπὸ δικαίου, ἀφ᾽ ἱέρου.

Ὑπό.

Ἡ δὲ Ὑπὸ, γενικῇ, αἰτιολογοῦσα τὸ ποιητικόν. οὐδὲ ὑπὸ πενίας ἀεργεῖται. καὶ ἔτι τὸ ὑποκάτω σημαίνουσα. ὑφ᾽ ἱματος κρύπτονται χεῖρα, ὃ δὴ καὶ δοτικῇ, καὶ αἰτιατικῇ συντασσομένη δηλοῖ. ὑπὸ δένδρον, καὶ ὑπὸ δένδρῳ.

Ὑπέρ.

Ἡ δὲ Ὑπὲρ, γενικῇ μὲν, ἐπὶ βοηθείας; οἷον, ὑπὲρ Κτησιφῶντος ὁ λόγος. καὶ αἰτιολογίας, ὁμοίως τῇ Περὶ, ὑπὲρ ὧν εἶπον, πάλιν ἐρῶ. καὶ ὅταν τὸ ἐπάνω δηλοῖ ὑπὲρ καπνοῦ τίθησι τὸ πηδάλιον. Αἰτιατικῇ δὲ, τὸ πλέον τε, καὶ ἐπέκεινα, καὶ ὅλως ὑπερκείμενον ἀποφέρεται. οἷον, ὑπὲρ ἄνθρωπόν τί ἐστιν ὁ Θεὸς, εἰδέναι.

Σύνθεσις.

Συντεθεῖσαι δὲ τοῖς Ῥήμασιν αἱ προθέσεις, τὴν ἰδίαν ἔτι φυλάττουσαι σημασίαν, ἀπαιτοῦσι τὴν αὐτῶν πτῶσιν, ὡς ἁπλῶς εἰπεῖν ἅπασαι· κατηγοροῦσι, ἀφίστημί σου, ὑπερέχω σου, παραινῶ σοι· ὅτι μὴ ἐπὶ τῶν κτητικῶν, καὶ περιποιητικῶν· ἐμφοροῦμαι, ἐντρυφῶ, καὶ παραπολαύω σου, καὶ περιτίθημί σοι. ἡ γε μὴν κατὰ συντεθεῖσα, καὶ ἐπιμένει ὁμοιοπτώτως: κατεσθίει πάντα, καταπίπει μοι. καὶ ταῦτα μέν τοι,

καὶ

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

καὶ εἴτι ὡς σύνθετον οὕτω προφέροιτο ἕτερον, μὴ δὲ τοῦ προθετικοῦ ἰδιώματος ἀπολείπεσθαι, οὐδὲν ἂν κωλύοι. κατειπεῖν οὖν ἑτέρου, καὶ κατεσθίειν, καὶ καθορᾶν. καλείσθω δὲ τὸ μὲν προθετικὸν, τὸ δὲ ῥηματικόν.

Ἀναστροφή.

Ἀναστρέφονται δὲ αἱ μὲν μονοσύλλαβοι ἐπὶ τέλει που τῶν ἐπῶν, ὡς ἐπὶ τῶν ὁμηρικῶν ἐκείνων. οὐ μέντοι κακὸς εἴδεται, οὐδὲ κακῶν ἐξ. καὶ ἦλθεν ἀργυρότοξος ἀρτέμιδι ξύν. Τῶν δὲ δισυλλάβων αἱ μὲν δίχρονοι, ἔν τε τοῖς πεζοῖς καὶ ἐν τοῖς ἐμμέτροις, πλὴν τῆς Διά, καὶ Ἀνά, ἵνα μὴ συνεμπέσῃ ἡ μὲν, τῇ Δία αἰτιατικῇ, ἡ δὲ, τῇ Ἄνα κλητικῇ. ὦ ἄνα Λητοῦς υἱέ. ὀρθοτονεῖσθαι γὰρ ἐπὶ τῆς παραληγούσης ὀρθείᾳ τάσει ἀνάγκη. αἱ δὲ τρίχρονοι, οὔ. οἷον, ἥτε Ἀντὶ καὶ Ἀμφί. ὅθεν οὐδὲ αἱ τῷ ι πλεονάζουσαι οἷον, Καταί, Παραί, Ὑπείρ, ἅτε δὴ γενόμεναι τρίχρονοι. ἡ δὲ Ἐν προσλαβοῦσα τὸ ι, καὶ γενομένη Ἐνί, καὶ δισυλλαβήσασα, καὶ διχρονήσασα ἀναστρέφεται. οἷον, ἡμετέρῳ ἐνὶ οἴκῳ καὶ ᾧ ἐνὶ κούρῃ κοιμᾶται. Ἐνίοτε δὲ καὶ αἱ δισύλλαβοι διχρονοῦνται, ὅμως οὐκ ἀναστρέφονται οἷον, Ἰθάκην κατὰ κοιρανέουσι. καὶ εὗρε δὲ Πατρόκλῳ περὶ κείμενον. Εἰ δὲ μεταξὺ δυοῖ ὀνομάτων ἡ πρόθεσις, τοῦ μὲν κυρίου, τοῦ δ προσηγορικοῦ, ἢ ἐπιθέτου, ἀναστρέφειν δεῖ, ἵνα

τὸ

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

ὅλου προηγήσηται λόγου. οἷον, ποταμοῦ ἄπο ἐλλήεντος, καὶ Ξάνθῳ ἔπι δινήεντι. Ὡσαύτως κἂν μεταξὺ κυρίων δυοῖν, ἢ προσηγορικῶν ἦται, συνδέσμου μετὰ τὴν πρόθεσιν ἐπιφερομένου. οἷον, νηῶν ἄπο, καὶ κλισιάων. Ἀγαμέμνονος πέρι, καὶ Ἀχιλλέως, κἂν μεταξὺ μὲν πίπτῃ, καὶ μηθὲν ἕτερον μέρος λόγου μεσοσυλλαβῇ, ὑποτάττηται δὲ οὗπερ ἐχρῆν προηγεῖσθαι, ἀναστρέφεται ἔτι. οἷον, ὧ ἔπι πόλλ' ἐμόγησα. Ἰθάκῃ ἔνι οἰκία ναίων. θεῶν ἄπο μήδεα εἰδώς. ἐὰν δὲ μεταξὺ προθέσεως καὶ τοῦ ῥήματος, ἢ τοῦ ὀνόματος πρὸς ὃ ἡ πρόθεσις, μέρος λόγου ἕτερον παρεμπίπτῃ, οὐκ ἀναστρέφεται. τῷ δ' ἐπὶ Τυδείδης ὦρτο. Εἰ μέντοι εἴη ἐν τέλει τοῦ ἔπους, καὶ ἁπλῶς εἰπεῖν, ἐν στιγμῇ ῥήματος, ἀναστρέφεται, καὶ μεσοσυλλαβοῦντος ι. πάντων δ' ἔπτυσε πολὺ κάτα. Καὶ αἱ παθοῦσαι δὲ ἔκθλιψιν τοῦ φωνήεντος οὐκ ἀναστρέφονται, εἰμὴ στιγμὴ ἐπιφέροιτό τις, ἢ τὸ σημαινόμενον διαφθείροιτο μὴ ἀναστρεφομένης, ὡς ἐπὶ ς, σεῦτο γὰρ ἡφαίστοιο παροίσεμεν ὅπλα. Ποιηταὶ μὲν οὖν μετὰ τὰς προθέσεις ἐνίοτε στίζουσι, λογογράφοι δ' οὔ, ὅτι μὴ ἐπὶ τῆς Πρός. ταύτην γὰρ μόνον καὶ πρὸ στιγμῆς τάττουσιν, ὡς τὸ, καὶ μικρόν ι πρός. Ἔνιοι δὲ καὶ κατ' ἔλλειψιν προθέσεων λέγεσθαι τὰ τοιαῦτα φασί. βοῦν σίτου ὤνουμαι, ἐνδεῖν γὰρ τὴν διά. πολὺς τὸν λόγον, ἐνδεῖν

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

τὴν κάτω. ἤδη τὴν φυτὴν ἀναπνεῖ, καὶ δρέπομαι τῶν ἀνθέων, καὶ πίνω τοῦ ὕδατος, καὶ κρεμῶ σε τοῦ ποδός, ἐνδεῖν τὴν ἀπό.

Περὶ Ἐπιῤῥήματος.

Τὸ δ' Ἐπίῤῥημα, πρὸς τὰ ῥήματα ἔχει τὴν σύνταξιν. Αἰεὶ γὰρ ῥήματι προηγεῖται, ἢ ἐφέπεται, ταῖς λεγομέναις ἐνεργείαις ἐπιλεγόμενον. ὅθεν καὶ τὴν προσηγορίαν ἀπηνέγκατο καὶ τὸν λόγον. Ἔστι καὶ γὰρ μέρος Λόγου ἄπτωτον κατὰ ῥήματος λεγόμενον, ἢ ἐπιλεγόμενον ῥήματι, καὶ οἷον ἐπίθετον ῥήματος. Καθάπερ οὖν τὰ τῶν Ὀνομάτων ἐπίθετα τῶν Κυρίων κατηγορεῖται καὶ Προσηγορικῶν, οὕτω δὴ καὶ τὰ Ἐπιῤῥήματα. Κἂν γάρ τοι μεταξὺ τοῦ Ῥήματος, καὶ Ἐπιῤῥήματος τύχῃ παραπεσόντα πλείονα ἄττα, ὅμως μέντοι αὐτὸ τὸ Ἐπίῤῥημα πρὸς τὸ Ῥῆμα ἀναφερόμενον λέγεται. Καὶ μὲν δὴ καὶ πλείω πολλάκις συμπλέκοντες ἐπιῤῥήματα, ἐν τῷ ῥήματι ἀποδίδομεν ἱκανῶς. οἷον, καλῶς, καὶ εὐσεβῶς, καὶ δεόντως πεποίηκας. κοινὸν δὲ τὸ τοιοῦτο. Ἔχει μὲν οὖν τὰ Ἐπιῤῥήματα τὴν σύνταξιν πρὸς τὸ Ῥῆμα, πλὴν τοῦ κλητικοῦ ἐπιφθέγματος, καὶ τῶν σχετλιαστικῶν, καὶ θαυμαστικῶν, καὶ τῶν θετικῶν. Τὸ μὲν γάρτοι πρὸς κλητικήν. ὦ φίλε Πῶλε. τὰ δέ, πρὸς γενικήν, φεῦ τῶν κακῶν, ὢ τοῦ μεγέθους. Τὰ δέ, πρὸς δοτικήν, ἢ αἰτιατικήν. σκαπτέον ἡμῖν, σκαπτέον ἡμᾶς. ἔστι δὲ χρῆσθαι

χε-

σχετλιαστικοῖς, καὶ θετικοῖς, καὶ ἄλλοις τινὸς ἐπεκφορᾶς πτωτικῆς· Τὰ μὲν οὖν, πτωτικῶς συντάσσεται. φεῦ τοῦ μεγέθους: Τὰ δὲ ῥηματικῶς, εὖ ἔχει· Τὰ δὲ, συναμφοτέρως, πόῤῥω ἡμῶν οἰκεῖ. Καὶ τὰ μὲν συναμφοτέρως, καὶ ῥηματικῶς· οἷον, πόῤῥω οἰκεῖ. Τὰ δὲ ῥηματικῶς, ἢ πτωτικῶς, οὐκ ἐξ ἀνάγκης, καὶ δὴ συναμφοτέρως:

Χρονικά. Νῦν:

Τῶν δὲ χρονικῶν τὸ μὲν Νῦν, πᾶσι τοῖς τοῦ Χρόνου μορίοις συντάσσεται: πλὴν τοῦ Ὑπερσυντελικοῦ: νῦν πειρᾶται: νῦν αὖτ᾽ ἔγχει πειρήσομαι. νῦν μὲν δὴ Μενέλαος ἐνίκησε σὺν Ἀθήνῃ: καὶ δηλοῦν μὲν τὸ τοῦ χρόνου ἐνεστηκὸς, ἐνεστῶτι συντάσσεται μόνῳ, καὶ ἀρκτικὸν γίνεται λόγου: ἀκολουθίαν δέ τινα σῶζον προηγουμένου, οὐτ᾽ ἀρκτικόν ἐστι λόγου, καὶ ἀεὶ τῷ δὲ συνδέσμῳ συνάπτεται: οἷον, ἐγὼ μὲν ὤμην ταῦτ᾽ ἐκεῖνον ἐρεῖν, νῦν δὲ οὐδὲν τούτων εἴρηκεν: ἀντιπαράκειται δὲ τῷ τοῦ ἐνεστῶτος Νῦν, τὸ Αὐτίκα καὶ Ἄρτι: νῦν ποιῶ. ἄρτι πεποίηκα: αὐτίκα ποιήσω:

Χθές.

Ὁμοίως δ᾽ ἔχει καὶ τὸ Χθὲς, καὶ Αὔριον, πρὸς τὸ Σήμερον: εἰρήσθω δέ τοι, καὶ αὔριον ἔρχομαι, εἰ πρὸς θυμοῦ, τὸ μέλλον γίνεσθαι ἐπιπλέον πιστοῦσθαι:

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Ὅτε. Τότε.

Κοινὸν δὲ, καὶ τὸ Ὅτε, καὶ Τότε, πλὴν τοῦ παρακειμένου.

Πρώην. Πάλαι.

Τὸ δὲ Πρώην, καὶ Πάλαι, ἴδια τοῦ παρῳχημένου. πάλαι πότ᾽ ἦσαν ἄλκιμοι Μιλήσιοι. πρώην ἐλήλυθεν.

Ἤδη.

Τὸ δὲ Ἤδη, κοινὸν μέλλοντος, καὶ παρήκοντος. ἤδη βεβάδικα, ἤδη βαδίσω. λέγεταί τε ἐπὶ τῶν μὴ πολὺ ἀφεστηκόντων, ὡς καὶ τὸ πρώην.

Πρίν.

Καὶ τὸ Πρὶν ἐν παρεληλυθότι πρὸς ὁριστικόν. πρὶν εἶπεν. Οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ σὺν ἀπαρεμφάτῳ. πρὶν εἰπεῖν. Καὶ διὰ μέσου τοῦ ἤ. πρὶν ἢ εἰπεῖν. ὥσπερ διὰ τοῦ ἂν ἐπὶ μέλλοντος πράγματος. πρὶν ἂν γένηται, πρὶν γένηται.

Ἕως.

Ὁμοίως δὲ καὶ τὸ Ἕως, καὶ τὰ ἰσοδυναμοῦντα. ἕως παρατείνω, καὶ ἕως παρατεῖναι.

Ὅτε.

Τὸ δὲ Ὅτε ἀδιαφόρως τοῖς χρόνοις πρὸς ὁριστικόν. εἰ μὴ δυνητικόν τι ἐπινοοῖτο. δεκτικοῦ γὰρ τὸ δυνητικόν. ὅτε βούλοιτο.

Οὐκέτι. Εἰσαεί. Αὖθις.

Καὶ τὸ Οὐκέτι, καὶ τὸ Οὐδέποτε, καὶ τὸ Ἀεί. τὸ δὲ Οὐδεπώποτε μόνον ἐπὶ παρῳχημένου. Ὥσπερ

τό.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

τοὐναντίον τὸ Εἰσαεὶ, καὶ Αὖθις ἐπὶ μέλλοντος· εἰσαεὶ ἔσαι κίνησις, αὖθις διδάξω.

Οὔπω.

Τὸ δὲ Οὔπω, παρῳχημένου τε, καὶ ἐνεστῶτος. οὔπω γίνεται, οὔπω γέγονεν· Ἔστι δ' ὡς ἁπλῶς εἰπεῖν, καὶ πρὸς γενικὴν ἀποδιδόναι τὰ χρονικὰ κτητικῶς. οἷον. ποτὲ τοῦ χρόνου. οὐδέποτε τῶν χρόνων. τὸ γεμὴν χωρὶς γενικῆς, πολὺ ἐν τῷ λόγῳ. Ἔστι δὲ καὶ τῶν χρονικῶν τὰ μὲν, ἀναφορικά· τὰ δὲ, ἀπολελυμένα· ὥστε καὶ προηγεῖται ἀλλήλων, τότε, ὅτε, τηνικαῦτα, ἡνίκα, τέως, ἕως.

Ἐπιτατικά.

Τὰ δὲ ἐπιτατικὰ, τοῖς τε ἐπιθέτοις τῶν ὀνομάτων συντάσσεται πᾶσιν, ὑπερθετικῶν χρείαν ἀναπληροῦντα. οἷον, λίαν σοφός. πάνυ τίμιος. καὶ ἀναφορικῶς. ὁ λίαν σοφός. μεταστυλλαβοῦντα, τῶν τε τῆς μεσότητος κατηγορεῖται ἐπιρρημάτων. οἷον, γράφει πάνυ καλῶς. καὶ τρέχει λίαν ταχέως: καὶ χωρὶς δὲ ἐπιλέγεται. λίαν πονεῖ, σφόδρα ἐπιθυμεῖ. Αὐτῆς δὲ τῆς μεσότητος, καὶ τῶν ταύτῃ ἰσοδυνάμων καθόλου μὲν τὸ ῥηματικόν. ζῇ σωφρόνως, ἀξίως γε ἀτυχεῖ. Καὶ μέρος δέ τοι ὡς ἕκαστον ἔχει παραγωγῆς, οὕτω δὴ καὶ συντάξεταί γε τῷ πτωτικῷ. τῇ γὰρ ἀρχῇ συνῳδὸν εἶναι χρεών. ἀξίως οὖν λόγου, ὅτι ἄξιος λόγου· καὶ ὁμοίως τοῖς ἄλλοις, ὅτι

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

ὅμοιος τοῖς ἄλλοις. καὶ καταφρονητικῶς τῶν ἀτελεστέρων, ὅτι καταφρονῶ τῶν ἀτελεστέρων. οἷον δὴ καὶ τό, ἄριστα πάντων. Κοινὸν δὲ τῶν τοιούτων καὶ ἡ προσκειμένη τῷ ἔχω γενική. οὕτως ἔχω γνώμης, πονήρως ἔχω τοῦ σώματος.

Τοπικά.

Τὰ δὲ τοπικά, γενικῇ, ἔξω τῆς χώρας. ἐνταῦθα τοῦ λόγου, ποῦ γῆς, ἄλλῃ πῃ τῆς οἰκίας. καὶ χωρίς· ἐνταῦθά ἐστιν. σαφέστερον μέντοι, καὶ εὐχρηστότερον ἐπ' ἐνίων τὸ φράζειν προθετοπτώτως. οἴκοι ἐν Ἀττικῇ, οἴκαδε εἰς τοῦ Πολεμάρχου. πάντα δὲ τὸ προσῆκον σφίσιν ἠρεμίας τε, καὶ κινήσεως ἕξει προσκείμενον. οἷον, οἴκοι εἰμί, πορεύομαι οἴκαδε.

Παραθετικά.

Καὶ τὰ Συγκριτικὰ δέ, καὶ Ὑπερθετικὰ ὁμοίως εἰς γενικήν. μᾶλλον τῶν ἄλλων φιλοσοφεῖς, καὶ μάλιστα πάντων. Τὰ δὲ συγκριτικά, καὶ πρὸς εὐθεῖαν, μεσοσυλλαβοῦντος τοῦ ἤ, μᾶλλον ἢ ἄλλοι. Ἔτι τὰ ἐπικρυπτικά. κρύφα, ἢ λάθρα τῶν ἄλλων ποιεῖ. Καὶ τὰ διαιρετικά. χωρὶς τῶν ἄλλων. Καὶ τὰ ποσότητος. ἅπαξ, ἢ δὶς τῆς ἡμέρας, τρὶς τοῦ μηνός, τετράκις, καὶ πολλάκις τοῦ ἐνιαυτοῦ. Καὶ τὰ τακτικά. τὰ δύο ἐφεξῆς τοῦ ἑνός, καὶ ἡ δευτέρα τῆς νουμηνίας. Τὰ δὲ ἀθροιστικά, δοτικῇ. ὁμοῦ, καὶ ἅμα τοῖς ἄλλοις. καὶ χωρίς.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Τὰ δὲ ὀμοτικὰ, αἰτιατικῇ μόνως. νὴ Δία εἶπον, μὰ Δί' οὐκ εἶπον. Τὰ δὲ ἐρωτηματικὰ, ἀορισούμενα, καὶ ἢ τοπικὰ γινόμενα, ἢ τροπικὰ, ἐγκλίνεται, εἰμὴ τρισυλλαβία κωλύῃ. Οὐθὲν γὰρ ἐγκλίνεται ὑπερδισύλλαβον ὄν. πόθεν ἔρχῃ; ἐλθὼν δέποθεν. πῶς ἔχει; οὕτω πως ἔχει. ἔξεστι δὲ καὶ τὸ πότε, καὶ ποῦ ἐπ' ἐρωτήσει, τῷ ἕως, καὶ μέχρι, καὶ ἄχρι ὑποτάσσειν. οἷον, ἕως πότε; ἄχρι ποῦ; μέχρι ποῦ; Τὰ δὲ βεβαιωτικὰ, ὁριστικοῖς, λέγει, ὅτι ἥξει. οὕτω δὴ κρίνει. τό γε μὴν Ὅτι καὶ πρὸς εὐκτικὸν, εἰ περὶ παρωχημένου, τουτέστι διηγηματικῶς, οἷον, ἠγγέλλετο ὅτι γένοιτο, καὶ εἴη, καὶ ἔσοιτο.

Διχῶς τὸ Διηγηματικόν.

Ὅθεν δῆλον καὶ ὡς διχῶς τὸ διηγηματικόν. ἢ γὰρ ἐντονωτέρως, ὡς τὸ ἀπαρέμφατον. λέγεται γενέσθαι τι. ἢ ὑπτιοτέρως, ὡς τό,τε ὁριστικὸν καὶ εὐκτικὸν, ὡς εἴρηται, ὅλως δ' εἰπεῖν τὸ παρεληλυθὸς φιλευκτικόν τι ἔοικεν ὄν.

Ἀπαγορευτικά.

Ὁπότε καὶ τὸ ἀπαγορευτικὸν ἀπὸ μὲν ἐνεστῶτος, πρὸς ὑποτακτικόν. δέδοικα μὴ ᾖ. ἀπὸ δὲ τοῦ παρῳχημένου, πρὸς εὐκτικόν. ἐδεδοίκειν μὴ εἴη. καὶ τὸ ἐπεὶ, καὶ ἐπειδὴ χρονικὸν, οὐ μόνον πρὸς ὁριστικὸν, ἀλλὰ καὶ πρὸς εὐκτικόν. ἐπειδὴ γένοιτο. Τὰ δ' εὐκτικὰ, εὐκτικῷ, καὶ

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

ὁριστικῷ, ὡς εἴρηται. Τὰ δὲ παρακελευσματι-
κά, τοῖς δευτέροις τῶν προστακτικῶν, καὶ προ-
σέτι τοῖς αὐθυποτάκτοις. ἄγε λέγωμεν, φέρε
εἰπέ. Τοῖς τρίτοις δὲ τὸ ἀπαγορευτικόν. μὴ
λεγέτω, μὴ τυψάσθω. οἰκεῖον δ' ὡς εἴρηται,
καὶ ταῖς ἄλλαις ἐγκλίσεσι. μὴ γνῷς, μὴ
γνώῃς, μὴ γνῶναι. πλὴν τῆς ὁριστικῆς. ταύ-
της δὲ τὸ ἀποφαντικὸν ἴδιον. οὐ λέγω, ναὶ
λέγω. τὸ δέ, μὴ δι' ἐμὴν ἰότητα, ἀντὶ τοῦ οὐ.
Ὁμοίως δὲ καὶ τὰ εἰκαστικά. ἴσως ἐρῶ. εἰ δ' εὐκ-
τικῷ, οὐκ ἂν εἴη χωρὶς συνδέσμου, ἴσως φίλη ἄν.
Κοινὸν δὲ τοῦτο τῶν ῥηματικῶς συντασσομένων
ἁπάντων. οἷον, εὖ ἂν ἔχοι, πόῤῥω ἂν εἴη, νὴ Δί'
εἴποιμ' ἄν. ὁμοίως δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων. Καὶ τὰ
παραβολικὰ δέ, ὁριστικοῖς. ὡς εἶπον, οὕτως ἔγρα-
ψα. Καὶ τὰ δεικτικά, ῥηματικῶς. ἰδοὺ ἧκεν εἰς
τέλος. ἰδοὺ ὁ ἀμνός, ἐλλειπτικῶς τοῦ ὑπαρκτικοῦ.
Καὶ τὰ ἀθετικά. ἠρέμα λέγει, μόγις δύναται.
Τὸ δὲ ἀποστατικόν, ἀπαρεμφάτῳ. ὥστε λέγειν.
καὶ εὐκτικῷ, ὥστε λέγοι ἄν. καὶ ἔτι ὁριστικῷ, ὥστε
λέγει. ἐπιτακτικόν τε οὐ μόνον ἐπιῤῥήματος, ἀλλὰ
καὶ ὀνόματος ὁμοιωματικοῦ, ἢ παρισωτικοῦ. οἷον,
τοιοῦτός ἐστιν, ὥστε καὶ νοεῖν, καὶ λέγειν τὰ δέοντα.
τηλικοῦτος, ὥστε ἅπαντας ὑπερβάλλειν. καὶ οὕτως,
ὥστε πάντας θαυμάζειν. Τὸ δ' ἀποθετικὸν Εἶεν,
λόγου μακροτέρου πέρας, καίτοι ἀρχὴ ἔσται τῶν ἑπο-
μένων. εἶεν, τί δῆθ' ὁ παῖς ὁ τοῦ Λαέρτου.

Πε-

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Περὶ Συνδέσμου.

Ὁ δὲ Σύνδεσμος λέξις συνδετικὴ οὖσα τῶν ἑτέρων τοῦ λόγου μερῶν, εἰς κατάλληλον σύνθεσίν τε, καὶ τάξιν τὰ ὅμοια συνάπτει ἀεί. ὄνομα γὰρ ὀνόματι, καὶ ῥῆμα ῥήματι, καὶ εὐθεῖαν εὐθείᾳ, καὶ ὅλως πτῶσιν ὁμοίᾳ πτώσει, καὶ χρόνον ὁμοίως, καὶ ἔγκλισιν, καὶ τὰ λοιπὰ δὲ ὁμοίως. σύνταξιν δὲ διαφόρως κατὰ τὴν αὐτοῦ διαφορὰν τῶν εἰδῶν ἔχει.

Συμπλεκτικός.

Τῶν οὖν ἐπὶ πολὺ ἐκφερομένην τὴν ἑρμηνείαν συμπλεκόντων, καὶ διὰ τοῦτο συμπλεκτικῶν καλουμένων, ὁ μὲν Καὶ, προτάσσεται τῶν λέξεων, ὁ δὲ Τε, ἐπιφέρεται ἐγκλινόμενος. θεοί τε, καὶ ἀνέρες. καὶ οὕτω τοι ἀλλήλοις συντάσσονται, ὥστε τὸν Τε, προηγεῖσθαι τοῦ Καί. ἀρκτικὸς δὲ ὑπάρχων ὁ Καὶ, δεῖ πάντως καὶ ἕτερον Καὶ ἐπιφέρεσθαι, ἤτοι ῥῆμα συμπλέκοντα ῥήματι, ἢ ὄνομα ὀνόματι, ὅπως ἔτυχε συντασσόμενος ὁ πρῶτος. εἰ γάρ τις λέγοι, καὶ περιπατεῖ Σωκράτης, ἐπιφέροι ἂν ἐξ ἀνάγκης, καὶ διαλέγεται, ἢ τοιοῦτό τι. εἰ δὲ, καὶ Σωκράτης γράφει, λέγοι, ἐποίσει δήπου, καὶ Πλάτων, ἢ ἄλλος τις. Καθόλου γάρ τοι ἡγούμενος ὁ συμπλεκτικὸς, ἢ ὁ διαζευκτικὸς, ὅμοιον ἀπαιτεῖ μέρος, ἤτοι πτωτικὸν, ἢ ἄπτωτον. καὶ εἰ μὲν πτωτικὸν, τὴν αὐτὴν πτῶσιν. εἰ δὲ ἄπτω-

τον,

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

τον, τὴν αὐτὴν ἔγκλισιν, ἀλλ' οὐκ ἐξ ἀνάγκης·
οἷον, καὶ γράφω, καὶ νοῶ, ἢ γράφω, ἢ νοῶ, καὶ ὁ ἐμὸς
δοῦλος, καὶ ὁ σός. Καὶ ἔξεστι δὲ ἐπὶ τῆς τοιαύτης
συντάξεως συνάπτειν ἀρθρικὰς εὐθείας ταῖς γε-
νικαῖς. οἷον, ἄεισα τὰ Ὁμηρικὰ ἔπη, καὶ τὰ
Ἡσιόδου. Διαφερούσης δὲ τῆς ἐγκλίσεως, τὸ αὐτὸ
ῥῆμα φυλάττεσθαί γε ἀνάγκη. οἷον, καὶ γράφω,
καὶ γράφοιμι, καὶ ἔλεγες, καὶ λέγε. Τῆς αὐτῆς δὲ
οὔσης, διάφορα κεῖται τὰ ῥήματα. καὶ περιπατῶ,
καὶ διαλέγομαι. καὶ πτώσεις δὲ τὰς αὐτὰς ἀπαιτοῦ-
σιν οἵ τε συμπλεκτικοὶ, καὶ διαζευκτικοὶ, ἡγούμε-
νοί τε, καὶ μεταξὺ τιθέμενοι, ἐπὰν πρὸς τὸ αὐτὸ
ἀναφέρονται ῥῆμα. οἷον, καὶ ἐγὼ, καὶ σὺ γράφο-
μεν. ἢ ἐμοῦ, ἢ σοῦ φείδεται. Ὁ δὲ Μὲν, λέξεων
μὲν οὐδαμοῦ ἀρκτικὸς, λόγου δέ. Ὁ δέ τοι Δὲ ἐπι-
τακτικὸς ὢν, καὶ λόγου, καὶ λέξεως, ἐπακολουθητι-
κός ἐστι τοῦ Μέν. ἄλλοι μέν ῥα θεοὶ, Εὗδον παν-
νύχιοι, Δία δ' οὐκ ἔχε νήδυμος ὕπνος. τυγχά-
νει δ' ὁ αὐτὸς καὶ μεταβατικὸς ὢν, ὡς δι' αὐτοῦ γινο-
μένων τῶν περὶ τὸ νόημα, καὶ διήγημα μεταβά-
σεων. Ὁ δ' Ἀτὰρ, καὶ Αὐτὰρ ἀρκτικοί. καίτοι
τῷ Δὲ ἰσοδυναμοῦντες. Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδη-
τύος ἐξ ἔρον ἕντο. αὐτὰρ ὅτι μοι ἐνθάδε τοῖον.
Ὁ δὲ Ἀλλὰ, ἐστὶν ἐπιτακτικός. Τυδεὺς μικρὸς
μὲν ἔην δέμας, ἀλλὰ μαχητής. ὡς εἴη ἂν καὶ τοῦ
Μὲν ἐπακολουθητικὸς δὴ καὶ οὗτος. Ὁ δὲ Ἢ μὲν,
καὶ Ἢ δὲ, ἀρκτικοί. ἀλλὰ ὁ μὲν Ἢ μὲν, λόγου,
καὶ

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

καὶ λέξεως. ὁ δὲ Ἠδὲ, λέξεως μόνης, τῷ Ἠμὲν ἐπακολουθῶν. ἠμὲν ὅσοι ναίουσιν οὐρανὸν, ἠδὲ ὅσοι κληρώσαντο χθόνα. ποιητικοὶ δέ γε οὗτοι. Οἷος δὴ καὶ ὁ Ἤτοι, ἀρκτικὸς λόγου καὶ αὐτὸς ὤν. ἤτοι ὅγ᾽ ὣς εἰπὼν κατ᾽ ἄρ᾽ ἕζετο.

Διαζευκτικός.

Οἱ δὲ διαζευκτικοὶ, τὰ διεζευγμένα συντιθέασι, καὶ ἢ πρᾶγμα ἀπὸ πράγματος, ἢ πρόσωπον ἀπὸ προσώπου διαζευγνύντες, τὴν φράσιν ἐπισυνδοῦσιν. νῦν ἄρκιον, ἢ ἀπολέσθαι, ἠὲ σωθῆναι. εἷς δέ τις ἀρχὸς ἀνὴρ βουληφόρος ἔστω, ἢ Αἴας, ἢ Ἰδομενεὺς, ἢ δῖος Ὀδυσσεύς. Ὁ γοῦν Ἤτοι ἰσοδυναμῶν τῷ Ἢ, προτακτικός ἐστι τοῦ Ἢ. ἤτοι ἀγαθὸν, ἢ φαῦλον. ἰσοδυναμῶν δὲ τῷ Μὲν, ἀρκτικὸς γίνεται λόγων τοῖς ποιηταῖς, ὡς εἴρηται. ἤτοι ὅγ᾽ ὣς εἰπών. διαζευγνύων μὲν τοίνυν ὁ Ἢ ἀορίστως, οὐκ ἀλλ᾽ ἑτέρου Ἢ λέγεται, ἤτοι προσκειμένου, ἢ νοουμένου. ὡρισμένως δὲ, εἴτ᾽ οὖν διασαφητικῶς, μόνος κεῖται. βούλομ᾽ ἐγὼ λαὸν σόον ἔμμεναι, ἢ ἀπολέσθαι. σημαίνει γὰρ τὸ, καὶ οὐκ ἀπολέσθαι. ὅθεν ἴσως καὶ ἀναιρετικὸς ἂν οἰκείως προσαγορεύοιτο. Μοναδικῶς δὲ συντάσσεται, καὶ ἀπορηματικὸς ὢν, ἢ λυτικός τις. ἀπορηματικός. τί δὲ λαὸν ἤγαγεν ἐνθάδε; ἢ οὐχ Ἑλένης ἕνεκ᾽ ἠϋκόμοιο; τί δή ποτέ τις ἀγνοεῖ τὸ τοῦ ἢ σημαινόμενον; ἢ ὅτι οὐδέποτε ἔμαθεν. Τὸ δὲ, Ἦ μάλα δὴ τέθνηκε Μενοιτίου Ἄλκι-

μος

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

μεθ' ἧς, καὶ τὰ ὅμοια, ἐπιῤῥηματικὴν σύνταξιν ἔχει τῶν βεβαιωτικῶν. οἷον, δὴ καὶ τὸ, ἦ θέμις, τῶν ὁμοιωματικῶν.

Συναπτικός.

Οἱ δὲ συναπτικοὶ, τουτέστιν οἱ ὕπαρξιν μὲν οὐ, ἀκολουθίαν δέ τινα καὶ τάξιν δηλοῦντες, συνάπτουσι μὲν ἀπλεῖς ἐννοίας, συντάσσονται δὲ κατά τε ὀρθὸν, καὶ ἀντεστραμμένον. ἢ γὰρ προηγοῦνται, ἢ ἐπάγονται. καὶ προηγουμένοις μὲν, τὸ ὀρθόν· εἴπερ γάρ τε χόλον γε καὶ αὐτῆμαρ καταπέψῃ. ἀλλά γε καὶ μετόπισθεν ἔχει κότον ὄφρα τελέσσῃ. ἐπιφερομένοις δὲ τὸ ἀντεστραμμένον. ἦκεν γηθήσαι Πρίαμος, Πριάμοιό τε παῖδες, ἄλλοι τε Τρῶες μέγα κεν κεχαροίατο θυμῷ, εἰ σφῶϊν τάδε πάντα πυθοίατο μαρναμένοισι. Καὶ πρὸς ὑποτακτικὸν μὲν οὖν τὸν Εἰ συντακτέον, ἄλλως τε, καὶ εἰ σὺν τῷ Καὶ λαμβάνοιτο, καὶ ὅλως μεθ' ἑτέρων συνδέσμων, καὶ πρὸς εὐκτικὸν, καὶ πρὸς ὁριστικὸν, ὡς ἔτυχεν ὁμολογίας, ἢ ἀμφιλογίας ἡ ἀκολούθησις. Ἔοικε γὰρ ἐπὶ μὲν ὁμολογουμένων, τὸ ὁριστικόν τε καὶ ὑποτακτικὸν βούλεσθαι, ἐπὶ δὲ ἐνδοιαζομένων τὸ εὐκτικόν. ὅθεν δὴ καὶ τὸ δυνητικὸν Ἂν ἐπὶ τὸ τοιοῦτο οἰκειοτέρως ἂν ἀποδοίημεν. οἷον, εἰ ἡδονὴ τἀγαθὸν εἴη, ταύτῃ ἂν ὁρίζοιτο ἡ εὐδαιμονία. ἀλλ' οὐκ ἀεὶ οὕτως ἡ χρῆσις. κατὰ παρῳχημένου γε μὴν πράγματος τὸ ὁριστικὸν ἀεὶ, εἰ ἦν, εἰ καὶ ἦν.

Πα-

Παρασυναπτικός.

Παραπλησίως δέ τοι καὶ οἱ παρασυναπτικοὶ συντάσσονται, πλὴν ὅτι καὶ ὕπαρξιν μετὰ τάξεως σημαίνουσιν οὗτοί γε.

Αἰτιολογικός.

Οἱ δ' αἰτιολογικοί, προτακτικοί τε εἰσι τῶν λέξεων, πλὴν τοῦ Γάρ, καὶ κατ' ὀρθὸν, καὶ ἀντεστραμμένον συντάσσονται, καὶ τὰ ὑποτακτικὰ τῶν ῥημάτων ποιοῦσιν ἔνιοι τούτων. ἐὰν μάθω, ἵνα διδάξω. καὶ ἐπιρρηματικῶς, ἐπειδὰν διδάξω, ἢ ὅταν διδάξω. Ὅγε μὴν Ἵνα, καὶ τὰ ἰσοδυναμοῦντα, καὶ πρὸς εὐκτικὸν ἔτι συντάσσονται, εἰ περὶ παρῳχημένου ὁ λόγος. οἷον, ἀφίκετο ἵνα θεῷτο. καὶ πρὸς ὁριστικὸν παρατατικὸν, εὖ θατι περὶ παρῳχημένου ἀξιοῦμεν ὑπάρχειν, ἢ μή. οἷον, ἐχρῆν αὐτὸν λαβεῖν συγγραφὴν, ἵν' εἶχεν ἀπαιτεῖν κατὰ νόμους. Τὸ γε μὴν Ὅπως, ἀντὶ τοῦ Πῶς, παραγγελματικῶς πρὸς ὁριστικὸν μέλλοντα. σκοπεῖτε δὲ τοῦτο, ὅπως μὴ λόγους ἐροῦσιν. ἄλλως δὲ παντὶ ἐφαρμόττει χρόνῳ. Πρὸς ὁριστικὸν δὲ ὁ Ὅτι, καὶ τὰ ἰσοδυναμοῦντα· ὅτι οὐδεὶς μισθὸς, οὐδὲ τέχνη. Τὸ δ' Ἐφ' ᾧ πρός τε ὁριστικὸν, καὶ πρὸς ἀπαρέμφατον. ἐφ' ᾧ ἔγραψεν, ἐφ' ᾧ κομιοῦνται, ἐφ' ᾧ μεμνῆσθαι. Τὸ δὲ Ἕνεκα, γενικῆς. Τὸ δὲ, εὕνεκα τὸν Χρύσην ἠτίμησ' ἀρητῆρα, Ἰωνικόν. Ὁ δὲ Γάρ, παντὶ μέρει λόγου ὑποτάσσεται, καὶ ἀρκτικὸς οὐδαμοῦ ἐστίν. ἢ γὰρ, οὐδὲ γὰρ, οὐδὲ Δρύαντος υἱός.

Ἐναν-

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Ἐναντιωματικοί.

Οἱ δὲ λεγόμενοι ἐναντιωματικοί, καὶ προτάσσονται τῶν λέξεων, καὶ ὑποτάσσονται. λόγου μέν τοι προτάσσεσθαι οὐδαμοῦ πεφύκασιν. ἔκαμον παραινῶν, ἀλλ' ὅμως παραινέσομαι ἔτι. καίτοι σπεύδων, ὅμως οὐκ ἔσχον καταλαβεῖν.

Συλλογιστικοί.

Τῶν δὲ συλλογιστικῶν, οἷον τῶν ἐπιφορᾶς τε, καὶ συμπεράσμασι προσῳκειωμένων, ὁ Ἀλλά, ἢ Ἀλλαμὴν προτακτικός ἐστι λέξεως μόνως, οἱ δ' ἄλλοι πάντες, καὶ προτάσσεσθαι, καὶ ὑποτάσσεσθαι δύνανται. πᾶς ἄνθρωπος ζῶον, ἀλλαμὴν πᾶν ζῶον οὐσία, πᾶς ἄρα ἄνθρωπος οὐσία.

Ἀπορηματικοί.

Οἱ δ' ἀπορηματικοί, ἐπ' ἀποροῦντι καὶ ἐρωτῶντι εἰς χρῆσιν ἥκουσιν. ἆρ' οὖν ἀγαθὸν τὸ ἡδύ; προηγοῦνται δὲ τῶν λόγων, εἰμή τι γε καθ' ὑπερβατόν.

Παραπληρωματικοί.

Οἱ δὲ παραπληρωματικοί, τὸ μὲν ὄνομα ἔχον ἀπὸ τοῦ τὴν φράσιν παραπληροῦν, ἢ μέτρου, ἢ κόσμου χάριν, ἔχουσι δὲ πολλάκις, καὶ σημασίαν διάφορον. οἷον ὁ Γέ, μειωτικός, ὁ Δή, περιγραφικός, καὶ μεταβατικός, καὶ βεβαιωτικός. ὁ Ἄν, δυνητικός, καὶ ἀοριστολογικός. Πάντες γε μὴν τοῖς ἑτέροις τοῦ λόγου μέρεσιν ὑποτάσσονται. οἷον, ἄλλοι μὲν ῥα θεοί. Ὁ δὲ Ἄν, καὶ ὑπο-

τάσ-

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

τάσσει, ἀορισολογικὸς ὤν. ὅτε ἂν λέγῃς, ὅτε ἂν εἴπῃς. Δυνητικῶς δὲ, κατὰ μὲν ἐνεστῶτος, καὶ μέλλοντος, πρὸς εὐκτικόν. οὐκ ἂν λέγοις, οὐκ ἂν φαίης, οὐκ ἂν λέξοις. εἴτε προστάσσοιτο, εἴτε ἐπιτάσσοιτο· καὶ πρὸς ὁριστικόν. οὐκ ἂν ἐρεῖς. ἀλλὰ σπανίως τοῦτό γε. κατὰ δὲ παρήκοντος πρὸς ὁριστικόν. οὐκ ἂν εἶπες, ἢ ἔλεγες. Ἔτι δὲ γνωριμώτερον, ἂν μὲν καὶ πρὸ τοῦ ῥήματος καὶ μετὰ τὸ ῥῆμα δύνηται ἂν θεωρεῖσθαι ἀδιαφόρως πρὸς εὐκτικόν· ἂν δὲ μὴ ἐπαμφοτερίζῃ τοῖς τόποις, πρὸς ὑποτακτικὸν μόνον. Καὶ μεταλαμβάνοντες τὸ ἀπαρέμφατον πρὸς τὴν τῇ ὁριστικῇ κατάλληλον σύνταξιν, λέγομεν δυνητικῶς κατὰ τὰς τρεῖς τοῦ χρόνου διαφοράς· λέγειν ἂν, εἰπεῖν ἂν, καὶ ἐρεῖν. Καὶ πρὸς μετοχὴν, εἰπόντας ἂν, καὶ ἐροῦντας, καὶ εἰπὼν ἂν, καὶ εἰπόντων. ὁμοίως ἂν δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων. ἥκιστα δὲ ὁ παρακείμενος τοῦ Ἂν ἐπιδεκτικός. Τὰ μὲν οὖν μέρη οὕτω συντάσσοντες κατ᾿ ἄλληλον ἂν ποιοῖμεν τὸν λόγον.

Περὶ τῆς τοῦ Ἀπαγγέλλειν διαστολῆς.

Ἀπαγγέλλειν δὲ τὰ συντεταγμένα, μὴ μόνον καθ᾿ ὑπόκρισίν τε, καὶ προσῳδίαν, ἀλλὰ καὶ κατὰ διαστολήν. οὕτω γὰρ ἂν ἡ τοῦ λόγου διάνοια εἴη ἐμφανεστέρα. καὶ γράφοντας οὖν στικτέον εἰς διαστολὴν, καὶ φθεγγομένους διαιρετέον τριχῶς. ἢ γὰρ τελείως, ἢ ἁπλῶς, ἢ μέσως. Ἔνθα μὲν

γὰρ

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Ἐναντιωματικοί.

Οἱ δὲ λεγόμενοι ἐναντιωματικοί, καὶ προτάσσονται τῶν λέξεων, καὶ ὑποτάσσονται· λόγου μέντοι προτάσσεσθαι οὐδαμοῦ πεφύκασιν· ἔκαμον παραινῶν, ἀλλ' ὅμως παραινέτομαι ἔτι· καίτοι σπουδῶν, ὅμως οὐκ ἔσχον καταλαβεῖν.

Συλλογιστικοί.

Τῶν δὲ συλλογιστικῶν, οἷον ταῖς ἐπιφοραῖς τε, καὶ συμπεράσμασι προσοικειωμένων, ὁ Ἀλλά, ἢ Ἀλλαμὴν προτακτικός ἐστι λέξεως μόνως, οἱ δ' ἄλλοι πάντες, καὶ προτάσσεσθαι, καὶ ὑποτάσσεσθαι δύνανται· πᾶς ἄνθρωπος ζῶον, ἀλλαμὴν πᾶν ζῶον οὐσία, πᾶς ἄρα ἄνθρωπος οὐσία.

Ἀπορηματικοί.

Οἱ δ' ἀπορηματικοί, ἐπ' ἀποροῦντι καὶ ἐρωτῶντι εἰς χρῆσιν ἥκουσιν. ἆρ' οὖν ἀγαθὸν τὸ ἡδύ; προηγοῦνται δὲ τῶν λόγων, εἰμή τι γε καθ' ὑπερβατόν.

Παραπληρωματικοί.

Οἱ δὲ παραπληρωματικοί, τὸ μὲν ὄνομα ἔχουν ἀπὸ τοῦ τὴν φράσιν παραπληροῦν, ἢ μέτρου, ἢ κόσμου χάριν, ἔχουσι δὲ πολλάκις, καὶ σημασίαν διάφορον· οἷον ὁ Γέ, μειωτικός, ὁ Δή, περιγραφικός, καὶ μεταβατικός, καὶ βεβαιωτικός· ὁ Ἄν, δυνητικός, καὶ ἀοριστολογικός· Πάντες γεμὴν τοῖς ἑτέροις τοῦ λόγου μέρεσιν ὑποτάσσονται· οἷον, ἄλλοι μὲν ῥα θεοί· Ὁ δὲ Ἄν, καὶ ὑπο-

τάσ-

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

τάσσει, ἀοριστολογικὸς ὄν. ὅτ' ἂν λέγῃς, ὅσα ἂν εἴπῃς. Δυνητικὸς δὲ, κατὰ μὲν ἐνεστῶτος, καὶ μέλλοντος, πρὸς εὐκτικόν. οὐκ ἂν λέγοις, οὐκ ἂν φαίης, οὐκ ἂν λέξοις. εἴτε προτάσσοιτο, εἴτε ἐπιτάσσοιτο. καὶ πρὸς ὁριστικόν. οὐκ ἂν ἐρεῖς. ἀλλὰ σπανίως τοῦτό γε. κατὰ δὲ παρήκοντος πρὸς ὁριστικόν. οὐκ ἂν εἶπες, ἢ ἔλεγες. Ἔτι δὲ γνωριμώτερον, ἂν μὲν καὶ πρὸ τοῦ ῥήματος καὶ μετὰ τὸ ῥῆμα δύνηται ἂν θεωρεῖσθαι ἀδιαφόρως πρὸς εὐκτικόν· ἂν δὲ μὴ ἐπαμφοτερίζῃ τοῖς τόποις, πρὸς ὑποτακτικὸν μόνον. Καὶ μεταλαμβάνοντες τὸ ἀπαρέμφατον πρὸς τὴν τοῦ ὁριστικοῦ κατάλληλον σύνταξιν, λέγομεν δυνητικῶς κατὰ τὰς τρεῖς τοῦ χρόνου διαφοράς· λέγειν ἂν, εἰπεῖν ἂν, καὶ ἐρεῖν. Καὶ πρὸς μετοχὴν, εἰπόντας ἂν, καὶ ἐροῦντας, καὶ εἰπὼν ἂν, καὶ εἰπόντων. ὁμοίως ἂν δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων. ἥκιστα δὲ ὁ παρακείμενος τοῦ ἂν ἐπιδεκτικός. Τὰ μὲν οὖν μέρη οὕτω συντάσσοντες κατ' ἄλληλον ἂν ποιοῖμεν τὸν λόγον.

Περὶ τῆς τοῦ Ἀπαγγέλλειν διαστολῆς.

Ἀπαγγέλλειν δὲ τὰ συντεταγμένα, μὴ μόνον καθ' ὑπόκρισιν τε, καὶ προσῳδίαν, ἀλλὰ καὶ κατὰ διαστολήν. οὕτω γὰρ ἂν ἡ τοῦ λόγου διάνοια εἴη ἐμφανεστέρα. καὶ γράφοντας οὖν στικτέον εἰς διαστολὴν, καὶ φθεγγομένους διακριτέον τριχῶς. ἢ γὰρ τελείως, ἢ ἀτελῶς, ἢ μέσως. Ἔνθα μὲν

γὰρ

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

γὰρ τὰ περὶ τὴν ἔννοιαν συναποτελούμενα λήγει τοῖς κώλοις, διασταλτέον ἐπὶ τέλει ἐννοίας τὸν λόγον, καὶ πλέον τι χρόνου ἀποστιγματιστέον εἰς ἀπόδοσιν τοῦ τελείου. Ἔνθα δὲ ἀτελῶς πάμπαν ἔχει, ὑπανιέντας τι τῆς φωνῆς, καὶ ἐπ᾽ ἐλάχιστον διαστηματίζοντάς γε ἀπαγγελτέον. Μέσον δέ τοι, τὰ κώλων τε, καὶ τοῦ ἐντελοῦς ἀπαρτιστικὰ κόμματα ἀποδοτέον. οἷον, ἐγὼ μὲν διδάσκω, σὺ δὲ μανθάνεις. Καὶ στίζειν δὲ γράφοντας κατὰ τὰς εἰρημένας διαφορὰς, τὸ μὲν τέλειον, ἐφεξῆς ἐν τῷ μέσῳ, τὸ δ᾽ ἀτελὲς, παρεκκλίνοντας πρὸς τὸ κάτω, τὸ δὲ μέσον, παρεκκλίνοντας πρὸς τὸ ἄνω.

Καὶ περὶ μὲν κλίσεως, καὶ σχηματισμοῦ, καὶ διαιρέσεως, καὶ ὀνομασίας, καὶ προσῳδίας, καὶ ὀρθογραφίας, καὶ χρόνου, καὶ συντάξεως τῶν Γραμματικῶν, καὶ ὅλως περὶ βαρβαρισμοῦ, καὶ σολοικισμοῦ, ἔστω δὴ εἰρημένον ἀποχρώντως, ὡς ἐν Εἰσαγωγῇ. Τὸ γὰρ ἐπὶ πλέον, καὶ ἀκριβέστερον περὶ τούτων εἰπεῖν, ἥκιστ᾽ ἂν τῆς παρούσης εἴη προθέσεως. Μετὰ ταῦτα δὲ ὅπως δεῖ ἐρωτηματίζειν, κατὰ τὴν ἐκτεθεῖσαν τήνδε ἡμῖν μέθοδον, λέγομεν.

Τέλος τοῦ Τετάρτου τῆς Θεοδώρου Γραμματικῆς Εἰσαγωγῆς.

Σπ. Γλ

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

ἐσθαί σὲ χαλκοῦ, ἀποκλέσει ἕνα χαλκοῦ·
σὲ ἕξ, χαλκοῦ, ποιοῦσιν ἕνα ὀβολόν. ὀβολ
ἐνιαβὸ, ἀποκλέσει δραχμὴν μίαν. δραχμαί
ποιοῦσι μίαν μναῦ. ἑξήκοντα σὲ
σημεῖον ἔναι τοῦ ὅσα τὸ σὲ μναῦ
ἑξηχιλιοσημεῖον τοῦ ταλάντου. τὸ σὲ δραχμαί
ἑξακοσιοχιλιοσημεῖον τοῦ αὐτοῦ. τὸ σὲ ὀβολοῦ
τριχιλιοσημεῖον, τοῦ ταλάντου.

περὶ τὰ μέρη ποῦ ...
ἄλφα, λοιμος, ὁ ... ἄξιον ...
να, ναυφός, ὁ ἀξιοσημείωτος ψυχῆς.
νη, νῆξις, ὁ ἀξιοσημείωτος ...
νω, νωθρός, ὁ ἀξιοσημείωτος ...
νο, νοσιός, ὁ ἀξιοσημείωτος τῶν ..., τὸ ...
ξ νόσος, ὁ ἀξιοσημείωτος τῶν ...
ὁ ἀξιοσημείωτος τῶν ..., ... τῆς ...
περὶ ... μέρη ... , ...
ἄλφα, ἀπεθῦ, ὁ [illegible] ...
ὑπ, ὑπόγυμος, ὁ παῖς ...
ζα, ζατρῆβα, ὁ παῖς ...
λα, λάβεος, ὁ παῖς ...
δα, δαφνυός, ὁ παῖς ...
ξε, ξεσαύχην, ὁ ...
αε, ἀεξίγυος, ὁ παῖς.
βυ, βυράχος, ὁ παῖς γαβεκῶν ...

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ